

SREDA, 17. DECEMBER 2008

PREDSEDSTVO: GOSPA ROURE

podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Preverjanje veljavnosti mandatov poslancev: glej zapisnik

3. Predlog splošnega proračuna za leto 2009, kakor ga je spremenil Svet (vsi oddelki) (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0486/2008) gospe Haug in gospoda Lewandowskega v imenu Odbora za proračun o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2009, kakor ga je spremenil Svet (vsi oddelki) (16257/2008 – C6 0457/2008 – 2008/2026(BUD)).

Jutta Haug, poročevalka. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, zdi se, da predsednik Sveta še ni prisoten. Kakor koli že, druga obravnava evropskega proračuna je na jutrišnjem dnevnem redu. Po vsej verjetnosti glasovanje ne bo predolgo. Dejstvo, da je le nekaj stvari, o katerih moramo glasovati, še manj pa je stvari, o katerih se ne strinjamo, je mogoče pripisati konstruktivnemu sodelovanju med vsemi vpletenimi poslanci – tako v strokovnih odborih in v Odboru za proračun – za kar se želim iskreno zahvaliti. Ker se dobro zavedam, da to ni samoumevno, me še toliko bolj veseli. To se nanaša tudi na strokovno pripravo, ki jih je opravila celotna skupina Odbora za proračun, delo celotnega osebja skupine in podpora osebnih pomočnikov, torej, hvala vam!

Prav tako bi se rada zahvalila Komisiji za njeno pripravljenost na sodelovanje. Mogoče njeno komuniciranje z nami ni bilo vedno vsem vpletenim v zadovoljstvo, vendar je bilo vedno koristno, predvsem pa je z mano komunicirala na različnih ravneh, kar ni mogoče trditi za predsedstvo Sveta. Do sedaj se francoskemu predsedstvu Svetu še niti enkrat ni uspelo pogovoriti z mano, splošno poročevalko. Niti enkrat! Do sedaj nisem prejela niti odgovora na pismo, ki sem ga napisala pred trialogom 13. novembra – kar je zelo nenavadno, zelo zaskrbljujoče.

Prav nič nenavadno ali zaskrbljujoče pa ni bilo ravnanje skupine Sveta na usklajevalnem sestanku. Na takšno obnašanje in odnos Sveta smo se sedaj že navadili. Prvič, pod nobenim pogojem ne sme priti do nobene revizije, ne glede na to kako majhna je. Drugič, plačila je treba v vsakem primeru zmanjšati, tudi če vrzel med plačili in obveznostmi postane global. Tretjič, neporabljeni proračunska sredstva iz trenutnega proračunskega leta je treba po možnosti nemudoma izročiti. Približno 4,9 milijarde EUR se bo steklo nazaj v blagajne nacionalnih finančnih ministrov. V Parlamentu smo navdušeni, da nam je uspelo prepričati Komisijo in da je obljubila prenos sredstev v višini 700 milijonov EUR za razvoj podeželja. Prav tako menimo, da bodo zavezujoče skupne deklaracije o poenostavljanju postopka in o pospeševanju izvajanja programov strukturnih skladov, pa tudi zaveza, da bo po potrebi nemudoma predlaganih več sredstev za plačila, v veliko pomoč pri upravljanju nalog v prihajajočem proračunskem letu.

Te naloge ne bodo nič kaj enostavne. Vpliv krize na finančnem trgu in njene posledice na realno gospodarstvo bodo čutile vse naše države članice. Zaradi tega je Parlament vsekakor pripravljen sprostiti sredstva za ustvarjanje ali ohranjanje delovnih mest, sredstva za zagotavljanje gospodarskega zagona – poleg cele vrste instrumentov, ki so v Evropski uniji že na voljo. Vse kar je potrebno, smo pripravljeni storiti kar se da hitro – seveda brez razlikovanja, vendar če je jasno, za kakšne projekte bodo sredstva zagotovljena in kako primerni so ti projekti, nihče izmed nas ne bo ostal na cedilu.

Parlament je pripravljen tudi na revizijo srednjeročnega finančnega programa. Vendar pa Svet najprej potrebuje skupno stališče.

Jutri sicer glasujemo na drugi obravnavi, vendar imam občutek, da glasujemo le o proračunskem okviru. Postopoma mu bomo dodajali nove stvari prek celega leta.

Janusz Lewandowski, *poročevalec*. – (PL) Gospa predsednica, druga obravnava proračuna evropskih institucij bo načeloma ponovitev prve obravnave, preostane mi le, da pojasnim zakaj je tako.

V primeru Sveta spoštujemo naš prijateljski sporazum in razumemo zadržke Sveta glede porabe proračuna za leto 2009, hkrati pa se zavedamo potrebe po dodatnih sredstvih v zvezi s skupino za razmislek. V primeru drugih institucij je treba opozoriti, da je povečanje potrebnih sredstev Računskega sodišča mogoče pripisati odplačilu njihovih novih prostorov (v zaključni analizi bo ta način financiranja novih prostorov stroškovno učinkovit za evropske davkoplačevalce), Sodišče Evropskih skupnosti pa bo sredstva potrebovalo zaradi novega nujnega postopka, kar zahteva sredstva za zaposlovanje dodatnega osebja.

V zvezi z Evropskim parlamentom smo letos preskusili pilotni projekt. Pilotni projekt je dal spodbudne rezultate, zahvaljujoč odličnemu sodelovanju upravnih služb parlamenta in zahvaljujoč generalnemu sekretarju gospodu Rømeru. Ta preskus ni bil nepomemben, saj bo to leto zaradi prihajajočih volitev za Evropski parlament posebno, potrebe po financiranju volilne kampanje in popolnoma novih predpisov glede statusa poslancev v EP, skupaj z večjo preglednostjo v zvezi s pokojninskim skladom in novimi pravili za poslovanje in financiranje pomočnikov. Dejstvo, da je bilo vprašanje poslancev v EP in njihovih pomočnikov obravnavano, predstavlja dobro novico v letu volitev.

Seveda bodo zaradi tega nastali dodatni stroški za proračun Evropskega parlamenta. Kljub temu smo se potrudili in dosegli cilj, katerega smo si prizadevali uresničiti že več let in sicer zagotoviti, da njegov proračun, ne glede na posebne potrebe Evropskega parlamenta, ne bo presegel 20 % upravnih stroškov Evropske unije. Zdi se, da bo glasovanje v četrtek kratko, zahvaljujoč dobremu sodelovanju in usklajevanju, ter odličnemu sodelovanju sekretariata Evropskega parlamenta – in na tem mestu želim posebej omeniti Mariano Pari in Richarda Westerja. Gre za ljudi, ki jih je ob takšnih priložnostih treba omeniti.

Dalia Grybauskaitė, *članica Komisije*. – Gospa predsednica, poudariti želim, da so bila pogajanja o proračunu za leto 2009 zelo posebna, zelo pomembna in težka, kot še nikoli poprej. Glavni poudarek v tem proračunu sta rast in delovna mesta. Letos so bile priprave proračuna osredotočene tudi na financiranje instrumenta za pomoč v hrani, namenjeni državam v razvoju. Skupaj nam je uspelo najti uravnotežen sporazum in zagotoviti to 1 milijardo EUR.

Sam proračun ni dovolj. Moramo ga tudi pravilno in pravočasno uporabiti. V zvezi s tem je Parlament, glede na to, da je kohezija ključni dejavnik za spodbujanje gospodarske rasti, poudaril pomembnost učinkovitega izvajanja proračuna in potrebo po izboljšavah in poenostavitvah. S tem smo se v pogajanjih tudi strinjali. Tudi Komisija deli z nami ta cilj in je 26. novembra predstavila predloge za pospešeno izvajanje in poenostavljeno upravljanje strukturnih skladov.

Prejšnji teden je Evropski svet v celoti sprejel ta pristop in upam, da se bomo lahko brez zapletov dogovorili o potrebnih spremembah v ustreznih pravnih aktih.

Ko se ozremo v bližnjo prihodnost, se moramo vsi zavedati, da se bomo kmalu soočili z drugimi izzivi, če bomo želeli obravnavati finančno in gospodarsko krizo v Evropi. Načrt za obnovo evropskega gospodarstva, ki ga je predstavila Komisija, vključuje elemente, ki bodo naslednje leto vplivali na proračun Skupnosti. Prejšnji teden je Evropski svet podprl ta načrt za obnovo. Zaradi tega je Komisija predstavila predlog o reviziji večletnega finančnega okvira v skladu z medinstitucionalnim sporazumom.

To morata odobriti Parlament in Svet v prihodnjih mesecih in kot vedno računam na sodelovanje, predvsem s strani Parlamenta.

Na koncu želim ponoviti, da je bil pri pogajanjih o proračunu za leto 2009 potreben kompromis na vseh straneh. Prav tako je iz tega razvidno, da lahko najboljše rezultate dosežemo v poštenem sodelovanju med institucijami. To ne bi bilo možno brez konstruktivne in odgovorne vloge Parlamenta skozi ves čas pogajanj. Prav tako želim poudariti ključno vlogo predsedstva pri reševanju stališč držav članic.

Naj se na koncu zahvalim pogajalski skupini Parlamenta, predvsem pa predsedniku gospodu Borgu, poročevalcem za 2009, gospe Haug, z njenim inovativnim pristopom za letos, in gospodu Lewandowskemu, ki je bil Komisiji in Parlamentu v veliko pomoč.

Vsem nam želim pozitivno glasovanje jutri, prav tako pa vam želim leto, ki bo boljše od pričakovanega.

László Surján, *v imenu skupine PPE-DE*. – (HU) Slišali smo o težavah, s katerimi se moramo soočiti. Verjamem, da smo pod vodstvom Jutte Haug dokaj uspešno rešili te težave. Zasluži si našo zahvalo za delo in za dejstvo, da ima vsaka politična skupina občutek lastništva nad tem proračunom.

Priprava proračuna je politika, izražena v številkah. Le kakšno sporočilo vidi Evropska ljudska stranka v tem proračunu? Po našem mnenju moramo evropskim državljanom zagotoviti več varnosti, Evropska unija pa je pripravljena in sposobna to tudi narediti. Približno ena tretjina proračuna je namenjena postavkam za povečevanje občutka varnosti. Spremembe, ki jih je izvedla skupina Evropske ljudske stranke in Evropskih demokratov, so povečale proračun za približno 1 milijardo EUR, ter s tem razširile njegov obseg; mislim na sredstva za podporo malim podjetjem, ohranjanje in ustvarjanje novih delovnih mest, kjer je to možnost, razvoj manj razvitih regij, na energetska varnost in na načrtovanje projektov, kot je Nabucco. Zelo pomembna je tudi varnost preskrbe s hrano, predvsem v teh dneh, da ne omenim varovanja meja schengenskega prostora in preprečevanja nezakonitega priseljevanja.

Proračun seveda še zdaleč ni popoln, ne glede na to kako dober je. Del razlogov za njegove pomanjkljivosti leži v državah članicah. Ni sprejemljivo, da države članice ne uporabljajo sredstev, ki jim jih zagotovi EU in da milijarde evrov ostajajo neuporabljene v blagajnah EU. Nekatere države članice uvajajo umetne ovire, zaradi česar je dostop do javnih razpisov še težji, kot pa ga naredimo mi sami. Napori Evropske komisije, da bi poenostavila te postopke so hvalevredni, vendar pa državam članicam ne smemo dopustiti, da bi vzpostavile učinke ali izvedle spremembe, ki bi bile v nasprotju s temi prizadevanji.

Vendar pa krivda ne leži izključno pri državah članicah. EU se ni sposobna hitro odzvati na izzive spreminjajočega se sveta. Seveda smo rešili problem pomoči v prehrani, vendar le ob srditih razpravah! In sedaj, ko morali iti naprej, se soočamo tudi s težavami pri reševanju gospodarske krize. Menim, da bomo morali v prihajajočem obdobju, v prihodnjem letu, izvesti številne poenostavitve znotraj obstoječih okvirov, pa tudi v interesu večje prilagodljivosti. Hvala vam za pozornost in upam, da bomo imeli dober proračun.

Catherine Guy-Quint, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospa predsednica, komisarka, dovolite mi, da opozorim na odsotnost Sveta in inovativnost s strani francoskega predsedstva, ko nas je počastilo s svojo odsotnosti, kar se do sedaj še ni zgodilo. Jutta, mislili ste, da se francosko predsedstvo z vami ni sestalo zaradi zaničevanja. Verjamem, da ta odsotnost preprosto kaže na zaničevanje, ki ga to predsedstvo, oziroma vsaj njegovi ministri, kažejo do proračuna Evropske unije.

Ne bom se vračala na predloge naših poročevalcev, vendar bi rada izpostavila nekaj misli. Še enkrat letos želim ponoviti, da proračun ni zadosten in da večletni finančni okvir ni primeren. Ni dovolj sredstev za politike gospodarske obnove, raziskave, vseživljenjsko učenje, omrežja in pomoč za MSP in mikro podjetja. Težko je izvesti politiko ozemeljske solidarnosti, predvsem pa kohezijskih skladov in zaradi tega ostajajo milijarde evrov neuporabljenih odobritev plačil. Preveč denarja je dodeljenega pomoči kmetijskemu trgu, kar pušča neizkoriščene marže zaradi pravne podlage, ki ne dopušča novih zavez. Obstajajo težave pri porabi zneskov, ki so namenjeni razvoju podeželja in okolju. Denar se razmetava za varnostne in pravosodne politike, ki so močno odmaknjene od javnih zavez Sveta, državljske in informacijske politike pa so praktično propadle in ne omogočajo prave komunikacije z evropskimi državljani.

Vendar pa so obljube, dane v okviru zunanjih ukrepov, le še kaplja čez rob v smislu pomanjkanja realizma. Potrebe se kopičijo, spori in revščina vse bolj obremenjujeta svet – Somalija, Darfur, Azija, tajfuni, cikloni, lakota, vojna v Palestini, na Kosovu, sedaj v Gruziji – dodeljena sredstva pa ostajajo nespremenjena. Misija nemogoče vsako leto postaja še bolj nemogoča.

Nekaj upanja je dala le ustanovitev sklada v višini ene milijarde evrov, ki je ključnega pomena za oživljanje kmetijstva, potrebnega za preživetje v najrevnejših državah. Ker smo zaupali finančni perspektivi, smo upali, da bomo še naprej lahko izvajali običajne politike in v razpoložljivih maržah našli dovolj denarja, da se bomo odzvali na te drugačne izredne razmere, čemur pa je treba dodati še boj proti podnebnim spremembam. Spregledati smo dejstvo, da pri dogovarjanju o proračunskem sporazumu sodeluje Svet in da se Svet, bom raje rekla 27 vlad držav članic, poleg svojih običajnih težav sooča s finančno krizo, ki ogroža evropsko gospodarstvo, kar doživljamo kot krizo 27 nacionalnih proračunov.

Prav zaradi tega smo prisiljeni sprejeti proračun, ki ni v skladu s pričakovanji poslancev, proračun, v katerem vrzel med obveznostmi in plačili vzbuja vse večjo zaskrbljenost glede iskrenosti proračunskega postopka. Zaradi želje po čim manjšemu prispevku k prihodku Unije države članice zavzemajo enostavna in neproduktivna stališča. Predvsem plačila ohranjajo na najmanjši možni meri, zaradi tega je tudi odobritev plačil manjša od 0,9 % BDP, z zavezami, ki niso nikoli nadzirane in ne pripomorejo k izvajanju evropskih politik v njihovih državah, da bi se s tem izognile sofinanciranju, ter tako dopuščajo, da se neuporabljena plačila stekajo nazaj v blagajne posameznih držav.

Poleg tega se običajne politike Unije še naprej izvajajo tako dobro, kot je mogoče pričakovati. Komisija izvaja inovativne ukrepe, ki jih pogostokrat spodbudijo naši pilotni projekti, in pripravljalne ukrepe. Za evropski

proračun pa je značilno, da obljublja vse, ne vlaga pa dovolj sredstev v postopke izvedbe, ki bi jih podprle vse države članice.

Še enkrat, v tem letu se moramo soočiti z dvema novima nujnima izzivoma. Prvi je boj proti podnebnim spremembam in zaključki Sveta glede te teme so skromni, vendar jih je vsaj pripravil; letos je treba opraviti naložbe in jih v letu 2010 še povečati. Drug izziv so gospodarske spodbude v vrednosti 200 milijard EUR, ki so bile najavljene. Od tega zneska je za nove naložbe potrebnih le 5 milijard EUR. Zaradi tega je treba nekako ponovno pregledati finančno perspektivo.

Predsednik nam je včeraj povedal, da je bil ta pregled potrjen, Svet pa nam sporoča, da je bil zaustavljen. Kakšno je torej stanje? V skupini socialdemokratov v Evropskem parlamentu smo pripravljeni.

Če končam, ker politična Evropa razpada pred našimi očmi, vsekakor ne moremo več nadaljevati po tej poti. Čas je, da pregledamo finančno perspektivo, da bi ponovno vzpostavili ravnotežje med prihodkih in odhodki Evrope, da bi sekularizirali nekatere politike in da bi financirali dinamične politike, ter tako učinkovito zadovoljili potrebe ljudi po svetu.

Na koncu bi rada Komisiji zaželela srečo. Na vas je, da natančno izvedete ta proračun, ne da bi pri tem neustrezno porabili en sam evro. Na vas je, da dvomečim državam pokažete in jih prepričate glede dodane vrednosti, ki jo prinaša Unija, tako v političnem, kot tudi v proračunskem pogledu.

(Aplavz)

Anne E. Jensen, v imenu skupine ALDE. – (DA) Gospa predsednica, uvodoma bi se rada zahvalila dvema poročevalcema, gospe Haug in gospodu Lewandowskemu za izjemno pristojno in strokovno delo o proračunu. Prav tako se želim zahvaliti našemu predsedniku gospodu Bögeju in komisarki, saj sta bila odlična pri iskanju rešitev. Proračun je seveda zelo neprilagodljiv. Proračunski okvir je neprilagodljiv – ne gre le za enostavno preusmerjanje neporabljenega denarja iz okvira kmetijskega proračuna v druge dele proračuna, v zadnjem času pa je postalo preskušanje te prilagodljivosti – preskušanje te trdnosti že skoraj navada Komisije. Komisiji za to ne bi smeli biti hvaležni. Menim, da je dobro preskusiti nove načine in rada bi povedala, da v skupini Zaveznistva liberalcev in demokratov za Evropo v celoti podpiramo ta proračun in rešitev, ki je bila najdena za pomoč v hrani, ena milijarda, ki je bila namenjena večji pridelavi hrane v državah v razvoju. Veseli nas, da je bilo mogoče najti rešitev, ki ni vključevala velikih zmanjševanj v drugih programih, ampak da smo našli sredstva v instrumentih prilagodljivosti in rezervi za nepričakovane dogodke.

Prav tako sem vesel zagotovil komisarke, da Komisija namerava pregledati programe strukturnih skladov in da jih je mogoče poenostaviti. V naslednjih nekaj letih moramo opraviti zgodovinsko nalogo in sicer, zagotoviti moramo, da bo v novih državah članicah prišlo do potrebnega razvoja. Menim, da je to vsekakor najpomembnejši vidik proračuna EU.

Seveda smo se ves ta čas pritoževali zaradi pomanjkanja pobud v proračunu v zvezi z energijo, potem pa tik pred zdajci prejmemo sporočilo, v katerem je navedeno, da bo tudi proračun EU namenjen za spodbujanje rasti. Predlagali smo pet milijard za različne pobude znotraj energetskega sektorja in v imenu moje skupine želim povedati, da smo pripravljeni poiskati rešitev za to – pripravljeni smo preučiti, kako so sestavljeni posamezni programi – več denarja za energetska omrežja, več denarja za raziskovalne programe in več denarja za program pobud Skupnosti, povedano drugače, za programe, ki jih dobro poznamo – prav tako moramo poskrbeti, da bomo to naredili na razumen in smiseln način. Veselim se konstruktivnega sodelovanja glede teh zadev, hkrati pa se želim zahvaliti Komisiji za pobudo. Nekoliko neugodno je, da je prišla tako pozno, vendar pa bomo z veseljem konstruktivno sodelovali pri teh zadevah.

Helga Trüpel, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, proračun za leto 2009 ni nič več in nič manj kot le kompromis. Kot smo pravkar slišali, to tudi ni nobeno presenečenje. Trenutno finančna perspektiva ne dopušča velikih prehodov; struktura evropskega proračuna je preveč toga in neprilagodljiva za kaj takega.

Vseeno pa proračun za leto 2009 daje nekaj pomembnih sporočil. Uspelo nam je na primer zagotoviti 1 milijardo EUR za pomoč v hrani; za najrevnejše med revnimi in upajmo, za trajnostno kmetijsko politiko v najrevnejših državah. Prav tako bi morali več zagotoviti za mala in srednje velika podjetja – so zelo pomembna za gospodarski razvoj – in nekoliko več za boj proti klimatskim spremembam.

Vendar pa so potrebne nove prednostne naloge. Potrebujemo revizijo evropskega proračuna in ta govor želim nasloviti predvsem na države članice, vključno z vlado moje matične države, Nemčije. Na krizo se moramo odzvati kratkoročno, seveda pa tudi srednje- in dolgoročno. Očitno proračun EU ne more nadomestiti

nacionalne proračune ali nacionalno sprejemanje politik, vendar pa bo vsak, ki se ne bo prilagodil na krizo, zagotovo doživel neuspeh.

Nedavno sem na televiziji gledal prenos tiskovne konference, ko je vodilni pri General Motors prosil kongres Združenih držav Amerike za dodatna posojila. Zatrjeval je: „Moramo izdelati zelene avtomobile, vlagati moramo v zeleno tehnologijo“ in imel je prav. Žal je ta vodilni to prepozno spoznal in zaloge neprodanih ameriških tovornjakov se kopičijo. Res je, da je treba naše gospodarstvo preoblikovati. Evropa mora proizvajati nove, okolju prijazne, visoko tehnološke ekološke proizvode, če želimo v naslednjih nekaj letih zabeležiti uspeh na notranjem in svetovnih trgih.

Emisije moramo močno zmanjšati. Zmanjšati moramo našo odvisnost od nafte. Več moramo vlagati v obnovljive vire energije in veliko več v raziskave. To bo omogočilo razvoj novih proizvodov, s tem pa tudi ustvarjanje novih delovnih mest. Vsekakor moramo spremeniti našo kmetijsko politiko; povezana mora biti z ekološkim pridobivanjem elektrike. Tudi to bo evropskim kmetovalcem dalo novo priložnost.

Več moramo nameniti tudi dobro razumljeni razvojni pomoči – ne kot miloščino, ampak zaradi tega, ker gre za inteligentno, strateško politiko za uvajanje poštene trgovine po svetu in prav razvoj strateškega pristopa k zmanjševanju vrzeli pri napredku na globalni ravni. Končno moramo tudi spoznati, da moramo rast povezovati z varstvom okolja in bojem proti podnebnim spremembam. Potrebujemo nov model razmišljanja o rasti in to ne velja le za Evropo, ampak tudi za rastoča gospodarstva, kot sta Indija in Kitajska in seveda tudi za Združene države Amerike.

Močno upamo, da bo nova administracija predsednika Obame prinesla spremembo v ameriško razmišljanje in da bodo ponovno razmislili o nasledniku Kjotskega protokola. To pa se mora seveda odražati tudi v evropskem proračunu in prav zaradi tega so potrebne nove prednostne naloge. Odgovoriti moramo na vprašanje od kje prihaja denar. Moja skupina – skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze – je mnenja, da je potrebnih več okoljskih dajatev. Poraba CO₂ mora biti obdavčena, končno pa morajo biti uvedene tudi dajatve na kerozin. Iz tega naslova bi se moral napajati velik del evropskega proračuna.

Iz vsega, kar trenutno slišimo od Komisije – se pravi, vsakih nekaj mesecev – pa je razvidno, da notranja logika kaže potrebo po reviziji evropskega proračuna, s čimer bi javnosti dokazali, da res razumemo, da res želimo spremeniti stvari, da potrebujemo nove prednostne naloge, da želimo porabiti več za raziskave in razvoj, ter da potrebujemo nove pogonske tehnologije.

Seveda moramo v zvezi s tem opraviti še več raziskav; temu se ne da izogniti. Kot smo že razpravljali, žitarice spadajo na krožnik in ne v rezervoar – nekaj, kar mora Evropska unija jasno izraziti. V času gospodarske krize moramo več denarja namenjati izobraževanju: v program Erasmus Mundus za mobilnost študentov in univerzitetno izmenjavo, ter v vseživljenjsko učenje. To je edini način, da mladim ljudem v Evropi damo nove priložnosti na trgih dela prihodnosti, pa tudi v njihovih zasebnih življenjih.

Več moramo vlagati v kulturno raznolikost – to je bogastvo Evropske unije in državljani nam bodo zaradi tega hvaležni, ko bodo videli, da evropski skladi res pridejo do njihovih lokalnih območij. Če želimo ravnati odgovorno, moramo več narediti tudi na področju preventivne zunanje politike, ne pa da se odzivamo šele takrat, ko je že prepozno. Tudi to spada v našo politično odgovornost. Pomembno je, da ukrepamo ob pravem času; prav zaradi tega potrebujemo več virov za instrument stabilnosti.

Glede na prihajajoče volitve v juniju moramo pokazati evropski javnosti, da smo razumeli, da imamo dovolj poguma in da smo pripravljeni spremeniti evropsko politiko, vključno z vsem potrebnim posodabljanjem glede evropskega proračuna. Upam in verjamem, da bodo državljani to na volitvah upoštevali.

Wiesław Stefan Kuc, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, pozdravljam dejstvo, da ostaja le še nekaj sprememb glede proračuna. Težko je presoditi kdo ima prav, odgovora pa ne bomo poznali vse do konca leta 2009. Na srečo bomo po odobritvi proračuna lahko izvedli spremembe na samem začetku leta, ko to storimo vsako leto.

Včeraj je predsednik francoskega predsedstva, predsednik Sarkozy povedal, da je manj razprav glede pomembnih, kot pa glede manj pomembnih vprašanj. To bi lahko pomenilo isto kot izjava komisarke Grybauskaitė, ki navaja, da bi morali pripraviti popolnoma drugačen proračun in ne le spremeniti proračunskih razdelkov, ampak zagotoviti, da se bolje izvajajo.

Trenutni, razdrobljen proračun, ki vsebuje številne razdelke, ni preveč berljiv. Za njegovo pripravo je potrebno veliko časa in vodi v preveč razprav. Dejansko je posodobljen le nekaj dni, če ne celo le nekaj ur. Tako je bilo s proračunom za leto 2008, ko so bili popravki izvedeni že na prvem sestanku Odbora za proračun. Bolj

smiselna bi bila uvedba širših razdelkov in opredelitev za katere namene se viri lahko koristijo. Na ta način bi izvajanje proračuna postalo veliko prožnejše, Evropski komisiji in Evropskemu parlamentu pa bi to zagotavljalo boljše možnosti, saj bi lahko nadzirala, kako so bila sredstva porabljena v celotnem obdobju, ko je bil proračun v veljavi, ter se tako nemudoma odzvala na vse nastale potrebe.

Nedavno povečanje finančnih sredstev s strani Sveta v 2008, ali povečanje proračunskih sredstev za prihajajoča leta za 200-250 milijard EUR, dokazujeta, da letoletne razprave o podrobnostih proračuna za naslednje leto niso smiselne.

Esko Seppänen, v imenu skupine GUE/NGL. – (FI) Gospa predsednica, komisarka, seštevek odobritev plačil v osnutku proračuna za naslednje leto, je najnižji do sedaj. Če bo upoštevana enaka politika plačil, kot v zadnjih letih, bo za plačila dovolj denarja. Komisija proračuna ne bo v celoti izvajala.

Včeraj se je Parlament odločil, da bo državam članicam povrnil skoraj pet od šestih milijard evrov, ki niso bile porabljene za plačila v tem letu, čeprav je bilo to predvideno. Milijarda je bila dodana v proračun za naslednje leto za pomoč v hrani. Od takrat, ko je Komisija podala ta predlog, se je cena hrane prepolovila, EU pa bo kmalu morala poseči v lastno pridelavo. V svetu je na milijone lačnih ljudi in pomoč bo seveda na voljo po potrebi, vendar pa so argumenti, na katerih temelji predlog Komisije, postali zastareli v šestih mesecih.

Prejšnji teden smo videli, kako se je Komisija vključila v odnose z javnostmi in propagando v zvezi s pripravo proračuna, da bi tako spodbudila svoj program za gospodarsko obnovo držav članic. To so proračunske akrobacije in sramota. Prispevek EU v višini petih milijard pomeni, da je bil denar prestavljen iz ene postavke na drugo, ne da bi se države članice zavezale k novemu denarju za uporabo s strani EU. Ne gre za pristne ukrepe za obnovo po škodi, ki jo je povzročila globalizacija. Potrebujemo ostre ukrepe, kot zdravilo, s katerim bomo pozdravili bolezen „navideznega denarja“, ki ga pa EU ni zagotovila. Evropska komisija in Svet Evropske unije se nista pripravljena odločiti za tovrstni ukrep.

Nils Lundgren, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Gospa predsednica, kot običajno obravnavamo dokument, ki je zgleden primer parlamentarne izdelave vseh tistih, ki so pripravili proračun. Istočasno pa smo se znašli v absurdni okoliščini, ko počnemo nekaj, kar ne bi smeli. Trenutno razpravljamo o tem, kako bi porabili več denarja. Ta parlament ne zastopa davkoplačevalcev, ne prizadeva si omejiti porabe, ampak je namesto tega zaskrbljen, da je porabljenega premalo denarja. Ne le, da je več kot dve tretjini denarja porabljenega za stvari, v katere se ne bi smeli vpletati kot Parlament, ampak se porablja tudi v popolnoma napačne namene. Denar se še vedno steka v kmetijsko politiko, politiko za razvoj podeželja in regionalno politiko, rečemo lahko, da na vsa področja, za katera so odgovorne države članice in za katera bi morale plačevati same.

Veliko je bilo povedanega, povsem upravičeno, o tem, da je leto 2009 krizno leto v Evropi, ZDA in po celem svetu, potem pa si zastavimo vprašanje: kaj naj storimo? Tukaj? Moj odgovor se glasi, da mi tukaj ne moremo storiti popolnoma nič. Države EU mogoče porabijo 40 do 45 % svojega denarja za javne izdatke. En odstotek se steka sem in se uporabi v napačne namene. S takim pristopom se omejujemo. Hvala lepa.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Želim izraziti svojo naklonjenost besedilu resolucije o splošnem proračunu EU za leto 2009, ki ga je predložil Odbor za proračun in njegova poročevalka Jutta Haug. Njegova vsebina na temeljit in razumljiv način izraža tveganja za proračun EU v prihodnjem letu.

Po mojem mnenju je glavno vprašanje, ki je še vedno odprto, proračunska določba glede vplivov načrtov EU, ki so namenjeni odpravljanju posledic finančne krize. Obseg in potek te krize še vedno nista znana. Najpomembnejše pobude bodo namenjene trajnostnemu razvoju, rasti zaposlenosti in malim ter srednje velikim podjetjem, kot tudi zagotavljanju pomoči pri koheziji regij, kar je ključni dejavnik za spodbujanje gospodarske rasti v Evropi.

V letu 2009 lahko pričakujemo hitrejša črpanja virov iz strukturnih in kohezijskih skladov, predvsem v novih državah. Zaradi tega je primerno izpostaviti obveznost proračunskih organov, da pravočasno zagotovijo dodatna plačila. Morebitni vir teh plačil lahko predstavlja 7,7 milijarde EUR rezerve za zgornjo mejo plačil večletnega finančnega okvira. V tem smislu je ključnega pomena, da izvedemo ukrepe za poenostavitev mehanizmov strukturnih in kohezijskih skladov, da bi bilo mogoče državam EU izboljšati možnost njihovega črpanja.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, posebej bi se rad zahvalil predstavniku francoskega predsedstva gospodu Sorelu, ki s tem, ko se je udeležil vseh razprav, ki smo jih imeli, predstavlja čudovit primer sodelovanja z Odborom za proračune.

Delo Parlamenta pri pripravi osnutka proračuna EU je bilo letos ponovno uspešno zaključeno. Uporabili smo dolgoletne izkušnje pri pogajanjih med Komisijo, Svetom in Evropskim parlamentom. Poznamo omejitve posameznih institucij in uspelo nam je doseči sporazum o osnovah, tako da je jutrišnje glasovanje mogoče predstaviti kot institucionalni uspeh za Evropsko unijo.

Vsa ta leta medsebojnega poznavanja nam tudi kažejo, da sporazum o osnovah za to leto ne bo dosegel tistih osnov, ki bi jim pod normalnimi okoliščinami morali zahtevati.

Težava je v tem, da je bil ta osnutek proračuna načrtovan pred nekaj meseci v marcu ali aprilu, ne da bi bil pri tem upoštevan velik obseg gospodarske in finančne krize. Torej ni nič neobičajnega, če nismo načrtovali dovolj daleč vnaprej, saj tega niso naredile niti nekatere države članice.

Naš proračunski postopek je zelo tog in ne dopušča sprotnih korekcij. Parlament je pripravil nekaj predlogov na prvi obravnavi, ki so bili namenjeni zagotavljanju pomoči pri obnovi gospodarstva in zaščite za državljane, predvsem s pomočjo sprememb, ki jih je predložila skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, pa tudi skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo. Nekatere izmed njih je Svet odobril, medtem ko je druge zavrnil.

Komisija in Svet sta šele na koncu tega procesa, po tem, ko je usklajevanje že bilo opravljeno, končno pripravila odlične ideje o tem, kako uporabiti proračun EU za oživljanje gospodarske rasti. Pri združevanju improvizacije in nujnosti največkrat pride do razočaranja.

Na koncu bo odziv na gospodarsko krizo izveden na nacionalni ravni in ne na ravni Skupnosti, proračun EI pa žal ne bo uporabljen kot močen instrument gospodarske politike, kot bi moral biti.

Ne morem razumeti, zakaj so bile v letih gospodarske rasti 2005-2006 odobrene finančne perspektive tako okleščene in omejene, da letne proračunske politike ni bilo mogoče uporabiti kot orožje proti tej cikličnosti.

Ohromljeni smo zaradi letnih zgornjih omejitev, večletni finančni okvir pa v kriznih letih ni uporaben.

Še zaključna misel. Dva programa Skupnosti, na katera je najbolj vplival dogovor o finančni perspektivi za leto 2006 – čezevropska omrežja in razvoj podeželja – je sedaj Bruselj izbral za spodbujanje Evropske gospodarske rasti.

Moje vprašanje se glasi: kdo je sedaj odgovoren, ker sta bila tako zmanjšana v letu 2006?

Göran Färm (PSE). - (SV) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kot poročevalec za proračun v Odboru za industrijo, raziskave in energetiko moramo povedati, da smo se v odboru že zelo kmalu strinjali, še preden se je kriza začela, da moramo večjo pozornost nameniti podnebnim in energetskim ukrepom, predvsem pa malim in srednje velikim podjetjem. Prav do tega zaključka smo sedaj prišli tudi v Odboru za proračun in želim se zahvaliti poročevalcem za njihovo izjemno konstruktivno sodelovanje glede proračuna v tem letu. Prav tako želimo izpostaviti, da se je treba osredotočiti na naložbe v skupno rast in infrastrukturo.

Poslušal sem gospoda Lundgrena iz skupine neodvisnosti/ demokracije. Seveda je to razumel popolnoma narobe. Nihče ne verjame, da bi lahko imeli tako velik proračun EU, da bi lahko EU sama izvedla ukrepe za izboljšanje gospodarskih razmer. Početi bi morali skupne stvari, ki jih posamezne države članice niso sposobne, da bi vgradili EU v skupni trg, resnični skupni trg. Sedaj ko smo odpravili ovire v trgovini, moramo pridobiti tudi skupno infrastrukturo, predvsem skupno energetsko strukturo in skupne raziskave, tako bomo lahko prevzeli vodilno vlogo v svetu. Gre za to; ne gre pa za jemanje državam članicam.

V tej proračunski razpravi sem prvič govoril leta 1999. O čem smo govorili takrat? O istih stvareh, kot govorimo danes – delovnih mestih, rasti, poenostavitvi in povečani učinkovitosti, povečani prožnosti v proračunu, da bi lahko izboljšali sposobnost EU, da se hitro odzove na nove izzive. Žal pa še vedno preveč pogrevamo stare stvari. Pobuda Komisije skupaj z načrtom obnove sta torej dobrodošla, čeprav sta bila zelo hitro pripravljena.

Kakor koli že, po mojem mnenju je uvedba realnejše in stabilnejše spremembe v proračunsko politiko EU najpomembnejša stvar, ki jo lahko sedaj storimo. Rezultati odprtega sodelovanja Komisije pri dolgoročnem proračunu kažejo na bistvo te zadeve: stabilna in dolgoročna naložba v politiko rasti ter v okoljsko in podnebno politiko. To prav tako pomeni, da se lahko od trenutnega stanja odmaknemo z nenehnimi začasnimi prizadevanji za revizijo proračunskega načrta. Sedaj potrebujemo novo strukturo za dolgoročni proračun. To je najpomembnejša stvar, ki jo lahko sedaj stori Komisija. Hvala.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, tudi letos je bil Parlament zaradi proračunskega postopka prisiljen v bridka pogajanja glede skupnega zneska v proračunu za leto 2009, kot tudi glede prednostnih nalog, ki smo si jih zastavili, da bi izpolnili cilje glede rasti in zaposlovanja, znotraj okvira, kot tudi znotraj premišljenega gospodarstva, pa tudi v okviru globalne krize in z vidika zunanje politike, ter politik, navedenih pod razdelkom 3: „Državljanstvo, svoboda, pravica“.

Kot smo že povedali in ponovili, je večletni finančni okvir omejen in nujno potrebuje to temeljno reformo, saj nam bo v prihodnje še bolj kot danes preprečeval, da bi zadostili številnim ključnim potrebam razširjene Evrope s 27 državami članicami.

V tem kontekstu sta nam poročevalca predstavila najboljši možni proračun in vesela sem, da nas je komisarka danes zjutraj seznaniła o dogovoru glede izvedbe ključnega pregleda večletnega okvira. Pozdravljam dejstvo, da je bila vedno prisotna, hkrati pa obžalujem odsotnost ministra za proračun, o čemer smo bili na kratko obveščeni na elektronskem zaslonu ob začetku seje. Očitno se ministru ni zdelo primerno, da bi se nam pridružil.

V zvezi s proračunom me še posebej veselijo prizadevanja, ki se nanašajo na boj proti globalnemu segrevanju, podporo za MSP, zmanjševanje energetske odvisnosti, kot tudi ukrepi, ki so bili sprejeti za bolj humano, humanistično Evropo, ki se lahko bolje odziva na temeljne izzive priseljenskih politik.

Rada bi tudi izrazila zaskrbljenost v zvezi s proračunskimi sredstvi, ki so bili dodeljeni za razvoj podeželja in še enkrat želim obsoditi poudarek, namenjen tej politiki, ki je naklonjena podeželskim področjem.

Zahvaljujem se gospe Haug, njeni ekipi, gospodu Lewandowskemu in predsedniku Odbora za proračun.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Gospa predsednica, v tej razpravi bi vas želel opozoriti na tri vprašanja.

V času vse globlje finančne, s tem pa tudi gospodarske krize v Evropski unije, je proračun izjemno majhen. Obveznosti v višini malo čez 1 % bruto domačega prihodka, plačila v višini 0,9 %, predvsem pa marža v višini 3,2 milijarde EUR pričajo o tem, da največje države članice ne želijo financirati najpomembnejših ciljev Evropske unije.

Drugič, Evropska unija zelo enostavno prevzema dodatne obveznosti, ki v finančni perspektivi niso bile predvidene. Nedavno je bila namenjena dodatna 1 milijarda EUR za preprečevanje lakote v tretjem svetu, medtem ko je bilo 0,5 milijarde EUR rezervirano za pomoč pri obnovi Gruzije. Financiranje tega izdatka, ki je popolnoma upravičen, bo na škodo drugih pomembnih dejavnosti, za katere se je Unija že prej zavezala, da jih bo financirala.

In zadnjič, z vidika prizadevanj za premagovanje gospodarske krize, so posamezne države članice, predvsem manj premožne, kot je Poljska, položile svoje upe v začetek naprednega financiranja projektov s pomočjo strukturnih skladov. Upam, da nam bo ta izjemno skromen proračun kljub tem omogočil financiranje velikih naložbenih projektov.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Kot smo v oktobru izpostavili, bi morali proračun za leto 2009 zaznamovati politični ukrepi in povezane proračunske vrstice, s katerimi bi se lahko učinkovito odzvali na vse globljo gospodarsko krizo.

Namesto usmerjanja in povečevanja sredstev za spodbujanje gospodarske in socialne kohezije in za povečevanje kupne moči delavcev, predlagan proračun EU za leto 2009 zmanjšuje plačila na najnižjo raven do sedaj (4 milijarde EUR manj od zneska, sprejetega v proračunu za leto 2008). Manjši so celo od zneskov, načrtovanih v večletnem finančnem okviru 2007-2013, ki je bil tako ali tako že popolnoma nezadosten. Relativno gledano to predstavlja najnižji proračun EU od pridružitve Portugalske Evropski gospodarski skupnosti.

Predlagani proračun EU za leto 2009 domnevno podpira načrt obnove evropskega gospodarstva in evropsko solidarnost. V resnici se ta slogan glasi vsak sam, povedano drugače, politiko, ki bo še dodatno povečalo nesorazmerja med tistimi državami, ki so gospodarsko razvitejše in kohezijskimi državami.

Nujno potrebujemo proračunske ukrepe, ki bodo zagotavljali učinkovito podporo majhnim in družinskim kmetijam, ribištvu, tekstilni industriji in industriji oblačil, ladjedelniški industriji ter mikro-, majhnim in srednje velikim podjetjem. Ti ukrepi morajo zaščititi proizvodne sektorje v vsaki državi članici, predvsem v kohezijskih državah, delovna mesta s pravicami in spodobne plače za delavce.

Jeffrey Titford (IND/DEM). - Gospa predsednica, ko berem to dolgo poročilo, najprej pomislim na besedo domišljavost, saj kar izžareva iz besedila. Na primer odstavek 25 toži nad dejstvom, da razpoložljiva sredstva „takšna kakršna so, ne omogočajo Uniji, da bi zavzela vlogo vodilnega akterja“. Isti odstavek se sklicuje na EU, ki „je zmožna prevzeti vlogo vodilnega partnerja“. Kdo želi, da bi EU imela takšno vlogo? Kdo ima tako napihnen občutek pomembnosti? V moji državi zagotovo ni nihče glasoval za to, da bi EU postala globalni akter. Govorili so nam, da je šlo za skupni trg, ki bo zagotavljal poceni vino in prijetne počitnice.

Prav tako sem opazil da „globalni akter“ zahteva uporabo njegovega zaščitnega znaka v vseh sporočilih za javnost in želi veliko informacijsko kampanjo za volitve v letu 2009. „Informacijsko“ razumite kot „pranje možganov,“ saj se bo EU nedvomno prodala kot največji dosežek človeštva po izumu penicilina in ne kot groteskni nasprotnik demokracije in svobode mišljenja, kar dejansko predstavlja.

Prej omenjena domišljavost se preliva v vse, česar se dotakne. Ni boljšega primera, kot je nedavno sramotno in nespoštljivo ravnanje s predsednikom Klausom, predsednikom države, na srečanju poslancev v Pragi. Sporočam vam, da EU nima nobenega demokratičnega mandata za grajenje imperija, ki je opisan v tem proračunu.

Jean-Claude Martinez (NI). - (FR) Gospa predsednica, ob božiču prejmejo majhni fantiči rdeče avtomobile, da se lahko igrajo gasilce, majhne deklice pa majhne lutke Barbie, da se igrajo vse drugo.

Prav tako imata Komisija in Svet ministrov majhen proračun, s katerim se igrata pri javnih finančah. Igramo se, da imamo čajanko s proračunom, ker malo namenimo projektu Galileo, malo Kosovu ali malo Palestini. Nekaj malega ostane tudi za sadje v šolah.

Finančni in gospodarski cunami pometa po avtomobilski industriji, po nepremičninah, po storitvah, mi pa se igramo s proračunom v višini 116 milijard EUR, kar znaša toliko kot španski proračun za 42 milijonov ljudi oziroma 45 milijonov, mi pa imamo opravka s 400 milijoni ljudi. Proračuna ZDA v višini 2 000 milijard EUR ne bom niti omenjal.

Celina bo zašla v recesijo mi pa delimo nekaj drobtinic. Prav tako se vrtimo okrog pravila 1 % bruto domačega proizvoda in primanjkljajev, ki ne smejo presežati 3 %.

Iz tega se je mogoče naučiti dveje. Prvič, če ne morete oceniti cene za sod nafte, ki je padla s 100 na 40, medtem ko je Goldman Sachs napovedoval 200, in ko ne morete pripraviti napovedi za nekaj mesecev vnaprej, kako lahko imate večletni finančni okvir, ki velja za sedem let? To je znanstvena neumnost.

Druga, kar se lahko naučimo, je: cela zgodovina proračuna kaže, da so zakonske zgornje meje, zakon Gramm-Rudman-Hollings v ZDA, pravilo 1 % državnega prihodka same neumnosti. Javne finance vodi empirizem, ne pa dogmatizem. Potrebovali smo proračunski energetski načrt za spodbujanje gospodarske klime. To je bilo poimenovano veliko evropsko posojilo. Potrebovali smo prostor, da spremenimo stvari, vendar pa smo za to potrebovali ambicije.

Predsednica. - Vse poslance bi opozorila, da pazijo in ne govorijo prehitro, ker tolmači ne vzdržijo tega tempa.

Reimer Böge (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej se želim zahvaliti poročevalcema gospodu Lewandowskemu in gospe Haug, pa tudi usklajevalcem in osebju sekretariata ter skupini. Prav zadnji so bili občasno z delom obremenjeni skoraj preko svojih zmožnosti, kot se jim to zgodi vsako leto. Prav tako bi se rad zahvalil francoskemu predsedstvu za dobra, poštena pogajanja. Zavedam se, da bi bilo predsedstvo pripravljeno iti še nekoliko dlje, če bi to dovolila večina v Svetu. Prav tako želim poudariti, da je Komisija zelo konstruktivno sodelovala v pogajanjih. Komisarka – če lahko to javno povem – ker nam je uspelo vzpostaviti dober delovni odnos, ne bi nasprotoval, če bi se tudi naslednje leto potegovali za to mesto.

Gospe in gospodje, proračun za leto 2009 je razdeljen na tri faze. Prva faza je jutrišnje pozitivno glasovanje. Osnovne potrebe EU financiramo s 133,7 milijarde EUR v obveznostih in 116 milijard EUR v plačilih, z nujnim ukrepom pa nam je uspelo vzpostaviti pomoč v hrani: s spremembo Medinstitucionalnega sporazuma z uporabo instrumenta prilagodljivosti in prerazporejanjem znotraj razdelka 4. Dobro je, da je to vzpostavljeno, vendar je treba tudi jasno povedati, da je pregled obstoječih instrumentov za razvoj podeželja v oddelku razvojnega sodelovanja proračuna in Evropskem razvojnem skladu prav tako del svežnja, če želimo dolgoročno doseči boljšo rešitev in boljše možnosti, vključno z varnostjo oskrbe s hrano v državah v razvoju. Prav tako jasno navaja ključno pomembnost in nujnost temeljne revizije razdelka 4 – predvsem „EU kot globalni partner“.

Ko bo začelo veljati denarno nadomestilo sprejete deklaracije, bo treba obravnavati tudi Del 2; se pravi pospeševanje in poenostavljanje obstoječih pravil v zvezi s strukturnimi skladi in izvajanje razvoja podeželja. Če bomo v prvem četrtletju vsi opravili svoje naloge v zvezi s tem, bi to moralo in bo imelo za posledico rebalans proračuna s povečanim plačilom v strukturne sklade in kmetijske sklade, kar bo koristilo tudi gospodarskemu razvoju. Če nam potem med letom ne bo uspelo preseči 120 milijard EUR v plačilih, mora priti do upravnih in političnih posledic. Vse ostalo bi bilo nevzdržno.

Tretja točka se nanaša na sveženj gospodarske obnove. Številke, o katerih razpravljamo v evropskem proračunu, so seveda najnovejše, zato želim povedati v zvezi s tem dve stvari. Prva je, da je pravi in ključnega pomena, da je vključena tudi Evropska investicijska banka, vendar pa dolgoročno ne sme obstajati vzporedni proračun zunaj evropskega proračuna – to je nesprejemljivo. Druga je, da smo pripravljeno zagotoviti predlagano revizijo na podlagi pravih projektov in potrebnih postopkov v kombinaciji s prednostnimi nalogami povezovanja energetskih omrežij, kar je v interesu solidarnosti, določeni v Lizbonski pogodbi v energetski politiki, ter vzpostavitev širokopasovnih povezav v manj razvita podeželja – kot dopolnilo k vsem drugim potrebnim ukrepom, ki so že na dnevnem redu.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, najprej želim povedati, da današnja odsotnost predstavnikov francoske vlade kaže na drugo plat predsedovanj, ki mu sicer toplo čestitajo za njegovo politično uspešnost. Ta druga plat predsedovanja, ki noče sodelovati z nami, je prav tako v močnem nasprotju z odzivom našega odbora in poročevalke gospe Haug, ki je prav nasprotno zelo hitro začela sodelovati v tej proračunski igri.

Costas Botopoulos Gospe in gospodje, naj povem, da proračun, o katerem danes razpravljamo in o katerem bomo jutri glasovali, vsebuje en uspeh, ki ga je treba uresničiti, in tri velike probleme. Uspeh je to, da nam je uspelo, čeprav tik pred zdajci, v proračun vključiti pomoč v hrani, ki je zelo potrebna in ki kaže na to, da se Evropa zaveda problemov v današnjem času.

Vendar pa obstajajo tudi trije veliki problemi:

Prvič, ta proračun se v času gospodarske krize, glede katere želim opozoriti Parlament, da se ni začela septembra 2008, kot so povedali številni govorniki, saj smo znamenja te krize opazili že pred letom, sploh ne odziva na te težke okoliščine; ni realen. Imamo zelo majhne obveznosti in obveznosti, za katere ni popolnoma jasno, ali bodo izvedene. Drug problem (ki so ga omenili številni govorniki), je problem, ki je povezan s strukturnimi skladi. Neverjetno je, da je bilo iz lanskega proračuna povrnjenega toliko denarja iz strukturnih skladov in da tega nikakor ne poskušamo odpraviti vsaj v naslednjih letih. Preoblikovati je treba celoten sistem. Tretji problem predstavljajo dvomi, ki jih imamo glede gospodarske pomoči, razvpitih 200 milijard, od česar jih je 30 iz proračuna Skupnosti. Žal tudi tu ni nobenega zagotovila, da bo ta denar mogoče najti, zagotoviti pa ga je treba, ker ga potrebujemo.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Gospoda predsednica, na začetku se želim zahvaliti sodelujočim za vlogo, ki so jo imeli v letošnjem proračunskem procesu. Še enkrat nam je uspelo pripraviti proračun za leto 2009. Običajen ritual – v obliki enodnevnega sestanka – se je v svetu še enkrat zgodil.

Ko pomislim nazaj, me presune pomembnost, ki jo nekatere skupine pripisujejo nekaterim odstotkom izplačevanja sredstev. Ne vidim zakaj bi bilo pomembno, če znaša 0,88, 0,92 ali 0,9. Pomembno je, da zadostuje. Lahko se zgodi, da bo bruto domači proizvod naslednje leto upadel, kar pomeni, da bo večji od sedaj dogovorjenih 0,9. Ali bo to različnim parlamentarnim strankam res dajalo vzbujalo občutek zadovoljstva? Tega ne dojamem. Odstotki izplačil morajo biti zadostni, ne višji ali nižji. Če se zgodi najslabše, se lahko kasneje v letu pripravi dodaten proračun.

Opozoril bi vas rad na testni projekt, v sklopu katerega se izvaja študija o upravičenosti dodatnih nadomestil po letu 2013. Komisijo bi rad pozval, da ga spremlja, saj če bomo prihodnje leto začeli o njem razpravljati, je po mojem mnenju pomembno, da vemo, zakaj smo odobrili ta dodatna nadomestila. Ali to predstavlja dejanska plačila za opravljene storitve, da ali ne?

PRESEDSTVO: GOSPOD SIWIEC

podpredsednik

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Gospod predsednik, pozdravljam priporočila, ki jih Evropska unija dala v osnutku proračuna za prihodnje leto. Predvsem podpiram priporočila, ki jih vsebuje glede mirovnega

procesa na Severnem Irskem. Finančna pomoč je zagotovljena programu PEACE III in Mednarodnemu skladu za Irsko.

Prav tako sem vesel, da proračun namenja finančno podporo mirovnemu procesu na Balkanu in v Palestini. Evropska unija bo prav tako pomagala pri obnovi Gruzije, kar kaže na to, da gre za največji mirovni proces na svetu. Prav tako namenja finančno podporo revnim državam in ta običaj skušamo ohraniti. Evropska unija mora biti na čelu, če želi uresničiti razvojne cilje tisočletja do leta 2015.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Gospod predsednik, ena izmed najosnovnejših nalog Parlamenta je podrobno nadzirati finance. Zaradi tega mora imeti Parlament možnost, da pregleda različne proračunske postavke. Zato je popolnoma nesprejemljivo, da Svet še naprej vztraja pri svojem zaprtem stališču do Parlamenta. Danes smo slišali, kako se francosko predsedstvo ni odzvalo na noben poziv s strani poročevalcev Parlamenta, odgovornih za proračun 2009 in kot poročevalec za Odbor za proračunski nadzor o podelitvi razrešnice Svet za leto 2007, lahko dodam, da se Svet tudi na moje pozive ni odzival. S tem Svet ni nedostopen le v zvezi s prihodnostjo, ampak tudi v zvezi s preteklostjo. To ni le problem francoskega predsedstva; je problem Sveta na splošno. Sklicujejo se na tako imenovan „prijateljski sporazum“ med Svetom in Parlamentom iz sedemdesetih let prejšnjega stoletja. Kako, prosim? 1970? Takrat se je EU imenovala ES. Takrat je ES sestavljala le peščica držav, Parlament pa ni bil izvoljen, ampak imenovan. Ta „prijateljski sporazum“ torej spada v preteklost in je danes brez pomena. Kot Parlament moramo zahtevati odprtost, popoln dostop do informacij in sodelovanje s strani Sveta.

Patrick Louis (IND/DEM). - (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropsko računsko sodišče je že 14. leto zapored zavrnilo proračun Evropske unije.

Medtem ko Svet hvali računovodske postopke Komisije – kar je še najmanj pomembno –, boste lahko opazili, da je odobrenih le 8 % računovodskih izkazov Evropske unije. Vsi vemo, da takšne kritike ne bi preživel nobeno zasebno podjetje. To pomeni, da je 92 % evropskega proračuna, lahko tudi rečemo, več kot 100 milijard EUR, še naprej izpostavljeno prekomerno visoki stopnji nepravilnosti in neskladnosti.

Citiral sem iz poročila. Te nepravilnosti spremljajo tudi številna neodgovorna dejanja. Če pomislite, da proračun agencije za komunikacije znaša 15,4 milijonov EUR, da lahko v veselje pošlje glasovalno skrinjico s sloganom „Glasujete lahko kjerkoli“, ljudje upravičeno menijo, da se jim posmehujete.

V trenutni klimi, ko morajo gospodinjstva in države članice zategovati pasove, v času, ko je Francija neto plačnica v višini 7 milijard EUR, francoskih in evropskih davkoplačevalcev ne smemo več obravnavati več kot božičkov za Evropsko unijo, saj se bodo junija spremenili v bavnave.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Gospod predsednik, s tem ko EU nenehno ponavlja dogmo samoregulativnega trga, ne zanemarlja le postavitev jasnih omejitev, določitev pravil in izvajanje nadzora, ampak se tudi ne more osvoboditi finančnih trgov Združenih držav Amerike. Pri tem je zanemarila svojo dolžnost, da varuje Evropejce pred negativnimi posledicami globalizacije.

Več let so nam govorili, da ni denarja za socialna in zdravstvena področja, pa vendar je bilo na milijone evrov zapravljenih za prestižne projekte, na primer Agencija za temeljne pravice EU, katere proračun se je skoraj početeril, kljub številnim kritikam, ki jih je izreklo računsko sodišče. Sedaj, ko državljani zaradi grožnje množične brezposelnosti čutijo, da jih je EU ponovno pustila na cedilu, se Bruselj oboroži z novim svežnjem gospodarske obnove v višini 200 milijard EUR, kar je po mojem mnenju sramota.

V končni analizi znesek razporejenih sredstev verjetno ne bo tako pomemben, kot ustreznost ukrepov, ki so bili izvedeni.

Ville Itälä (PPE-DE). - (FI) Gospod predsednik, poročevalcema, gospe Haug in gospodu Lewandowskemu, pa tudi usklajevalcem, se želim zahvaliti za odlično in odgovorno delo. Prav tako se želim zahvaliti gospodu Bögeju, kot predsedniku, ki je s svojim energičnim prispevkom veliko pripomogel k temu, da smo dosegli tako pozitiven izid.

Živimo v razburljivih časih. Gospodarska kriza je pred vrati in razmisliti moramo o tem, kako lahko Evropski parlament javnosti posreduje pravo sporočilo. Gospodu Lewandowskemu se želim zahvaliti, ker ni porabil celotnega 20 % povečanja. To kaže na dejstvo, da se zavedamo naše odgovornosti do davkoplačevalcev. Če pomislimo, da bodo prihodnje leto volitve in da bomo imeli nov statut poslancev, je bilo to zelo zahtevna naloga, končni rezultat pa je odličen.

Omeniti želim le eno točko v zvezi s poročilom gospe Haug, ki se nanaša na novi proračunski razdelek, o strategiji za regijo Baltskega morja. O tem je bilo precej razprav in vesel sem, da je bila o tem sprejeta odločitev, saj predstavlja priložnost: predstavlja velik korak k izboljšanju razmer v regiji Baltskega morja.

Medtem ko Komisija pripravlja svojo strategijo za regijo Baltskega morja v naslednjem letu, je pomembno, da za to v proračunu obstaja razdelek. Strategije so brez pomena, če ostanejo le na papirju, torej moramo vzpostaviti tudi vsebino strategije in ko bo Komisija dokončala svoje delo, bo za nas vsekakor lažje oblikovati vsebino ustreznih proračunskih razdelkov.

Ker tudi vemo, da bo za Švedsko kot državo, ki bo prevzela predsedstvo, strategija za regijo Baltskega morja prednostna naloga, je sedaj pravi čas, da jo vključimo v proračun. Zato se želim zahvaliti vsem, ki so namenili pozornost temu vprašanju in eni izmed prednostnih nalog v prihodnjem letu.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prišli smo do konca težkega in zahtevnega proračunskega procesa. Jutri bomo glasovali in verjamem, da bo izid ugoden.

Svet doživlja resno krizo s središčem v finančnem sistemu, ki je že prešla na realno gospodarstvo. Zato potrebujemo spremembe politik, da bi lahko preusmerili naš gospodarski model, zaustavili razpadanje naše proizvodne strukture in preprečili vsakršno povečanje negativnih socialnih in podnebnih vplivov, ki smo jim sedaj priča.

Sprejeti moramo svoj delež odgovornosti in zagotoviti, da bo proračun za leto 2009 dober instrument, s katerim bomo lahko izšli iz krize in nadaljevali na poti ustvarjanja Evrope za njene državljane, socialne Evrope in Evrope pravic, ki je vredna naše zgodovine. Želimo Evropo brez izključevanja, kot primer pa navajam vključitev pilotnega projekta v proračun, ki je namenjen lažji integraciji romskega prebivalstva. Želimo Evropo solidarnosti, tako navzven, kot tudi navznoter, kar velja tudi za njene južne in vzhodne sosedes.

Omeniti želim proračunsko razsežnost barcelonskega procesa, sedaj Unijo za Sredozemlje, v katero smo položili toliko upanja. Želimo Evropo, ki bo še naprej lahko hranila svoje ljudi in ki se bo lahko bojevala proti lakoti in socialni izključenosti v svetu. Namen vsega tega je doseganje trajnostnega, mirnega razvoja narodov sveta.

Gospe in gospodje, če ga boste jutri sprejeli, se bo začelo učinkovito življenje proračuna Unije za leto 2009. Po tem mora biti ustrezno uveden, izveden in po potrebi popravljen. Pazljivo bomo spremljali.

To priložnost želim izkoristiti in vam zaželei vse najboljše prihajajočem letu.

Daniel Dăianu (ALDE). – Gospod predsednik, o proračunu EU razpravljamo v času vse večjega straha glede gospodarske krize, ki se širi v njenih državah članicah. Zaradi te krize morajo Komisija, Svet in Evropski parlament razmisliti o tem, kako s proračunskimi viri EU zaustaviti gospodarsko upočasnjevanje.

Znatno hitrejšo razdeljevanje strukturnih skladov v novih državah članicah je zaradi novih pogojev ključnega pomena in namera Komisije v zvezi s tem je več kot dobrodošla. Vendar pa se mora ta namera spremeniti v konkretna dejanja in proračun EU mora biti pripravljen, če bodo potrebne dodatne odobritve plačil, kot poročilo pravilno izpostavlja. Sočasno je to odvisno od poenostavitve postopkov.

Za nove države članice, ki niso v evrskem območju, je manevrski prostor za izkoriščanje proračunskih sredstev iz lastnih virov močno zmanjšan zaradi finančne krize, kreditni krč pa bo v letu 2009 zelo verjetno prevladal na mednarodnih trgih. Zato so sredstva EU in druge oblike pomoči EU znotraj okvira, ki jih imenujem „kreditna spodbuda“ nujno potrebne, da bi se lahko spopadli z resno gospodarsko upočasnitvijo, ki jo lahko pričakujemo.

Države donatorke bodo mogoče deležne manjši plačil iz strukturnih skladov EU z namenom preusmerjanja teh sredstev v druge namene, vendar se pri tem ne smemo slepiti. Če bo nove države članice ta kriza prizadela močneje, kot to dopuščajo njihove notranje slabosti, bo to imelo negativne posledice za celotno Unijo.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gospod predsednik, današnja razprava o proračunu je pomembnejša, kot je bila v preteklosti. Veliko je odvisno od proračuna Unije, njegove velikosti in kako je razporejen, predvsem v tem času resne gospodarske krize in v pričakovanju krize s hrano.

Poleg gospodarstva, varnosti preskrbe s hrano in energijo, se moramo osredotočiti tudi na razvoj zaostalih regij, kot je vzhodni del Evropske unije. Izboljšati moramo tudi način, na katerega upravljamo naše vire, vključno z upravljanjem sredstev za prestrukturiranje. V proračunu vsekakor manjka sredstev za kulturo,

izobraževanje, znanost in boj proti revščini. To pa zaradi omejenih virov, ki so bili predvideni v proračuni in kaže na to, da 1 % BDP ne zadostuje za ustrezno opravljanje tekočih nalog.

Predlagan proračun je obsežen, podroben in kot običajno, ne preveč berljiv. Skrajni čas je, da smo pomislili na ta problem in da bomo za prihodnost sprejeli drugačno obliko.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Gospod predsednik, osnutek proračuna 2009 je dokaz, da konzervativne politične prednostne naloge, ki jih je zastavila Evropska unija, ne ustrezajo potrebam narodov v Evropi. V času akutne gospodarske krize, ko se stopnja brezposelnosti povečuje, plačila ne predstavljajo niti 50 % obveznosti za sredstva Evropske unije. Ne samo da se razvojni sektor ne uporablja kot orodje za reševanje teh problemov, ampak v nekaterih primerih sredstva še vedno ustrezajo pogojem pred krizo. Vendar pa v varnostnem sektorju, FRONTEX, katerega ukrepi glede na neodvisne študije kršijo konvencionalne pravice in svoboščine posameznika, proračun ni bil zmanjšan. V raziskovalnem sektorju obstajajo subvencije za vesoljke raziskave, cilj katerih je globalno spremljanje, medtem ko so bile na drugi strani pri veliki večini ukrepov, ki se nanašajo na vključevanje v družbo, socialno izključenost in mlade ljudi, subvencije zmanjšane. Pri kmetijstvu proračun za leto 2009 sledi dogovorjenemu finančnemu okviru, katerega glavna značilnost je zmanjševanje stroškov. Za razvoj kmetijstva bodo plačila v letu 2009 ostala nespremenjena ali manjša, kot v letu 2007, v času, ko mala in srednje velika podjetja propadajo. To dejstvo je v nasprotju s naslovom proračuna, ki govori o ohranjanju naravnih virov.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Gospod predsednik, ta proračun je razočaranje za zainteresirane Evropejce in upam, da bodo to razočaranje tudi pokazali na evropskih volitvah prihodnji junij, saj gre za še en izraz preprostega neuspeha s strani Unije, ki je v otrplem stanju in ni spodobna prenesti sporočila: da, razumeli smo!

Razumeti pomeni, da bi končno na vsakem posameznem velikem sklopu opravili resno analizo – v ta namen obstajajo svetovalni in ekonomski raziskovalni inštituti – in bi jih primerjali s postavljenimi cilji. Na ta način bi prišli do zaključka, da bi lahko eno tretjino, ali celo polovico od 114 ali 116 milijard EUR, sedaj brez težav koristno uporabili v tej veliki krizi. Namesto tega se viri še naprej upravljajo in porabljajo na napačnih področjih, predvsem pa za povečevanje neverjetne birokracije in politične kaste. To je žalostno za Evropo.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Najprej želim čestitati poročevalcema za odlično delo. Rad bi se dotaknil proračunskega področja sodstva in notranjih zadev, predvsem v zvezi s priseljevanjem, tu pa se želim osredotočiti predvsem na dve točki. Prvič, že tretje leto zapored smo povečali naš proračun za agencijo FRONTEX in verjamem, da je to pozitiven znak. Nismo ga povečali zaradi tega, ker bi bili srečni z delom FRONTEX, ki ga opravlja, ampak zaradi tega, ker smo z njim nezadovoljni. Želimo, da ta agencija naredi več in da je učinkovitejša. Zato smo zagotovili dovolj denarja, da bi na primer zagotovili stalno izvajanje pomorskih operacij agencije FRONTEX. Drugič, dodatnih 5 000 000 EUR smo namenili Evropskemu skladu za begunce, da bi vzpostavili evropski program za notranje premeščanje med državami Evropske unije, tako da bodo lahko osebe, ki prispejo v že tako zelo in nesorazmerno obremenjene države, premeščene v drugo državo znotraj Evropske unije. Tu se sklicujem na program preseljevanja ali premeščanja. Ta sklad in ta denar nam bosta omogočala, da bomo prvič zagnali ta program in upam, da bo sedaj začel delovati, saj moramo nujno pomagati državam, ki so nesorazmerno obremenjene. Zato verjamem, da bomo sedaj, ko smo v proračunu za naslednje leto namenili denar za ti dve področji, končno dosegli napredek.

Brigitte Douay (PSE). - (FR) Gospod predsednik, komisarka, najprej se želim zahvaliti našima poročevalcema, ki jima je v težkih razmerah uspelo sestaviti ta proračun za leto 2009, zadnji pred junijskimi volitvami.

Kohezijska politika, kateri je dodeljeno 36 % tega proračuna, je ena izmed glavnih politik Skupnosti, pristno orodje za solidarnost, gospodarsko in socialno enakost, ki ga moramo okrepiti, zagotoviti, da bo učinkovitejši, ter ga bolje spodbujati. Dejansko gre za oprijemljiv izraz solidarnosti v evropskem prostoru, ki je najbolj viden na terenu samem, koliko je le mogoče blizu regijam in državljanom, na področjih, kjer živijo in kjer lahko Evropska unija neposredno nagovarja vsakega posameznika. Gospa Guy-Quint je pravkar izpostavila probleme, povezane z uporabo letnih proračunov, predvsem tistih za strukturne sklade.

V zvezi s kohezijo se vsi vpleteni zavedajo, kako težko je izvesti evropske sklade na terenu samem. Priprava dokumentacije je zahteven in dolgotrajen proces, ki lahko pripelje do napak, ki so v škodo upravičencem, ugledu Evropske unije in celo prihodnosti te politike. K boljši uporabo teh dodeljenih proračunskih sredstev lahko vsekakor pripomorejo poenostavitve postopkov, zagotavljanje boljših informacij, izboljšanje usposabljanja o tej novi kohezijski politiki za zadevne nacionalne in regionalne izvajalce ter izmenjava izkušenj in najboljših praks. V času krize in vse večjega evroskepticizma nam lahko delovanje kohezijske politike in pravilna uporaba evropskih sredstev pomaga povrniti zaupanje in vzbuditi občutek vključenosti

med evropskimi državljani, če bodo del procesa, seveda če bomo lahko izboljšati razpoznavnost in bolje pojasnili prednosti te politike tam, kjer se izvaja. To je odgovornost vseh institucij Unije in najboljše možno partnerstvo.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Gospod predsednik, znatna vrzel med dodeljenimi sredstvi in dejanskimi izplačili je že več let resen in ponavljajoč problem našega proračuna. Ta razlika se je v tem letu povečala na nesprijemljiv obseg, ter s tem ogroža verodostojnost in pomen celotnega proračunskega procesa. V letu 2009, v času gospodarske in finančne krize, tega preprosto ne smemo dopustiti. Gre za skupno odgovornost Komisije in držav članic, da pospešijo in poenostavijo izplačila, ter s tem proračunu Evropske unije povrnejo verodostojnost.

Drugič, kolegom poslancem se zahvaljujem, da so podprli številna pomembna priporočila, ki sem jih podal k proračunskem svežnju. Ta sveženj je vključeval pet glavnih prednostnih nalog: najnaprednejše varstvo okolja (vključno z 10 % povečanje za program LIFE), inovativen poslovni razvoj, boj proti korupciji, progresivna socialna politika in znatno povečanje v svetu največjega programa izmenjave študentov Erasmus Mundus. Hvala vam za podporo pri tem, saj menim, da gre za pomembne zadeve.

In zadnje, vsako leto opozarjam na dejstvo, da financiranje naših ciljev zunanje politike ni zadostno. V proračunu za prihodnje leto je to še očitneje. Vir sredstev za najpomembnejše cilje bomo lahko zagotovili le s pomočjo kreativnega računovodstva. Pri teh okoliščinah je le en pomirjujoč vidik: ustrezen, celovit srednjeročni pregled. Če tega ne bomo naredili, bo ambicijo Evropske unije, da postane globalni akter, le s težka jemati resno.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, evropski proračun se začne z ničlo; prihodnje leto bo v obliki izplačil porabljenih 0,89 % bruto domačega proizvoda. Običajno imamo nacionalni proračuni dve dvomestno številko pred decimalno vejico. Menim, da smo v zadnjih letih dokazali, da lahko zelo veliko dosežemo s skrajno gospodarno uporabo denarja davkoplačevalcev.

Vendar pa se trenutno soočamo s proračunsko krizo in ne verjamem, da bo 5 milijard EUR, ki jih je predlagala Komisija, dovolj za zagotavljanje potrebnega momenta. Zato si moramo skupaj s Svetom prizadevati, da bi se tokrat vzdržali predajanja denarja sem in tja ter prenosu sredstev nazaj državam članicam. Parlament bi moral soglasno prejeti sveženj, ki zaobjema vseevropska omrežja, raziskave in razvoj, Evropski inštitut za tehnologijo, Eureka, ter program Erasmus in izobraževanje. Združiti bi morali moči ter hitro in učinkovito sestaviti sveženj, ki je res namenjen malim in srednje velikim podjetjem.

Prav zaradi tega Parlament vztraja na uvedbi ločene proračunske postavke „evropski zakon o malih podjetjih“, predvsem pa proračunsko postavko za podnebne spremembe. Nemudoma je mogoče zagnati intenzivni program na področju energetske učinkovitosti, kar bi nam omogočilo, da se močno odzovemo na skrajno brezposelnost, ki nam grozi v naslednjem letu, ter tako ohranimo delovna mesta.

Nenazadnje je dve tretjini naših delavcev zaposlenih v malih in srednje velikih podjetjih, ki ustvarjajo 50 % našega bruto domačega proizvoda – v zvezi s tem ukrepom o energetske učinkovitosti je mogoče v teh podjetjih ustvariti več milijonov delovnih mest.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Rad bi se zahvalil Jutti Haug, gospodu Lewandowskemu in koordinatorju za odlično delo. Vsekakor se vsi zavedajo, da nas v proračunskem letu 2009 čakajo spremembe in da se bomo morali prožno odzivati na dogajanja v finančni krizi.

Na področju kohezijske politike bo zelo pomembno, da pokažemo prožnost pri zagotavljanju potrebnih virov. Pripravljeni moramo biti na predčasno zagotavljanje dodatnih izplačil iz proračunskih virov, predvsem v primeru pospešenega izvajanja strukturnih politik.

Kohezijske politike za nacionalna gospodarstva novih držav članic z relativno nizko stopnjo gospodarskega razvoja, predstavljajo možnost za hitrejše napredovanje v primerjavi z razvitimi državami. Predvsem danes, v času trenutne finančne krize, je pomembno, da učinkovito uporabimo ta instrument. Analitiki v nekaterih državah članicah so izračunali negativni vpliv zamud pri plačilih na zaposlovanje, na delovno produktivnost in na gospodarsko rast v teh regijah. Če bi nam finančne vire uspelo črpati v obsegu, ki je pričakovan v večletnem finančnem okviru, bi nove države članice beležile za več kot 2 % rast ravni delovne produktivnosti in več kot 1 % povečanje stopnje zaposlenosti. Iz te perspektive bi morali razmisliti o zagotavljanju podpore koheziji kot ključnemu dejavniku pri spodbujanju odločilnih makroekonomskih kazalnikov v EU.

Različni obsegi birokracije v različnih državah članicah imajo negativen vpliv na črpanje finančnih virov. Za nas je torej ključno, da v EU zmanjšamo birokracijo pri črpanju evropskih sredstev.

Gospe in gospodje, nedvomno si želite, da bi se lahko z današnjim globalnim problemom soočili s pomočjo načel solidarnosti in znotraj okvira celotne Skupnosti. Zato moramo zagotoviti razpoložljivost virov, ki bodo v prihodnje potrebni za kohezijsko politiko.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, številni moji kolegi poslanci so izpostavili, tudi sedaj, nezadosten obseg proračuna, predvsem v zvezi s strukturnimi skladi. Zato je ključnega pomena, da odpravimo te razmere z ustreznimi, političnimi ukrepi. Vesel sem, da je v ta proračun vključen znesek 2 milijona EUR za pilotni projekt Erasmus za lokalne in regionalne izvoljene uradnike, projekt, ki sem ga sam osebno predlagal pred nekaj meseci.

Ta vključitev v proračun sledi posebnim predlogom v mojem poročilu o upravljanju, ki je bilo prejšnji oktober v tem Parlamentu sprejeto z veliko večino.

Da bi lahko učinkovito izvedli naše politike regionalnega razvoja, ni dovolj, da sprejmemo predpise in proračune. Ključnega pomena je, da lahko izvoljeni uradniki, ki upravljajo lokalne in regionalne projekte, s svojim znanjem postanejo gonilna sila pri uresničevanju ciljev lizbonskega in göteborgskega programa. S tem programom Erasmus za lokalne in regionalne izvoljene uradnike lahko okrepimo človeške vezi, predvsem pa zagotovimo načine za hitrejšo in učinkovitejšo uporabo strukturnih skladov.

Številna združenja izvoljenih uradnikov so me že obvestila, da so navdušena nad programom Erasmus za lokalno izvoljene uradnike. S podporo Generalnega direktorata za regionalno politiko bomo lahko začeli z izvajanjem tega novega instrumenta in pri tem uporabili slogan: „Misli globalno, deluj lokalno“.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, v zvezi z osnutkom proračuna za leto 2009 Evropske unije želim poudariti, da najpomembnejša stvar pri tem proračunu ni to, kar je bilo narejeno, ampak tisto, kar še ni bilo narejeno. Osnutek proračuna EU za leto 2009 že predvideva znesek odobritev plačil, ki je za 3 % nižji kot letos, poleg tega pa je Evropska komisija predstavila predlog za še dodatno zmanjšanje zneska odobritev plačil – za 3,5 milijarde EUR v tem letu in za 1,1 milijarde EUR v prihodnjem letu. Dvomim, da je znižanje zneska izplačil v proračunu EU najustreznejši dogovor na finančno in gospodarsko krizo. V načrtu obnove evropskega gospodarstva se določeni ukrepi strukturnih skladov in kohezijskega sklada, poenostavitev postopkov pri pridobivanju sredstev za razvoj podeželja, vnaprejšnje izplačilo sredstev EU in povečanja deleža sofinanciranja EU še niso odrazili v znesku odobrenih plačil, določenih v proračunu Evropske unije za leto 2009. Ali je mogoče na proračun za prihodnje leto gledati kot na uspešen odziv Evropske unije na finančno in gospodarsko krizo, pa bo odvisno ravno od teh ukrepov in vprašanja, koliko bodo dejansko povečali zneske izplačil. Upamo, da bodo institucije EU dokazale, da so se sposobne hitro odzvati na izzive in da ne bodo zašle v običajno birokracijo. V splošnem bi morali pozdraviti predlog Evropske komisije o razporeditvi dodatnih 5 milijard EUR za povečanje konkurenčnosti Evropske unije. Vendar pa je težko razumeti vir financiranja – viri iz skupne kmetijske politike. Če lahko v skupni kmetijski politiki Evropske unije pogrešamo 5 milijard EUR, zakaj Evropska komisija ne stori ničesar, da bi zagotovila pošteno konkurenco znotraj notranjega kmetijskega trga in da bi vsaj deloma izravnala neustrezne razlike med obsegi neposrednih plačil kmetovalcem v različnih državah članicah EU? Zahvaljujem se vam za pozornost.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospod predsednik, komisarka, najprej želim čestitati poročevalcema in koordinatorjem, ter poudariti njihova izjemna prizadevanja pri vodenju postopka za sprejetje proračuna na zelo visoki ravni.

Veliko prizadevanj je bilo vloženih v to, da bi bilo mogoče ohraniti največji možen obseg obveznosti in poravnave, ter hkrati ostati blizu zgornjih omejitev, ki jih dopušča večletni finančni okvir. Seveda izzivov nikakor ne manjka. Na ta proračun lahko gledamo kot na začetni odziv Evropske unije na mednarodno finančno in gospodarsko krizo. Prav zaradi tega je tako težko.

Povsem normalno je, da gledamo na proračun z vidika ključnih prednostnih nalog za izvajanje politike Evropske unije. Žal v primeru prednostne naloge 1B, ki se nanaša na trajnostni razvoj, kohezijo za rast in zaposlovanje, ne bo dovolj virov, da bi obravnavali zelo pomembne, največje projekte držav članic. Specifična vloga kohezijskega sklada je omogočiti gospodarsko šibkejšim državam članicam, da so deležne pomoči pri reševanju svojih infrastrukturnih problemov, povečevanju njihove konkurenčnosti in doseganju večje ravni regionalnega razvoja.

Gre za sklad, ki pomaga dvigovati življenjski standard, predvsem v novih državah članicah. Če tem državam ne bodo zagotovljena nobena sredstva, bodo mnogo počasneje napredovale, predvsem v času krize. Prav zaradi tega imam nekaj resnih pripomb glede nezmožnosti proračuna pri zagotavljanju tovrstne pomoči.

Prav tako je pomembno, kako se proračun izvaja. Pospešiti je treba uvodno razpravo o poenostavljanju postopkov za doseganje večje prožnosti in kar največje zmanjšanje tveganj za nastanek malomarnosti in zlorab. Prav tako moramo zmanjšati vrzel ter povečati obseg plačil.

Predlog o pregledu večletnega finančnega načrta ni slaba stvar in ponuja dodatne vire za rast, razporejene v obdobju 2009–2010. Predviden namen, povezan z doseganjem ciljev nizkoogljičnega pridobivanja elektrike, je dober, vendar ni ključnega pomena. Veliko bolj prožni moramo biti.

Na koncu želim povedati, da moramo sprejeti proračun, vendar s preventivnimi ukrepi za reševanje finančne in gospodarske krize. Čeprav je sporazum težko doseči, je kljub temu pomemben in potreben. Podpreti ga moramo.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, najprej se želim zahvaliti poročevalcema, gospe Haug in gospodu Lewandowskemu za odlično delo. Prav tako se želim zahvaliti komisarki Grybauskaitė in njenemu najbližjemu asistentu gospodu Romeru za odlično sodelovanje, ki sta ga pokazala v tem letu, kot tudi predsedstvu za njegovo konstruktivno sodelovanje pri pripravi proračuna.

Dotakniti se želim le enega vprašanja, ki se nanaša na strukturne sklade. Letos smo denar vrnili državam članicam, v takšni ali drugačni obliki, kot neporabljena dodeljena proračunska sredstva. V spremembi proračuna številka 2 smo reprogramirali 2,8 milijarde EUR, v spremembi proračuna številka 9 pa smo vrnili 4,5 milijarde EUR v obliki neporabljenih plačil.

Na podlagi tega je osupljivo, da Komisija predlaga sveženj obnove v višini 5 milijard EUR, medtem ko sploh ni porabila sredstev, namenjenih strukturni politiki. Razlog je sistem nadzora in spremljanja, ki je izjemno zahteven. V mnogih državah še vedno ni odobren.

Evropski parlament je predlagal skupno resolucijo z usklajevanjem, ki bi priznavala potrebo po poenostavitvi in obstoj strukturnih pomanjkljivosti. Komisija in Svet se nista strinjala s to resolucijo. Evropski svet pa je pravkar predlagal sprejetje dobesedno enakega stališča in zelo veliko potrebo po poudarjanju poenostavitve in večje učinkovitosti.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, ta proračun je zadnji v trenutnem parlamentarnem mandatu in prvi proračun, o katerem bomo glasovali, saj finančna kriza že trka na naša vrata. Zaradi tega ima poseben pomen: gre za proračun, ki ga bodo evropski državljani podrobno preučili.

Zame osebno ima ta proračun sladko kisel priokus, saj vključuje uspeh, ima pa tudi temne strani. Osebno med uspeh vsekakor prištevam dejstvo, da nam je uspelo, čeprav za malenkost, povečati plačila glede na stališče Komisije, da smo našli relativno več virov za konkurenčnost, okolje in varnost in da imamo prvič konkretno stališče glede reševanja nezakonitega priseljevanja na južnih mejah Evropske unije, kjer v države, kot je moja, vsako leto pride na stotisoče obupanih ljudi, ki trkajo na vrata Evrope prek južnih meja. Zaradi vsega tega smo lahko zadovoljni.

Vendar pa sem zelo razočaran, da ta prvi proračun v krizi, ni bil zmožen dati sporočila, da je Evropa pripravljena in zmožna. Od dvesto milijard se še vedno poskušamo dogovoriti, kako porabiti pet milijard, ki jih nekatere države članice želijo nazaj, namesto, da bi jih namenile za večjo konkurenčnost. Gre za izgubljeno priložnost. Verjamem, da bi v tem letu lahko naredili več. Še vedno upam, da se bodo v Svetu običajni osumljenci, ki radi vračajo presežke nacionalnim ministrstvom, še enkrat potrudili, tako da bomo vsaj v naslednjem letu imeli ambicioznejši pristop.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Gospod predsednik, čestitam poročevalki gospe Haug za odlično delo, pa tudi številnim kolegom za njihov prispevek. Spregovoril bi rad o ribiškem sektorju ter njegovih pozitivnih in negativnih vidikih.

Celotna dodeljena proračunska sredstva so skoraj enaka, kot v prejšnjem proračunskem letu. To je negativen vidik, saj so že prejšnji proračuni predstavljali minimalna potrebna sredstva za izvajanje skupne ribiške politike in pomorske politike s potrebnimi sredstvi. Zmanjšanje odobritev plačil, neustrezen odziv na potrebe in specifični vidiki najbolj oddaljenih regij so prav tako negativni.

Povečanje zunanega gospodarskega pritiska zaradi trenutne finančne krize in znatno spreminjanje cen goriva, poslabšuje obstoječe pritiske, ki so posledica premalo številčne flote in spodjedanja naravnih virov.

Čeprav Komisija predlaga prestrukturiranje ribiškega sektorja v skladu s trenutnimi mikroekonomskimi razmerami, so potrebni konkretni ukrepi, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti preživetje evropske ribiške flote in osnovna sredstva za tiste, ki toliko žrtvujejo, da imamo dostop do enega izmed osnovnih živil.

Pozdravljam sprejetje pobude v obliki pripravljalnega ukrepa, ki sem jo predložil za vzpostavitev observatorija cen rib v znesku 4 milijone EUR. Prav tako pozdravljam povečano podporo za upravljanje ribolovnih virov, neobvezne prispevke k mednarodnim projektom, krepitev dialoga v ključno pomembnih ribiških sektorjih, na kar smo opozorili med obiskom Odbora za ribištvo na Madeiri, najbolj oddaljeni portugalski regiji, pilotni projekt o mrežnem povezovanju in izmenjavi najboljših praks, ter sklepu šestega okvirnega programa. Prav tako je pozitivno ohranjanje dodeljenih proračunskih sredstev za sodelovanje na področju bioekonomskega razvoja, za Agencijo Skupnosti za nadzor ribištva in za pripravljalni ukrep o evropski pomorski politiki.

Na koncu moramo pozdraviti, da je Komisija uvedla proračunsko postavko, ki je še brez kakršnih koli odobrenih proračunskih sredstev, za začasni finančni instrument, da bi lahko prilagodili ribiško floto gospodarskim posledicam cene goriva. To je en razlog ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Kot sem že navedel na prvi obravnavi v oktobru kot pripravljavec osnutka mnenja za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane, pozdravljam proračun EU za leto 2009 zaradi številnih razlogov. Na eni strani gre že za pomembno in pozitivno dejstvo, da bo v prihodnjem letu na voljo 14 milijard EUR za varstvo okolja, ohranjanje narave, predvsem pa tudi za cilje LIFE+. Po drugih strani pa je treba opozoriti, da je ta znesek približno 10 % višji od lanskega zneska, kar dobro prikazuje, da danes nihče ne dvomi več v pomembnost tega področja, predvsem v zvezi s podnebnimi spremembami. Prav ta zadnja tema je tudi ena izmed proračunskih prednostnih nalog za naslednje leto. Seveda je vse to močno povezano z današnjim glasovanjem, ko se bomo odločali o podnebnem svežnju.

Čeprav ti osnutki direktiv ne izpolnjujejo vseh naših prvotnih pričakovanj v mnogih pogledih, so vseeno ambiciozni v primerjavi s predlogom, ki ga je objavila Komisija v januarju prejšnje leto. Za uresničevanje zastavljenih ciljev bosta potrebna denar in politična volja. Znesek je mogoče majhen, vendar je treba poudariti, da znaša vrednost pilotnih projektov, ki jih bomo začeli izvajati naslednje leto, 7,5 milijona EUR. To obsežno delo, ki vključuje pripravo osnutka in objavo javnih razpisov, lahko pričakujemo v začetku naslednjega leta, vendar pa je Komisija ob različnih priložnostih izpostavila, kako pomembno je zanj izvajanje teh projektov in je zagotovila polno sodelovanje. Od oktobrskega plenarnega zasedanja le Evropski agenciji za varnost hrane (EFSA) ni uspelo doseči nobenega opaznega napredka. Zato smo dolžni, da še naprej priporočamo ohranjanje 10 % rezerve, vendar upam, da bo tudi ta problem kmalu rešen. To so moja opažanja in priporočila, ki so načeloma v skladu s tistimi, ki sem jih podal na prvi obravnavi. Kolege poslance pozivam, da tudi na drugi obravnavi glasujejo za. Ob tej priložnosti želim Jutti Haug čestitati za poročilo. Hvala lepa.

Maria Martens (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, najprej želim čestitati poročevalki gospe Haug. Najin delovni odnos je bil res zelo prijeten, Odbor za razvoj pa je zadovoljen. Za nas so bile pomembne tri stvari. Najprej, obravnavana mora biti kriza s hrano in veseli smo, da je bil predlog Komisije spremenjen in da je bil dosežen kompromis, ki ga podpirata Parlament in Svet, zaradi česar je sedaj za krizo s hrano na voljo 1 milijarda EUR.

Najpomembnejše je, da najdemo trajnostno rešitev, ki je varnost hrane za države v razvoju, in ravno temu je namenjen naš testni projekt. Pri tem velik problem predstavlja dejstvo, da majhni kmetovalci nimajo dostopa do mikrokreditov. Zelo težko pridejo do dobrih semen za sajenje in gnoja in ne morejo vlagati v namakalne sisteme, če niso sposobni plačati vnaprej. Zato smo veseli, da je bil naš predlog glede testnega projekta za mikrokredite, namenjene malim kmetovalcem, tako široko podprt in verjamemo, da je Odbor pripravljen izvesti ta testni projekt.

Drugič, v zvezi z vrednotenjem smo v teh dneh deležni številnih kritik glede razvojnega sodelovanja. Da bi pridobili podporo ni dovolj, da samo pojasnjujemo, kaj smo mislili, ampak predvsem kaj smo dosegli. Žal so poročila Odbora še vedno zelo osredotočena na namere. Prav zaradi tega smo prosili za večje število osebja v Odboru, da bi izboljšali vrednotenje rezultatov. Pozdravljamo, da je Parlament podprl te predloge.

Tretjič, gospod predsednik, še naprej si prizadevamo za povečanje v proračunu za postavko 4, tuji stroški. Če želimo uresničiti naše ambicije in odgovornosti, ki so utemeljene v primeru Kosova, Bližnjega vzhoda in tako dalje, kjer se glavno vprašanje ne nanaša le na razvojno sodelovanje, ampak tudi na reševanje sporov, potem je jasno, da je potrebne več prožnosti in sredstev.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, imam dve kratki pripombi. Poročevalki se želim zahvaliti za delo.

V zvezi z razvojno pomočjo štejem za zelo pozitivno, da se Evropa odziva na problem, čeprav je bil proces iskanja 1 milijarde EUR naporen. Prav tako pa je treba spomniti, da se je cena blaga močno znižala, prav tako ko cene energije, torej bi morali s to 1 milijardo EUR, če bo pravilno porabljena, doseči veliko več, kot smo prvotno upali. Menim, da potrebujemo podroben nadzor, s katerim bomo zagotovili, da gre denar tja, kjer je predviden in kjer je najbolj potreben, in sicer na terenu samem, za pridelavo hrane na krajih, kjer je to možno.

Tudi moja druga pripomba se nanaša na kmetijski sektor, vendar se bolj nanaša na prihodnost, kot pa na določen proračun. Nekoliko me skrbijo pripombe, ki jih je podala komisarka, o tako imenovanem pomanjkanju dodane vrednosti pri porabi za kmetijstvo. Vem, da bomo imeli čas o tem razpravljati v prihodnosti, vendar pa mora biti stroga in razgreta razprava. Menim, da je za evropske kmetovalce najbolj poskrbljeno s skupno politiko, ne pa s politiko, kjer lahko države članice izbirajo in se odločajo, saj bodo državljani tako zgubili na kakovosti in varnosti hrane.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, potrditev proračuna vedno vključuje neskladja med pričakovanji in stvarnostjo. Okvir proračuna ni prožen, vire pa je zelo težko prerazporediti. Čeprav to odraža stabilnost financiranja za določene alternative, prav tako pomeni, da se je težko odzvati na nenehno spreminjajočo stvarnost.

Trenutni proračun glede na trenutne razmere ne odraža želj mnogih poslancev v EP, kot je potreba po preprečevanju vse večje gospodarske krize ali po iskanju novih tehnologij, ki bodo pripomogle k izboljšanju okolja in bodo pomagale v boju proti podnebnim spremembam. Proračun ne izpolnjuje pričakovanj mladih ljudi, šoloobveznih otrok ali študentov v zvezi s finančno podporo pri izmenjavi mladih, dostopu do izobrazbe in študijem v tujini.

Na koncu želim poudariti, da so bili zaporedni proračuni in finančne perspektive bolj usmerjene k nadaljevanju preteklih proračunskih načrtov in ciljev, kot pa odzivanju na trenutne in prihodnje izzive. Zaradi tega potrebujemo redne preglede finančnih perspektiv, saj je sedem let predolgo obdobje za proračunsko načrtovanje.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi nadaljeval pri zadevi, ki jo je pred kratkim izpostavil moj avstrijski kolega, gospod Rübig. Za Evropo porabimo manj kot 1 % evropskega bruto domačega proizvoda, istočasno pa zahtevamo, da EU izvaja vse več in več nalog za vse več držav članic. To se ne izide! Glede na to je res neverjetno, da smo doživljali gospodarski vzpon toliko let, vzpon, ki ni vključeval le gospodarne uporabe naših skladov, ampak tudi to, da so finančni ministri ponovno pridobivali denar in ga preusmerjali v nacionalne proračune ob koncu leta.

Obstaja dovolj novih nalog za katere bi morali nameniti naš denar. Obstajajo tudi naloge, za katere že več let nismo namenili ustreznih proračunskih sredstev. Izdatke za politiko informiranja EU bi morali znatno povečati, če res želimo približati Evropske državljane Evropi. Na področju izmenjave študentov in pripravnikov obstajajo številne naloge, pri katerih bi lahko sodelovala Evropa.

Jutta Haug, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, zahvaliti se želim vsem poslancem, ki so sodelovali v razpravi, ki so spregovorili, čeprav je bil proračun za leto 2009 v številnih primerih le priložnost za govor, ne pa tudi predmet govora. Predvsem se želim zahvaliti poslancem, ki so sodelovali z nami od začetka do konca in so se pridružili razpravi.

Evropski načrt za okrevanje gospodarstva, ki nam ga je predstavila Komisija, je bil omenjen v številnih govorih in je v mislih številnih ljudi. Ponovim lahko le to, kar sem že večkrat povedala: kohezijska politika EU predstavlja evropsko gonilno silo za gospodarstva držav članic. Ob njenem pravilnem in poštenem izvajanju nam bo omogočila, da bomo napredovali, prav tako pa bo nedvomno pomenila, da nam gospodarstvo v naslednjih letih ne bo povzročalo tako velikih problemov. Seveda nam to ne bi uspelo le z našimi 116 milijardami EUR v izplačilih, vendar pa bi celoten Parlament podprl in zagotovil ustrezna izplačila v rebalansih in spremembah proračuna.

Kar je povedala komisarka, seveda drži: proračun je vedno kompromis. V zvezi s tem se proračun za leto 2009 nič kaj ne razlikuje od predhodnikov. Svetu smo morali odobriti ta nizka izplačila, Komisija nam je morala odobriti 700 milijonov EUR prerazporeditev za regionalni razvoj, mi pa smo morali oklestiti naše prednostne naloge. Kljub temu pa nam je uspelo ohraniti številne izmed teh prednostnih nalog: več izplačil za ukrepe,

namenjene boju proti podnebnim spremembam, več izplačil za socialno razsežnost z vidika ustvarjanja več in boljših delovnih mest, ter več podpore za MSP. To smo dosegli in za to sem hvaležna vsem mojim kolegom poslancem. Hvala lepa!

(Aplavz)

Janusz Lewandowski, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, v oddelku proračuna, za katerega sem odgovoren, obstajajo nejasnosti le v zvezi z Lizbonsko pogodbo, ki spreminja pristojnosti Parlamenta, da lahko vpliva na proračun. Glede na dejstvo, da so bili drugi problemi odpravljeni, želim podpreti prehodne govornike, ki so zahtevali ponoven pregled finančne perspektive. To je nekaj, kar smo očitno potrebovali že v drugem letu trenutne perspektive, če želimo financirati mednarodne cilje in zaveze Evropske unije.

Prav tako ni dobro, da je usklajevalni postopek s Svetom sprožil pogajanja v zvezi z milijoni evrov, v času, ko so bile za nejasen krizni sveženj obljubljene milijarde. Glede na to bo proračun, ki ga bomo verjetno jutri potrdili, doživel več sprememb, kot jih je kadarkoli poprej.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Ker so se govorniki držali reda, smo končali v primernem času, to pa je dobro sporočilo za proračunsko disciplino v prihodnje.

Glasovanje bo potekalo jutri, v četrtek, 18. decembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Gábor Harangozó (PSE), v pisni obliki. – Morali bi biti zaskrbljeni – skupaj z našim poročevalcem – glede negativnih vplivov na evropske državljane, ki bodo posledica globalne recesije. Predvsem bi nas moralo skrbeti za naše najbolj ogrožene državljane, tiste, ki jih bodo učinki finančnih pretresov nedvomno najbolj prizadeli. Unija bi morala kar najbolj povečati svoja prizadevanja pri lažšanju dostopa do razpoložljivih virov – znotraj omejitve dogovorjenega večletnega finančnega okvira 2007–2013 – za upravičence na terenu, zato pa moramo predvsem izboljšati in poenostaviti ukrepe, da bi tako pospešili izvajanje strukturnih in kohezijskih skladov. Dejansko nizke stopnje izplačil pri izvajanju kohezijske politike ne odražajo potreb na terenu samem v času soočanja z izzivi trenutne gospodarske krize. Kohezijska politika je največji instrument solidarnosti v Uniji, njena vloga pri odpravljanju negativnih vplivov globalne krize takšnega obsega pa je seveda ključna.

(Seja je bila prekinjena ob 10.50 in se je nadaljevala ob 11.30)

PREDSEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

4. Fibromialgija (pisna izjava): glej zapisnik

*

* *

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospod predsednik, včeraj mnogi obiskovalci, ki so se registrirali, niso mogli vstopiti v ta Parlament. Posebej bi se rad zahvalil službam Parlamenta, ki so poskušale sprejeti obiskovalce, kljub nasprotovanju policije. Policija tega seveda ni dovolila, saj so obiskovalci nosili rdeče jopiče. Ne vem, kdo se boji rdečih jopičev. Eden izmed naših kolegov poslancev je prav tako moral sleči svoj jopič, da so ga spustili v Parlament.

Pozivam, da se pritožimo policiji in jim povemo, da ni dovoljeno omejevati obiskov. Prav tako želim ponoviti, da so službe Parlamenta poskušale spustiti obiskovalce z rezervacijami v Parlament, vendar je to policija preprečila, kljub mirnemu ravnanju obiskovalcev. Pozivam vas, da policijo obvestimo, naj v Parlamentu ne prihaja do takšnega nasprotovanja.

Predsednik. – Hvala, gospod Swoboda, zadevo bomo preiskali. Zahvaljujemo se vam za vaš govor.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Gospod predsednik, hvala za besedo. Toplo dobrodoščilo želim izreči gospodu Mohamedu Abdelazizu, predsedniku Demokratične arabske republike Sahare in generalnemu

sekreterju fronte Palisario ter delegaciji, ki ga spremlja. V Parlament so se vrnil, da bi nas opomnili na pomembnost varovanja pravic in samoodločanja njihovega ljudstva.

Jens Holm, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, govorim v imenu svoje skupine. Nasprotujemo postopku, ki je bil sedaj predlagan. Naš poročevalec gospod Wurtz je že na sestankih poročevalcev skupin povedal, da je to popolnoma nesprejemljivo. Glasovanje o podnebnem svežnju, enem izmed najpomembnejših glasovanj letos, mora potekati na enak način, kot vsa druga glasovanja. Nedemokratsko in grozno je, da ne glasujemo ločeno o vsakem posameznem poročilu. Zagotovljena nam mora biti možnost glasovanja o vsakem posameznem poročilu, prav tako pa imamo pravico, da predložimo spremembe, o katerih potem glasujemo.

Strgajte ta predlog in nam omogočite, da glasujemo o vsakem poročilu posebej in da glasujemo o predloženih spremembah. Hvala.

Predsednik. – V tem Parlamentu ima vsakdo pravico izraziti svoje mnenje, odloči pa se večina.

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, na koncu včerajšnje pet urne razprave o podnebnem in energetskem svežnju, je bil Parlament deležen znatnega odziva v imenu predsedstva s strani ministra Borlooja in v imenu Komisije s strani komisarja Dimasa in komisarja Piebalgsa. Kljub dejstvu, da je v razpravi sodelovalo 50 ali 60 poslancev, so nagovorili Parlament, v katerem so bili le štirje poslanci.

Menim, da to kaže nevljudnost do Komisije in predsedstva, hkrati pa zmanjšuje vpliv, ki ga ima ta Parlament. Pozivam vas, da z vodji strank obravnavamo vprašanje ali naj razmislimo o sankcijah proti poslancem, ki sodelujejo v razpravah, vendar se jim ne zdi vredno, da bi bili prisotni in prisluhnili odgovoru Komisije in predsedstva.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospod Davies, popolnoma se strinjam z vami glede vsebine, vendar se prepričajte tudi pri svoji skupini, ali je mogoče zagotoviti prisotnost poslancev.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi podal dodatno zahtevo glede na včerajšnjo razpravo s francoskim predsedstvom. Nekateri predsedniki skupim bi radi v tej pomembni razpravi spregovorili o pomembnih stvareh, kar je prav in primerno. Obstajajo pa tudi predsedniki skupin, vedno isti, ki praviloma vedno prekoračijo čas za eno ali dve minuti.

Mogoče bi lahko ta čas enostavno odšteli od časa, ki je na voljo njihovim skupinam, saj to ne pomeni naknadnega spreminjanja, kar je bilo prvotno ustrezno dodeljeno?

5. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za rezultate in druge podrobnosti: glej zapisnik)

5.1. Energija iz obnovljivih virov (A6-0369/2008, Claude Turmes) (glasovanje)

5.2. Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (A6-0406/2008, Avril Doyle) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, moja utemeljitev je naslednja. Na ETS žal ni potekala nobena plenarna razprava, katere rezultate bi lahko uporabili v dialogu. Dialog le na podlagi mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ne predstavlja mnenja Parlamenta. Sedaj naj bi sprejeli spremembe k predlogu Komisije; vendar pa se to, o čemer bi se danes morali odločati, popolnoma ujema z dokumentom Sveta. Ne vsebuje niti ene spremembe s strani Parlamenta, niti ene same vejice. Kaj je razlog za to hitenje? Saj govorimo o obdobju z začetkom od leta 2013 dalje.

S predlogom ETS v trenutni obliki bomo imeli težave z nedoslednostmi in vse večjimi stroški. Tema trgovanja z emisijami je najpomembnejša odločitev industrijske politike v prihodnjih letih, če ne celo desetletjih. Nismo

pripravljeni predati naših demokratičnih pravic soodločanja v zadnji sobi Parlamenta. Le zakaj so se številni poslanci uspešno borili v tem parlamentu že skoraj 30 let? Ali so se borili za to, da bi Svet podnebno politiko skoraj v celoti spravil skozi poenostavljen postopek? Kot izvoljen parlament želimo sodelovati v demokratični razpravi in to početi predvsem ob upoštevanju posledic naših ukrepov. Hvala lepa.

(Predlog je bil zavrnjen)

5.3. Skupna prizadevanja za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (A6-0411/2008, Satu Hassi) (glasovanje)

5.4. Geološko shranjevanje ogljikovega dioksida (A6-0414/2008, Chris Davies) (glasovanje)

5.5. Spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe goriv (cestni promet in plovba po celinskih plovnih poteh) (A6-0496/2007, Dorette Corbey) (glasovanje)

5.6. Standardi emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile (A6-0419/2008, Guido Sacconi) (glasovanje)

– Po glasovanju:

Avril Doyle, poročevalka. – Gospod predsednik, kot poročevalka sem želela spregovoriti pred mojim poročilom, vendar se vam zahvaljujem, da ste mi besedo predali zdaj, saj je za vse nas pomembno, da se nekaj stvari vključi v zapisnik.

Verjetno bi se danes jutraj v Parlamentu vsi strinjali glede ene stvari in ta je, da so sporazumi na prvi obravnavi krivični tako do spoštovanja parlamentarnega postopka, kot tudi do vsebine zakonodaje, še posebej kadar je vprašanje zelo zahtevno in tehnično.

(Aplavz)

Zaradi tega morajo biti sporazumi na prvi obravnavi le izjeme in zelo redki in le izjemne okoliščine zahtevajo tako izjemen odziv.

Moja druga pripomba glede postopka je, da ne obstaja predpis, v skladu s katerim bi voditelji držav posegali v postopek soodločanja.

(Aplavz)

Medtem, ko so bili vidiki podnebnega svežnja na dnevnem redu vrha, ki je bil prejšnji teden in zahteva vrha, da mora biti vsaka revizija sprememb vidikov EU ETS obravnavana na prihodnjih vrhlih, sem na naknadnem dialogu v soboto jutraj v Bruslju dodala, ob polni podpori vseh poročevalcev v senci, novo uvodno izjavo k mojemu poročilu – naknadno k vrhu – ki jo je nato v soboto popoldan sprejel COREPER. Ta uvodna izjava poudarja edinstveno in preoblikovalno naravo zakonodaje EU ETS, vendar pa ob tem navaja, da to posvetovanje z voditelji držav in vlad v nobeni drugi zakonodaji ne sme služiti pot precedens.

Šlo je za epsko zakonodajno potovanje. Rada bi se zahvalila komisarju Dimasu in njegovi skupini, ministru Borlooju in njegovi skupini, ter še posebej veleposlaniku Lélise-Costi za obsežno delo. Rada bi se zahvalila osebju Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane – hkrati pa mi dopustite, da izpostavim Virpi Köykkä za njeno naporno delo – celotnemu osebju naše skupine, moji osebni pomočnici Kavi za neumorno delo, predvsem pa mojim poročevalcem v senci in njihovem osebju za zelo dobro kooperativno delo.

(Aplavz)

Miroslav Ouzký, predstavnik Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (CS) Ob koncu skoraj enoletnega dela bi rad izkoristil priložnost in se tudi sam zahvalil vsem udeležencem. Predvsem se želim zahvaliti poročevalcem in poročevalcem v senci. Ne bom ponavljal, kar je že povedala poročevalka Avril Doyle. V res izrednih okoliščinah potrebujemo izredne ukrepe in francosko predsedstvo je vložilo res izjemne napore

v doseganje kompromisa. Trdno sem prepričan, da je bil kompromis resnično dosežen zaradi dejstva, da podnebne svestnosti ne marajo niti bolj niti manj ambiciozni.

Predsednik. – Hvala lepa. Gospe in gospodje, upam, da govorim v imenu vseh, ko trdim, da je Evropski parlament izjemno dobro sodeloval s Svetom, pa tudi ko uradno trdim, da mora biti način, na katerega smo sprejeli odločitve o tem, prej izjema kot pravilo in da moramo v prihodnje načelno vztrajati pri prvi obravnavi, da bi tako jasno izrazili stališče Parlamenta.

(Aplavz)

5.7. Organizacija delovnega časa (A6-0440/2008, Alejandro Cercas) (glasovanje)

– Po glasovanju:

Alejandro Cercas, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, najprej bi se rad zelo na kratko zahvalil vsem mojim kolegom poslancem in jim čestital za ta uspeh, ki pripada vsem skupinam Parlamenta. To je zmaga za celoten Parlament.

(Aplavz)

Zahvaliti se moram dvema milijonoma evropskih zdravnikov in milijonu študentov za delo, ki so ga opravili, prav tako pa se moramo zahvaliti Evropski konfederaciji sindikatov in vsem nacionalnim sindikatom, ki so trdo delali.

Gospod predsednik, pomembno je, da Svet opozorimo, da ne gre za zamudo, ampak za priložnost, s katero lahko popravimo napačno odločitev. Na to bi moral gledati kot na priložnost, da našo agendo približamo agendi državljanov. Komisijo moramo pozvati, da prevzame vlogo sodnika, hkrati pa se odreče vlogi Sveta, ki jo je opravljala v zadnjih treh letih. Ko bo enkrat prevzela vlogo sodnika, preidimo na usklajevanje, tako da bo usklajevanje dela in družinskega življenja postala realnost, skupaj s socialno Evropo.

(Bučen aplavz)

Jan Andersson (PSE). – (SV) Iskreno bi se rad zahvalil Alejandro in vsem ostalim, ki so sodelovali pri tem vprašanju. Ne vidim, da bi bil Svet danes navzočen. Skušali smo opraviti pogajanja s Svetom, vendar se niso bili pripravili uvesti za pogajalsko mizo. Sedaj lahko v Parlamentu vidimo veliko večino. Usedimo se sedaj za mizo, da bomo lahko pripravili dobro direktivo o delovnem času. Sedaj bomo poznali mnenje Parlamenta z veliko večino.

5.8. Čezmejni pregon na področju varnosti v cestnem prometu (A6-0371/2008, Inés Ayala Sender) (glasovanje)

6. Dobrodošlica

Predsednik. – Gospe in gospode, pozivam vas, da sodelujete v uradni slovesnosti, kot je pravilno in primerno glede na naše goste, dobitnike nagrade Saharov. Pred začasno, nekaj minutno prekinitvijo seje do prihoda naših gostov, želim pozdraviti delegacijo sirskega parlamenta, ki jo vodi gospod Suleiman Haddad, predsednik Odbora za zunanje zadeve sirske Ljudske skupščine, ki je na obisku kot del našega 10. medparlamentarnega zasedanja EP/Sirija. Našim gostom iz Sirije želim prisrčno dobrodošlico!

Povedati moram, da poteka ta obisk v ugodnih okoliščinah. Pred kratkim je bil parafiran sporazum o pridružitvi med Sirijo in EU in bo Evropskemu parlamentu predložen v odobritev, kakor hitro bo to mogoče.

Evropski svet je prepričan, da lahko ima Sirija pozitivno vlogo na Bližnjem vzhodu, predvsem pa v Uniji za Sredozemlje. Delegaciji želim udobno bivanje v Strasbourgu in plodno izmenjavo stališč, kar je lahko le dobro za naše odnose. Še enkrat, prisrčno dobrodošli.

S tem za nekaj minut prekinjam sejo, čez nekaj minut pa bomo zopet nadaljevali s slavnostno sejo.

(Seja je bila prekinjena ob 12.05 in se je nadaljevala ob 12.15)

7. Podelitev nagrade Saharova - 20. obletnica (Slavnostna seja)

Predsednik. – Gospe in gospodje, začenjamo s slavnostno sejo.

Gospe in gospodje, tukaj so naslednji dobitniki nagrade Saharova.

1990: Aung San Suu Kyi, ki jo zastopa Zoya Phan

1991: Adem Demaçi

1992: Las Madres de la Plaza de Mayo, ki jih zastopa Hebe Pastor de Bonafini

1993: Oslobođenje, ki ga zastopa Lidija Korać

1994: Taslima Nasreen

1995: Lléla Zana

1996: Wei Jingsheng

2000: ¡BASTA YA!, ki ga zastopa José María Alemán Amundarain

2001: Dom Zacarias Kamwenho

2002: Oswaldo José Payá Sardiñas, ki ga zastopa Adam Mascaró Payá

2004: Belorusko združenje novinarjev, ki ga zastopa Žana Litvina

2005: Dame v belem, ki jih zastopa Blanca Reyes

Hauwa Ibrahim, kakor tudi

Novinarji brez meja, ki jih zastopa

2006: Alexsander Milinkevič

2007: Salih Mahmoud Mohamed Osman.

Pozdravite predstavnico pokojnega dr. Andreja Saharova, Eleno Bonner.

(Bučen aplavz)

Predsednik. – Gospa Bonner, dobitniki nagrade Saharova Evropskega parlamenta za svobodo mišljenja, komisarka Ferrero-Waldner, gospe in gospodje – če lahko danes rečem „dragi prijatelji“! Danes za Evropski parlament ni navaden dan: danes je dan, ko pomislimo na temeljno skrb Evropske unije: prizadevanje za mir, napredek in človekove pravice, ki jih predstavljajo dobitniki nagrade Saharova. Z besedami Andreja Saharova „ni mogoče doseči enega izmed teh ciljev [mir, napredek, človekove pravice], dokler zanemarjamo preostala dva“.

Danes smo se zbrali tu, 20 let po tem, ko je bila nagrada Saharova prvič podeljena in nekaj dni po 60. obletnici Splošne deklaracije o človekovih pravicah, da bi počastili številne pogumne moške in ženske – zagovornike človekovih pravic, odvetnike, novinarje, verske voditelje, organizacije –, ki se pogumno, predano in strastno borijo za človekove pravice. Prav tako izražamo spoštovanje do žensk, mater in družin, ki se borijo za pravice svojih najdražjih.

Še posebej želim pozdraviti vse prejemnike nagrade Saharova iz preteklih let, ki so nas danes počastili s svojim prihodom. Velimo se sodelovanja z vami ali še tesnejšega sodelovanja znotraj okvira mreže Saharov, ki smo ga podpisali in sprejeli včeraj. Nekateri izmed prejemnikov nagrade si želijo biti danes z nami, vendar z obžalovanjem ugotavljam, da to ni možno zaradi diktatorskih režimov v njihovih državah. Aung San Suu Kyi je še vedno ...

(Aplavz)

... v hišnem priporu v Burmi/Myanmaru. Oswaldo Payá in predstavnicama Dam v belem, Lauri Pollán in Berti Soler, so kubanske oblasti prepovedale zapustiti državo, čeprav so bili vsi potrebni postopki sproženi že pred več kot dvema mesecema. Ta prepoved jasno dokazuje, v kakšnih pogojih so prisiljene delovati

demokratske sile na Kubi. V zvezi s tem želim povedati, da to ne ustreza niti duhu nedavno obnovljenega političnega dialoga, niti sodelovanju med Kubo in Evropsko unijo.

(Aplavz)

Andrej Saharov je Evropskemu parlamentu izkazal posebno čast, ko ga je pred več kot 20 leti seznanil, da bo to nagrado poimenoval po sebi in mu predal svoja sredstva. Andrej Saharov je imel prav, ko je na to nagrado gledal kot na spodbudo vsem tistim, ki so se zavezali boju za človekove pravice po vsem svetu.

V Parlamentu prav tako želim toplo pozdraviti hči Elene Bonner, Tatiano: veseli smo, da ste z nami, Tatiana!

Leta 1988, ko je bila nagrada prvič podeljena, je bil njen prejemnik Nelson Mandela v zaporu. Istega leta je bil prazen stol pripravljen za Andreja Saharova, prav tako kot je bil danes pripravljen prazen stol za Huja Jiaja. Prav tako, kot smo tedaj, tudi danes izražamo spoštovanje tem ljudem za njihovo zgodovinsko zavezo, kljub njihovi odsotnosti. Tako kot takrat, tudi sedaj avtoritarni režimi zlorablajo svojo moč in skušajo utišati tiste, ki želijo uveljaviti svojo temeljno pravico svobode misli in izražanja. Tako kot takrat, tudi danes tirani ne morejo utišati teh pogumnih glasov.

Danes bomo prisluhnili dvema zelo pogumnima ženskama, ki sta obe ženi in materi, ki sta svoji življenji posvetili svobodi v njihovi državi, ter s tem predstavljata upanje milijonov ljudi v njihovi matični državi in po svetu.

Gospa Bonner, vaša prizadevanja za svobodo vašega moža Andreja Saharova in vaše države so prispevala k zgodovinskim spremembam v Evropi, ki so bile predpogoj za prizadevanja po ponovnem združenju naše celine. Nikoli ne bom pozabil, kako ste me sprejeli v vašem moskovskem stanovanju, po tem, ko sem obiskal grob vašega moža februarja 1990; šlo je za ganljivo izkušnjo. Čudovito vas je videti danes tu v Evropskem parlamentu.

Zavedamo se naporov, ki ste jih morali vložiti, da bi bili danes z nami. Prepričan sem, da se zavedate, kako moji kolegi poslanci cenijo vašo prisotnost. Prav tako še enkrat pozdravljamo tudi vašo hčerko Tatiano, ki nam je bila vsem v pomoč pri nadaljevanju zelo dostojanstvene in humane zapuščine vašega moža. Vabim vas, da nam spregovorite po naslednjem delu te proslave ob podelitvi.

Gospe in gospodje, pogum in požrtvovalnost sta že stoletja odločilnega pomena za razvoj človekovih pravic. Odločitev Huja Jiaja, da bo naslovil nekaj besed na udeležence zasedanja našega pododbora za človekove pravice, je bil primer tega velikega poguma. Tudi njegovo sporočilo, ki nam ga bo danes posredovala njegova žena Zeng Jinyan, je podobno nesebično dejanje. Današnje kibernetiske disidente – katerim pripada tudi Zeng Jinyan – je mogoče povezovati s sovjetskimi disidenti, ki so v takratnem času posredovali in razširjali svoje ideje preko literature samizdat.

Dobitnik nagrade Saharov za leto 2008, Hu Jia, je bil nominiran kot predstavnik utišanih glasov na Kitajskem in v Tibetu, vendar bomo danes lahko slišali enega izmed teh glasov. Prepričan sem, da bomo nekega dne lahko slišali tudi glas Hu Jiaja v polkrožni dvorani Evropskega parlamenta.

(Aplavz)

Prosil bi, da sedaj zavrtimo sporočilo, ki smo ga pred nekaj dnevi prejeli od Zeng Jinyan, žene Hu Jiaja.

Zeng Jinyan, žena Hu Jiaja. – Dragi prijatelji sem žena Hu Jiaja, Zeng Jinyan. Hu Jia je trenutno v zaporu in tako ne more biti prisoten na slovesnosti in prejeti nagrade Saharova.

Nimam potnega lista, zato tudi jaz ne morem v Evropo, da bi bila prisotna na slovesnosti ob 20. obletnici nagrade Saharova. Zaradi tega sva zelo žalostna.

Dobra novica je, da je bil Hu Jia 10. oktobra 2008 premeščen iz zapora Chaobai v Tianjinu v občinski zapor v Pekingu in da so se pogoji tam izboljšali. Tudi njegovo zdravje je nekoliko boljše. Zdi se, da je v nekoliko boljšem stanju, kot je bil v zaporu Chaobai.

Vendar pa je imel v roku dveh mesecev dve krvni preiskavi in ne vemo, kakšni so bili rezultati. Čeprav smo jih zahtevali, družina ni prejela rezultatov testa. Zaradi tega smo zelo zaskrbljeni. Skrbi nas, da se je ciroza še poslabšala.

Hu Jiaja sem 21. novembra 2008 obiskala v občinskem zaporu v Pekingu. Pred najinim srečanjem naju je vodstvo zapora oba vsakega posebej opozorilo, da ne smeva govoriti o tem, da je prejel nagrado Saharova.

Tako da med obiskom nihče od naju ni mogel spregovoriti o nagradi. O njej se nisva mogla pogovoriti niti preko pisem, saj nadzirajo celotno najino korespondenco. Tudi če le izraziva svoje mišljenje o socialnem pojavu ali če Hu Jia spregovori o zaporu, in vodstvo zapora ni zadovoljno s tem, nama zasežejo pisma ali pa mu njegova pisma vrnejo. Močno upava, da bova lahko bolje komunicirala, vendar pa je v tem trenutku to zelo težko.

Konec oktobra 2008 ali v začetku novembra, ne vem točno kdaj, so poveljniki državne varnostne policije Huju Jiaju povedali, da je dobil nagrado Saharov.

In ko sem ga 21. novembra videla, sem lahko čutila, da je tega zelo vesel. Vem, da je Hu Jia o tem govoril s svojo mamo in policisti. To so bolj ali manj njegove besede:

„Mogoče je Evropski parlament mislil na delo, ki sem ga opravil na področjih AIDS in okolja, saj je tisto, kar sem naredil z vidika človekovih pravic niti malo ne zadostuje in moral bom podvojiti svoje napore.“

Prav tako je povedal, da je ta nagrada Saharova zelo pomembna za Kitajsko in bil je popolnoma prepričan, da se bo to v prihodnosti tudi pokazalo. Z mojega osebnega stališča seveda upam, da se bo čim prej vrnil domov. Hu Jia je nekoč dejal, da upa, da bo zadnji zapornik slabe vesti na Kitajskem, vendar je resničnost zelo drugačna. Od dne njegovega sojenja, 3. aprila, so oblasti aretirale še druge, kot so Huang Qi, Zeng Honglin in Chen Daojun, ker so javno izrazili svoja stališča. Nekateri so bili tudi obsojeni na zaporne kazni.

To kaže na dejstvo, da so razmere na področju svobode menja še vedno strašne in da ni nobenega razloga za optimizem.

Tudi v teh okoliščinah pa v kitajski družbi obstajajo številni izjemni ljudje in dobronamerni ljudje, ki si zelo prizadevajo, da bi svet seznanili z dejanskimi razmerami na Kitajskem in da bi izrazili močna stališča, internet pa jim pri tem ponuja zelo zanimivo platformo. Žal pa je za to včasih treba plačati zelo visoko ceno.

Vendar pa da bi svet slišal resnico, včasih ni dovolj le pogum. Včasih je cena, ki jo je treba plačati zelo, zelo visoka. Bili so primeri, pri katerih je po tem, ko so zagovorniki človekovih pravic, pisatelji in drugi uporabili svobodo misli, policija nadlegovala tudi njihove sorodnike, ko so zgubili službe ali so pristali v hišnem zaporu. V resnejših primeri pa so bili nekateri tudi obsojeni.

Vse od leta 2004 je Hu Jiaja policija že večkrat nezakonito ugrabila, brez kakršnega koli zakonitega postopka. Nenehno so mu sledili, na koncu pa so mu izrekli zaporno kazen. Mene pa, ki sem njegova žena, policija večkrat nadleguje.

Tudi drugi so v podobnih okoliščinah, kot so Chen Guangchen in njegova žena, Guo Feixiong in njegova žena, ter celo njun otrok, ki mu je bila zavrnjena pravica do izobrazbe. Zahvaljujoč številnim pozivom iz različnih četrti, so se otroci Guo Feixiong kasneje le lahko vrnili v šolo, čeprav v okoliščinah, ki niso zelo zadovoljive.

Zaradi vsega tega želim spoštovati željo, ki jo je Hu Jia izrazil ob številnih priložnostih. Pogostokrat je omenil, da si želi vzpostaviti mrežo pomoči za družine zagovornikov človekovih pravic. Za zagotavljanje moralne podpore družinam, za zmanjševanje mentalnega in življenjskega pritiska, kateremu so izpostavljeni. Tako da bodo lahko dovolj močni in se soočili s pritiskom oblasti na bolj aktiven in optimističen način ter odvrčali od krutega maščevanja nad družinami.

V tem trenutku ne morem storiti veliko, vendar želim Hu Jiajevih 50 000 EUR nagrade Saharova uporabiti kot zagonska sredstva, s katerimi bi bilo mogoče ustanoviti fundacijo za pomoč družinam zagovornikov človekovih pravic in tako uresničiti to, kar si je Hu Jia vedno želel.

Zakaj je delo, ki ga je opravil Hu Jia na področju človekovih pravic tako težko?

Menim, da predvsem zaradi tega, ker kitajski pravni sistem ni zadovoljiv. Obstajajo zakoni, obstajajo vse vrste členov in predpisov, nekateri so dobro napisani, vendar se ne uporabljajo.

V realnosti je stanje pravne države katastrofalno. Sodni sistem ni neodvisen. Vse do leta 2004 je Hu Jia večino svojih naporov vložil v probleme povezane z aidsom in okoljem. Veliko časa je prebil na terenu, na kampanjah, kjer so ga ljudje potrebovali, da bi izvedel konkretna dejanja.

Od leta 2004 pa mu je policija redno odrekala pravico gibanja in ni imel druge izbire, kot da v gibanjih za človekove pravice sodeluje kar od doma, da piše članke in objavlja poročila s terena.

Po mojem mnenju je nenehno vztrajanje pri razširjanju resnice najpomembnejša in najzanimivejša stvar, ki jo je naredil v vseh teh letih. Nikoli ni prenehal pisati o pojavu, ki ga je opazoval. Nikoli ni prenehal opisovati, eno za drugo, vseh stvarnosti, ki jih kitajski mediji ne morejo povedati. Nikoli ni nehal vsega tega objavljati na spletnih straneh, tako da je javnost lahko spoznala realnost na Kitajskem in jo razumela.

Po mojem mnenju je bil to njegov največji prispevek.

Če se sedaj ozrete na Kitajsko, lahko opazite, da o tem vsi govorijo, čeprav je laž zelo razširjena. Kljub temu pa obstajajo ljudje, ki še naprej vztrajajo pri iskanju resnice. Ker šolski učbeniki, ki jih uporabljajo naši učenci pri učenju, naši časopisi, naši radijski in televizijski mediji, ter vsi ti dokumenti in mape spominjajo na to, kar lahko najdete v romanu *Devetnajsto štiriinosemdeset*. Napisani so v drugem jeziku, da bi opisali izmišljeno realnost.

Kakšne so realne razmere, realna Kitajska? Ne vemo.

Prav zaradi tega na Kitajskem obstajajo skupine intelektualcev, kot je Hu Jia, ki niso nikoli opustile iskanja resnice. Vendar pa je Hu Jia plačal visoko ceno.

Najina hči je sedaj stara komaj eno leto. To je ključno obdobje v njenem življenju, vendar Hu Jia ne more biti ob njej. Zelo težko govorim o tem, vendar menim...

Hu Jia je bil vedno zelo optimističen. Govoril je, da Kitajska doživlja obdobje, ki je najbolj odprto v njeni zgodovini, da moramo izkoristiti priložnost za učinkovitejše spodbujanje bolj poštene, demokratične in svobodnejše družbe na Kitajskem.

To lahko dejansko opazimo v našem vsakodnevnem življenju, čeprav ima vlada še vedno strog nadzor nad mediji in svobodo do združevanja in mogoče še strožji nadzor nad uporabo novih tehnologij. Na drugi strani pa tudi civilna družba uporablja nove tehnologije in platforma, kot je internet, omogoča aktivnejšo spodbujanje k bolj poštemu sodnemu sistemu in pravičnejši družbi ter k raziskovanju in razkrivanju prave Kitajske.

Pomaga pri izobraževanju državljanov, pri izobraževanju državljanov o človekovih pravicah. Gre za resnično upanje: ne glede na to, ali je vladi to všeč ali ne, in ne glede na to, ali vodilne osebnosti v in zunaj Kitajske to priznajo, se Kitajska z veliko hitrostjo premika k odprti in demokratični družbi.

Na koncu želim povedati, da moramo ohraniti aktiven in optimističen odnos, ne glede na to, kaj se bo zgodilo, ter slediti našim prizadevanjem pri spodbujanju pravne države na Kitajskem, pri spodbujanju demokracije in svobode na Kitajskem.

Močno upamo, da bomo že kmalu lahko pozdravili odprto Kitajsko. Polni energije pričakujemo, da bo Kitajska postala država, v kateri vlada mir.

Od vsega srca se želim zahvaliti prijateljem v Evropskem parlamentu. Evropski parlament je že od vsega začetka spremljal primer Hu Jia in je znatna prizadevanja vložil v njegovo osvoboditev, ter osvoboditev drugih zagovornikov človekovih pravic na Kitajskem, prizadevanja, ki so vredna vsega spoštovanja.

Prav tako ni nikoli nehal opozarjati na potrebo, da postane svoboda za ljudi na Kitajskem resničnost. Hvala; hvala lepa.

Prav tako se želim ob tej priložnosti zahvaliti vsem tistim prijateljem, ki jih nisem nikoli videla. Če naju ne bi tako dolgo podpirali, če bi vam bilo vseeno za najino usodo, če naju ne bi vedno znova spodbujali, menim, da ne bi nikoli našla poguma in se soočila s tako težko družbeno stvarnostjo.

To nama pomaga, da še naprej upava in nadaljujeva s prizadevanji.

Hvala. Hvala vam za vse napore, ki ste jih vložili za Hu Jia, zame in najino družino. Hvala vam za prizadevanja v imenu zagovornikov človekovih pravic in za vaš prispevek k napredku kitajske družbe.

Hvala.

(Parlament je govornici namenil bučen aplavz.)

Predsednik. – Gospe in gospodje, ganljivo sporočilo Zeng Jinyan, ki ga je prenesla v imenu njenega moža Hu Jiaja, je sprožilo bučen aplavz. Dopustimo, da ganljivo pričanje Zeng Jinyan prodre globlje v nas.

Preden povabim Eleno Bonner, da nas nagovori, bi rad v imenu Evropskega parlamenta navedel naslednje. V Parlamentu si želimo dobrih odnosov s Kitajsko in jim pripisujemo velik pomen. Kitajska je velika država. Evropa potrebuje Kitajsko in Kitajska potrebuje Evropo. Naša stališča o človekovih pravicah izražamo kot prijatelji ljudi na Kitajskem, hkrati pa se dobro zavedamo, koliko lahko skupaj dosežemo pri prizadevanjih za mir in napredek v svetu. Človekovih pravic ne bi smeli nikoli obravnavati kot grožnjo kateri koli državi, ampak kot individualne, skupinske in univerzalne pravice vsakega človeka; vseh narodov.

Gospa Bonner, vabim vas, da spregovorite.

(Aplavz)

Elena Bonner, vdova dr. Andreia Saharova (zapis na podlagi francoskega tolmačenja) – (FR) Gospod predsednik, hvala vam za besedo. Zelo težko mi je govoriti po tem, ko sem prisluhnila besedam te prečudovite mlade ženske. Njenemu življenju in njeni prihodnosti pretijo številne grožnje in mislim, mislimo vsi, ki smo se zbrali tukaj v Parlamentu, da bi podelili nagrado Saharova Evropskega parlamenta, da ste storili vse, kar je v vaših močeh, in vse, kar ste lahko, da bi branili vsaj Hu Jiaja, njenega moža, pa tudi njenega otroka, pred vsem, kar grozeče visi nad njimi.

Zavedamo se, kako velika je Kitajska in celotne moči, ki jo ima sedaj v rokah. Vendar pa ne bi smeli nikoli popuščati, kadar so ogrožene človekove pravice. Nikoli ne bi smeli popuščati ali se predati, ne glede na to, da se soočamo s krizami, kot sta finančna in gospodarska kriza, ki smo jo nedavno doživeli, saj to predstavlja enake temelje naše prihodnosti in naše civilizacije, kot varstvo človekovih pravic, s tem pa tudi celotnega človeštva.

Gre za iste temelje naše prihodnosti, pri tem pa moram biti odkrita in povedati, kljub našim občutkom prijateljstva, kljub bližini, ki jo čutim do vseh teh ljudi tu, stališču Evropskega parlamenta, stališču Parlamentarne skupščine Sveta Evrope in stališču načel, ki sta jih zavzeli ti dve instituciji, da je ta nagrada, nagrada Saharova, in izjave, ki so bile tu izrečene, neke vrste ponavljajoča rdeča nit, ki pa hkrati poziva tudi k drugim, bolj pragmatičnim odločitvam.

Ključnega pomena je, da omenjena načela predstavljajo podlago vseh dejavnosti, gospodarskih ali pa katerih koli drugih. Vse gospodarske odločitve, na primer, ali celo odločitve o uporabi naravnih virov, morajo temeljiti na načelih. Brez teh načel družba ne more obstajati. To je glavni člen, glavna izjava zaupanja Andreia Saharova, ki je trdil, da moramo biti to, kar nam narekuje vest in v skladu s tem tudi delovati.

Sedaj bi se želela dotakniti druge teme. Danes proslavljamo obletnico: 20. obletnico te nagrade. V nekaterih državah postanejo ljudje odrasli, ko dopolnijo 18 let, medtem ko v drugih postanejo odrasli pri 21. letih in ko ljudje praznujejo ta rojstni dan, običajno prejmejo darila. Za vas imam darilo, ki sem ga sama zavila. Gre za nekaj, kar prihaja iz Rusije. Želela sem vam ga predstaviti v obliki majhnega darila.

Gre za neke vrste papirus, ki ga bom razvila pred vami. Nekoliko spominja tudi na zvitek pergamenta, na katerem je zapisano besedilo Tore. Vidite lahko, da vsebuje seznam, na katerem je 97 točk. Dejansko gre za vse časti, ki so bile podeljene prejemnikom nagrade Saharov, in kadar boste želeli svojim otrokom povedati, kdo je bil Andrei Sakharov, jim lahko pokažete ta zvitek pergamenta z vsemi informacijami, ki jih vsebuje, in z vsem, kar predstavlja preko dobitnikov nagrad, ki jim je bilo izrečeno priznanje, ki nosi njegovo ime.

(Aplavz)

Predsednik. – Iskreno se vam zahvaljujemo za vaše čudovito izrečeno sporočilo gospa Bonner. Gospe in gospodje, preden zaključim to sejo – in veseli smo, da sta prisotna tudi komisarka Ferrero-Waldner in komisar Figel' – vas pozivam, da vstanemo v znak naše solidarnosti z vsemi odsotnimi dobitniki, ki se še vedno borijo za svoje pravice in jim je bila zaradi tega odvzeta prostost. Izkažimo našo podporo, ne z minuto molka, ampak z minuto aplavza za mir, napredek in človekove pravice, zapuščino Andreia Saharova.

(Poslanci so vstali in z bučnim aplavzom izrazili solidarnost)

Zahvaljujem se kolegom poslancem.

S tem je ta točka zaključena.

(Seja je bila za nekaj trenutkov prekinjena)

PREDSEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS*podpredsednik***8. Obrazložitev glasovanja***Ustne obrazložitve glasovanja:***- Poročevalec: Claude Turmes (A6-0369/2008)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, se opravičujem, nisem vas slišala. Zadnja nagrada je bila tako ganljiva, da sem še vedno pod vtisom dogodkov.

Pozdravljam poročilo gospoda Turmesa. Obnovljiva energija je seveda osrednjega pomena pri prizadevanjih za zmanjšanje odvisnosti od fosilnih goriv, vendar pa, kot smo videli, lahko včasih rešitve povzročijo druge probleme, kar vsekakor drži v primeru razprave glede proizvodnje hrane ali goriva. Najti moramo strogo trajnostno merilo, v tem kontekstu pa moramo obravnavati predvsem proizvodnjo lesa in gradbenega lesa, ki je obnovljivi vir.

Želim, da kar v najširšem možnem kontekstu obravnavamo učinkovito politiko rabe zemlje. V Evropski uniji je zelo pomembno, da kmetijstvo in energetiko združimo z zaskrbljenostjo glede podnebnih sprememb, hkrati pa moramo to zagotoviti tudi na globalni ravni. Kljub temu pa zelo pozdravljam in podpiram to poročilo.

Jim Allister (NI). - Gospod predsednik, nisem oseba, ki bi se predala množični histeriji zaradi energije in podnebnih sprememb, vendar pa je treba biti pri izvajanju ciljev obnovljive energije skrajno previden. Vendar pa mora biti gospodarsko vzdržno. Na podlagi tega še zdaleč nisem prepričan glede hitenja v zvezi z vetrno energijo prav zaradi nedosegljivih ciljev. Kar po mojem mnenju najbolj izstopa iz tega poročila je, da podpira odmik od kmetijskega pridobivanja goriva in daje poudarek biomasi iz odpadnih voda, ne pa hrani. Spreminjanje kmetijskih, gospodinskih in industrijskih odpadkov v energijo se mi je vedno zdela najbolj razumna možnost od vseh možnosti uporabe obnovljivih virov. Zaradi tega v celoti podpiram tretjo generacijo energije iz biomase in bioplina.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Podnebni sveženj je realističen kompromis, ki je v skladu tako z mojo vizijo trajnostnega upravljanja virov tega planeta, kot tudi z mojo podporo konkurenčnosti evropske industrije in zaposlovanju. Gre za še en postopen korak naprej, vsekakor pa ne nazaj. Ni revolucionaren, kljub temu pa predstavlja dober primer za preostali svet. Prav s tem poročilom današnja Evropa kljub začetku gospodarske krize ponovno glasuje za to, da bo prevzela odgovornost glede tega, kakšno Zemljo bomo zapustili prihodnjim generacijam. Strinjam se, da se moramo odmakniti od slabo premišljenega kmetijskega pridelovanja goriva in preiti na politike trajnostne uporabe energije iz bioplina in biomase ter da moramo spodbujati inovacije na področju tehnologij ohranjanja, da bi bila lahko kar se da učinkovita, kot tudi največje možne kakovosti. Viri biomase morajo predvsem vsebovati odpadne vode, gospodinske in industrijske organske odpadke in ostanke v kmetijstvu, ribištvu in gozdarstvu. Izrabiti moramo degradirana tla, kot tudi nove surovine, ki niso vir hrane oziroma hrane za živali, kot so alge.

Poročila: Avril Doyle (A6-0406/2008), Satu Hassi (A6-0411/2008), Chris Davies (A6-0414/2008), Dorette Corbey (A6-0496/2007)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Želim pojasniti, zakaj sem podprl zakonodajni predlog znotraj okvira podnebnega svežnja, t.j. poročila gospe Doyle, gospoda Daviesa, gospe Hassi in gospe Corbey. Ti predlogi so bili predmet zelo dolgotrajnih razprav, pogajanj med Svetom, ki ga je zastopalo francosko predsedstvo, in Evropskim parlamentom, ki so ga zastopali poročevalci in poročevalci v senci iz večine političnih skupin. Izvorni predlog, na primer, je bil popolnoma uničujoč tako za češko kot tudi za evropsko kemično industrijo. Zaradi popuščanj držav članic in tudi poslancev v EP je bil prejšnji konec tedna dosežen sporazum. Za različne sektorje industrije in za postopno izvajanje različnih ukrepov so bila vzpostavljena jasna načela. Na ta način je bilo mogoče doseči kompromis, ki ohranja prvotne ambiciozne cilje glede varstva okolja, ter istočasno določa pogoje, ki ne bodo omejevali industrijskih dejavnosti in ki niso agresivni do industrije.

- Poročilo: Avril Doyle (A6-0406/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Razlog, zakaj sem glasoval za kompromisno različico poročila gospe Doyle, je v tem, da v direktivo vključuje pomembne pisne predloge sprememb. Sam sem predložil pisni predlog

spremembe, v skladu s katero bi bilo daljinsko ogrevanje deležno olajšave, saj bi bilo izvzeto iz podnebne davka. To je pomemben rezultat, saj v prvi vrsti znižuje stroške družin z nižjimi prihodki, ki uporabljajo daljinsko ogrevanje, sistem, ki je tudi okolju prijaznejši kot individualni kotli. Prav tako sem vesel, da je bilo deležno olajšav tudi ogrevanje in hlajenje iz termoelektrarn-toplarn. To prav tako kaže na okolju prijazen način razmišljanja. Obstajajo tudi številne druge oblike dejavnosti, ki so prav tako izvzete iz plačila podnebne davka, a ne bi smele biti. Sam osebno bi bil bolj zadovoljen, če bi bila direktiva bolj zelena, vendar je ta kompromis boljši kot nič.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, tudi sama zelo podpiram in pozdravljam to poročilo, ki podrobneje obravnava sistem ETS – prav tako pa obravnava tudi pomisleke glede selitve virov ogljika, predvsem če v letu 2009 ne bo prišlo do sporazuma na globalni ravni.

V tem obdobju spreminjanja podnebja želim ponovno omeniti vprašanje gozdarstva. Na evropski ravni potrebujemo močan glas, tako da bo prišlo do reševanja problema globalnega krčenja gozdov. Pozdravljam dejstvo, da bodo za to namenjena sredstva, saj v tem trenutku tega problema nihče ne rešuje: vsi smo zaskrbljeni zaradi tega, vendar ni nobene usklajene akcije, ki bi bila namenjena temu vprašanju. Bila sem v Braziliji; vem, kaj se tam in v drugih državah dogaja, in če tega vprašanja ne bomo razrešili, bodo vsa naša prizadevanja na ravni EU zaman.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospod predsednik, dokument o sistemu trgovanja s pravicami emisij zagotavlja podporo potrebnim tehničnim ukrepom, katerih končni cilj je zmanjšati emisije toplogrednih plinov.

Predlagani sistem trgovanja lahko spodbudi špekulacije, ki bi imele negativen vpliv na vire, namenjene tehničnim ukrepom. Na primer, na Poljskem je poceni energijsko varčna žarnica stala okoli 5 zlotov. Po kampanji o varčevanju energije in spodbujanju ljudi, da kupijo te žarnice, pa se je sedaj cena zvišala na več kot 10 zlotov. Prav zaradi tega je treba pripraviti sistem trgovanja in ga natančneje nadzirati. Direktive v trenutni obliki ne podpiram.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Podpiram postopno odpravo brezplačnih dovoljenj za izpuščanje toplogrednih plinov za širok krog industrij. Žal mi je, da je Svet nasprotoval prenosu prihodkov od njihove prodaje za plačevanje ogrevanja domov. Cenim, da je francoskemu predsedstvu uspelo zagotoviti sporazum med starimi in novimi državami članicami in sklenitev koncesij v referenčnem letu ali do leta 2007. Z veseljem sem podprla kompromis, ki omogoča uresničevanje ciljev Kjotskega protokola in hkrati upošteva gospodarske razmere. Želim, da je v zapisniku navedeno, da sem zahtevala popravek glasovanja o končni zakonodajni resoluciji, saj je luč na monitorju nepravilno zasvetila rdeče, čeprav sem glasovala za resolucijo.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Gospod predsednik, glasoval sem proti tej direktivi, saj verjamem, da je ena izmed največjih prevar v zgodovini človeštva. Je nesmiselna odločitev, ki temelji na popolnoma ponarejenih podatkih, brez kakršne koli razumne znanstvene podlage in ki bo samo v Evropski uniji stala vsaj eno milijardo dolarjev.

Ta denar bi lahko, namesto da ga porabimo na neumen, celo idiotski način, uporabili kot del pravega boja za doseganje čistega, spodobnega okolja in čistega zraka brez prahu, hkrati pa bi se lahko znebili strupenih plinov in zagotovili oskrbo s čisto vodo, nekaj, česar v Evropi primanjkuje in kar bo v prihodnje postalo vse večja redkost. S porabo milijarde dolarjev za prej omenjene projekte se bo temperatura znižala le za 0,12 stopinje, kar ne bo niti malo vplivalo na podnebne spremembe. Gre za popolnoma nesmiseln načrt, ki bi se ga moral Parlament sramovati.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, sistem trgovanja z emisijami bo odigral ključno vlogo pri zmanjševanju emisij ogljikovega dioksida. V novih državah članicah, vključno s Poljsko, še naprej ostaja zelo sporna tema, ker menijo, da je osnova za izračun doseženega rezultata nepravilna. Dejansko ni pomemben le 20-odstotni kazalnik, ampak tudi referenčno leto, ki se uporablja pri njegovem tolmačenju. V svežnju je to leto določeno kot leto 2005, vendar pa države, ki nasprotujejo tej izbiri, menijo, da bi moralo biti pravo referenčno leto 1990.

Emisije ogljikovega dioksida so bile v teh državah po gospodarskih spremembah, ki so jih izvedle, že znatno zmanjšane. V tem obdobju sprejeti ukrepi so vključevali znatna prizadevanja in visoke gospodarske stroške. Zaradi tega predlagani sveženj rešitev še vedno šteje kot sveženj, ki ni objektivni in ne upošteva znižanj, ki so bila dosežena do tega trenutka, ter gospodarskega potenciala posameznih držav, medtem ko spodbuja nekatere stare države članice EU.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naslednjo obrazložitev glasovanja želim podati v imenu *deželne* skupine poslancev v EP iz nemške Krščansko demokratske Unije iz Baden-Württemberga v Nemčiji. V celoti podpiramo prizadevanja za znatno zmanjšanje podnebnih sprememb, ki jih je verjetno zakrivil človek. Vendar pa nismo podprli kompromisa o sistemu EU za trgovanje z emisijami, o katerem so se ob koncu tedna dogovorili vodje držav ali vlade.

Hitro sprejemanje zakonodaje – in ravno to je namen – je nesprejemljivo in nedemokratsko, skrajno hiter zakonodajni postopek in dejstvo, da so bili dokumenti Sveta predstavljeni šele pred nekaj dnevi, pa po našem mnenju pomeni, da sta bila strokovni pregled in študija dokumentov, s tem pa tudi ustrezna zakonodaja, nemogoča.

To je še toliko bolj nesprejemljivo, če upoštevamo, da ta zakonodaja nalaga še posebej veliko finančno breme evropski javnosti. V skladu s številnimi študijami ukrepi za podnebne spremembe in sveženj za obnovljivo energijo evropsko gospodarstvo in evropsko javnost stanejo približno 70 do 100 milijard EUR, zaradi selitve virov ogljika pa obstaja tveganje, da se bodo celotne industrije preselile v druge dele sveta. Tako obsežnega svežnja nismo mogli sprejeti po tako hitrem postopku. Zakonodajni predlogi, ki so tako pomembni, kot je ta, se morajo razvijati v dobro premišljenem postopku ob številnih obravnavah.

- Poročevalka: Satu Hassi (A6-0411/2008)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Glasoval sem za podnebni sveženj, čeprav lahko nanj le stežka gledamo kot na sveženj, ki je v celoti pozitiven. Ta zakonodaja je nedvomno usmerjena v prihodnost, zapolnjuje vrzel in je edinstvena v svetu. Istočasno pa cilji, ki so določeni v njem, ne odražajo ciljev, ki so jih določili naši znanstveniki z namenom, da bi zaustavili podnebne spremembe, ki predstavljajo največji izziv, s katerim se sooča človeštvo. Naloga Evrope je, da vzpostavi socialni in gospodarski model, ki proizvaja majhne emisije ogljikovega dioksida, saj spada Evropa med tiste, ki imajo največji potencial, da razvijejo potrebno tehnologijo. Vendar sta za to potrebna denar in zavezujoča zakonodaja. S to odločitvijo večina denarja odteka iz Evropske unije v obliki CDM, medtem ko naša zakonodaja vsebuje preveč izjem, preveč prožnostnih mehanizmov in premalo obveznosti. V celoti gledano lahko rečemo, da gremo glede na naše zavedanje naše odgovornosti in naše razumevanje obsega nalog, ki so pred nami, v pravo smer, vendar ne dovolj hitro, tako da sem s svojim glasom potrdil, da gremo v pravo smer, ne pa hitrosti uresničevanja našega cilja.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Osnovni problem s to tehnologijo je, da so nekatere države srednje in vzhodne Evrope že znatno znižale emisije toplogrednih plinov ob koncu osemdesetih let prejšnjega stoletja. Vendar pa so nekatere zahodno evropske države te emisije močno povečale, tudi na začetku tega tisočletja. Prav zaradi tega smo zahtevali spodobno obravnavo in priznanje naših prizadevanj v preteklosti. Dobili smo nekaj, vendar se je treba zavedati, da bi bilo podnebno ravnovesje Evropske unije precej slabše brez prizadevanja novih držav članic. Zato bi bilo pomembno, če bi stare države članice sodelovale v trgovanju s pravicami do emisije toplogrednih plinov. Najprej morajo prenesti del svoje industrije v manj razvite države EU ali od njih kupiti pravice. Kompromis smo sprejeli v interesu varstva podnebja in da bi lahko sprejeli skupen evropski pristop. Istočasno pa razumem pomisleke okoljevarstvenikov in upam, da nam bo kasneje uspelo poostriti zakonodajo.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, kot vemo ETS pokriva le polovico emisij CO₂. To poročilo sem podprla zaradi tega, ker morajo biti vključeni in si deliti prizadevanja tudi drugi sektorji. Predvsem se želim osredotočiti na kmetijstvo, ki ima številne probleme, kljub temu pa ne smemo pozabiti, da kmetijstvo pomeni pridelavo hrane, in to moramo upoštevati pri tem, kar zahtevamo od tega sektorja.

Prav tako menim, da morajo biti kmetovalci vključeni v postopek obveščanja, saj se od njih zahtevajo sistemske spremembe, ne prejemajo pa ustreznih informacij o tem vprašanju. Ob sodelovanju kmetovalcev moramo podrobneje raziskati – kar v državah članicah že poteka –, kako zmanjšati emisije iz kmetijstva. Vendar pa bi rada opozorila na to, da kar koli bomo že naredili v Evropski uniji, se zaradi tega ne sme zmanjšati obseg pridelave hrane, saj bo ta primanjkljaj zapolnjen z uvozom, kjer pa imamo le malo nadzora nad emisijami.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, mislim, da se vsi v tem Parlamentu strinjamo, da je treba zmanjšati škodljive pline, ne glede na to, ali verjamete v koncept globalnega segrevanja in grožnjo Zemlji, ali pa samo želite zmanjšati onesnaženost.

Pri tem pa se moramo spomniti, da dvanajstkrat na leto preselimo ta Parlament iz Bruslja v Strasbourg, da ne omenjamo dodatnih stavb, ki jim imamo v Luksemburgu. Ne samo, da to evropske davkoplačevalce stane dodatnih 200 milijonov EUR letno, ampak prispeva v okolje tudi 192 000 ton CO₂, kar ustreza 49 000

balonom na vroči zrak. Skrajni čas je, da Evropski parlament preneha z emisijami vsega tega toplega zraka v teh razpravah in prevzame pobudo, s tem da konča to farso Bruslja, Strasbourga in Luksemburga. Čas je, da prenehamo s to hinavščino.

- Poročevalec: Chris Davies (A6-0414/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, podpiram to poročilo, čeprav imamo v zvezi z njim nekaj pomislekov, saj dejansko ne gre za rešitev. Gre za začasni ukrep, čeprav ni druge možnosti, kot razvoj skladiščenja CO₂, saj ga bomo proizvajali tudi v prihodnosti.

Kaj se bo zgodilo po tem, je odvisno od tega, koliko bomo vložili v dodatne raziskave na tem področju. Vem, da obstaja stališče, v skladu s katerim bodo v času gospodarske upočasnitve naložbe v celovito vprašanje energetike in podnebne spremembe obrodile dividende, rezultate in delovna mesta. Menim, da se moramo osredotočiti ravno na to področje. Čeprav ne gre za popolnoma zeleno rešitev, je vsekakor del rešitve.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Gospod predsednik, s tehničnega vidika predstavlja geološko shranjevanje in zajemanje ogljikovega dioksida vsekakor zelo zanimiv izziv.

Vendar pa bo tehnični uspeh treba doseči ob velikih stroških in s porabo velike količine energije. Sedaj, ko se podjetja soočajo z velikimi težavami, ki so posledica gospodarske krize, se zdi, da morajo biti vsi naši viri osredotočeni na varčevanje energije ter na posodabljanje in izgradnjo čistih elektrarn, ki bodo namesto skladiščenja ogljika drastično zmanjšale emisije CO₂, ne da bi pri tem nastali dodatni stroški. Tovrstna tehnologija je bila že preskušena in testirana v Evropi. Glede na trenutne razmere ne podpiram stroškov za geološko shranjevanje ogljika.

- Poročevalka: Dorette Corbey (A6-0496/2007)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, bom kratka, poleg tega pa bom izkoristila to priložnost in povedala, da sem se za obrazložitev glasovanja o teh poročilih odločila zaradi tega, ker je bilo številnim izmed nas onemogočeno spregovoriti o podnebno-energetskem svežnju. Edina priložnost, da se sliši naš glas v tem Parlamentu je, da smo ostali tu in podali obrazložitev glasovanja, torej vas prosim za prizanesljivost.

Naj se v času, ki mi je na voljo, omejim na ta poseben problem: zavedamo se, da moramo zmanjšati emisije v sektorju cestnega prometa. Menim, da je bilo narejenega že veliko, saj se ozaveščenost javnosti glede tega vprašanja povečuje. Pobude za spodbujanje učinkovitejše rabe goriva in manj emisij cestnega transporta vključujejo „odvračalni dejavnik“ v obliki višje obdavčitve za avtomobile z višjimi emisijami in nižjo učinkovitostjo. V nekaterih državah članicah so ti ukrepi že v veljavi. Mogoče je to pot do uspeha.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Gospod predsednik, poročilo gospe Corbey o mehanizmu za spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov je pomembno za razvoj politike za zmanjšanje toplogrednega učinka. Ti plini naredijo največ škode v velikih mestnih območjih, kjer živi 80 % prebivalstva.

Ena izmed rešitev bi bila prehod na čiste oblike prevoza, in sicer na električna ali hibridna vozila ali vozila s pogonom na vodik. Avtomobilski sektor, ki je trenutno v zelo težkih razmerah, mora prejeti podporo pri zagonu množične proizvodnje tovrstnih vozil. Takšna rešitev bi drastično zmanjšala emisije ogljika.

- Poročevalec: Guido Sacconi (A6-0419/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, vemo, da cestni promet proizvede 12 % emisij CO₂, zato podpiram to poročilo, ki na zelo jasen način obravnava to vprašanje.

Želim ponoviti stališče in poudariti, da, čeprav smo podprli ta energetsko-in podnebni sveženj, vseeno menim, da bi morali na njegovo sprejetje ob eni sami obravnavi gledati kot na edinstven primer.

Veliko je podrobnosti, za katere bi bilo bolje, če bi prišlo do širše razprave v odboru, v skupinah in v Parlamentu. Meni bi bila vsekakor ljubša ta možnost.

Zavedam se, da je čas zelo pomemben in da moramo dokončno opredeliti stališče Evropske unije za leto 2009. Kljub temu pa se lahko strinjamo, da postopkovno ni bila najprimernejša, vendar s praktičnega stališča nismo imeli izbire. Upajmo, da bo delovalo.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Podprla sem uredbo o emisijah CO₂ vozil v različici, ki je nastala po zahtevnih tristranskih pogajanjih. Z izboljšavami proizvodne tehnologije za motorje, pa tudi z uporabo okolju prijaznejših pnevmatik, luči in zasnov, bo prišlo do postopnega zmanjševanja emisij z današnje ravni 160 g na 130 g CO₂ na kilometer. Uredba omogoča manjša odstopanja za proizvajalce majhnih vozil znotraj okvira določenih ciljev. Istočasno Parlament vztraja na strogem izvajanju glob za kršitve skupno dogovorjenih pravil. Strinjam se z gospodom Kamallom. Škoda je, da države članice ne želijo dokončno prekiniti z odvečnimi in zaradi tega okolju neprijaznimi selitvami Evropskega parlamenta dvanajstkrat letno iz Bruslja v Strasbourg.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, tudi jaz podpiram proizvodnjo avtomobilov, ki porabijo vse manj goriva. Prav tako podpiram določevanje omejitev porabe – vendar pa morajo biti te omejitve realistične. Vzdržal sem se glasovanja o tem poročilu, saj nisem mnenja, da je prav določati globe tudi do 475 EUR na tona CO₂ za preseganje teh nizkih mejnih vrednosti.

Obstajajo številne možnosti za varčevanje s CO₂ ob znatno nižjih stroških. Gre za primer enostranske diskriminacije, predvsem proti visoko kakovostnim avtomobilom, ki jih proizvajajo v moji domači deželi Bavarski. Z izoliranjem stavb je mogoče ob znatno nižjih stroških privarčevati CO₂. Svojo hišo sem opremil s toplotno izolacijo, ter tako prihranil 7 000 litrov kurilnega olja letno – takšnega prihranka z mojim avtom ni mogoče doseči. Odločiti bi se morali za pravo pot in zaradi tega sem se vzdržal.

- Priporočilo za drugo obravnavo: Alejandro Cercas (A6-0440/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, predvsem mi je žal, da kljub široki podpori poslancev moj samoiniciativni predlog o tem, da bi nedelja ostala nedelovni dan, ni bil vključen v glasovanje v tem Parlamentu. Evropa temelji na krščanskih vrednotah: predvsem je za nas pomembna zaščita družine in nedelja je poseben dan za uresničevanje teh vrednot. Ta direktiva bi bila pravo mesto, da nedelja postane nedelovni dan v Evropi in zaradi tega to tudi obžalujem.

Drugič, povedati želim, da sem zavrnil stališča Sveta o direktivi o delovnem času, saj bi se povečalo število delovnih ur, dežurstvo pa bi štel kot delovni čas, hkrati pa bi bila zaradi številnih izjem ogrožena tudi evropska pravila. Vesel sem, da je Parlamentu uspelo izpeljati pogajanja s Svetom.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Izraziti želim zadovoljstvo glede tega, da bo Evropski parlament glasoval o opustitvi izbirnega člena, ki državam članicam omogoča, da po lastni presoji odstopijo od pravila o 48 urnem delovnem tednu.

Izbirni člen je škodljiv za delavce in delodajalce, odpira možnost za nepošteno obravnavo, izkoriščanje in ogrožanje zdravja ljudi. Smo člani ene unije in pravila morajo enako veljati za vse. Naše konkurenčnosti ne moremo povečati na račun zdravja in življenja delavcev. Parlament mora Svetu poslati zelo jasno sporočilo glede tega, kaj želijo evropski državljani.

Vendar pa sem podprl predloge Sveta o aktivnem času in času dežurstva. Specifične razmere se razlikujejo od ene države do druge. To pomeni, da bi izvajanje določb, ki jih bo danes sprejel Evropski parlament, povzročilo znatne težave v moji državi, prav tako pa bi prizadelo zdravstvene delavce. Ti problemi bi se lahko razširili tudi na celotne sektorje. Zaradi tega upam, da bo spravni odbor dosegel razumne kompromise.

Na koncu bi rad pozval evropske vlade, predvsem tiste iz srednje in vzhodne Evrope, da poostrijo nadzor nad delovanjem v skladu z delovno zakonodajo. Nobena skrivnost ni, da danes več sto tisoč Evropejcev dela v izjemno neustreznih pogojih in veliko dlje, kot je to določeno v ustavnih predpisih o delovnem času.

Aurelio Juri (PSE). – (SL) Hvala za besedo. Večina v tem Parlamentu me ne pozna, kajti vstopil sem vanj šele novembra in danes tudi prvič spregovorim. Priglasil sem se k besedi zato, da vas seveda lepo pozdravim, se veselim našega sodelovanja, ampak predvsem zato, da pozdravim dosežek, ki smo ga danes opravili s tem glasovanjem o poročilu kolega Cercasa.

Obranili smo dostojanstvo delovnega človeka, obranili smo socialno Evropo, obranili smo solidarno Evropo. Prilagodimo delo človeku, ne človeka delu, pravijo sindikati. In kar zadeva delovni čas nam je to danes uspelo.

Zato zahvala kolegu Cercasu, zahvala vsem, ki ste tako glasovali tudi v imenu zaposlenih v Sloveniji. Hvala.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Glasoval sem za ohranitev izjem in očitno nisem vesel ali zadovoljen z izidom današnjega glasovanja. Ne morem sprejeti obtožb, da tisti, ki zagovarjajo ohranitev izjem, diskriminirajo delavce, ali da to odraža antisocialno agendo. Kaj skušam povedati? Zakaj nekdo šteje, da je

proti delavcem, če verjame v pravico delavcev, v skladu s katero se lahko odločijo, koliko ur želijo delati? Kako je nekdo lahko proti delavcem, če preprosto želi, da bi tisti, ki želijo delati več in s tem več zaslužiti, to lahko tudi počeli? Obstajajo ljudje, ki morajo zaslužiti več denarja, da bi lahko odplačali kredit in zahvaljujoč današnjemu glasovanju tega ne bodo mogli. Glasoval sem za ohranitev te izjeme, ker zagovarjam, da je treba odločitev prepustiti delavcem samim.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Na glasovanju sem podprla skupno stališče, ki ga je zavzel Svet o svežnju dveh direktiv – direktivi o delovnem času in direktivi o začasnih delavcih, saj je ta kompromis zagotovil večjo prožnost na trgu dela.

V skladu z izbirnim členom bi lahko države članice EU zaposlenim, ki delajo na njihovem ozemlju, omogočile, da delajo več kot 48 ur tedensko, če se ti zaposleni strinjajo z daljšim delovnim časom, ki bi v skladu s kompromisom lahko trajal do 60 ali 65 ur na teden ob upoštevanju veljavnih pogojev.

Današnje glasovanje o kompromisnem stališču Sveta sledi petletnim prizadevanjem držav članic, da bi dosegle kompromis. Delo v Evropskem parlamentu me je naučilo, kako težko je doseči kompromis, zaradi česar obžalujem dejstvo, da je Evropski parlament zavrnil skupno stališče Sveta.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Gospod predsednik, danes je bil zelo čustven dan zaradi nagrad Saharov, pa tudi, vsaj zame, zaradi prisotnosti predsednika Demokratične arabske republike Sahare na galeriji, ki se bori za samoodločanje – pravično samoodločanje – svojih ljudi.

Poleg tega gre za zgodovinski dan, saj se je ta Parlament postavil na stran svojih suverenih ljudi, ljudi, ki so glasovali za vse nas v tem Parlamentu.

Čestitam mojemu kolegu Alejandru Cercasu za njegovo poročilo. Vsa ta leta si je močno prizadeval, da bi dosegel ta položaj, ki je politično in socialno pomemben za sindikate in za vse evropske delavce. Pozivam tiste vlade, ki tega še niso storile, in Komisijo, da nam sledijo in prisluhnejo glasu ljudi, prav tako kot mu je tokrat prisluhnil tudi Evropski parlament.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Danes nisem podprla predloga glede sprememb delovnega časa, ki sta ga predložila Svet in naš odbor. Za direktivo je ključnega pomena, da se o njej ponovno mirno pogovorimo s Svetom. Na eni strani moramo dopustiti prožnost v pogodbah o delovnem času, predvsem za zaposlene v malih in srednje velikih podjetjih, prav tako pa moramo ohraniti nedeljo kot dan počitka. Na drugi strani pa je ključnega pomena, da spremenimo režim delovanja storitev dežurstva glede na najrazličnejše oblike teh storitev. Čeprav je izjema rešitev, ki so jo poslanci v EP žal zavrnili in bi bila primerna za storitve dežurstva, kot so strežniki, gasilci in drugi poklici, bo treba najti specifične in različne rešitve za zdravnike, pri čemer pa je treba upoštevati varnost bolnikov. Druga možnost bi bila izključitev zdravstva iz obsega te direktive, saj urejanje zdravstvenega varstva razumno ni bilo vključeno med politike Evropske unije.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, menim, da je ta izid glasovanja najboljši za vse, saj omogoča, da se več premisleka nameni zelo zapleteni temi, glede katere obstajajo številni različni pogledi. V imenu članov Fine Gael skupine PPE-DE smo podprli spremembo 9, vzdržali pa smo se glasovanja o izjemah, saj Irska ne uporablja izjeme, niti je ne namerava uporabiti.

Glede vprašanja nedelj in dneva počitka, hrepenim po tistih lepih časih in sem zato podprla idejo, predvsem da bi sprožila razpravo. Vem da je bilo glasovanje že vnaprej obsojeno na neuspeh, kljub temu pa bi mogoče lahko razmislili o potrebi po majhnem premoru.

Spremeniti želim svoje glasovanje o spremembah 13 in 14 – moralo bi biti negativno, ne pozitivno.

Ali lahko predlagam, da bi poslanci tega Parlamenta upoštevali pravila, ki jih skušamo naložiti vsem ostalim? Sploh ne upoštevamo družinskega življenja ali delovnih ur. Neumorno delamo – nisem prepričana, če vedno tudi učinkovito, vendar delamo ponoči in podnevi – če torej nalagamo ta pravila drugim, bi jih mogoče morali sprejeti tudi sami.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospod predsednik, rada bi glasovala za, v soglasju z mladimi evropskimi bolnišničnimi zdravniki pri njihovem pozivu v zvezi z dežurstvom.

Vendar sem se morala vzdržati. Predobro se zavedam posledic, ki jih bo imelo obravnavanje vseh dežurstev kot delovni čas za storitve, predvsem na oskrbo starejših, invalidnih ljudi, otrok in drugih ranljivih skupin.

Posledice za nekatere storitve, predvsem v času proračunskih omejitev, bodo podvojile stroške, s tem pa razpolovile obseg storitev in onemogočile izvajanje drugih storitev. Pomislite na primer na vzgojitelje v domovih ali negovalce na domu ob koncu tedna.

Z osredotočanjem na zdravnike, ki se upravičeno pritožujejo, smo zamudili nekatere razmere, kjer je stalna prisotnost na delu – kot je pri krušnih starših – najpomembnejši dejavnik. Najti moramo način, kako zaščititi delavce, hkrati pa zaščititi tudi izpostavljene.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Zelo me moti, da nam na drugi obravnavi ni uspelo sprejeti stališča Sveta. Razlog je v tem, da moramo zagovarjati konkurenčnost. Ne gre za vprašanje suženjskega dela; tudi, če bi kdo hotel, bi lahko delal največ 60-65 ur tedensko. Namesto tega smo se odločili za popolno neprožnost, s takojšnjim obveznim časom počitka, kar postavlja na primer delodajalce sezonskih delavcev v popolnoma nevzdržen položaj. Kolege poslance želim opozoriti na dejstvo, da je oseba, ki jo najame delodajalec in ji je dana možnost, da si izbere pogoje, pod katerimi želi delati, v veliko boljšem položaju, kot zelo zaščiten delavec, ki ni zaposlen. Zaradi tega sem zelo razburjen glede izjeme. V zvezi z dežurstvom sem na koncu glasoval za deveto spremembo, saj je bilo jasno, da bo prišlo do usklajevanja, predvsem zaradi tega, ker je to mogoče rešiti na nacionalni ravni na podlagi spremembe.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, sam sem že zelo dolgo mnenja, da Evropa ne sme predstavljati dolgočasnega poenotenja in tudi v Parlamentu bi se morali začeti zavedati, da ni treba vsega urejati na evropski ravni in da obstaja veliko lokalnih in nacionalnih pravil in običajev, ki bi jih bilo dobro upoštevati, nenazadnje tudi tiste, ki se nanašajo na varstvo zaposlenih in zakonodajo, ki pokriva zdravje in varnost pri delu in delovni čas.

Po mojem mnenju je pomembno, da se lahko države članice same odločijo in da delovno pravo, z vsemi svojimi lastnostmi, ostane v izključni pristojnosti držav članic. Dobro bi bilo, če Komisija in Sodišče Evropskih skupnosti ne bi posegala v to. Prav to je subsidiarnost in menda jo vsi zagovarjamo?

Ob upoštevanju tega odločno nasprotujem odpravi izjeme in države članice in celo zvezne dežele znotraj držav članic se morajo same odločiti, ali ljudje lahko delajo ob nedeljah.

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, avtor tega poročila, Alejandro Cercas, je izjemno zavzet in inteligenčen socialist in v njegovi izjavi je dokajšna mera razuma, ko trdi, da obstaja nesorazmernost, ki jo povzročajo nekatera odstopanja in izjeme. V popolnem svetu ne bi nobena država ukazala svojim delavcem naj prenehajo z delom po določenem času, ki je zakonsko določen. To je moralno narobe. Če želim delati za vas gospod predsednik in me vi želite zaposliti, oba pa sva zadovoljna s pogoji najine pogodbe, potem niti najina vlada niti Evropska unija nimata pravice posegati v to in razglasiti te pogodbe za nezakonito. Poleg etičnih pomislov pa je to tudi gospodarsko neumno, da v takšnih časih evropskim gospodarstvom nalagamo dodatne stroške. Sem pa zagovornik suverenosti in, če druge države želijo svojim ljudem, ki so tudi njihovi volivci, naložiti te omejitve, je to njihova odločitev. Nezaslišano je ta pravila na evropski ravni nalagati Združenemu kraljestvu preko direktiv, kot je tale ali preko sodnega aktivizma, ki ga je sprožila Listina o temeljnih pravicah. Če to želimo, moramo imeti o tem referendum. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospod predsednik, veste, kako socialdemokrati trdijo, da govorijo v imenu delavcev in delavk, vendar o socialdemokratskih politikah obstaja rek. Večina so intelektualci iz srednjega razreda, preostali pa so pozabili od kje prihajajo.

Naj vam povem zgodbo. Moj oče je bil voznik avtobusa in kadar koli smo dobili nepričakovan račun, kadar koli sem imel šolski izlet, na katerega je želel, da grem, je naredil nekaj dodatnih nadur, da bi tako lahko plačal račun ali pa me poslal na ta šolski izlet.

Če bi že takrat obstajala direktiva o delovnem času, nič od tega ne bi bilo možno. Nihče ne bi smel biti prisiljen v to, da proti svoji volji opravlja dodatne ure. Mislim, da se s tem vsi strinjamo, ne glede na to, kje sedimo v tem Parlamentu, če pa pogledate na posledice tega, o čemer smo danes glasovali, to predstavlja udarec v obraz za delavce in delavke, ki želijo delati še nekaj dodatnih ur, da bi svojim družinam zagotovili boljše življenje. Sram vas bodi socialdemokrati!

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Rada bi podala izjavo v zvezi s svojim glasovanjem o direktivi o delovnem času. Nanaša se na dejstvo, da je moja glasovalna naprava pri glasovanju o predlogih za spremembi 34 in 35 nepravilno delovala. Glasovala sem za te predloge, vendar pa je naprava prikazala rdečo luč.

Še vedno sem mnenja, da je dežurstvo, vključno z neaktivnim časom na nekaterih mestih, delovni čas.

Zakaj tako mislim? Ni odvisno od zdravnika ali gasilca (ki mora biti na zahtevo delodajalca, ki izrecno zahteva zagotavljanje storitev, prisoten na delovnem mestu), če bolnik potrebuje zdravnika oziroma če je izbruhnil ogenj. To ni odvisno od teh ljudi. So na svojem delovnem mestu, to je delovni čas in zahtevam, da se moje glasovanje o teh vprašanjih v zapisniku popravi.

- Poročevalka: Inés Ayala Sender (A6-0371/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, to je zelo dobro poročilo in na varnost v cestnem prometu moramo gledati v čezmejni razsežnosti. Vendar pa želim teh 90 sekund izkoristiti, da izpostavim resno vprašanje.

Obstajajo spletna mesta, kjer oglašujejo prodajo vozniških dovoljenj. Zatrjujejo, da to, kar počnejo, ni nezakonito, čeprav je nekoliko zahrbtno, pri tem pa se sklicujejo na podlago, da je v Evropski uniji več kot 100 različnih vozniških dovoljenj in da je med organi, ki izdajajo dovoljenja, le malo usklajevanja. Zato obstaja možnost, da nekdo, ki nima dovoljenja, ki ni opravil vozniškega izpita ali je to dovoljenje izgubil, pridobi to dovoljenje na tak dvomljiv način. Pri tem gre vsaj za prevaro, kako pobrati denar, v najhujšem primeru pa tudi omogočanje ljudem, ki ne bi smeli biti na cesti, da še naprej vozijo. To vprašanje sem izpostavila tudi pri Komisiji in Svetu. Ukrepati je treba na ravni EU.

Pisne obrazložitve glasovanja:

- Poročevalec: Claude Turmes (A6-0369/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za direktivo o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, besedilo, ki ga je usklajeval gospod Turmes.

Ta direktiva je temeljna priložnost za prihodnost Evropske unije, saj predstavlja pot v tretjo industrijsko revolucijo in priložnost za ustvarjanje več milijonov delovnih mest, da varstvo okolja postane realnost in istočasno priložnost za spodbujanje gospodarske rasti in konkurenčnosti. V zvezi z biogorivi upam, da bo Komisiji uspelo uveljaviti trajnostno merilo v Evropi in preostalem svetu, hkrati pa spodbuditi mednarodno trgovino z najčistejšimi in najkonkurenčnejšimi biogorivi.

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo gospoda Turmesa. Eden izmed ciljev Evropske unije v zvezi z obnovljivo energijo je prenova mest v srednji in vzhodni Evropi s povečanjem njihove energetske učinkovitosti. Pomembno je, ne samo s stališča energetskega sektorja, ampak tudi zaradi okoljskih razlogov, da s preходом na nadomestne vire energije posodobimo javni prevoz, pa tudi sisteme lokalnega ogrevanja.

Poleg tega lahko institucije in podjetja iz proračuna EU v ta namen prejmejo veliko sredstev. Na primer, za program inteligentne energije, ki spodbuja raznolikost energetskih virov in uporabo obnovljive energije, je bilo namensko razporejeno več kot 720 milijonov EUR.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Fosilna goriva so dolgo časa predstavljala življenjsko silo družbe. Vemo, da posodobitev ne bi bila mogoča brez velikih rezerv poceni nafte, premoga in plina. Vendar pa se bo to kmalu končalo. Zaradi varnosti preskrbe z energijo in gospodarstva, predvsem pa zaradi podnebnih sprememb, moramo korenito spremeniti naše energetske in prometne sisteme.

Na podnebne spremembe se je več let gledalo predvsem kot na okoljsko zadevo. Danes je splošno sprejeto dejstvo, da podnebne spremembe vplivajo na vse sektorje v družbi in če ne bomo hitro rešili tega vprašanja, so lahko posledice uničujoče za družbo.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Uporaba obnovljivih energij in prometa je eno izmed najučinkovitejših orodij, s katerim lahko EU zmanjša svojo odvisnost od nafte. Prav tako vemo, da nadziranje porabe energije v Evropi in raba energije iz obnovljivih virov predstavljata pomemben del svežnja ukrepov, ki so potrebni v boju proti podnebnim spremembam.

Verjamem, da je najpomembnejša točka tega poročila ohranjanje končnega zavezujočega cilja 20-odstotnega deleža obnovljivih energij do 2020, vključno z najmanjšim ciljem v višini 10-odstotnega deleža obnovljivih energij v prometu.

Za Portugalsko predstavlja vključitev energije valovanja v opredelitev energije iz obnovljivih virov priložnost za izkoriščanje naših energetskih potencialov pri uresničevanju ciljev. Zaradi dejstva, da obravnava pobudo o drugi generaciji biogoriv, poročilo ni le verodostojno, ampak tudi jamči trajnost pri uporabi obnovljivih

energij v prometnem sektorju. Da bi bilo mogoče vzpostaviti energetske model, ki podpira obnovljive energije, je po mojem mnenju ključnega pomena, da dokument spodbuja mehanizme strateškega sodelovanja med državami članicami.

To poročilo je ključno samo po sebi in kot del sporazuma (podnebno-energetski sveženj). Poleg zagotovitve ohranjanja okoljske celovitosti, bo sporazum omogočal uresničevanje ciljev 20/20/20 v letu 2020. Ti cilji so za države članice ambiciozni, vendar izvedljivi.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Poslanec EP, gospod Turmes, predlaga pomemben del zakonodaje, ki pokriva bistveno spodbujanje rabe energije iz obnovljivih virov. Obnovljiva energija bo kot del obsežnega podnebno-energetskega svežnja predstavljala 20 % energije (vključno z elektriko, toploto in prevozom) do leta 2020. To, skupaj z drugimi ukrepi, vključenimi v podnebno-energetski sveženj, predstavlja dobro podlago za boj proti podnebnim spremembam in spodbuja vlaganje v vire obnovljive energije in določitev virov, okrepljeno usmeritev k raziskavam in razvoju ter sredstva za doseganje varnosti in neodvisnosti preskrbe z energijo.

Zavezujoči cilji bodo veljali v državah članicah, da bi bilo mogoče zagotoviti uresničevanje dogovorjenih ciljev na ravni EU. Sodelovanje, solidarnost in inovacije bodo omogočile, da izpolnimo cilje, za katere si ne moremo več privoščiti, da bi ostali neizpolnjeni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To vprašanje predstavlja del „podnebno-energetskega svežnja“. Nanaša se na spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov, ki vključujejo naslednje sektorje: elektriko, ogrevanje in hlajenje, ter promet. Cilj EU je do leta 2020 povečati delež obnovljivih energij v energiji, ki jo porabimo, na 20 %. Za vsako državo članico so določeni splošni nacionalni cilji, prav tako pa je določen cilj 10-odstotnega deleža obnovljivih energij v prevoznem sektorju do istega datuma.

Glede na objavljene informacije je cilj Portugalske glede njenega deleža energije iz obnovljivih virov, kot dela celotne porabe energije v letu 2020, postavljen pri 31 %, pri tem pa ne smemo pozabiti na izhodišče (v letu 2005 je ta delež na Portugalskem znašal že 20,5 %) in nacionalni potencial obnovljivih energij. Cilj 10-odstotnega deleža obnovljivih energij v prevozu pa je enak, kot je določen za vse ostale države članice.

Vendar pa je dejstvo, da imamo resne pomisleke glede doseganja teh ciljev, čeprav smo na končnem glasovanju glasovali za, ob tem, da je zavajajoče izhajati iz načela, da popolnoma razumemo obseg obnovljivih virov, ki jih lahko izkoriščamo, ali da so nam na voljo tehnologije, s katerimi jih lahko uporabljamo. Bolje bi bilo določiti javne in zasebne naložbene zneske in spodbujati splošen geodetski program za razvrstitev in količinsko opredelitev obnovljivih virov energije.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam poročilo gospoda Turmesa o energiji, proizvedeni iz obnovljivih virov, vendar se zavedam, da bo doseganje ciljev zelo težko. V moji regiji, jugozahodni Angliji, bo naš glavni prispevek k doseganju tega cilja, neke vrste zapornica na reki Severn za izkoriščanje plime in oseke. Za to bo potrebnega veliko časa in ključnega pomena je, da britanska vlada poišče neko obliko nadomestila za posledice „projektov v izvajanju“ in da Komisija odobri to odstopanje.

Mathieu Grosch (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za poročilo o svežnju ukrepov za podnebne spremembe in obnovljivo energijo, saj vsebuje različne direktive, ki so v skladu s ciljem EU o zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za 20 % do leta 2020 in celo do 30 %, če bo dosežen mednarodni sporazum. Gre za rezultat dolgotrajnih pogajanj in kompromisa med predstavniki Parlamenta in Sveta – se pravi 27 držav članic.

Ena izmed direktiv se nanaša na obnovljivo energijo. Vključuje cilj povečanja deleža virov obnovljive energije na 20 % in izboljšanja energetske učinkovitosti za 20 %. Prav tako naj bi 10 % porabljenega goriva izviralo iz obnovljivih virov. Opredeljeno je bilo trajnostno merilo, s tem pa se je izboljšala tudi uporabnost. Pozdravljam ta pravila, saj poleg tega, da zmanjšujejo energetske odvisnosti Evrope in ustvarjajo nova delovna mesta, tudi spodbujajo inovacije v razvoju tehnologij.

Direktiva, ki se nanaša na sistem EU za trgovanje z emisijami (ETS), posodablja obstoječi ETS in določa, da morajo sedaj države članice na dražbi kupiti emisijske pravice, ki so bile prej brezplačne. Obstajajo odstopanja v obliki prehodnih obdobji za države članice iz vzhodne Evrope, ki morajo za začetek kupiti pravice le za 30 % emisij. Poleg tega so določene tudi pobude za energetske učinkovitost, kot tudi obveznosti s strani držav članic, čeprav brez specifikacije namena, da vložijo vsaj eno polovico prihodkov v države v razvoju in nove tehnologije. Pozdravljam uspešno doseganje uravnoteženosti med upoštevanjem tistih industrij, ki se soočajo s težkimi nalogami, in ambiciozno okoljsko politiko.

Druga direktiva ureja skupna prizadevanja v zvezi z emisijami, ki niso pokrite v ETS. To predvsem vključuje ogrevalne in klimatizacijske sisteme in številne gospodarske sektorje (prevoz, male industrijske obrate, storitveni sektor in kmetijstvo), ki niso vključeni v ETS, ki pa kljub temu znatno prispevajo k emisijam toplogrednih plinov. Poleg tega bodo na tem področju uvedeni dolgoročni cilji, vključno s 35-odstotnim zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov do leta 2035 in 60-80-odstotnim zmanjšanjem do leta 2050.

Direktiva o zajemanju in geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (zajemanje in shranjevanje ogljika, CSS) omogoča ločevanje CO₂ od odpadnih plinov in njegovo shranjevanje pod zemljo; do leta 2015 bo financiranih 12 CCS elektrarn. Zavedam se, da je CCS ključna prehodna tehnologija, vendar pa je posebno pozornost treba nameniti varnosti shranjevanja.

Druga direktiva določa pravila o mejnih vrednostih emisij CO₂ iz novih avtomobilov. Povprečna zgornja omejitev emisije za vse nove avtomobile bo 120 gramov CO₂ na kilometer od leta 2015 dalje in 95 gramov na kilometer od leta 2020 dalje. Kazni, določene v predlogu Komisije, za neupoštevanje teh omejitev so bile znižane zaradi gospodarske krize in sedaj znašajo od 5 EUR do 95 EUR glede na količino, za katero so te vrednosti presežene. Vendar pa od leta 2019 dalje predvidena kazen znaša 95 EUR od prvega grama CO₂ dalje, za katerega je bila prekoračena omejitev.

Pozdravljam kompromis, ki je bil dosežen med evropskimi institucijami, saj je pogostokrat zelo enostavno kritizirati, a težko doseči kompromis. Dogovorjena pravila so uspešen rezultat pogajanj med državami, ki so gledano z vidika gospodarstva zelo različne, a vendar sledijo skupnemu cilju. Ko obravnavamo evropske cilje s celovitega stališča, ne smemo zanemariti dejstva, da predvsem nove države članice ne morejo izpolniti vseh ciljev v tako kratkem časovnem obdobju, ne da bi pri tem tvegale razpad celotnih področij gospodarske dejavnosti in se soočale s socialnim polomom.

Na sveženj ukrepov za podnebne spremembe in obnovljivo energijo ne gledam le kot na pomemben korak, ampak tudi na velik napredek, ki bo omogočil upočasnitev podnebnih sprememb in okrepil prevlado Evrope na poti k učinkoviti energetski politiki. Evropi je uspelo nastopiti enotno, kar ji bo omogočilo, da bo okrepila naše zahteve tudi na mednarodni ravni. Glavni izziv v zvezi s tem je, kako preprečiti odmetavanje v okolje na mednarodni ravni. Zaradi tega bi morali za države, ki ne spoštujejo Kjotskega protokola in s tem niso zavezane s standardi CO₂, uvesti uvozni davek ali podobne ukrepe, da bi s tem preprečili odmetavanje v okolje. To je vidik, ki ga je treba upoštevati pri pripravi naslednika sporazuma h Kjotskemu protokolu na letni konferenci Združenih narodov o podnebnju decembra 2009, kjer bodo v pogajanjih sodelovale ZDA, Kitajska in Indija. Sveženj ukrepov za podnebne spremembe in obnovljivo energijo je zagotovil trdno podlago za doseganje novega mednarodnega sporazuma.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Turmesa o obnovljivi energiji. Moja dežela Škotska je bogata z obnovljivimi viri energije, kot sta veter in energija plimovanja. Ključnega pomena je, da Evropa prevzame pobudo pri spodbujanju obnovljive energije – in predvidevam, da bo neodvisna Škotska v samem središču globalnega razvoja obnovljivih tehnologij.

Jean Lambert (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za ta predlog, ker verjamem, da daje pomembno sporočilo o potrebi po preoblikovanju proizvodnje energije in prehodu na goriva, ki niso fosilna in manj onesnažujejo znotraj EU, pa tudi širše. 20-odstotni cilj je zavezujoč in minimalen. Energetska učinkovitost mora biti sedaj prav tako vključena v akcijske načrte za obnovljive vire držav članic. Prav tako so bili zagotovljeni programi podpore na tej ravni, kar je ključnega pomena za zaupanje vlagateljev. Res je, da rezultat glede biogoriv ni tako pozitiven, kot sem želel. Obdržali smo 10-odstotni cilj, čeprav smo dejansko omejili količino, ki prihaja iz kmetijsko pridelanih goriv in te dodatne ukrepe pozdravljam. V številnih pogledih Svet s Parlamentom ni delil istega stališča. Res morajo upoštevati stvarnost podnebnih sprememb in uporabiti to direktivo kot podlago za prehod v nizkoogljico prihodnost.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, ki krepi naše obveznosti glede ciljev o obnovljivih virih, kar predstavlja veliko priložnost za spodbujanje rabe domačih virov energije v EU, boja proti podnebnim spremembam, povečevanja varnosti pri oskrbi in za spodbujanje konkurenčnosti, rasti in delovnih mest. To poročilo sem podprl, ker vsebuje določbo o pregledu, s katero se do leta 2014 ocenjujejo vplivi povečane rabe obnovljivih motornih goriv, kar zagotavlja, da zmanjševanje naših emisij CO₂ nima negativnih posledic na cene hrane ali rabo tal. Poročilo navaja 5-odstotni cilj za obnovljiva motorna goriva do leta 2015, s podciljem 20 % za spodbujanje rabe električnih avtomobilov. V letu 2020 se bo cilj povečal na 10 % za obnovljiva motorna goriva s podciljem 40 % za rabo električnih vozil in vozil s pogonom na vodik. Poročilo vključuje strogo trajnostno merilo, tako da res lahko pripomore k pozitivni spremembi in zmanjšanju emisij in prav zaradi tega sem ga tudi podprl.

Eluned Morgan (PSE), *v pisni obliki*. – To poročilo predstavlja revolucijo na področju proizvodnje energije v EU. Cilj 20 % obnovljive energije do leta 2020 je izjemno ambiciozen, vendar nujen, če želimo dobiti boj proti podnebnim spremembam. Upam pa, da bo Komisija prožna pri svoji interpretaciji glede tega, kdaj bodo ti cilji uresničeni, če bodo vključevali tako velike projekte, kot je zajezitev na reki Severn.

Cilj 10 % za motorna goriva je ključni del tega svežnja in prizadevanj za uresničevanje ciljev EU o nizkoogljičnem gospodarstvu. Ta tako imenovan „cilj biogoriv“ je bil zelo izboljšan, da bi bilo tako mogoče zagotoviti, da bodo v EU dovoljena samo tista biogoriva, ki res pripomorejo k zmanjševanju emisij, ne da bi se zaradi tega višale cene hrane. Prav tako so bila vključena stroga socialna merila, ki bodo varovala ljudi v nerazvitem svetu, saj bi bili lahko drugače deležni negativnih vplivov zaradi hitrega razvoja pri proizvodnji biogoriv.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *v pisni obliki*. – (RO) Predlog direktive je eden izmed najpomembnejših delov v svežnju o podnebnih spremembah, ki določa obvezen cilj 20-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov, kot del celotne porabe energije v EU do leta 2020. Direktiva nudi priložnost za pridobivanje novih tehnologij, ustvarjanje novih delovnih mest in zmanjševanje odvisnosti od nafte.

Evropski parlament je odigral pomembno vlogo pri določitvi trajnostnega merila za biogoriva in socialnega merila, ki sta v trenutni gospodarski krizi ključnega pomena za državljane Evropske unije. Podnebne spremembe in pomanjkanje varnosti oskrbe z energijo pomenijo, da moramo spodbujati nove metode pridobivanja energije, pri tem pa ne smemo ogroziti razpoložljivosti hrane. Zagotoviti moramo, da izvajanje te direktive ne bo ogrozilo kmetijskih zemljišč in gozdov. Kakor koli že, biogoriva, ki izvirajo iz surovin, pridobljenih na takšnih tleh, ne bodo štela kot del predvidenih spodbud. Evropska unija bo še enkrat pokazala, da je vodilna zagovornica vetrne, sončne in vodne energije, kot tudi energije iz drugih alternativnih virov.

Lydia Schenardi (NI), *v pisni obliki*. – (FR) Večkrat smo imeli priložnost poudariti, da bi enostaven namen zmanjšanja odvisnosti Evropske unije od uvoza nafte in plina lahko upravičil spodbujanje virov obnovljive energije.

Danes predstavljen kompromis, ki predstavlja del energetske-podnebnega svežnja, je takšen, ko vsi kompromisi: ne povsem slab in ne popolnoma zadovoljiv.

Predvsem ni povsem zadovoljiv v zvezi z biogorivi, pa naj gre za goriva druge generacije ali ne. Premalo je zagotovil v zvezi s konkurenčnostjo s proizvodnjo hrane, nejasnost v zvezi s kakršno koli spremembo rabe zemljišč, nobenega omenjanja dejanskega ogljičnega odtisa teh energetskih virov in tako dalje.

Ni popolnoma prepričljiv v zvezi s „potrdilom o izvoru“, ki je namenjeno predvsem identificiranju zelene elektrike, medtem ko se zavedamo realnosti oskrbe z električno energijo, dvomljivih oglasov o tej zadevi in znatnih dodatnih stroškov za potrošnike.

Popolnoma nezadovoljiv je z vidika socialnih posledic. Radi bi bili gotovi za ta celotni zakonodajni sveženj, sprejet na začetku globalne krize, ki naj bi bila globoka in dolgotrajna, da bodo interesi evropskih državljanov in delavcev prevladali nad vsemi ostalimi pomisli, če bo to glede na gospodarske razmere potrebno.

Bart Staes (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – (NL) Popolnoma prepričan sem glasoval za kompromis, dosežen v zvezi z obnovljivimi viri energije. Moj kolega iz stranke zelenih in poročevalec gospod Turmes je opravil odlično delo. Zahvaljujoč njegovim prizadevanjem in seveda prizadevanjem celotnega Parlamenta bo vzpostavljen trden zakonodajni okvir, s katerim bo mogoče zagotoviti, da do leta 2020 celoten delež obnovljive energije ne bo manjši od 20 %.

Ne gre za publiciteto, ampak za pravo energetske revolucije, s katero bo ustvarjeno veliko število delovnih mest. V nekaterih poročilih je bilo navedeno tudi več kot 2 milijona delovnih mest. To vključuje delovna mesta za visoko usposobljene inženirje, oblikovalce in raziskovalce, pa tudi večino delovnih mest za tehnike, ljudi, ki izdelujejo zobnike, montirajo solarne plošče in gradijo polja vetrnih elektrarn.

Poleg tega so bili ob obsežnih pogajanjih prilagojeni tudi izvirni predlogi o biogorivih in agrogorivih. Kot zeleni nismo popolnoma zadovoljni s to tehnologijo in bi predpisali stroge pogoje za uporabo tovrstnih goriv. V poročilu gospoda Turmesa so bila trajnostna merila očitno zaostrena, prav tako pa vsebuje sklic na socialna merila znotraj okvira Mednarodne organizacije dela. Agrogoriva so sprejemljiva le, če je od njih mogoče dobiti več denarja, kot pa ga je bilo vanje vložnega, prav tako pa nikakor ne smejo tekmovati s pridelavo hrane.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Poročilo je pomemben korak k siljenju držav članic, da uresničijo svoje cilje v zvezi z obnovljivimi viri. Obnovljiva energija je ključnega pomena za naš boj proti podnebnim spremembam.

- Poročevalka: Avril Doyle (A6-0406/2008)

Adamos Adamou (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Evropski parlament in Svet v prizadevanjih za izboljšanje in podaljšanje sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov in doseganje ciljev zmanjšanja emisij v EU za 20 % do leta 2020, predlagata spremembo Direktive 2003/87/ES.

17. decembra 2008 smo na plenarnem zasedanju glasovali za kompromisne spremembe, ki so jih predložili poročevalci v senci skupin PPE-DE, PSE, GUE/NGL, ALDE, UEN in Verts/ALE. Čeprav smo glasovali za te spremembe, ki postavljajo višje cilje o zmanjšanju emisij toplogrednih plinov (merilo, ki je bil osnovni cilj skupine GUE/NGL), želimo izraziti naše nasprotovanje filozofiji trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov. Upamo si trditi, da bo mogoče s to direktivo doseči le manjše zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in da gre za ukrep, ki daje prednost razvitim državam, kar je v škodo manj razvitim državam in državam v razvoju. Izvajanje nekaterih predlaganih prožnostnih mehanizmov pomaga monopolom (ki so glavni krivci za podnebne spremembe) povečati njihovo donosnost, namesto, da bi korenito odpravili problem.

Alexander Alvaro (ALDE), v pisni obliki. – (DE) Gospod predsednik, sporazum, ki je bil dosežen o svežnju ukrepov za podnebne spremembe in obnovljivo energijo, je skromen rezultat.

EU si je zastavila cilj, ki predstavlja 20 % znižanje glede na ravni iz devetdesetih let prejšnjega stoletja. S širitvijo na vzhod, kjer so emisije absolutno gledano nižje, smo uresnili že skoraj polovico tega cilja, tako da ostane še cilj 12 % znižanja glede na ravni iz devetdesetih let prejšnjega stoletja.

EU je dovoljeno, da doseže 3- do 4-odstotno zmanjšanje v nerazvitem svetu, kar pomeni, da ostane manj kot 9 %. Dovoljeno je, da cilj ostane neizpolnjen do 5 %, zaradi česar ostane 4 %.

Rečemo lahko, da smo srečni, ker se EU ni odločila, da bo kar takoj izvozila svoje celotno gospodarstvo v Azijo. Kompromis je veliko cenejši kot predlog Komisije, kar je pomenilo, da ga je lahko podprla nemška Svobodna demokratska stranka.

Namesto tega sedaj EU skuša med sabo naščuvati svoje države članice. Nekatere države članice imajo prednost zaradi odstopanj, sposobnosti pri pogajanjih in svojih kombinacij virov energije. Nemški energetske ponudniki lahko kaj kmalu ugotovijo, da se jim splača proizvajati elektriko na Poljskem in ne doma – če jih seveda ne bodo pokupili francoski ponudniki.

Dejstvo, da države članice EU sedaj sodelujejo v takšnem prekupevanju, ni dobro za globalni sporazum. Poleg tega se pojavlja tudi vprašanje glede učinkovitosti načinov.

Sedaj je odvisno od vlad, Sveta in Evropske komisije, da zagotovijo učinkovitost, tako pri varstvu okolja, kot tudi v korist gospodarstva in rasti.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialdemokrati smo se odločili, da bomo glasovali za to poročilo o preoblikovanju sistema za trgovanje s pravicami do emisije, čeprav verjamemo, da so cilji podnebnega svežnja pre nizko zastavljeni. EU bo morala storiti več, če se bo hotela spopasti z izzivi, ki jih predstavljajo podnebne spremembe. Vendar verjamem, da lahko ta preoblikovan program predstavlja zelo pomemben del pri ukrepih, ki so potrebni.

Razočarani smo, da kompromis med Svetom in Evropskim parlamentom ni dal pomembnih zagotovil, da bo del računovodskih prihodkov namenjen delu na področju podnebja v državah v razvoju. Prav tako verjamemo, da bi morali biti prihodki, ustvarjeni z dražbo pravic obsežnejši in da bi bilo treba uporabo CDM še dodatno omejiti.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravljam pregled sistema za trgovanje z emisijami in kompromis, ki je bil dosežen med cilji v boju proti podnebnim spremembam in med izboljšanjem konkurenčnosti evropske industrije in zaščito delovnih mest.

Rad bi izpostavil, da v postopku soodločanja, ki je bil hitro izveden v interesu doseganja sporazuma na prvi obravnavi, ni bila v celoti spoštovana demokratična preglednost, Parlament pa je glasoval o neke vrste *fait accompli*.

Kljub temu sem zelo zadovoljen s predlogom gospe Doyle prav zaradi prožnosti, ki je dana sektorjem, kjer obstaja nevarnost selitve ogljika. Preprečiti moramo izgubo delovnih mest, ki so posledica selitve industrij v regije, ki jih zmanjšanje emisij ne skrbi toliko, ne da bi pri tem negativno vplivali na namen direktive.

Sylwester Chruszcz (NI), v pisni obliki. – (PL) Danes sem glasoval proti temu, da bi Parlament sprejel predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov.

V celoti nasprotujem rešitvam, ki so predlagane na evropski ravni. Zaveza Sveta glede zmanjšanja skupnih emisij toplogrednih plinov v Skupnosti do leta 2020 za vsaj 20 % v primerjavi z nivoji iz devetdesetih let prejšnjega stoletja, ali celo za 30 %, če se bodo tudi druge razvite države zavezale k podobnim zmanjšanjem, je slabo premišljena poteza, ki bo imela negativne posledice za industrijo in potrošnike v Evropi, vključno s Poljsko.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Edina trdna zaveza, ki jo je dala Evropska unija, je, da bo v primerjavi z devetdesetimi leti prejšnjega stoletja do leta 2020 zmanjšala emisije za 20 %. To v primerjavi z danes pomeni zmanjšanje za približno 12 %. Če upoštevamo dejstvo, da je mogoče dve tretjini tega zmanjšanja doseči z mehanizmi kompenzacij ogljika, to se pravi z nakupom kreditov ogljika na mednarodnem trgu, se je EU zavezala, da bo na svojem ozemlju dosegla le 4 % znižanje. To ne zadostuje za napredek pri mednarodnih pogajanjih.

Rada bi izpostavila še en neuspeh kompromisa. Dana ni bila nobena trdna zaveza glede podpore državam v razvoju pri njihovih naporih za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. EU je dala le prostovoljno zavezo, da bo polovico prihodkov od trgovanja s pravicami do onesnaževanja namenila podnebnju. Ta prihodek upada zaradi številnih izjem, podeljenih proizvajalcem. Kompromis predvideva, da lahko evropske države, ki to želijo, nekaj tega denarja namenijo podpori državam v razvoju. Gre izključno za prostovoljno zavezanost. Zelo šibka zaveza za vprašanje, ki je ključnega pomena za mednarodna pogajanja.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) EU se hvali glede vodilne vloge na področju varstva okolja, v resnici pa skuša zavzeti vodilni položaj pri zaščiti interesov kapitala. Odločitve vrha in sveženj direktiv Sveta in Komisije o zmanjšanju emisij spodbujajo tako imenovano zeleno gospodarstvo kot izhod iz preveč nakopičenega kapitala in krize, ter s tem odpirajo nove možnosti dobička za monopole in krepitev imperialističnega ekspanzionizma.

Krepijo trgovanje z emisijami, za katerega se je izkazalo, da povečuje dobičke monopolov, ne da bi pri tem varovalo okolje. Dopusčajo avtomobilski industriji, da ji vsaj do leta 2019 ni treba izvesti ukrepov. Izvzemajo početja, na katera vpliva mednarodna konkurenca, iz določb o proizvodnji energije in še veliko več. Prav tako za dolgo obdobje izvzemajo nove države članice in Italijo. Zagotavljajo pobude za nadomeščanje posevkov za živila s posevki za pridobivanje goriva. Pravice do onesnaževanja so velikim podjetjem brezplačno podeljene. Ni treba, da se prihodek namenja za financiranje okoljevarstvenega dela.

Delavci ne morejo čakati na varstvo okolja s strani EU in s strani podjetij, ki nekaznovano onesnažujejo okolje. Učinkovito jih lahko zaščitijo le njihov boj v okviru možnosti osnovnega gospodarstva in moči ljudstva.

Christian Ehler (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Moj „ne“ ne pomeni zavračanja učinkovitega sistema za trgovanje z emisijami, ki vključuje trgovanje, pa tudi ne ciljev EU glede varstva podnebja ali financiranja CCS. Zaradi številnih prejšnjih glasov in mojega poročila o demonstracijskih objektih CCS, je moja podpora glede teh vprašanj več kot očitna. Za mojo regijo, Brandenburg, pa trenutno besedilo pomeni poudarjanje nepoštenih konkurence z državami srednje in vzhodne Evrope in večje povišanje cen energije, kot je potrebno za doseganje ciljev za varstvo podnebja. V naši mešanici energetskih virov potrebujemo premog, da bi tako lahko zagotovili varnost pri oskrbi za naše državljane, prav tako pa želimo v prihodnosti omogočiti okolju prijazno uporabo premoga s pomočjo tehnologije CCS. Sporazum s Svetom o sprejetju dokončne odločitve le po eni obravnavi je pomenil, da močni zadržki niso bili odpravljeni in da ni bilo mogoče potegovanje za najboljšo rešitev.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav je mogoče najti argumente, ki so v korist konceptu sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov, vendar pa zaradi pomislekov glede kemičnih sprememb v ozračju, ki lahko vplivajo na podnebje (načelo previdnosti) in ker obstajajo omejeni viri fosilnih goriv ter nemalo razumna raba le teh, obstajajo vidiki, ki dajejo razlog za zaskrbljenost.

Prvič, o vprašanju emisijskih pravic in trgovanju z njimi je mogoče še veliko razpravljati in jim je treba nasprotovati, saj je njihov vpliv na realno gospodarstvo v veliki meri neznan. To pa zaradi tega, ker še vedno

obstaja veliko pomislekov glede tehničnih rešitev in ker je uporaba teh tehničnih rešitev odvisna tudi od razvoja finančnih razmer v različnih vpletenih sektorjih (letalski prevoz, avtomobilska industrija, proizvodnja toplote, industrija cementa, težke kemikalije, petrokemični proizvodi in vse večje število drugih energetsko intenzivnih sektorjev).

Drugič, predvideni upravičenci bodo le maloštevilni visoko tehnološki sektorji in nekatere (le nekaj) finančne ustanove. Omejena razpoložljivost virov povzroča nepovratno zmanjševanje porabe fosilnih goriv. Dodeljevanje vsakemu sektorju mora bolj temeljiti na nujnih socialnih potrebah in gospodarski racionalnosti, kot pa na vplivu in finančnih dobičkih. Zaradi tega smo se vzdrževali glasovanja.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Glavno točko tega poročila bi bilo treba izpostaviti: krepitev, širitev in izboljšanje delovanja sistema za trgovanje s pravicami do emisije po letu 2012, kot enega izmed glavnih orodij za uresničevanje cilja EU glede zmanjševanja emisij toplogrednih plinov.

Strinjam se s tem poročilom predvsem zaradi tega, ker je trgovanje ključnega pomena za doseg učinkovitega dodeljevanja, s katerim bo mogoče zagotoviti okoljsko učinkovitost sistema EU za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov. Načrt na ravni EU je vedno boljši kot 27 nacionalnih načrtov. Poleg tega predlog določa avtomatske in predvidljive spremembe, s katerimi se je mogoče prilagoditi zahtevam prihodnjega mednarodnega sporazuma.

Ključna točka predloga je povečanje brezplačnih dovoljenj, kar po mojem mnenju ni preveč pozitivno. Vendar ne smemo pozabiti, da bodo emisije vsako leto zmanjšane.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Predlagana direktiva o reviziji sistema EU trgovanja z emisijami predstavlja izboljšavo obstoječega sistema in je pomembna na globalni ravni. Glede na to sem lahko podprl poročilo gospe Doyle.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Ob tej priložnosti se bom zahvalila spoštovanim poslaneem za nedavno glasovanje, s katerim je Evropski parlament jasno izkazal svojo podporo mojemu modelu „merila uspešnosti“. Že dolgo sem ga zagovarjala in sem bila prva, ki je predlagala, da se uporablja pri trgovanju z emisijami. Čeprav je Odbor za industrijo, raziskave in energetiko tesno glasoval proti, je bila zavrnitev s strani Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane znatnejša, življenje je polno presenečenj. Sedaj bo merilo uspešnosti kvalificirano kot merilo, ko bo potrjeno v Svetu.

To je vse v dober namen. Izvirnemu predlogu Komisije in stališču, ki ga je zavzel Odbor za okolje o trgovanju z emisijami, manjka uravnoteženost, saj postavljata evropsko proizvodnjo v položaj, ki otežuje tekmovanje na globalnih trgih, brez kakršni koli posebnih koristi za okolje. To ne bi pomenilo samo izgube delovnih mest, ampak negativne okoljske učinke, saj bi predstavljalo pritisk na podjetja naj preselijo proizvodnjo v države, ki so zunaj omejitev emisij.

Sedaj je odločitev odprla vrata bolj poštenemu in okoljsko bolj daljnovidnemu pristopu. Vse je še odprto in sedaj bomo pričeli potrjevanju, kdo bo izkoristil ugodnosti narejenih izboljšav.

Okoljski cilji se ne spreminjajo in predstavljajo izziv. To ni enostaven cilj za industrijo, pa saj to tudi ni bil namen.

Kakor koli že, nobenega pomena nima govoriti o brezplačnih emisijskih pravicah, saj so merila uspešnosti – mejniki – ambiciozno zastavljena. Tako je tudi prav, saj sicer ne bomo imeli sistema, ki bi podjetja prepričal v to, naj se pridružijo tekmi za iskanje tehnologije, ki proizvaja najmanjše emisije.

Pritožba okoljskega lobija, da je bil sveženj oslavljen, se mi zdi pošteno povedano nerazumna, če upoštevamo, da poteka spremljanje ciljev, za industrijske sektorje pa velja padajoča zgornja omejitev emisij. To je odgovorna naloga, seveda pa noče vsakdo prevzeti odgovornosti. Dovolj je, da je svet poteptan.

Jean Lambert (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasovala sem za to poročilo, kljub številnim pomanjkljivostim, ki jih vsebuje in odstopanj, odobrenih 10 novim državam članicam. Zakaj glasovati za nepopolno poročilo? Ker predstavlja nekaj napredka v primerjavi s trenutno ureditvijo. Vzpostavljena bo omejitev na ravni EU za sektor ETS, države članice pa bodo imele v procesu manj pristojnosti. Ohranjeno je bilo načelo avkcij za trgovanje z dovoljenji za energetski sektor. Letalskemu sektorju je bil odobren le majhen odstotek novega dostopa do CDM. Najpomembnejši del prenovljenega načrta pa je v tem, da zagotavlja ureditev za pomemben del sporazuma, ki bo nasledil Kjotski sporazum. Sedaj imamo program, ki se mu lahko pridružijo druge države in ga uporabijo za zmanjšanje svojih emisij – če bodo omejile predtrgovalni element in postavile ambiciozne cilje. Uporaba prihodka bo skrbno nadzirana. Države članice na to ne morejo gledati kot na

dodaten priliv v njihove blagajne. Uporabiti ga je treba za preoblikovanje v nizkoogljično, trajnostno gospodarstvo, ki ga svet potrebuje.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram ta predlog, ki uravnava ambiciozne cilje glede podnebnih sprememb s potrebami po krepitvi konkurenčnosti evropske industrije in zaščiti delovnih mest. Pravice in trgovanje z emisijskimi kuponji bodo za elektrarne vzpostavljeni do leta 2013, ko bodo vse elektrarne v celoti trgovale s pravicami. Prehod na celotno trgovanje s pravicami v normalni industriji se bo izvedel 2020. Glasoval sem za to poročilo, ker določa trgovanje kot splošno načelo razporejanja sredstev, omejuje znesek CDM/JI projektnih kreditov, ki jih podjetje lahko kupi, da izravna svoje emisije, in podjetja še vedno štiti pred nevarnostjo selitve ogljika.

Eluned Morgan (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, saj verjamem, da je bila okoljska celovitost ETS ohranjena in da znatno izboljšuje trenutni sistem, saj bodo onesnaževalci v prihodnje plačali pravico do emisije s trgovanjem dovoljenj. Cilj zmanjšanja emisij iz evropskih elektrarn in težke industrije za vsaj 20 % do 2020 je ohranjen, to pa se bo avtomatsko povečalo na 30 % znižanje, če bo prišlo do mednarodnega sporazuma na pogovorih ZN o podnebjem v Københavnu decembra 2009. Prav tako verjamem, da je bilo doseženo ravnoesje med delovnimi mesti in okoljem, kar je ključnega pomena v času gospodarskega upočasnjevanja.

Angelika Niebler (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Podati želim naslednjo obrazložitev glasovanja v imenu delegacije bavarske Krščansko socialne unije (CSU) v Evropskem parlamentu.

EU si je zastavila ambiciozne cilje za varovanje podnebja. To vključuje 20 % zmanjšanje emisij CO₂ do leta 2020. Teh ciljev za varovanje podnebja ne bi smeli postavljati pod vprašaj.

Naša prizadevanja v boju proti podnebnim spremembam morajo biti povezana s ciljem priprave jasne zakonodaje, da bi bilo mogoče zagotoviti načrtovanje varnosti za naše gospodarstvo. Prav tako pa to ne bi smelo negativno vplivati na mednarodno konkurenčnost evropske industrije. Poleg tega je treba vzpostaviti enake pogoje znotraj EU.

Direktiva, o kateri danes glasujemo in se nanaša na sistem EU za trgovanje z emisijami, ne izpolnjuje nobene izmed teh zahtev. Da pojasnim:

1. Nekatere industrije lahko odstopajo od trgovanja s pravicami CO₂. Še vedno ničesar ne vemo o podatkih, ki jih je treba pripraviti, da bi bila zagotovljena skladnost z vzpostavljenimi merili.
2. O tem ali in za koliko je mogoče ustanove odškodovati za povečanje stroškov energije se bo odločalo samo na ravni države članice in šele potem, ko bo sprejet zakon EU o pomoči.
3. Če v Københavnu 2009 mednarodnega sporazuma ne bo mogoče doseči, bo trgovanje s pravicami CO₂ povzročilo dodatno breme za številne industrije, kar pa ne vpliva na njihove konkurente, ki niso iz EU.
4. Večina vzhodno evropskih držav članic je pridobilo odstopanja od trgovanja s svojimi pravicami CO₂ v energetske sektorju. Zaradi tega je Nemčija prikrajšana, saj v nasprotju s svojimi vzhodnimi sosedi, pridobiva 48 % svoje elektrike iz elektrarn na premog.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Z vladami in Komisijo ne delimo zmagoslavja glede končnega kompromisa o podnebnem svežnju. Poskus EU, da bi vodila globalna prizadevanja proti podnebnim spremembam, je zvođenel pod pritiskom s strani industrijskega lobija in konzervativnih vlad.

Slavni „20/2020“ je potreben prvi korak, vendar pa cilji, ki jih postavlja, niso nič kaj ambiciozni. Z možnostjo, da evropske države od držav v razvoju kupijo večji delež enot onesnaževanja, ki jim „pripada“, se zgodovinska odgovornost zahodnega sveta cinično prestavlja na najrevnejše prebivalce planeta. Zdi se, da vlade ne razumejo, kako kritične so razmere.

Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice ne bo stala križem rok. Tudi mi imamo iste pomisleke kot okoljevarstvene nevladne organizacije in bomo še naprej zahtevali bolj ambiciozne cilje za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, za temeljno podporo proizvodnji energije iz obnovljivih virov in za zavezujoč dolgoročen načrt za dodatno zmanjševanje emisij po Københavnu.

Herbert Reul (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem proti prečiščenim spremembam, saj z mojega stališča poslanca EP niso bile upoštevane pravice Evropskega parlamenta. Parlamentu ni bila dana možnost, da bi oblikoval mnenje; namesto tega mu je bila, poleg vseh interesov in namenov, dana možnost izbrati ali zavrniti

kompromis Sveta. To ni v skladu s pravili postopka soodločanja, ki naj bi zagotavljal enakost med dvema zakonodajnima organoma.

Glede kompromisa imam številne vsebinske zadržke. Na primer, povzročil bo resno izkrivljanje trga znotraj EU, potrošnikom pa naložil neupravičena bremena. Zaradi nepotrebne naglice pri sprejemanju reforme alternativni sistemi, s katerimi bi lahko dosegli želeno zmanjšanje, niso bili več upoštevani. Dejstvo, da predvsem gospodarske posledice za kupno moč potrošnikov v času sprejetja niso bile niti približno preučene, le še očitneje kaže na to, kako slabo premišljen je ta kompromis. Večina v Evropskem parlamentu nosi delež odgovornosti – vključno z odgovornostjo do prihodnjih generacij –, da je ta kompromis začel veljati.

Na voljo so bile tudi druge možnosti. Te bi omogočile doseganje ciljev glede zmanjševanja le ob majhnem deležu stroškov, o katerih sedaj govorimo. Takšne vrste politika ne škoduje le gospodarstvu, ampak predvsem ugledu EU.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Cilj zmanjševanja emisij evropskih elektrarn in težke industrije za vsaj 20 % do leta 2020 in povečanje na 30 %, če bo prišlo do mednarodnega sporazuma na pogovorih ZN o podnebjju v Københavnu decembra 2009, je treba pozdraviti.

Thomas Ulmer (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) V celoti podpiramo prizadevanja za znatno zmanjšanje podnebnih sprememb, ki jih je verjetno zakrivil človek. Vendar pa nismo podprli kompromisa o sistemu EU za trgovanje z emisijami, o katerem so tekla pogajanja. Hitro sprejemanje zakonodaje je nesprejemljivo in nedemokratično. Skrajno hiter zakonodajni postopek in dejstvo, da so bili dokumenti Sveta predstavljeni šele pred nekaj dnevi, pa po našem mnenju pomeni, da sta bila nemogoča strokovni pregled in študija dokumentov, s tem pa tudi ustrezna zakonodaja. To je še toliko bolj nesprejemljivo, če upoštevamo, da ta zakonodaja nalaga še posebej veliko finančno breme evropski javnosti. V skladu s številnimi študijami, ukrepi za podnebne spremembe in sveženj obnovljive energije stanejo približno 70 do 100 milijard EUR, zaradi selitve virov ogljika pa obstaja tveganje, da se bodo celotne industrije preselile v druge dele sveta. Tako obsežnega svežnja nisem mogel podpreti po tako hitrem postopku. Zakonodajni predlogi, ki so tako pomembni, kot je ta, se morajo razvijati v dobro premišljenem postopku ob številnih obravnavah.

Anders Wijkman (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Prenovitev trgovanja z emisijami je v primerjavi s trenutnimi pravili korak naprej. Pravice do emisije bodo na dražbi postopoma prodane industriji, namesto da bi bile razdeljene brezplačno, kot velja danes.

EU je torej zavezana, da bo spremenila cilj glede podnebja z 20- na 30-odstotno zmanjšanje do leta 2020, če bo naslednje leto v Københavnu prišlo do podnebnega sporazuma. Prav tako pozivam države članice, da svoje prihodke od dražb namenijo ukrepom za varstvo podnebja v Evropi in drugje.

Žal kompromis ponuja precej manj od obsega ambicij, ki so v teh okoliščinah potrebne. Namesto popolnega trgovanja s pravicami do emisij od samega začetka, bo trgovanje uvedeno postopoma. Ta sprostitev zmanjšuje pobudo za razvoj novih nizkoogljičnih tehnologij. Prav tako zmanjšuje prihodek, ki je ključnega pomena, če želimo, da bo EU lahko pomagala državam v razvoju vlagati v „zeleno tehnologijo“, prilagajati se na podnebne spremembe in zaščititi tropske gozdove.

Če je istočasno mogoče polovico zmanjšanja emisij doseči z zmanjšanjem v tretjih državah, bo imel ETS omejen vpliv celo med obdobjem do leta 2020.

Kljub pomanjkljivostim, si ne moremo predstavljati, da bi glasovali proti. Ne želim tvegati in ogroziti celotne direktive, ki vsebuje številne pozitivne vidike v primerjavi s trenutnimi razmerami.

- Poročevalka: Satu Hassi (A6-0411/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialdemokrati smo se odločili, da bomo glasovali proti temu kompromisu o delitvi odgovornosti, saj verjamemo, da je popolnoma nesprejemljivo, da niti polovice zmanjšanja emisij EU ni treba doseči v EU. Verjamemo, da to daje popolnoma napačno sporočilo preostalemu svetu, ki od EU pričakuje, da bo vodilna pri prilagoditvah na podnebne spremembe, in skrbi nas, da sedaj EU ni uspela zagotoviti jasne pobude za razvoj nove zelene tehnologije. Verjamemo, da je ta tehnologija ključnega pomena za zaposlovanje in blaginjo v Evropi.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – To poročilo se nanaša na uvedbo raznolikih ciljev za EU27 v obdobju 2013–2020 pri zmanjševanju toplogrednih plinov v gospodarskih sektorjih zunaj sistema EU za trgovanje

z emisijami. Ti cilji za države članice so v območju od +20 % do -20 % relativno na emisije iz leta 2005 za te sektorje, pri čemer je irski cilj -20 %.

Skupaj ETS in skupna prizadevanja predstavljajo 100 % zmanjšanja, ki ga mora do leta 2020 pri emisijah CO₂ doseči vsaka država.

Irska pozdravlja vključevanje ukrepov povečanega zajemanja in shranjevanja ogljika, predvsem ponorov ogljika v scenariju -20 %, saj smo edina država v EU, ki ima več goveda kot prebivalcev, in skupaj z ugodno stroškovno učinkovito izravnavo pri trgovanju z emisijami med državami članicami lahko, čeprav bo težko, dosežemo naš cilj zmanjšanja za 20 %, ne da bi morali zmanjšati naše črede.

Nekaterim državam bo izziv predstavljala prenovljena zakonodaja ETS, nekaterim cilji skupnega prizadevanja. V to drugo skupino spada tudi Irska.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Strinjamo se s potrebo po zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in z vzpostavitvijo sistema, ki bo služil temu namenu. Vendar pa imamo zelo resne pomisleke glede predlaganega sistema, ki, čeprav naj bi temeljil na „načelu solidarnosti med državami članicami in potrebi po vzdržni gospodarski rasti“, nato vztraja pri tem, da bi le države plačevale račun iz nacionalnih proračunov – ne pa iz proračuna Skupnosti – glede na njihovo različno stopnjo razvoja.

Z dopuščanjem prenosa emisij med državami članicami s pomočjo „trgovanja“ ali z uporabo „posrednikov na trgu“, so vzpostavljeni mehanizmi, ki bodo povečali obstoječa nesorazmerja v gospodarski moči med državami članicami v korist glavnih sil.

Poleg tega bo pomemben del prizadevanj prenesen v tretje države, s čimer se bo povečal mednarodni pritisk na manj razvite države, da predajo del svoje suverenosti v zameno za (navidezno) pomoč, s tem ko bodo odprle svoja gospodarstva za naložbe podjetij iz Skupnosti. Vsi ti ukrepi so namenjeni za izvajanje pritiska z namenom pridobitve mednarodnega sporazuma, ki bo v kontekstu resne gospodarske krize poudaril kapitalistični pogled na okoljsko vprašanje.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Ob upoštevanju ukrepa EU proti podnebnim spremembam v prihodnjem mednarodnem sporazumu, ki bo nadomestil Kjotski protokol, je ključnega pomena, da EU da jasno sporočilo svetu in se zaveže, da bo učinkovito zmanjšala svoje emisije toplogrednih plinov.

Predlog Komisije o zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za 10 % do leta 2020 glede na obseg iz leta 2005 za sektorje, ki jih sistem EU za trgovanje s pravicami do emisije ne pokriva, je zaradi tega zelo pomemben.

Cilji, določeni za vsako državo članico, pri čemer je glavno merilo BDP na prebivalca, so po mojem mnenju pošteti.

Kompromis, dosežen med Evropskim parlamentom in Svetom, čeprav ni idealen (na primer, ker omogoča prekomerno uporabo prožnostnih mehanizmov), je po mojem mnenju na splošno dobro uravnotežen in prav zaradi tega sem glasoval za to poročilo.

Ian Hudgton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem proti poročilu gospe Hassi. Določbe, ki državam članicam omogočajo, da 80 % zmanjšanja emisij dosežejo drugje, bodo omogočile bogatim državam, da še naprej nadaljujejo z nevzdržnimi praksami na račun revnejših držav v razvoju. To ni okoliščina, ki bi jo morala EU spodbujati.

Jean Lambert (Verts/ALE), v pisni obliki. – Nerada sem glasovala proti temu poročilu. Poročevalki je uspelo vključiti številne pomembne dejavnike. Zakonodajno besedilo sedaj vsebuje sklic na 30 % zavezujoč cilj zmanjšanja toplogrednih plinov: znanost trdi, da je to minimalna vrednost, potrebna do leta 2020. Financiranje zmanjšanja toplogrednih plinov v državah v razvoju predstavlja prizadevanje za cilj +2 stopinj. Upajmo, da bodo te države dejansko dobile kaj pravega denarja in ne le prijaznih obljub. Sedaj imamo rok za izvedbo cilja glede zmanjšanja emisij v pomorskem prometu in številne druge majhne, vendar pozitivne poteze. Vendar nisem mogla glasovati za 80 % CDM, ki ga lahko države članice uporabijo v tretjih državah, namesto, da bi se osredotočale na zmanjšanje znotraj svojih meja. Danes uporabljen postopek glasovanja je pomenil, da tega predloga ni mogel preskusiti celoten Parlament. Spet smo nacionalnim vladam pogledali skozi prste in ponovno prenašamo breme na tretje države, da opravijo naše delo. Tega ne morem podpreti.

Stavros Lambrinidis (PSE), v pisni obliki. – (EL) Skupina PASOK med drugim podpira vsebino spremembe 44 in bo glasovala proti ločeni nominalni spremembi 7, ter tako skušala zagotoviti, da bo vsaj 50 % zmanjšanje

emisij doseženo z ukrepanjem znotraj EU. EU mora ostati verodostojen partner v pripravi na globalno pogajanje, ne da bi pri tem prenašala breme prizadevanj za zmanjšanje emisij na nerazviti svet.

David Martin (PSE), *v pisni obliki*. – Podpiram to poročilo, ki določa zavezujoče cilje za države članice glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov na področjih gospodarstva, ki jih sistem ETS ne pokriva, in ki predstavlja pravi napredek celovitega sistema. 10-odstotni cilj za sektorje, ki jih ETS ne pokriva, je porazdeljen med države članice na podlagi BDP/prebivalca. Na ta način bo mogoča poštna porazdelitev prizadevanj, prav tako pa bo mogoče zagotoviti, da bodo revnejše države še naprej lahko ohranile pospešeno rast. Podpiram to poročilo, ki uvaja dolgoročen cilj vsaj 50-odstotnega skupnega zmanjšanja emisij do leta 2035 in 60-odstotnega do leta 2050, v primerjavi z emisijami v devetdesetih letih prejšnjega stoletja, saj obravnava tako dolgo- in kratkoročne cilje v skladu s cilji za čisti zrak. Poročilo vključuje dodatno „zavezo za zmanjšanje zunanjih emisij“, ki bo zagotovila državam v razvoju podporo pri zmanjševanju njihovih emisij, tako da ne bo pri tem zaostajala nobena država, države v razvoju pa bodo prejele finančno pomoč, ki jo potrebujejo, da bi bilo univerzalno ukrepanje glede podnebnih sprememb kar najbolj učinkovito.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *v pisni obliki*. – (RO) Od samega začetka sem podpirala predlog za avtomatičen prehod s cilja 20 % na 30 % v primeru podpisa mednarodnega sporazuma. Vendar pa je bil s pogajanjem v prejšnjem tednu dosežen kompromis, v skladu s katerim mora metoda za prehod na ta obseg temeljiti na novem postopku.

Odločitev je bila sprejeta kot previdnostni ukrep, s katerim bi bilo mogoče upoštevati možnost dviga cene ogljika v prihodnje. Vendar pa sem zadovoljna, da bo 30-odstotni cilj ostal prednostni cilj, da bi se tako bilo mogoče izogniti povečanju povprečne temperature za več kot 2 °C, kot je bilo določeno na sestanku Evropskega sveta maja 2007. Mednarodni sporazum pomeni globalna prizadevanja v boju proti podnebnim spremembam in prilagajanju nanje, finančna pomoč, odobrena državam v razvoju pa jim bo omogočila, da bodo sodelovale pri prizadevanjih za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov.

Da bi ohranila svojo verodostojnost v zvezi s pomočjo, ki jo namenja državam v razvoju, mora Evropska unija zagotoviti, da bo financiranje projektov CDM ohranilo vzdržen razvoj teh držav in da bo del prihodka iz naslova trgovanja z emisijskimi kuponi namenjen za pomoč tem državam.

Bart Staes (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Čeprav sem glasoval proti doseženemu kompromisu, to nikakor ne zmanjšuje mojega odobravanja dela, ki ga je v zvezi s tem opravila gospa Hassi. Ker pa ta sporazum omogoča, da je skoraj 80 % vseh prizadevanj mogoče opraviti v tretjih državah, ga štejem ta nesprejemljivega.

Hiter izračun mi pove, da bo Belgija lahko opravila med 50 % in 60 % zahtevanih prizadevanj zunaj Evropske unije. To vključuje pomembne sektorje, vključno z zgradbami in prometom. Gospodarsko neumno je vlagati mnoge milijone evrov v tujino v okviru Mehanizma čistega razvoja, če mora vaša država narediti še veliko, da bi izolirala zgradbe in oblikovala prometno politiko, ki je osredotočena na nizkoogljično mobilnost. Poleg tega ni nobenih zagotovil, da so projekti, v katere se bo vlagalo v tujini, visoko kakovostni.

Še več, ni gotovo, da naložbe prek CDM res pripomorejo k spremembam. Prav tako ni etično kupiti najenostavnejših prizadevanj v tretjih državah. To je oblika neokolonializma, ki ogroža položaj tretjih držav, saj bodo morale kasneje opraviti dodatna in dražja prizadevanja.

Anders Wijkman (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (SV) Odločil sem se, da se bom vzdržal glasovanja o direktivi o skupnih prizadevanjih. Glavni razlog za to je, da preostalemu svetu pošilja močno sporočilo, da lahko EU približno 70 % svojega zmanjšanja emisij do leta 2020 doseže v državah, ki so zunaj EU.

Za pomoč državam v razvoju pri naložbah v nizkoogljično tehnologijo so potrebna večja prizadevanja. Ta podpora pa ne bi smela biti predvsem alternativa za zmanjšanje doma, ampak bi morala biti zagotovljena kot dodatek k temu zmanjšanju. Ne moremo si privoščiti, niti nimamo časa, izbirati, ali naj izkoristimo priložnost za preprečevanje nevarnih podnebnih sprememb.

Odlašanje potrebnih prilagoditev doma na obdobje po letu 2020 ni produktivno. Če se želimo vsaj približati ničnim emisijam do leta 2050, moramo začeti zdaj. Industrija potrebuje močne pobude, da bi lahko izvedla potrebne prilagoditve v zvezi z energijo, prevozom, gradnjo, industrijsko proizvodnjo in tako dalje.

Predlog za sektorje, kjer ne bo trgovanja, v zvezi s tem ne zadostuje. Zato sem se odločil, da se bom vzdržal glasovanja o tem delu svežnja. Glasovanje z „ne“ bi ogrozilo celoten sveženj, to pa je tveganje, ki ga nočem prevzeti. Direktiva sicer vsebuje številne pozitivne stvari v primerjavi s trenutnim stanjem. Predvsem gre za prvi del zakonodaje v svetu, ki določa zavezujoče omejitve za vse sektorje, ki niso vključeni v sistem trgovanja z emisijami.

- Poročevalec: Chris Davies (A6-0414/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) „Podnebno-energetski sveženj“ prav tako vsebuje predlog o direktivi o zajemanju in skladiščenju ogljika. Namen geološkega shranjevanja je zagotoviti alternativo spuščanja CO₂ v ozračje, s tem, ko je trajno zajet pod zemljo.

Komisija predlaga, da mora biti možno vse nove elektrarne, ko so zgrajene, opremiti z opremo za zajem ogljika. Ta tehnologija lahko, čeprav je predmet razprav, pomaga pri doseganju negativnih emisij, ob sočasni uporabi obnovljivih energij. Poročevalec meni, da mora biti prednostno namenjena predvsem reševanju problema premoga, ki je odgovoren za 24 % emisij CO₂ v Evropi.

Čeprav smo imeli pomisleke glede nekaterih sprememb, ki so s tehničnega vidika sporne, smo glasovali za stališče Evropskega parlamenta. Vendar pa na to stališče gledamo kot na prekomerno reguliranje, predvsem v zvezi z neodvisnostjo držav članic, še posebej na področju, kjer je znanstveno in tehnično znanje še vedno precej omejeno. Obžalujemo, da poudarek ni bil namenjen obsežnim raziskavam, razvoju in potrjevanju, ki so še potrebni. Zaradi tega so priporočeni časovni okviri prekomerno ambiciozni, razen če v naslednjih letih ne bo odobreno znatno javno financiranje.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Kot način omejevanja podnebnih sprememb v EU je tehnologija zajemanja in hranjenja ogljika (CCS) zelo obetajoča. Vendar pa se ne sme uporabljati kot razlog za lajšanje in zmanjševanje naporov, ki so bili vloženi v čistejšo proizvodnjo elektrike v Evropi.

Poročilo gospoda Daviesa je zelo uravnoteženo, kompromis, dosežen med Evropskim parlamentom in Svetom pa popolnoma ustreza potrebam EU.

Posebej pomembna je izvedba 12 demonstracijskih projektov. Srednjeročni rezultati teh projektov bodo pomagali, da EU uvede to tehnologijo na gospodarnejši in okolju prijazen način.

Glede na dvome, ki še vedno obstajajo, predvsem negotovost v zvezi z obstojem ustreznih skladiščnih prostorov v vseh državah članicah, štejem za zelo pozitivno možnost ponovnega pregleda vprašanja izvoza CO₂ v tretje države (člen 35a(2)) in neizvajanje pritiska na gospodarske subjekte, da uporabijo tehnologijo CCS (člen 32).

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Daviesa o shranjevanju ogljikovega dioksida. CCS je nastajajoča tehnologija, dodatne raziskave pa so ključnega pomena za ocenjevanje njenega potenciala v boju proti globalnemu segrevanju. Predlagana direktiva daje trdno pravno podlago, na kateri je mogoče zgraditi tehnologijo, in menim, da bo Škotska odigrala pomembno vlogo pri razvoju tega sektorja.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo, ki bo zagotovilo visoko stopnjo varnosti za zdravje ljudi in okolje. Direktiva o CCS vzpostavlja pravni okvir za uporabo nove tehnologije, vključno s pomembnimi varnostnimi pogoji. To ni pomembno le za varstvo okolja, ampak daje vlagateljem tudi določeno gotovost pri razvoju novih projektov.

Vendar je pomembno, da to poročilo ne bo odvrnilo od glavnega cilja: dodatnega razvoja obnovljivih virov in izboljšanja energetske učinkovitosti.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Spodbujanje novih tehnologij za shranjevanje ogljikovega dioksida, ki je povezano s podnebnimi spremembami, ne sme negativno vplivati na dobro uveljavljene tehnologije, za katere se je izkazalo, da delujejo. Na primer, neokrnjena močvirja vsrkavajo ogljikov dioksid, metan in dušikov oksid, medtem ko zaradi sekanja šote in izsuševanja začnejo oddajati velike količine toplogrednih plinov. Tudi požiganje tropskih gozdov za namene proizvodnje biogoriv nagiba podnebno ravnovesje v napačno smer.

Iz te avanture z biogorivi bi se morali naučiti, da lahko tudi dobri nameni kaj hitro postanejo cilji sami zase. Nove tehnologije še zdaleč niso dozorele, posledice pa so nepredvidljive. Prav zaradi tega sem se vzdržal današnjega glasovanja.

Eluned Morgan (PSE), v pisni obliki. – Vključevanje 9 milijard EUR v poročilo za očiščenje elektrarn na premog z razvojem zajemanja in shranjevanja ogljika (CCS) bo zagotovilo nove izjemne priložnosti za premogovništvo v Walesu. To priložnost je treba izkoristiti, da bi Wales prevzel vodilno mesto pri tej tehnologiji in izkoristil potencial donosnega izvoznega trga. Zelo pomembno je, da Evropa prevzame vodilno

mesto na tem področju, saj je iskanje rešitve glede problema s premogom ključnega pomena, predvsem zaradi tega, ker naj bi se proizvodnja premoga v naslednjih 20 letih globalno povečala za 60 %.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Spodbujanje tehnologij za zajemanje in geološko shranjevanje ogljikovega dioksida bo pomagalo pri zagotavljanju razvejane oskrbe z učinkovito energijo, pa tudi v boju proti podnebnim spremembam. Da bi lahko do leta 2050 dosegli 50-odstotno zmanjšanje emisij CO₂, uporaba energije iz obnovljivih virov ne zadostuje za doseganje tega cilja, ne da bi razmislili tudi o projektih CCS.

Evropski uniji bo to predstavljalo izziv, pri tem pa ne smemo pozabiti na povečane stroške zaradi kapitalskih naložb v opremo za zajemanje in shranjevanje, ki se bodo seveda zmanjšali, saj se bo oprema uporabljala v širokem obsegu. Zaradi tega ti demonstracijski projekti niso obvezni, saj so v veliki meri odvisni od cene ogljika in tehnologije. Kljub temu pa je EU napravila pomemben korak k iskanju alternativnih rešitev, ki bodo pomagale pri zmanjševanju količin toplogrednih plinov. Izvajanje teh prihodnjih projektov bo spodbudilo druge države zunaj EU, da bodo tudi same uporabile te tehnologije.

- Poročevalka: Dorette Corbey (A6-0496/2007)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Prevoz po vodi je eden izmed najčistejših načinov. Poročilo se nanaša na plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh, vendar verjamem, da tega načina prevoza ni mogoče ločiti od obsežnejšega področja prevoza po morju. Dve vrsti vodnega prometa sta notranji in pomorski promet in oba sta energetskega učinkovita.

Prevoz proizvoda po vodi proizvede približno 1 odstotek (1 %) količine ogljikovega dioksida, ki bi jo proizvedel zračni prevoz istega proizvoda na enaki razdalji.

Pri pripravi predpisov, ki vplivajo na tovrstni prevoz, pa moramo biti previdni. Industrije ne smemo preobremeniti v zvezi z ladijskim prometom in na koncu se lahko izkaže, da so ladje ter čolni, namenjeni za plovbo po celinskih plovnih poteh prav v nasprotju z našimi nameni. Če bosta vodni in pomorski promet postala nekonkurenčna, se stranke kaj lahko obrnejo na druge načine prevoza. Vse druge alternative puščajo večji ogljični odtis. Na koncu bi namesto zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, pripravili sklop pravil in predpisov, ki bi na koncu negativno vplivali na splošen obseg naših predlogov.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Dorette Corbey o spremljanju in zmanjševanju emisij toplogrednih plinov zaradi cestnega prometa in plovbe po celinskih plovnih poteh, saj menim, da predstavljata izboljšanje kakovosti zraka in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov dva ključna vidika v boju proti podnebnim spremembam in zmanjševanju zdravstvenih tveganj.

Verjamem, da je sprejetje te direktive zelo pomembno, in da bo pomagalo pri zmanjšanju CO₂ v prevoznem sektorju, predvsem s spodbujanjem razvoja čistih tehnologij in določevanjem posebnih zahtev za emisije ogljika, ki nastane v proizvodnem procesu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Namen tega poročila, ki predstavlja del „podnebno-energetskega svežnja“, je izboljšati kakovost zraka in pomagati v boju proti podnebnim spremembam z zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov, ki nastanejo zaradi uporabe goriv v prevoznem sektorju. Vse do sedaj je direktiva urejala le kakovost goriva. Vendar pa predlagana sprememba uvaja obvezno zmanjšanje toplogrednih plinov, ki nastanejo zaradi uporabe goriv.

V celoti gledano, je poročevalka opravila pomembno delo pri pripravi sprememb, za katere menimo, da so pozitivne in v splošnem pravilne ter razumne, in so namenjene zagotavljanju kar največje učinkovitosti in enakih konkurenčnih pogojev z ambicioznimi, vendar razumnimi cilji. Poleg tega je pomembno, da je direktiva nevtralna s tehnološkega vidika, tako da ne bi smela posebej spodbujati rabe katerega koli goriva ali tehnologije.

Zaradi tega smo glasovali za to poročilo.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Poročilo je zelo pomembno, saj je dokument, ki je namenjen predvsem izboljšanju kakovosti zraka z zmanjševanjem onesnaženosti, predvsem zmanjševanjem emisij zelo strupenih snovi in snovi, ki onesnažujejo, poleg tega pa služi tudi zagotavljanju pomoči v boju proti podnebnim spremembam z zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov, ki so posledica rabe goriv v prometnem sektorju.

Prvič je bilo ciljno zmanjšanje uporabljeno za specifični proizvod (goriv) na podlagi analize življenjskega ciklusa (pridobivanje, proizvodnja, prevoz, distribucija in končna raba), kar kaže na pomembnost te direktive.

Zadovoljen sem s sporazumom, ki je bil dosežen med Parlamentom in Svetom in bi rad izpostavil dejstvo, da je trajnost zagotovljena s proizvodnjo in uporabo biogoriv, kar je ključnega pomena z vidika uporabnosti direktive.

Direktiva o kakovosti goriv bo postala ključna v boju proti podnebnim spremembam.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospe Corbey. Evropa mora imeti ključno vlogo pri globalnem zmanjšanju toplogrednih plinov, izvajanje zavezujočih obveznosti dobaviteljev goriva pa bo predstavljalo pomemben del pri tem zmanjševanju.

Erika Mann (PSE), v pisni obliki. – V tej obrazložitvi glasovanja želim čestitati poročevalki o direktivi o kakovosti, Dorette Corbey. V končni kompromis ji je uspelo vključiti številne zahteve tega Parlamenta.

Evropska unija mora svoje politike in uredbe osnovati na razumnih znanstvenih dokazih – zahteva, ki velja tako za zakonodajo EU, kot tudi za trgovinske obveznosti EU. Kot na članico Trgovinskega odbora se trgovinski partnerji pogostokrat obrnejo name, kadar se zdi, da EU pripravlja zakonodajo s samovoljnimi ali političnimi procesi, namesto s sklicevanjem na znanstvene zaključke.

Zato sem zadovoljna, da direktiva o kakovosti goriva ne vključuje predhodnega predloga o prepovedi dodatka gorivu MMT. Spremenjena direktiva predvideva nadaljnjo uporabo MMT ob upoštevanju znanstvenih zaključkov, do katerih so prišli glavni trgovinski partnerji, vključno z Združenimi državami Amerike in Kanado. Še pomembneje, spremenjena direktiva prav tako zahteva, da EU opravi znanstveno preučevanje. Trdno sem prepričana in mednarodno pravo ter pravo EU to zahtevata, da morajo omejitve MMT temeljiti na znanosti.

Ker druge države pogosto oblikujejo svoje standarde glede goriv na standardih, ki jih razvije Evropa, mora EU zagotoviti, da so njeni predpisi za goriva močno podprti z znanstvenimi dokazi.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Z našimi prizadevanji za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, subvencioniramo nakup biogoriv, proizvedenih iz tropskega gozda. Zaradi tega izpolnjujemo svoje obveznosti iz Kjotskega protokola le navidezno, dejansko pa problem le še zaostrujemo. Ker študije kažejo, da do 46 % aktivnega ogljika na svetu absorbirajo tropski gozdovi, 25 % celotnih emisij ogljika pa je posledica krčenja gozda, se je EU v svojih izračunih zmotila.

V tej razpravi o emisijah ogljikovega dioksida smo izgubili pregled nad celotno sliko, saj je treba emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo pri zgorevanju lesa, prav tako upoštevati. Prav tako se zdi, da še ni bilo v celoti razjasnjeno, v kakšnem obsegu so trenutni motorji primerni za uporabo biogoriv. Celotni sistem je pripravljen le do polovice in prav zaradi tega sem se vzdržal glasovanja o tem poročilu.

- **Poročevalec: Guido Sacconi (A6-0419/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Kritični smo do predloga o določitvi standardov emisijskih vrednosti za osebne avtomobile. Želeli smo si ambicioznejšega načrta s strožjimi globami, krajšim uvajalnim obdobjem in jasneje opredeljenim dolgoročnim ciljem. Prav tako smo kritični do dejstva, da je povračilo za etanol postalo tako majhno, da skoraj ne moremo več govoriti o pobudi za vlaganje, kljub dejstvu, da etanol prispeva k zmanjšanju emisij.

Vseeno pa smo se odločili, da bomo glasovali za predlog kot celoto, saj verjamemo, da bi imela zavrnitev za posledico še obsežnejše vključevanje okoljskih predpisov za avtomobilsko industrijo.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), v pisni obliki. – (FR) V zvezi s poročilom gospoda Sacconia o standardih emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile sem glasoval proti predstavljenemu predlogu, da bi s tem javno izrazil obžalovanje, ker nismo dosegli sporazuma, ki bi bil prijaznejši do okolja. Kljub temu pa želim, da bi nam pozitivno glasovanje, ki ga je izrazila večina poslancev, omogočilo hitro začetno ukrepanje, nato pa bi nas v prihodnjih letih usmerjalo k odločitvam za ponovno uskladitev potreb našega planeta in našega gospodarstva, pri čemer bi bile upoštevane predvsem razmere v avtomobilski industriji.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Predlagan kompromis ne predstavlja zadovoljivega odgovora.

Žal mi je, da je cilj za zmanjšanje emisij CO₂ pri avtomobilih nižji od standardov, za katere si je prizadeval naš Parlament. Poleg tega je cilj izpostavljen presoji vpliva. Ti dve odločitvi ne gresta v pravo smer. Prav nasprotno, potrebujemo stroge emisijske standarde v dolgoročnem in kratkoročnem obdobju in ti standardi se ne smejo spreminjati.

Nadalje, specifični cilj za zmanjšanje emisij proizvajalcev bo kaznoval natanko tiste, ki so že sedaj najmanj oporečni. Sistem sankcioniranja v primeru neupoštevanja teh ciljev ni naklonjen tistim, ki so razvili okolju prijaznejša vozila. Paradoks te zakonodaje je v tem, da najmanj sankcionira tiste, ki najbolj onesnažujejo. Čeprav bi moral dejansko spodbujati in priznavati prizadevanja tistih, ki so najmanj oporečni.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog o poročilu gospoda Sacconia o standardih emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile. Ob upoštevanju dejstva, da je cestni promet odgovoren za 12 % vseh emisij ogljikovega dioksida v Evropski uniji, menim, da je ta uredba, kljub temu, da ni del „podnebno-energetskega svežnja“, ključnega pomena za zagotavljanje, da bo EU izpolnila cilje glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za 20 % do leta 2020.

Čestitam poročevalcu za odločilno vlogo, ki jo je igral pri pogajanjih s Svetom in Evropsko komisijo. To je pripeljalo do trdnega in uravnoteženega sporazuma, ki bo v korist avtomobilski industriji in potrošnikom, predvsem pa bo varoval okolje. Gre torej za ambiciozen, a prožen model, saj skuša doseči cilje glede zmanjševanja emisij onesnaževal, istočasno pa podjetjem v avtomobilskem sektorju omogoča, da se postopoma prilagodijo.

Anne Ferreira (PSE), v pisni obliki. – (FR) Vzdržala sem se glasovanja o poročilu o „CO₂ iz osebnih avtomobilov“ saj menim, da ne upošteva v zadostni meri vpliva, ki ga ima vozni park na podnebne spremembe.

Podpreti bi bilo treba ambicioznejše cilje, kot so cilji, ki jih je sprejel Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane Evropskega parlamenta. Ti cilji ne morejo imeti negativnih vplivov na evropsko avtomobilsko industrijo.

Slaba prodaja avtomobilov, ki smo jo zabeležili letos, je predvsem povezana s kupno močjo francoskih in evropskih državljanov, vsekakor pa ne z delom zakonodaje, ki poleg vsega, niti ni več v veljavi.

Prav tako ne smemo pozabiti, da bodo avtomobilskim podjetjem nekatere globe povrnjene, kar jim bo v pomoč pri financiranju njihovih raziskovalnih programov.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Sektor cestnega prometa je drugi največji vir emisij toplogrednih plinov v EU, še pomembneje, gre za sektor, v katerem se emisije še naprej povečujejo. Znatni napredek, ki je bil dosežen zahvaljujoč avtomobilski tehnologiji, ne zadostuje za izničenje učinka povečanja obsega prometa in velikosti avtomobilov.

Predlog uredbe se ujema z duhom in cilji EU, predvsem v zvezi z zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov za vsaj 20 % do leta 2020.

Dejstvo, da predlog določa porazdelitev prizadevanj, pri čemer ima vsak proizvajalec določen specifičen cilj, po mojem mnenju predstavlja zgleden primer.

Prav tako so ključne sankcije, ki bodo izrečene proizvajalcem, ki ne bodo izpolnili svojih ciljev.

Gledano v celoti je dosežen sporazum pozitiven za EU, pri tem pa ne smemo pozabiti na trenutne razmere. Ta uredba bo vsekakor pomagala pri doseganju ciljev, ki si jih je Evropska unija zastavila v boju proti podnebnim spremembam.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Sacconia o emisiji CO₂ novih avtomobilov. Čeprav ta kompromis ni tako ambiciozen, kot bi lahko bil, kljub temu določa pomembne cilje za avtomobilске proizvajalce in bo imel ključno vlogo v boju proti globalnemu segrevanju.

Stavros Lambrinidis (PSE), v pisni obliki. – (EL) Skupina PASOK med drugim podpira vsebino spremembe 50, s katero bo mogoče zagotoviti, da bo dolgoročni cilj 95 gramov CO₂/km pravno zavezujoč od leta 2020 dalje. Glasovali bomo proti ločeni nominalni spremembi 2, saj je treba cilj zmanjševanja emisij osebnih avtomobilov doseči neposredno, kar bo v korist javnemu zdravju in okolju.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Podati želim naslednjo obrazložitev glasovanja v imenu poslancev v EP iz nemške Krščansko demokratske unije (CDU) iz Baden-Württemberga. Glasovali smo za predlog o uredbi, kljub temu, da imamo številne zadržke. Na eni strani je prav, da od avtomobilске industrije

zahtevamo zmanjšanje CO₂, prav zaradi tega smo tudi glasovali za predlog. Po drugi strani pa želimo izkoristiti to priložnost in jasno izraziti zadržke, ki jih je mogoče izraziti v treh točkah:

1. Predlagani načini za doseganje zmanjšanja ne nalagajo vsem evropskim proizvajalcem enakih zahtev, ampak se nanašajo predvsem na proizvajalce velikih avtomobilov, ki so tudi inovatorji. To bo nemške proizvajalce prizadelo bolj, kot druge proizvajalce v EU.
2. Presoja vpliva še vedno ni bila pripravljena. Prvi osnutek, v skladu s katerim je bil določen 80-odstotni (v nasprotju s trenutnim 60-odstotnim) naklon krivulje mejnih vrednosti, je bil umaknjen.
3. Globe so bile določene samovoljno, predvsem v fazi 4. To bi imelo za posledico dve različni ravni cen za CO₂: tržno ceno, ki se bo uporabljala na borzi, in samovoljno določeno ceno za avtomobilsko industrijo.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to uredbo, ki je ključni del svežnja EU o podnebnih spremembah in ki prvič določa pravne zahteve za proizvajalce, v skladu s katerimi morajo zmanjšati emisije CO₂ vseh avtomobilov, prodanih v EU (ne glede na to, kje so izdelani). Povprečni vozni park mora od leta 2012 dalje dosegati emisije CO₂ 120 g CO₂/km. Ta cilj je razdeljen na 130 g CO₂/km s pomočjo izboljšav v tehnologiji motorjev, dodatnih 10 g pa naj bi bilo doseženih z „eko-inovacijami“, kot so nove oblike klimatizacije. Uredba je prožna pri izračunavanju proizvajalčevega cilja na podlagi povprečja njegove flote, kar pomeni, da lahko avtomobile, ki bolj onesnažujejo, pobotajo z avtomobili, ki manj onesnažujejo.

Eluned Morgan (PSE), v pisni obliki. – Ogljik, ki nastane pri prometu, predstavlja 21 % naših emisij ogljika. Zato je postavljanje ambicioznih ciljev za avtomobilsko industrijo ključnega pomena pri zagotavljanju, da se avtomobilska industrija drži svojih prostovoljnih ciljev, ki jih v preteklosti ni dosegala. Z določitvijo visokih standardov za morebitnih 500 milijonov strank v Evropi, bi morali določiti tudi globalne standarde, ki jim bo sledil svet. S presežkom zmogljivosti v globalni avtomobilski industriji je nujno potrebno, da Evropa prevzame vodilno mesto v proizvodnji zelenih avtomobilov, na katere se bodo potrošniki verjetno obrnili v prihodnje.

Angelika Niebler (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Trenutna gospodarska kriza je še posebej hudo prizadela avtomobilsko industrijo. Večina nemških avtomobilskih obratov je uvedla obvezne božične praznike za delavce že v začetku decembra.

Danes sprejeta uredba bo nemško, še posebej pa bavarsko avtomobilsko industrijo dodatno postavila na zahteven vztrajnostni preskus, ki bo od nje zahteval izjemne napore.

Zato z veseljem opazamo, da so bila industriji odobrena daljnosežna prehodna pravila glede uresničevanja dogovorjenih ciljnih zmanjšanj.

Na primer, zahteve bodo uvedene postopno. Na začetku leta 2012 mora le 65 % novih avtomobilov, registriranih v EU, izpolnjevati dogovorjen cilj povprečne zgornje omejitve 120 gramov CO₂ na kilometer. Do leta 2015 morajo cilj izpolnjevati vsi avtomobili. Poleg tega bo za „eko-inovacije“, kot so sončne strehe in gospodarni klimatski sistemi, na začetku dovoljeno odstopanje do sedem gramov.

Vendar obžalujemo, da poročilo pošilja napačno sporočilo z globami za prekoračitev ciljnih vrednosti, saj prekoračitev za 4 grame ali več pomeni kazen v višini 95 EUR na gram. V primerjavi s cenami CO₂, ki veljajo v skladu s sistemom za trgovanje z emisijami, je tako breme, ki ga nosi avtomobilska industrija, nepotrebno in prekomerno.

Seán Ó Neachtain (UEN), v pisni obliki. – (GA) V zvezi s to temo sem Odboru za promet predložil mnenje. Odbor je bil tako razdeljen, da nam ni uspelo sprejeti nobenega besedila.

Menil sem, da je večina besedila Komisije poštenega in realnega, čeprav je manjkalo eno izmed zelo pomembnih vidikov, to je, vključevanje srednjeročnih in dolgoročnih ciljev v zakonodajo.

Vsekakor se zavedam, da obstaja vprašanje delovnih mest, vendar moramo biti ambiciozni. Dolžni smo zaščititi naš svet za prihodnje generacije, da pa bi lahko to storili, moramo biti pripravljeni na sprejemanje težkih odločitev.

In ti „zeleni“ cilji niso neuresničljivi. Pred kratkim smo jasno videli, da je treba v avtomobilskem sektorju izvesti neko vrsto reforme. Okoljska reforma, ki mora biti izvedena v skladu z ambiciozno zakonodajo ni le naša dolžnost, je tudi priložnost; priložnost, da povečano podporo za raziskave in razvoj v avtomobilskem

sektorju, ustvarimo delovna mesta in začnemo novo obdobje v tem sektorju. Trajnostni razvoj ne koristi le planetu. Prav tako lahko koristi tudi gospodarstvu.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) V prizadevanjih Evropske unije v boju proti vplivom podnebnih sprememb ne smemo spregledati emisij, ki jih proizvedejo osebni avtomobili, in njihovih negativnih posledic na okolje. Evropski parlament in Svet sta se dogovorila, da do leta 2020 povprečna raven emisij novega voznega parka ne sme preseči 95 g CO₂/km. Trenutno se je avtomobilska industrija zavezala, da bo zmanjšala emisije ogljikovega dioksida na 140 g/km do leta 2008 kot del prostovoljnega sporazuma, ki je bil podpisan leta 1998. Glede na to, da gre za prostovoljno doseganje tega cilja, so bili naporji za zmanjšanje emisij zanemarljivi z ravni 186 g/km v letu 1995 in zmanjšanjem na 163 g/km v letu 2004.

Nova uredba uvaja obvezen program za zmanjševanje emisij CO₂, vključno s sistemom kaznovanja za tiste, ki ne bodo izpolnili tega cilja, skupaj s pobudami za razvijanje inovativnih tehnologij. Do leta 2014 bo standardom ustrezalo 80 % voznega parka, medtem ko bo kazen za vsak gram nad mejno vrednost znašala 95 EUR po letu 2019. Končni kompromis zagotavlja uravnoteženost med potrebami potrošnikov, varstvom okolja in trajnostno industrijsko politiko.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti kompromisu v poročilu gospoda Sacconia o emisijah CO₂ avtomobilov. Gre za sramoten dokument s katerim so se proizvajalci avtomobilov ponovno izognili dolžnosti izdelovanja avtomobilov, ki porabijo manj energije in manj onesnažujejo. Priprava tega dokumenta je trajala več kot 10 let. V začetku so pridobili nekaj časa s sklenitvijo prostovoljnega sporazuma, ki pa ni bil upoštevan. Današnji sporazum predstavlja še en poskus pridobivanja časa. Globe so odvrtno nizke.

1. januarja 2020 naj bi začel veljati standard 95 g CO₂ emisije/km. Leta 1996 se je industrija dogovorila o minimalni emisiji 140 g do leta 2008. Kakšna je realnost? Povprečna emisija znaša 162 g.

Resnica je v tem, da kratkoročno razmišljanje vedno prevlada. Raje plačujemo velike zneske denarja v skrupirane ali nedemokratske režime, kot pa vlagamo v zeleno inovativno industrijo. Argument, da smo zaradi gospodarske krize v to prisiljeni, je napačen. Avtomobilska industrija lahko preživi le, če se odloči za energetske učinkovite avtomobile, ki ne onesnažujejo. Če je sedaj v težavah, lahko to pripiše le sebi zaradi nepravilnih in kratkoročnih odločitev, ki jih je naredila v preteklosti.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo gospoda Sacconia o standardih emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile.

Sektor cestnega prometa je odgovoren za približno 70 % emisij toplogrednih plinov, ki jih proizvede prometni sektor na splošno. To velja predvsem za mestna območja, kjer prometni zastoji povzročajo veliko onesnaženje zraka. Zato je ključnega pomena, da pride do izboljšanja standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile. Dosežen kompromis določa ambiciozne cilje za proizvajalce avtomobilov, hkrati pa določa časovno obdobje, v katerem morajo prilagoditi svoje proizvodnje linije novim zahtevam. Sistem nagrajevanja za zelene avtomobile bo pobuda tako za proizvajalce, kot tudi za potrošnike. Podnebne spremembe bodo pomagale pri spremembi potrošniških navad, prav tako pa bodo spodbudile povpraševanje po avtomobilih.

Ohranjanje delovnih mest in zagotavljanje predpogojev za gospodarski razvoj sta nujna, predvsem v trenutni gospodarski in finančni krizi. Kako pomembna je avtomobilska industrija, se odraža tudi v posebnih ukrepih, ki so vključeni v evropski načrt za okrevanje gospodarstva.

Thomas Ulmer (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Kljub močnim zadržkom sem glasoval za. Na eni strani je prav, da zahtevamo od avtomobilske industrije zmanjšanje CO₂. Na drugi strani pa želimo izraziti močne zadržke (izpostaviti želim predvsem točko 3). 1. Predlog ne nalaga vsem evropskim proizvajalcem enakih zahtev, ampak predvsem vpliva na proizvajalce velikih avtomobilov, ki so tudi inovatorji. To še posebej skrbi nemške proizvajalce. 2. Presoja vpliva še vedno ni bila pripravljena. Prvi osnutek, v skladu s katerim je bil določen 80-odstotni (v nasprotju s trenutnim 60-odstotnim) naklon krivulje mejnih vrednosti, je bil umaknjen. 3. Globe so bile določene samovoljno, predvsem v fazi 4. To bi imelo za posledico dve različni cenovni ravni za CO₂: tržna cena, ki se bo uporabljala na borzi, in samovoljno določena cena za avtomobilsko industrijo.

Glenis Willmott (PSE), v pisni obliki. – Podprla sem spremenjeno zakonodajo, tako v zvezi s tem predlogom o zmanjšanju emisij CO₂ avtomobilov, kot tudi celoten podnebni sveženj. To je pomemben korak pri zagotavljanju, da bo Evropa uresničila svoje cilje in zmanjšala emisije za 20 % do leta 2020, prav tako pa to pred pogovori v Københavnu pomeni močno sporočilo preostalemu svetu, da Evropa misli resno.

Tehnologija, s katero bomo lahko dosegli te cilje, že obstaja in v zvezi s tem ne bi mogli najti boljšega primera, kot je najnaprednejše delo, ki ga opravljajo na Univerzi v Loughboroughu, v mojem volilnem območju, ki je svetovno znana po razvoju zelenih tehnologij in je pred kratkim predstavila novo črpalko za polnjene vodika, drugo izmed le dveh, ki sta v Združenem kraljestvu.

– **Poročevalci:** **Claude Turmes (A6-0369/2008)**, **Avril Doyle (A6-0406/2008)**, **Satu Hassi (A6-0411/2008)**, **Chris Davies (A6-0414/2008)**, **Dorette Corbey (A6-0496/2007)** in **Guido Sacconi (A6-0419/2008)**

Bairbre de Brún in Mary Lou McDonald (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – Najpomembnejšo prednostno nalogo stranke Sinn Féin predstavlja boj proti podnebnim spremembam. Popolnoma se zavedamo temeljitih sprememb, ki so potrebne za vzpostavitev oblike družbe in gospodarstva, ki se bodo izkazale za okoljsko vzdržne. Zato podpiramo ukrepe na lokalni, nacionalni ravni, na ravni EU in globalni ravni, dosežene s pogovori ZN o podnebj, da bi tako vzpostavili potrebne zavezujoče cilje glede zmanjšanja CO₂.

Predvsem smo glasovali za poročilo gospe Doyle o sistemu EU za trgovanje z emisijami (EST), saj izid zagotavlja izboljšanje trenutnega sistema EU za trgovanje z emisijami, ne glede na nekatere resne težave v sistemu samem.

Nismo zadovoljni z dejstvom, da je večino zmanjšanja, potrebnega za doseganje ciljev EU, dejansko mogoče doseči zunaj EU, kot je bilo odobreno s poročilom gospe Hassi. Tu smo se glasovanja vzdržali.

Ne glede na našo jasno naklonjenost obnovljivi energiji, smo glasovali za poročilo gospoda Daviesa o CCS, saj zagotavlja pomembne ukrepe za varnost, finančno zavarovanje in odgovornost. Prav tako si želimo standardov emisijskih vrednosti. Vendar je to poročilo mogoče še spremeniti.

Glasovali smo proti poročilu gospoda Sacconia o avtomobilih, saj sporazum resno slabi predlog Komisije.

Edite Estrela (PSE), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za „podnebno-energetski sveženj“, ki je sestavljen iz poročil gospe Doyle, gospe Hassi, gospoda Turmesa in gospoda Daviesa, saj menim, da je sporazum, sklenjen med Evropskim parlamentom, Svetom in Evropsko komisijo, uravnotežen sporazum, ki usklajuje varstvo okolja z upravičenimi interesi industrije.

Zelo pomembno je, da je bil sporazum dosežen na prvi obravnavi, z drugimi besedami, pravočasno, da bo Evropska unija lahko predložila verodostojni predlog na konferenci v Københavnu leta 2009, da bi bilo tako mogoče doseči mednarodni sporazum in še naprej ohraniti naš vodilni položaj v boju proti podnebnim spremembam.

Neena Gill (PSE), *v pisni obliki*. – Glasovala sem za podnebni sveženj, ker verjamem, da je svet na pomembnem razpotju. Naš način življenja je soočen z edinstvenim izzivom. Vendar je učinek mogoče doseči le ob sodelovanju držav članic. EU se mora ravnati v takšnih časih, kot so sedaj, soočiti s svojimi odgovornostmi in delovati kot svetovna sila.

In to je tudi storila. Nobena druga država ali skupina držav ni vzpostavila pravno zavezujočega procesa, ki bi imel takšen potencial ali obseg, kot ta sveženj.

Člani stranke zelenih v tem Parlamentu so zatrjevali, da je bil sveženj oslavljen. Vendar so pri tem nerealni. Ne gre za vprašanje okoljske učinkovitosti sistema. Namesto tega smo dosegli uporabno ravnotežje – med potrebo industrije, da tudi v težkih gospodarskih časih beleži dobiček, in socialnimi potrebami Evrope ter prihodnostjo našega okolja.

Šlo je torej za sveženj, ki so ga socialdemokrati upravičeno podprli, pa tudi sama sem ga z veseljem podprla.

Bruno Gollnisch (NI), *v pisni obliki*. – (FR) Podnebni in energetski sveženj, o katerem danes glasujemo, naj bi predstavljal prehod v smislu energije, gospodarstva in tehnologije.

Natanko to tudi predstavlja. Različni predlagani ukrepi bodo korenito spremenili „mešanico“ energetskih virov držav članic, kar bo imelo za posledico enotno, celo eno samo energetsko politiko, ogromne finančne stroške, zmanjšanje konkurenčnosti industrij, s tem pa tudi zaposlenosti v Evropi, dvig cen energije za fizične in pravne osebe, prav tako pa bodo tudi znatne posledice za nacionalne proračune in tako dalje.

Da bi se bilo mogoče izogniti prerazporejanju, so bila seveda zagotovljena številna odstopanja. To pa ni dovolj. Zaradi trenutne obsežne krize, ki se oblikuje v dolgotrajno krizo, je potrebna splošna zaščitna določba, s katero bi bilo mogoče zagotoviti, da imajo interesi gospodarstva in evropskih delavcev, vsaj začasno, po

potrebi prednost pred okoljskimi cilji. Prav tako je treba zagotoviti splošno podrobno preučevanje procesa, če naslednja mednarodna pogajanja ne bodo uspešna, predvsem pa, če se Združene države Amerike in velike države v razvoju ne bodo zavezale k enakim deležem, saj bi bil sicer gospodarski samomor Evrope, katere emisije „umetnih“ toplogrednih plinov v svetovnem merilu predstavljajo le 15 %, popolnoma zamen.

Dan Jørgensen (PSE), v pisni obliki. – (DA) Danski socialdemokrati smo glasovali za večji del podnebne sveznje EU, saj, čeprav niso vse uporabljene metode takšne, kot si jih mi želimo, določa ambiciozen cilj za zmanjšanje emisij CO₂ za 20 % ali 30 %, odvisno od tega, ali bo sklenjen globalni sporazum, ali ne.

Socialdemokrati smo glasovali proti predlogu o skupnih prizadevanjih (se pravi zmanjšanju na primer v kmetijstvu, prometu itd.). To pa zaradi tega, ker je tako enostavno kupiti kredite v državah v razvoju, da bo EU lahko 60 % do 70 % svojih obveznosti glede zmanjšanja dosegla z nakupom zmanjšanja v najrevnejših državah sveta. Dejansko bo to pomenilo, da se bodo najbogatejše države odkupile in jim ne bo treba izvesti potrebnega prehoda, ter tako tudi ne bodo vlagale v tehnološki razvoj, ki je potreben za doseganje dolgoročnega cilja, ki je 80 % znižanje.

Socialdemokrati smo glasovali proti predlogu o emisijah CO₂ avtomobilov. V nasprotju s tem, kar je predlagala Evropska komisija in ravno nasprotno z izidom glasovanja v Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane, bi predlog za tri leta odložil zahtevo, v skladu s katero industrija ne sme proizvajati več kot 120 g CO₂/km od leta 2012 dalje. Avtomobilska industrija je že pred desetimi leti sklenila prostovoljni sporazum zmanjšanja CO₂ in je imela ogromno časa, da bi se prilagodila pravilom, ki so nujna, če se želimo boriti proti globalnemu segrevanju.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za štiri direktive o podnebno-energetskem sveznju, saj je bilo pomembno, da EU sprejme ta besedila pred letom 2009 in pred mednarodnimi pogajanjmi. Z odlašanjem bi odložili izvajanje ukrepov, prav tako pa bi prišlo do zamud, ne da bi bila pri tem kakršna koli jamstva za izboljšanje besedila. Glasovala sem z DA:

- ker so bili potrjeni cilji 3x20 (20-odstotno znižanje toplogrednih plinov, 20-odstotno znižanje porabljene energije, 20 % obnovljive energije) in povečanje na 30-odstotno znižanje toplogrednih plinov v primeru ambicioznejšega mednarodnega sporazuma;

- ker je ključnega pomena, saj besedila, ki jih je predlagal Svet, niso tako ambiciozna kot predlogi Komisije in ker obstaja tveganje, da navedeni cilji ne bodo uresničeni – ker se s časom spreminjajo, veliko število odstopanj, možnost financiranja zmanjševanja plinov zunaj EU, ki odmika ključno dekarbonizacijo naših industrij, gospodarstev in sredstev za razvoj;

- kot varnostni ukrep, saj bo moral Parlament naložiti nove politike, če cilji ne bodo uresničeni.

- ker gre za prvi korak. Vedno sem verjela, da sistemi trgovanja z emisijam ne bodo preoblikovali naše industrije ali naših dejanj, da bi se zmanjšal njihov vpliv na okolje. Razmisliti moramo o znatnih sredstvih za raziskave in inovacije, vzpostavitev standardov in carinskih tarif, da bi se izognili odmetavanju v okolje, kot tudi o industrijskih politikah in evropskih sredstvih, namenjenih tem spremembam.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Čeprav se poročila nanašajo na različne vidike podnebne sveznje, lahko identificiramo globalni pristop.

Glede na to, da se bo celotno povečevanje porabe energije še nadaljevalo in da so tiste energije, ki oddajajo največ CO₂, tudi najdražje, ni težko razumeti, zakaj je uporaba energij z manjšimi emisijami CO₂ nujna tako iz okoljskega, kot tudi gospodarskega vidika. Zaradi tega je nujno treba vlagati v tehnologije, ki zmanjšujejo porabo energije in tehnološke rešitve, ki zmanjšujejo emisije, ki bodo vedno obstajale. Tiste industrije, ki proizvajajo blago z največjimi emisijami CO₂, se morajo prilagoditi. Lahko in moramo jih spodbujati k proizvodnji tehnološko naprednejšega blaga, predvsem s pomočjo vladnih javnih naročil, ne pa da jih kaznujemo. Te industrije z največjimi emisijami CO₂ v času proizvodnega procesa morajo prav tako prejeti pomoč za raziskave in inovacije, da bi tako postale konkurenčnejše, namesto da zanje veljajo pravila, ki sankcionirajo proizvodnjo, zaradi česar so v Evropi nesprejemljive. Z raznolikostjo virov in dobaviteljev je treba zmanjšati energetske odvisnosti. Ta pristop je treba uporabiti za spodbujanje uporabe tistih energij, ki proizvajajo manj CO₂.

- Priporočilo za drugo obravnavo: Alejandro Cercas (A6-0440/2008)

Kader Arif (PSE), v pisni obliki. – (FR) Skupno stališče o delovnem času, ki ga je Svet dal na glasovanje v Parlamentu, predstavlja resničen korak nazaj za pravice delavcev in resnično ogroža naš evropski socialni model.

Poročevalec iz socialdemokratske stranke gospod Cercas, ki sem ga z glasom podprl, je s pridobivanjem velike večine uspel zrušiti to konzervativno in nazadnjaško vizijo dela, ki je vredna 19. stoletja. Skupaj z vsemi socialdemokrati sem predlagal vrsto sprememb, ki zagotavljajo temeljne prednosti delavskih pravic.

Zato smo zagotovili preklic določbe o izvezanju, ki je ljudem omogočila, da so se izognili omejitvi glede delovnega časa in naprtili 65 delovnih ur na teden. Ker dežurstva ne moremo šteti kot počitka, smo zagotovili, da sedaj šteje kot delovni čas. Prav tako smo pridobili zagotovila v zvezi z nadomestnim počitkom in usklajevanjem družinskih in delovnih obveznosti.

Ta velika zmaga Evropskih socialdemokratov, ki so jih podprli sindikati, je zmaga vseh Evropejcev. Evropa, ki sprejema velike socialne dosežke, kot je ta današnji, je Evropa, ki varuje svoje ljudi.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za zadevno priporočilo, besedilo, ki ga je v Parlamentu usklajeval gospod Cercas. Živimo v posebnih okoliščinah, v katerih žal finančna kriza sedaj vpliva tudi na realno gospodarstvo. Potrebujemo odločitve, ki bodo pozitivno vplivale na naš proizvodni sektor, predvsem pa se mora Evropa pripraviti na nove, težke izzive, povezane s konkurenčnostjo, ki se že pojavljajo.

Strinjam se z osnovno zamislijo vzpostavitve evropskega okvira za predpise o urejanju delovnega časa. Prav je, da na tem področju spodbujamo večjo vpletenost socialnih partnerjev pri sprejemanju odločitev, predvsem pa reformističnih sindikatov povsod po Evropi, ki skušajo ohraniti zavezanost ne samo varstvu delavskih pravic, ampak tudi posodabljanju in rasti.

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Za številne poklice, predvsem za zdravnike, predstavljata aktiven in neaktiven čas, medtem ko so na dolžnosti, pomembno vprašanje. Deljenje izmen na aktiven in neaktiven čas med opravljanjem dolžnosti je v nasprotju s konceptom delovnega časa in ključnimi predpisi o delovnih pogojih. Ali je mogoče spremljati, kdaj si doktor vzame odmor med izmeno ali kadar opravlja svoje dolžnosti z izvajanjem nujnih posegov, zdravijo ali načrtuje naslednjo operacijo? Poleg tega bi bilo treba za spremljanje teh stvari zaposliti inšpektorje, kar bi imelo za posledico nesmiselne stroške. Takšna poteza preprosto ne bi bila skladna s poklicno etiko.

Derek Roland Clark, Michael Henry Nattrass, Jeffrey Titford in John Whittaker (IND/DEM), v pisni obliki. – UKIP se zaveda pomena nekaterih elementov stališča Sveta pri ohranjanju pravice Britancev do dela, prav tako pa smo glasovali proti drugim spremembam v tem poročilu, ki skrajno negativno vplivajo na te elemente.

Vendar pa stališče Sveta vsebuje druge elemente, s katerimi se UKIP ne more strinjati in za katere ne moremo glasovati. Zaradi tega smo se vzdržali glasovanja o spremembi 30.

Jean Louis Cottigny (PSE), v pisni obliki. – (FR) Današnje glasovanje v Evropskem parlamentu je zelo pomembno. Najdaljši delovni čas v Evropi bo ostal 48 ur, kar bo državam omogočilo, da imajo režim, ki je do delavcev prijaznejši, ne da bi jim bilo treba karkoli spreminjati (kot je Francija, ki ima 35 urni delovni teden). Svet je želel to omejitev povečati na 65 ur.

Sile na levi in tisti, ki branijo delavce, kot je Evropska konfederacija sindikatov, so lahko na to zmago ponosne.

Ne smemo pozabiti na zdravnike in študente medicine, saj je ta zmaga tudi za njih. Čas dežurstva zdravstvenega osebja bo še naprej štel kot delovni čas.

To glasovanje, kjer je velika večina glasovala za, bo 27 poslancem v EP omogočilo, da bodo svoje stališče jasno in glasno povedali 27 ministrom v spravnem odboru.

Harlem Désir (PSE), v pisni obliki. – (FR) Danes Svet v Parlamentu daje na glasovanje skupno stališče, ki glede na trenutno krizo in socialno negotovost delavcev, predstavlja resnično grožnjo temeljem evropskega socialnega modela, s tem ko zmanjšuje standarde o delovnem času.

Z izvajanjem določbe, ki omogoča odstopanje od tedenske omejitve 48 ur in neupoštevanjem dežurstva kot delovnega časa, tvega vzpostavitev socialne Evrope dveh hitrosti, razdeljene med delavce, ki v svojih državah članicah uživajo socialno varstvo, in na delavce, ki ne morejo zavrniti vse manjših socialnih pravic.

V nasprotju z razpravo Komisije in nekaterih držav Sveta Evropske unije, ki predstavlja prosto izbiro izvetja kot napredek, sem se odločil, da bom podprl spremembe poročevalca gospoda Cercasa, ki predstavljajo stališče Parlamenta na prvi obravnavi leta 2004.

Te spremembe zahtevajo, da se določba o izvetju razveljavi 36 mesecev po tem, ko začne direktiva veljati, da se dežurstva izračunavajo kot delovni čas (kar priznava Sodišče Evropskih skupnosti), kot tudi zagotovila v zvezi s časom nadomestnega počitka in usklajevanjem družinskih in delovnih obveznosti.

Brigitte Douay (PSE), v pisni obliki. – (FR) Podprla sem stališče poročevalca gospoda Cercasa, saj predstavlja razporejanje delovnega časa ključno vprašanje v vsakodnevem življenju evropskih državljanov.

Včerajšnje množične demonstracije evropskih sindikatov v Strasbourgu so pokazale njihovo zavezanost boljšemu varstvu delavcev.

Mojo pozornost so pritegnili številni vidiki tega poročila, ki jih je treba braniti, vključno z odpravljanjem odstopanj od tedenskega delovnega časa, ki je v Evropski uniji trenutno določen na 48 ur. Kot drugi evropski socialisti, sem prepričan, da je usklajevanje družinskih in delovnih obveznosti ključnega pomena za uspevanje ljudi v Evropi.

Poročilo gospoda Cercasa, skupaj s socialnimi dosežki, ki jih vsebuje, predstavlja korak v pravo smer s tem, ko odpravlja prekomerno liberalne ukrepe nekaterih držav članic, ki želijo, da bi se uporabljali po celotni Evropski uniji.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Po tem ko si je Svet ministrov štiri leta prizadeval, da bi spremenil direktivo o delovnem času, se mu je prejšnjo poletje uspelo dogovoriti o skupnem stališču. Sporazum Sveta vsebuje možnost izvetja, ki socialnim partnerjem omogoča, da odstopajo od števila delovnih ur na teden, določenega v direktivi. Na ta način je švedski model kolektivnih pogodb zaščiten. To je prav tako popolnoma usklajeno z načelom subsidiarnosti, katerega ideja je, da se odločitve sprejemajo čim bližje državljanov.

Namen predloga Parlamenta je izločiti to možnost izvetja. Zato sem glasovala proti.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za zavrnitev skupnega stališča Sveta, saj menim, da ne upošteva zakonitih pravic delavcev. Evropski parlament je sprejel jasno in smiselno stališče, s tem ko je zavrnil možnost 65 urnega delovnega tedna.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Današnji poraz, ki ga je doživel Svet s strani Evropskega parlamenta, predstavlja pomembno zmago v prizadevanjih delavcev. Svetu ni uspelo zagotoviti podpore nesprejemljivim predlogom v zvezi z direktivo o delovnem času, ki bi ogrozili zmage, dosežene v več kot 100 letih delavskega boja. Predvsem želim izpostaviti poskuse v zvezi s podaljšanjem povprečnega delovnega tedna na 60 in 65 ur, v zvezi z vzpostavitvijo koncepta „neaktivnega delovnega časa“, ki zaradi tega ne bi štel kot delovni čas in boja proti sindikalnim gibanjem. Vse to je bilo zavrnjeno, kar hkrati predstavlja poraz portugalske socialdemokratske vlade Joséa Sócratesa, ki se je vzdržala glede skupnega stališča Sveta.

Po današnjem glasovanju v Evropskem parlamentu, predlog Sveta ne more biti uveljavljen. Lahko pa odpre nova pogajanja s Parlamentom, v nasprotju s tem, kar bi se zgodilo, če bi bil sprejet predlog o zavrniti skupnega stališča Sveta, ki ga je predlagala in zagovarjala naša skupina.

S tem se vojna proti predlogu Sveta in nekaterim reformističnim stališčem, ki so v prihodnjih pogajanjih pripravljeni nekaj sprejeti, kljub pomembni zmagi še ni končala.

Še naprej bodo odločno branili svoje nasprotujoče stališče, delavce in njihove sindikate pa pozivamo, da so še naprej pozorni.

Neena Gill (PSE), v pisni obliki. – Glasovala sem za ohranitev izvetja, saj je moja prva in glavna naloga ohraniti delovna mesta v regiji West Midlands in zagotoviti, da moja regija še naprej ostane konkurenčna.

Vedno sem si močno prizadevala, da bi zaščitila delavce, vendar pa ne verjamem, da omejevanje izbire ljudi predstavlja najboljšo pot za doseganje tega. Govorila sem s številnimi delavci in lastniki MSP, pri katerih recesija povzroča izgubo delovnih mest in neuspešno poslovanje; prosili so me, naj branim njihovo izbiro. Po mojih izkušnjah je omejevanje nadurnega dela v korist le tistim, ki si lahko privoščijo čakati na boljše

čase in pomembno je, da ljudem zagotovimo sredstva, s katerimi lahko podpirajo svoje družine. V skupnem stališču so vzpostavljeni varnostni sistemi, ki preprečujejo izkoriščanje delavcev.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Predlog Komisije o direktivi je nedvomno tipičen primer tega, kar bruseljska Evropa imenuje prožnost in prilagodljivost in si ga drzne opisati kot socialno: izvzetje (lahko rečemo, da gre za možnost prekoračitve standardov) za države ali posameznike, omejitev 78 delovnih ur na teden, neupoštevanje dežurstva kot delovnega časa, izračunavanje časa na pogodbo in ne na osebo in tako dalje. Na kratko, vse z namenom izkoriščanja ljudi v okoliščinah, ko vlada kriza, ko se brezposelnost zopet povečuje, in siromašnja delavcev.

Zaradi tega smo glasovali za spremembe Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, pa tudi za nekatere spremembe naših političnih nasprotnikov, saj se nam zdijo korak v pravo smer, se pravi v korist delavcev.

Vendar pa bi rad izrazil dve dodatni mnenji:

- poročevalca očitno bolj skrbi sporočilo, ki bi ga Evropski parlament poslal državljanom, če ne bi sprejel njegovega poročila šest mesecev pred volitvami, kot pa blaginja državljanov samih;

- še naprej moramo biti pozorni. V Svetu ni večine, ki bi odpravila izvzetje, in obstaja tveganje, da danes sprejeto poročilo, ki že predstavlja kompromis, ne bo zadnje, ki se bo nanašalo na to vprašanje.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Razprava o spremembah direktive o delovnem času je zbudila interese na številnih področjih, predvsem pri sindikatih in delodajalskih organizacijah. Današnje glasovanje v Evropskem parlamentu še ne pomeni konca razprave. To pa zaradi tega, ker je Parlament sprejel spremembe, s katerimi zavrača predloge Sveta glede razporejanja delovnega časa. Osnutek direktive bo sedaj preučen v sklopu usklajevalnega postopka. Glede na znatne razlike v mnenju držav članic in Parlamenta se postavlja vprašanje, ali bo sploh sprejet.

Črtanje določbe o izvzetju je bila vsekakor neprimerna odločitev. Ta poteza lahko ima nepredvidene posledice za neprekinjeno zagotavljanje zdravstvenih storitev tudi na Poljskem. Ob tem bi rada izpostavila, da podpiram 48 urno omejitev delovnega časa, podaljšanje pa je možno le ob soglasju delavca. Poudariti želim, da trenutno veljavna direktiva dopušča 78 urni delovni teden, rešitev, ki nikomur ne koristi.

Kompromis, ki ga je predlagal Svet, bi zagotovil uravnotežen pristop, saj bi upošteval različne modele trga dela, pa tudi delavske pravice. Upam, da bodo nadaljnja pogajanja med Parlamentom in Svetom pripeljala do rešitve, ki jo bodo podprli vsi partnerji, ob upoštevanju posebnih podrobnosti v izjavah, ki jih je podala zdravniška stroka in ki se nanašajo na spremembe v tej direktivi.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Ključnega pomena je, da si lahko delavci prostovoljno izberejo, koliko ur bodo delali. Če bo prišlo do kakršnih koli nadaljnjih dogovorov o izvzetju, morajo biti delavci zaščiteni pred izkoriščanjem. Skupno stališče skuša to ravnotežje vzpostaviti tako, da še naprej dovoljuje posameznikom, da se odločijo za največ 48 urno (povprečno) omejitev delovnega tedna, navedeno v direktivi, ki uvaja nove zaščitne ukrepe za preprečevanje izkoriščanja posameznikov.

To vključuje prepoved podpisovanja izvzetja v času podpisa pogodbe o zaposlitvi, obdobje „ohlajanja“, v katerem si lahko delavci premislijo, in zahteva za delavce, da vsako leto obnovijo pogodbo o izvzetju.

Besedilo skupnega stališča skuša ohraniti prožnost posameznega izvzetja, medtem ko krepi pomembne varnostne mehanizme za delavce, zato sem se odločil, da bom glasoval za kompromisni predlog – t.j. ohranitev izvzetja.

Stališče Parlamenta ni naklonjeno nobenim izjemam glede delovnega časa, ki bi bil daljši od 48 ur (izračunano v obdobju 12 mesecev) in zahteva, da mora biti izvzetje odpravljeno tri leta po sprejetju direktive. Prav tako trdi, da mora vsako dežurstvo šteti kot delovni čas.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), v pisni obliki. – (FI) Če bi bil predlog Sveta ministrov v Parlamentu izglasovan, bi bilo iz kakršne koli zaščite glede delovnega časa izključenih tudi do 10 milijonov delavcev v EU. Prav zaradi tega razloga sem na prvi obravnavi glasovala za stališče Parlamenta.

Stališče Sveta glede razporejanja delovnega časa za akademike bi bilo velik korak nazaj. Ne bi bilo sprejemljivo za Svet, da bi v celoti izključil višje osebe – in na Finskem je trenutno 130 000 takšni ljudi – iz zaščite delovnega časa.

Notranji evropski trg potrebuje jasna in skupna pravila o delovnem času. Stališče Sveta bi uničilo zaščito delovnega časa in bi ogrozilo razvoj poklicnega življenja v Evropi.

Tunne Kelam (PPE-DE), *v pisni obliki*. – Glasoval sem proti tej direktivi, da bi bilo mogoče odpraviti izvzetje. Trdno sem prepričan, da bi morala vsaka oseba sama izbrati svoj delovni čas. Prav tako verjamem, da takšna uredba predstavlja kršitev načela subsidiarnosti, v sklop katerega spada tudi delovno pravo. Vsaki državi mora biti zagotovljeno, da sama ureja delovni čas.

Sedaj po glasovanju želim vprašati, ali odobritev te direktive s strani Evropskega parlamenta pomeni, da bo naslednji korak namenjen urejanju, koliko prostega časa lahko imajo evropski državljani.

Roger Knapman in Thomas Wise (NI), *v pisni obliki*. – Z zavrnitvijo spremembe na glasovanju želim preprosto zaščititi izvzetje Združenega kraljestva iz direktive o delovnem času, ki bi jo sprememba, če bi bila sprejeta, odpravila.

Mojega glasovanja nikakor ne gre obravnavati kot podporo skupnemu stališču o celotni direktivi o delovnem času.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (FI) Gospod predsednik, rada bi podala obrazložitev glasovanja o načelu izvzetja v direktivi o delovnem času. Prvič, ta zakon je namenjen zaščiti zaposlenih. Poleg tega, da je iztrošenost delavcev človeški problem, hkrati tudi zmanjšuje produktivnost. Priložnost za izboljšane možnosti usklajevanja družinskih in delovnih obveznosti je v veliki meri odvisna od evropskih vrednot, vprašanje delovnega časa pa k temu veliko prispeva. Torej obstaja trden argument za omejevanje delovnega časa.

Drugič, zagotoviti bi morali možnost, v skladu s katero bi bilo mogoče preučiti okoliščine vsakega posameznega primera. Možnost prožnosti je pomembna tako za delodajalca, kot tudi za zaposlenega. Prožnost prav tako pomaga pri usklajevanju zasebnega in poklicnega življenja.

Podprla sem idejo o 48 urnem delovnem tednu, vendar pa menim, da je prav tako zelo pomembno, da je na voljo dovolj dolgo prilagoditveno obdobje. Po mojem mnenju je prilagoditveno obdobje boljši način za zagotavljanje prožnosti, kot izvzetje. Naj poudarim, da Finska ni menila, da je uporaba možnosti izvzetja potrebna in to je dobro.

Carl Lang (NI), *v pisni obliki*. – (FR) Osnutek direktive Evropske komisije o delovnem času, ki je bil pogostokrat kritiziran, nato pa leta 2005 zavržen, je bil očitno ultraliberalno in internacionalistično orodje, katerega vsi vidiki so tvorili antisocialen arzenal, ki bi lahko imel za posledico zlorabe, predvsem z načelom izvzetja, ki omogoča podaljšanje 48-urnega delovnega tedna. Od delavca bi se lahko zahtevalo, da dela tudi do 78 ur na teden. Zdi se, da se je s poročilom gospoda Cercasa skušal doseči sprejemljiv kompromis. Kot pa je bil spremenjen, je sedaj predvsem mišljen kot politično sporočilo evropskim delavcem in sindikatom.

Nikjer ne omenja problemov, s katerimi se srečujejo v drugih poklicih, ko je delovni čas prekomerno skrajšan, kot v primeru 35 ur. To velja predvsem za zdravstvene poklice: bolnišnice, urgentne službe in tako dalje. Vprašanje razporejanja delovnega časa in svoboda do daljšega ali krajšega dela zahteva odgovor, ki presega ultraliberalno ali neomarksistično ideologijo, da bi dosegli bolj pragmatičen in realen pristop.

Medtem ko naj bi bilo priporočilo pomirljivo, medtem ko je njegov cilj zagotoviti varnost in zdravje evropskih delavcev, ter jim omogočiti, da uskladijo družinsko življenje ...

(Obrazložitev glasovanja prekinjena v skladu s členom 163 Poslovnika)

Astrid Lulling (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (DE) Kar nekaj časa sem potrebovala, da sem se odločila o pravem stališču glede te sporne direktive o delovnem času. Na voljo je bilo veliko možnosti glede skupnega stališča, ki ga je odobrila tudi moja vlada.

Mala in srednje velika podjetja so nas pozvala naj sprejmemo pragmatično rešitev ministrov za delo, predvsem glede na trenutno gospodarsko klimo. Številni posamezni delavci in poklici, na primer gasilske organizacije in igralci, so zahtevali, da pustimo pragmatično rešitev, hkrati pa jim dopustimo možnost izvzetja, da bi tako ohranili prožen delovni čas, ki ustreza njihovim posameznim poklicem.

Sindikati, ki so, razumljivo, zaskrbljeni glede možnosti delovnega časa, ki naj bi v 21. stoletju bil daljši od 48 ur, o čemer se je dogovorila Mednarodna delavska organizacija leta 1919, so nasprotovali temu pragmatizmu.

Prav tako je jasno, da je treba dežurstva zdravnikov in negovalnega osebja v bolnicah obravnavati drugače kot pripravljenost delavcev doma, ki je dejansko čas pripravljenosti.

Ker je vrzel med tistimi, ki na skupno stališče gledajo kot na sredstvo za lastno odrešitev, in tistimi, ki ga najostreje obsojajo, nepremostljiva, bom glasovala tako, da bo potrebno usklajevanje, saj je to edini način za doseganje razumnega, humanega kompromisa s Svetom.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junijska lista verjame, da bi morali predvsem socialni partnerji pa tudi švedski parlament določiti naša pravila glede delovnega časa. Ta pristop ima široko podporo javnosti in uspešno švedsko sindikalno gibanje je poudarjalo, da morajo socialni partnerji odločati o takšnih vprašanjih s kolektivnimi pogodbami, brez vmešavanja države.

Sedaj pa so sindikati, tako na Švedskem kot tudi v drugih državah EU spremenili mišljenje in zahtevajo velike spremembe v skupnem stališču Sveta. Sedaj gre za vprašanje prenosa moči nad švedskim trgom dela, tistim, ki jih niso izvolili ljudje na Švedskem, ampak Bruselj. Razlog je zaskrbljenost, da bodo države članice izkoristile konkurenčne prednosti in tvegale javno zdravje, s tem ko bodo imele daljši delovni teden in neodgovorna pravila glede dežurstva.

Vendar pa so države EU demokratične države, pravne države in podpirajo deklaracijo o človekovih pravicah Evropske konvencije. Imajo svobodne sindikate. Države, ki ne izpolnjujejo teh meril, niso sprejete v krog članic. Ali ta problem potem sploh obstaja?

Poudaril bil, da je treba novonastale razmere rešiti z usklajevalnim postopkom med Parlamentom in Svetom. Zato sem glasoval za spremembo o dežurstvu in izvzetje Združenega kraljestva, da bi tako spodbudil tovrstni politični postopek.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki bo ščitilo delavske pravice, s tem ko se bo končalo izkoriščanje delovnih ur. Direktiva o delovnem času omejuje delovni teden na 48 ur, gledano povprečno na obdobje 12 mesecev in bo začela veljati leta 2012. Podpiram razvrstitev, v skladu s katero dežurstvo spada med te ure, kar omogoča delavcem, da več časa preživijo s svojimi družinami. Delavni čas, ki je daljši od 48 ur tedensko, predstavlja resno tvegane za zdravje, predvsem povezavo med dolgimi urami dela in srčnožilnimi boleznimi, sladkorno boleznijo tipa 2 in kostno-mišičnimi obolenji. Podpiram pozitiven vpliv, ki ga bo imelo to poročilo na zdravje in varnost na delovnem mestu in pri preprečevanju nesreč. Številnim nesrečam je botrovalo pomanjkanje spanja zaradi prekomernih delovnih ur, med drugim tudi železniškemu trčenju Paddington Rail. To poročilo bo resnično izboljšalo življenjski standard več tisočim škotskih delavcev in prav zaradi tega ga podpiram.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) V Evropi obstajajo sile, ki trenutno pomanjkanje zaščite delavcev v novih vzhodnih državah članicah vidijo kot pomembno konkurenčno prednost, ki podjetjem omogoča, da zmanjšajo stroške dela. Direktiva o delovnem času, kot si jo želi Svet, bo postopoma pripeljala do daljšega delovnega časa za manjše plačilo pri vseh. Volivci ne morejo razumeti, zakaj bi sodelovanje njihovih držav znotraj EU moralo pripeljati do poslabšanja, ne pa izboljšanja.

V skladu s tem je mogoče predlog kratkotrajnih izjem, ki podaljšujejo delovni čas zaradi obsega proizvodnje ali zaradi vrhunca turistične sezone, izkoriščati preko celega leta. Sedaj na primer dežurstva gasilcev ni treba več plačevati. Večina v tem Parlamentu se je prej s tem želela strinjati, pod pogojem, da bo to izvzetje popolnoma odpravljeno v roku petih let. Svet pa želi to izvzetje napraviti trajno in ga celo razširiti. Seveda je v takšnih okoliščinah direktiva o delovnem času v celoti nedobrodošla.

V številnih državah članicah EU bi ogrozila nadrejene nacionalne predpise. V novih državah članicah se spirala sedaj spušča navzdol proti nesprejemljivi ravni. Na srečo se je velika večina danes zavzela za odpravo možnosti o izvzetju v roku 3 let.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Danes sem glasoval za spremembe v poročilu gospoda Cercasa, saj verjamem, da je to edini način, da zaustavimo predlog Sveta o direktivi o razporejanju delovnega časa.

V skupini smo vedno nasprotovali tej direktivi in zaradi tega smo predložili spremembo, ki jo v celoti zavrača, saj verjamemo, da bo močno poslabšala delavske pravice. Predlog direktive individualizira delovna razmerja (z določbo o izvzetju), tako da se lahko delodajalci in zaposleni strinjajo s podaljšanjem delovnega tedna tudi na 60 ur.

Čeprav spremembe v poročilu gospoda Cercasa blažijo besedilo direktive, trenutne razmere le še poslabšujejo (ohranjajo določbo o izvetju za obdobje treh let in podaljšujejo referenčno obdobje za izračunavanje delovnega časa na šest mesecev). Moja skupina meni, da poročilo gospoda Cercasa ne gre v pravo smer zagotavljanja 35-urnega delovnega tedna v skladu z zakonom za enako tedensko plačo, da bi tako bilo mogoče učinkovito porazdeliti bogastvo.

Kljub temu sem glasoval za, saj je bila to edina strateška možnost, da zaustavimo direktivo Sveta in ga prisilimo v usklajevanje.

Seán Ó Neachtain (UEN), *v pisni obliki*. – Pozdravljam sprejetje poročila gospoda Cercasa. Varovanje socialnega in humanega elementa sprejemanja odločitev EU je bistvenega pomena. Današnje glasovanje je jasno pokazalo, da si vsi državljani želijo boljšega, varnejšega in bolj zdravega delovnega okolja. V zadnjih letih je na Irskem prišlo do znatnega pravnega napredka in sporazumov o socialnem partnerstvu, vključno z vzpostavitvijo Nacionalnega organa za pravice iz delovnega razmerja, ki presegajo številne minimalne standarde, določene v različnih direktivah.

Doseganje sporazuma v Svetu je bila dolga in naporna pot. Treba je poudariti, da najboljše jamstvo za delavske pravice predstavljajo jasna zakonodaja, mehanizmi uveljavljanja in družbene pogodbe. Pri tem mora biti tudi nekaj prožnosti, vendar mora temeljiti na enakopravnih pogajanjih o vseh drugih možnostih sprememb delovnih praks.

Načelo subsidiarnosti je najboljša metoda za vzpostavljanje pravega mehanizma, ki bo vladi in socialnim partnerjem pomagala poiskati ustrezno ravnotežje. Vendar pa ideja o prožnosti ne sme voditi do zmanjšanja varnosti in poslabšanja zdravja delavcev. Na irskem vlada teh načel ni le vključila v sklepe Sveta, ampak je sindikatom dala tudi pisno zagotovilo, da bo nadaljevala s spodbujanjem in razvijanjem teh vprašanj.

Lydie Polfer (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospoda Cercasa, ki nasprotuje nekaterim predlogom Sveta iz junija 2008, katerih namen je bil znatno spremeniti direktivo, ki se nanaša na nekatere vidike razporejanja delovnega časa in je v veljavi od leta 1993.

Le podprem lahko poročevalca, ki predlaga postopno odpravo, v obdobju treh let, vseh možnosti za odstopanje (določba o izvetju) od največje zakonske omejitve delovnega časa, ki je 48-urni delovni teden za posamezne delavce.

V zvezi z dežurstvi je popolnoma jasno, da se ta čas, vključno z neaktivnim časom, v celoti obravnava kot delovni čas.

Z glasovanjem za poročilo gospoda Cercasa je Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve Evropskega parlamenta sprejel uravnoteženo stališče, ki varuje evropske delavce, stališče, ki ga podpiram tudi sama.

Če bi bili izvedeni, bi ukrepi, ki jih je predlagal Svet, predstavljali korak nazaj glede na trenutne pravice delavcev, kar pa ni vredno Evrope, ki naj bi bila konkurenčna in hkrati socialna.

Pierre Pribetich (PSE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasoval sem za vse spremembe, ki jih je predlagal moj kolega iz skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, gospod Cercas, za varovanje socialnih dosežkov v Evropi, predvsem pa naslednja tri vprašanja, za katera menim, da so bistvena.

Nujno je bilo, da smo z vsemi močmi branili omejevanje delovnega tedna na 48 ur, saj državam članicam to preprečuje, da bi svojim delavcem naložile delovne pogoje, ki niso v skladu z njihovimi temeljnimi socialnimi pravicami.

V zvezi z ohranjanjem dežurstva kot delovnega časa, enako velja za zdravje in varnost zdravstvenih delavcev, pa tudi za gasilce, druge sektorje, v katerih prihaja do dežurstev, in za vse evropske državljane.

Spodbujanje usklajevanja med zasebnim in poklicnim življenjem je zadnji, vendar ne najmanjši, dosežek. Našim sodržavljanom omogoča, da dosežejo uravnoteženost, ki je ključnega pomena za njihovo dobro počutje.

Skupaj s svojimi kolegi v skupini PSE sem obljubila, da bom ščitila socialne pravice svojih sodržavljanov. To je odmevna zmaga za evropske socialdemokrate proti predlogu Evropskega sveta, ki ga štejemo kot nesprejemljivega. Kot je zapisal moj kolega gospod Cercas, dajemo jim priložnost, da popravijo slabo odločitev.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Usklajevanje pravice do dela in počitka s potrebo po konkurenčnosti in gospodarski smiselnosti, nas sili v to, da izberemo tisto, kar nam je pomembnejše. Po našem mnenju mora prednostno nalogo predstavljati ohranjanje in spodbujanje zaposlovanja.

Delovna mesta so odvisna od vitalnosti podjetij. Zaradi tega moramo biti previdni in razumeti potrebe po preoblikovanju pravil zaposlovanja glede na gospodarsko stanje. Vendar pa realnost ni zadostno merilo. V tem času smo iskali in želi uspeh kapitalističnega modela, ki nam je omogočil, da izdelamo več in bolje, ter da ponudimo boljše življenjske pogoje. Ti cilji še naprej veljajo. Prav zaradi tega ne moremo nikoli sprejeti, da bi to zagotovili na račun doseženega temeljnega napredka, čeprav smo naklonjeni kompromisu, ki je koristen za gospodarstvo.

Obstaja pa vidik, ki ga moramo izpostaviti. Če pogledamo razpravo v Svetu, je dokaj očitno, da tiste države, ki izražajo največ zadržkov glede najdene rešitve, spadajo med države z najslabšo gospodarsko storilnostjo. Pravila, ki varujejo delavce, bodo imela le malo pomena, če bo vse manj in manj dela in če bomo zaradi tega spodbujali priseljevanje v „izvzete“ države, ne glede na to ali so v Evropi ali ne.

Martine Roure (PSE), v pisni obliki. – (FR) Globalna kriza vpliva na temeljne pravice delavcev in zaradi tega Evropski državljani vse bolj zahtevajo socialno Evropo. Vendar pa evropske vlade še naprej ignorirajo to realnost. Zato sem vesela, da je bila danes sprejeta direktiva o delovnem času, ki lahko zagotovi odgovor na te socialne spremembe. To je močno sporočilo, ki ga je Evropski parlament poslal Svetu. Vlade morajo sedaj sprejeti svoje odgovornosti in uresničiti pričakovanja naših državljanov.

To besedilo med drugim določa tudi uveljavitev delovnega tedna, ki pod nobenim pogojem ne more preseči 48 ur v vsej Evropski uniji. Določa najvišjo mejo za vso Evropo, ki ne bo vplivala na države, če imajo le te ugodnejše predpise. Drugi ukrepi vključujejo obravnavanje dežurstva, vključno z neaktivnim časom, kot delovni čas. Prav tako smo lahko zadovoljni z odpravo določbe o izvzetju.

Toomas Savi (ALDE), v pisni obliki. – Zelo zavračam zamisel, da bi bila svoboda ljudi da delajo omejena na 48-urni delovni teden. Ne Evropska unija ne država članica, ne bi smeli omejevati nobenega, ki je pripravljen delati dodatne ure ali opravljati nekaj služb s krajšim delovnim časom, prav tako pa bi morali predvidevati, da delodajalec delavca v to ni prisilil. Zato sem glasoval proti postopni odpravi pravice delavcev glede izvzetja iz največ 48-urnega delovnega tedna.

S tem bi ljudem odvzeli pravico, da uresničijo svoj potencial in nasprotovali Lizbonski strategiji. Evropske konkurenčnosti ne bomo izboljšali s tem, ko skušamo uvesti zakonodajo, ki omejuje prožnost naše delovne sile. Evropska unija ne bo postala inovativno in učenja sposobno gospodarstvo, ki lahko premaga nizko produktivnost in stagnacijo gospodarske rasti s postavljanjem omejitev ampak s spodbujanjem liberalizacije trga dela.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Delovno pravo in delovni čas sta dve stalnici švedskega modela trga dela. Na današnjem glasovanju o direktivi o delovnem času je bilo torej povsem razumljivo, da smo sledili švedski usmeritvi in obranili model kolektivnih pogodb, s tem ko smo sledili kompromisu, ki ga je dosegel Svet. Žal ni bilo priložnosti, da bi podprli katero koli izmed posameznih sprememb, ki so bile dobre, saj bi to porušilo celoten kompromis. Kompromis Sveta omogoča izvzetje, ki zagotavlja, da bomo lahko ohranili naš švedski model. Dejstvo, da so se socialdemokrati odločili ogroziti naš švedski model v korist dodatne zakonodaje EU, je nenavadno in postavlja pod vprašaj njihovo podporo modelu švedskega trga dela.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Uredba o delovnem času se dotika samega bistva socialne Evrope in tehta med zaščito osebja in prilagodljivo razporejanja dela. Svet ministrov se osredotoča na prožnost. Nesprejemljivo je, da se delodajalci odločajo za pogajanje o daljšem delovnem času, celo do 65 ur na teden. Ta uredba o skupinskih izjemah bi morala biti popolnoma odpravljena tri leta po tem, ko začne veljati.

Kakšen je pomen skupnih sporazumov glede zdravja in varstva pri delu, če si za to prizadevajo države članice? Povprečni 48-urni delovni teden, izračunan v obdobju enega leta, več kot zadostuje za premagovanje najvišjih obremenitev, istočasno pa tudi za upoštevanje potrebnih počitkov. Povečevanje tega povprečja pomeni enako, kot bi delodajalcem dali dovoljenje, da jim v prihodnje ni treba plačevati nadur.

Nesmiselno je, da kot delovnega časa ne bi vključili dežurstva, v času katerega je mogoče tudi spati. Kdorkoli opravlja dolžnost, je v pripravljenosti, in to je treba plačati, prav tako, kot je treba upoštevati počitke. Utrujeno osebje lahko ogroža sebe in ostale. Delo ne bi smelo iti na račun visoke kakovosti življenja. Danes smo Svetu poslali močno sporočilo. Usklajevalni postopek, ki naj bi sledil, bi moral pripeljati do bolj socialne Evrope.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Današnje glasovanje v Parlamentu o odpravi „izvzetja“ iz direktive o delovnem času je treba pozdraviti. Preveč ljudi nima nobene druge izbire, kot da delajo dlje, ker to od njih zahteva njihov delodajalec. Osnovno načelo delovnega prava je ščititi šibkejšo – zaposlene. Danes gre za prvi korak na poti k usklajevanju za odpravo „izvzetja“. Svet ministrov je naredil napako, ker med glasovanjem ni bil nihče prisoten.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Skupno stališče, ki ga je dosegel Svet ministrov EU za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje ter potrošnike 9. junija 2008, predstavlja del nenehnega prizadevanja neoliberalnih sil, ki trenutno vladajo v EU, da bi deregulirale industrijske odnose in spodkopale vlogo sindikatov in delavskih pravic.

Avtomatska določba o izvzetju spodbuja delodajalce, da ukinejo določen in urejen delovni čas, medtem ko določba o dvanajstmesečnem povprečju zadaja še dodaten udarec stalnosti dela. V zvezi z dežurstvi je bil delovni čas razdeljen, kar je pripeljalo do tega, da neaktivni čas ne šteje kot delovni čas.

Prav zaradi tega podpiram stališče in spremembe, ki jih je predložila skupina GUE/NGL, ki si prizadeva za celotno zavrnitev skupnega stališča Sveta in odpravo avtomatske določbe o izvzetju, kot tudi spremembe, predložene v zvezi z odpravo podaljšanja referenčnega obdobja in delitvijo dežurstva na aktivno in neaktivno dežurstvo.

Dominique Vlasto (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Spremembi 23 in 24 poročila gospoda Cercasa, ki se nanašata na nedeljsko delo, štejeta za nesprejemljivi na podlagi upoštevanja načela subsidiarnosti. Gre za izjemno odločitve, s katero se popolnoma strinjam.

Po mojem mnenju je neprimerno, da bi Evropska unija uzakonila delovne nedelje in naložila enotno rešitev vsem svojim državam članicam, medtem ko pogajanja o posameznih primerih dajejo prostovoljne in sprejemljive rešitve. Medtem ko je pravilno urejanje možnosti dela v nedeljah ključnega pomena, menim, da mora to potekati na ravni države članice, pri tem pa se upoštevajo posebni socialni vidiki in narava dejavnosti. Prav tako menim, da je ključnega pomena, da upoštevamo lokalne gospodarske razmere, turistične, gorske predele in zdravilišča, kjer gre predvsem za sezonske dejavnosti. Odprtje trgovin ob določenih nedeljah v letu je tu povsem smiselno.

Francoska vlada se je odločila za pristop, ki temelji na svobodni izbiri, in bo omogočil iskanje poštenih in uravnoteženih rešitev za vsak posamezen primer. S ponovno potrditvijo uporabe načela subsidiarnosti, se je Evropski parlament odločil, da ne bo preprečil, da bodo v teh politikah upoštevani različni gospodarski in socialni konteksti.

- Poročevalka: Inés Ayala Sender (A6-0371/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialdemokrati obžalujemo dejstvo, da število smrtnih žrtev v prometnih nesrečah znotraj EU ni upadlo za toliko, kot je bilo predvideno s cilji Evropskega programa za varnost na cestah. Pozdravljamo učinkovitejšo čezmejno spremljanje prometnih prekrškov in vzpostavitev elektronskega informacijskega sistema za namene povečanja varnosti na cestah. Varnost na cestah bo za nas vedno zelo pomembno vprašanje. Žal pa predlogu manjka pravna podlaga, če se država odloči, da bo obravnavala prometne prekrške kot administrativno zadevo znotraj področja kazenskega prava, kot je v primeru Švedske in številnih drugih držav članic.

Na Švedskem in v številnih drugih državah članicah bo zaradi tega težko izvajati direktivo, medtem ko je lahko vprašljiva pravna podlaga celotne direktive. Zato smo se vzdržali glasovanja.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v celoti sem podprl poročilo gospe Ayale Sender, ki je namenjeno doseganju pomembnega cilja: razširiti osnovno zakonodajo na vidike varnosti v prometu na vseh 27 držav.

Zahvaljujoč našim skupnim prizadevanjem živimo v Uniji 27 držav, v katerih mobilnost ljudi in blaga niso več sanje, ampak vsakdanja resničnost. V tem kontekstu je popolnoma nesprejemljivo, da imamo na tem področju različne zakone.

Verjamem, da je z vidika varnosti na cesti sedaj možno vzpostaviti instrumente spremljanja, ki omogočajo znatno znižanje nevarnosti in tveganj – na primer, zelo sem navdušen nad sistemom vodenja, ki se poskusno izvaja na nekaterih italijanskih avtocestah in zaradi katerega se je število prometnih nesreč na tistih odsekih cest zmanjšalo za 50 %. To poročilo nas usmerja na pravo pot.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Komisija želi s predlagano direktivo uvesti pravila glede denarnih kazni za nekatere prometne prekrške, ki so se zgodili v državi članici, ki pa ni tista država, iz katere prihaja voznik. V predlogu Komisije in Parlamenta je vprašanje obravnavano z nadnacionalnim sistemom sprejemanja odločitev v sklopu prvega stebra EU. Vendar pa skupaj s švedsko vlado menimo, da je treba predlagano direktivo, katere cilj se nanaša na kazensko pravo, obravnavati na medvladni podlagi znotraj okvira pravnega sodelovanja v skladu tretjega stebra EU. Zato smo se vzdržali glasovanja.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Leta 2001 si je Evropska unija zastavila precej ambiciozen cilj, da bo do leta 2010 prepolovila število smrtnih žrtev na cestah. Čeprav so se stvari začele dobro, smo bili kmalu priča upočasnitve doseženega napredka, ki je v zadnjem letu popolnoma zamrl (v vseh 27 državah članicah je na vseh cestah umrlo približno 43 000 ljudi).

Zaradi tega moramo nujno pospeševati uresničevanje tega cilja in vzpostaviti nov pristop k evropski politiki varnosti v cestnem prometu. Ta dobrodošel predlog je omejen na štiri prekrške, ki so najpogostejši vzrok za nesreče in smrtne žrtve na cesti (75 %) in ki so skupni vsem državam članicam: to so prehitra vožnja, vožnja pod vplivom alkohola, neuporaba varnostnega pasu in vožnja skozi rdečo luč.

Do sedaj je bil široko razširjen občutek nekaznovanosti, saj v večini primerov nobene sankcije niso imele nobenega vpliva.

Te razmere so v Evropi brez notranjih meja nesprejemljive, saj ne moremo dovoliti različne obravnave državljanov, ne glede na to ali so rezidenti ali ne. Zakon mora veljati enako za vse državljane.

Istočasno pa moramo izboljšati varnost v prometu, da bi tako zmanjšali število smrtnih žrtev na evropskih cestah.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Poročilo poslanke v EP Sender predlaga izboljšanje varnosti v cestnem prometu v Evropi, s tem ko bi kazni, izrečene v eni državi članici, veljale tudi v drugi. Vzpostavitev omrežja EU za izmenjavo podatkov, kjer se beležijo podatki o štirih posebnih prekrških, prehitri vožnji, vožnji pod vplivom alkohola, neuporabi varnostnega pasu in vožnji skozi rdečo luč – dejanja, ki nepotrebno ogrožajo življenja vseh udeležencev v prometu – in se posredujejo državi članici, kjer ta oseba zakonito prebiva, temu ustrezno pa se ji izreče primerna kazen za te prekrške, v obliki glob, ali kakršni koli drugi obliki.

Najti je treba ustrezne načine za doseganje te uravnoteženosti med potrebo po izrekanju ustreznih kazni za prometne prekrške v Evropski uniji in iskanju primerne pravne podlage za vzpostavitev takega omrežja ter posredovanje na področjih, ki spadajo v nacionalno pristojnost. Kazni za takšne kršitve se v državah članicah razlikujejo, pri čemer se v nekaterih prometni prekrški kaznujejo z administrativnimi in uradnimi kaznimi, v drugih, kot na primer na Irskem, pa gre za notranje kazenske zadeve.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Poročilo predlaga vzpostavitev posebnega elektronskega sistema, namenjenega izmenjavi informacij o voznikih med državami članicami. Tako bo mogoče vse, ki vozijo prehitro, ne uporabljajo varnostnega pasu ali vozijo skozi rdečo luč, pozvati na enostaven in učinkovit način, da plačajo kazen v državi, v kateri je bil storjen prometni prekršek. Ideja za vsem tem je nedvomno dobra. Žal pa v predlogu manjka še veliko stvari.

Evropski parlament želi, da bi bili zneski kazni usklajeni, kar pa je zelo težko, saj se prihodki med državami članicami razlikujejo. Prav tako predlaga, da bi bile usklajene metode in tehnična oprema, ki se uporabljajo pri preverjanju varnosti v cestnem prometu. Poleg tega obstaja tudi vprašanje v zvezi s pravno podlago predloga, na kar je v Svetu med drugimi državami opozorila tudi Švedska. Junjska lista je zaradi tega glasovala proti temu predlogu.

Mathieu Grosch (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Sprejel sem poročilo o čezmejnem izvrševanju nadzora na področju varnosti v cestnem prometu, saj bodo ta pravila pomenila, da bodo vozniki, ki povzročijo prometni prekršek v tretji državi, učinkoviteje sodno preganjani.

Komisija navaja, da prekrški v cestnem prometu pogostokrat niso preganjani, če v njih sodeluje vozilo, registrirano v državi članici, ki pa ni država članica, v kateri je prišlo do kršitve. To je povezano z nagnjenostjo številnih voznikov, da vozijo veliko bolj nepremišljeno v tretjih državah, kot pa v domači državi, saj se manj bojijo kazenskega pregona. Namen te nove direktive je, da bi to odpravila.

Elektronska izmenjava podatkov, predvidena v direktivi, ob zajamčenem varstvu podatkov, bo zagotavljala učinkovito sodelovanje med državami, kar omogoča, da se cestnoprometni prekrški preganjajo, kot da bi

bili storjeni v matični državi vznika. Na začetku bo direktiva omejena na pregon štirih cestnoprometnih prekrškov, ki so vzrok za 75 % smrtnih in drugih resnih nesreč v cestnem prometu. Vključeni prekrški, kot je predvideno v predlogu Komisije, so prehitra vožnja, vožnja pod vplivom alkohola, neuporaba varnostnega pasu in vožnja skozi rdečo luč. Vendar pa bo Komisija izvedla pregled dve leti po začetku uveljavitve te direktive, kar bi lahko imelo za posledico vključevanje drugih prekrškov.

Podpiram direktivo in nanjo gledam, kot na pomemben korak k spodbujanju varnosti v cestnem prometu, pa tudi kot na možnost, da bo Evropa še tesneje povezana kot veliko mobilno območje.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Poročilo Ayale Sender je novo orodje, s katerim bo mogoče preganjati voznike: čezmejni pregon hujših prekrškov (čudno, da ni vključena tudi vožnja pod vplivom drog), ukazovanje iz Bruslja nacionalnim organom, koliko in kje naj izvedejo letna preverjanja, usklajevanje kazni, naključna pravna sredstva, informacije in dostop do omenjenega pravnega sredstva, za katerega ne obstaja jamstvo, da bo v jeziku osebe, ki je preganjana, možnosti za razširitev obsega uporabe direktive na druge prekrške (mogoče predolgo parkiranje na plačljivih parkiriščih) in tako dalje.

Kljub vašim zagotovilom je očitno, da vas ne zanima reševanje življenj, ampak vas zanima usmerjanje kazni v blagajne držav članic. Če bi vas res skrbelo za življenja in ne le samo za denar, bi se po mojem mnenju navedena dejstva morala nanašati na tuje voznike, ki so odgovorni za smrtne nesreče, in ne zgolj na prekrške, ki jih storijo, število katerih se povečuje v neposrednem sorazmerju s povečevanjem avtomatskih radarskih naprav. Opravljena ni bila niti študija vplivov enakovrednih dvostranskih sporazumov, ki so v veljavi in so v nekaterih primerih v veljavi že več let, na primer med Francijo in Nemčijo ali Francijo in Luksemburgom.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Predlog direktive je namenjen lažšanju izrekanja kazni voznikom, ki so storili prekrške v zvezi s prehitro vožnjo, vožnjo pod vplivom alkohola, neuporabo varnostnega pasu in vožnjo skozi rdečo luč (štirje najhujši prekrški z vidika števila smrtnih žrtev v EU) v državi članici, ki pa ni njihova matična država.

Vprašanja varnosti v cestnem prometu so nedvomno izjemno pomembna, prav tako kot so pomembna tudi prizadevanja za zmanjšanje števila nesreč.

Vsekakor je treba vzpostaviti ukrepe za boj proti „nekaznovanosti“ v zvezi s prekrški, ki so bili storjeni na ozemlju države članice, ki pa ni matična država vznika.

Vendar pa smo prepričani, da takšnih ciljev ni mogoče doseči izključno s prekomernim usklajevanjem in povečevanjem varnostnih ukrepov po Evropi (nameščanje nadzorne in kontrolne opreme na avtocestah, stranskih cestah in mestnih cestah; vzpostavljanje sistema EU za izmenjavo elektronskih podatkov, ki vzbujata dvome o ustreznem varovanju osebnih podatkov), glede na to, da bomo prav s preventivnimi ukrepi (na podlagi posebnih – in različnih – razmer v vsaki državi) zares lahko spodbudili varnost v cestnem prometu in zmanjšali število nesreč.

Zaradi tega smo se vzdrževali glasovanja.

Jim Higgins (PPE-DE), v pisni obliki. – V imenu irske delegacije v skupini PPE-DE želim pojasniti, da smo podprli poročilo gospe Ayale Sender na podlagi tega, da bosta namen poročila in njegov vpliv v veliki meri prispevala k izboljšanju varnosti v cestnem prometu. Zavedamo se morebitnih težav za Irsko, vendar menimo, da je to mogoče in jih bomo seveda premagali, po tem ko bo v Svetu dosežen sporazum o točni pravni podlagi tega predloga.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Vsako leto na evropskih cestah umre ali je ranjenih na tisoče ljudi. Ključnega pomena je, da vlade po vsej Evropi sprejmejo ukrepe, s katerimi bo zagotovljena resna obravnava varnosti v cestnem prometu. Trenutno vprašanje voznikov, ki ubežijo roki pravice s tem, ko ne upoštevajo cestnoprometnih predpisov med vožnjo v drugih državah, le še poslabšuje že tako resne razmere. Povečano sodelovanje v EU pri izvajanju zakonov na področju prehitre vožnje in vožnje pod vplivom alkohola je treba pozdraviti in v skladu s tem sem glasoval za poročilo gospe Ayale Sender.

Carl Lang in Fernand Le Rachinel, v pisni obliki. – (FR) Zdi se, da obdavčenju, kaznovanju in sistematičnemu goljufanju voznikov ni videti konca.

Vemo, da v resnici ne gre za vprašanje kaznovanja tistih, ki vozijo slabo, ampak tistih, ki pogosto vozijo. Žalostna in nesrečna dolžnost policije, da mora izpolniti „kvote“ in „promet“ le še zaostruje pogostokrat prekomerno zaustavljanje s strani policistov.

Čeprav obstajajo številne razlike v pogojih za odvzem voznškega dovoljenja v posameznih državah članicah in čeprav se sistemi za obseg prekrškov in kazni na področju varnosti v cestnem prometu razlikujejo od ene do druge države, želi Evropa vzpostaviti elektronski sistem za države članice, namenjen izmenjavi informacij, ki se nanašajo na prekrške, storjene na njihovem ozemlju, da bi tako voznike še bolj kaznovala.

Čeprav lahko le pozdravimo zmanjšanje števila prometnih nesreč, je prav tako treba zagotoviti, da teh novih zakonodajnih ukrepov ne spremljajo napadi na svoboščine ali nezakoniti, neprimerni ali nepošteno ukrepi.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to zakonodajo, katere namen je lažje izvrševanje sankcij proti voznikom, ki so storili prekršek v državi članici, ki pa ni ista država, v kateri je registrirano vozilo.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Vozniki avtomobilov so nagnjeni k tem, da v tujini vozijo hitreje kot v svojih državah in se tam tudi pogostejše zatečejo k nepravilnemu parkiranju. Praksa je pokazala, da so kazni za prehitro vožnjo in nepravilno parkiranje le redkokdaj pobrane, kar predvsem močno moti prebivalce in voznike v velikih mestih. Evropsko sodelovanje, predvsem z vidika enakih obveznosti za vse uporabnike cest, bi moralo dati rezultate že dolgo nazaj.

Vsi moramo plačevati tuje cestnine in že več let razpravljamo o možnosti pobiranja elektronsko registriranih dajatev na naslovu, kjer zadevna oseba živi. To bi moralo veljati tudi za prometne globe. Slabo je za varnost v cestnem prometu in za okolje, če lahko vozniki avtomobilov ostanejo nekažnovani za kršenje vseh pravil v tujini.

Zato smo podprli predlog o poenostavitvi pobiranja prometnih glob prek meja. To nikakor ni v nasprotju z našim mnenjem, da spada kazensko pravo v nacionalno pristojnost in tako naj tudi ostane in da evropski nalog za prijetje, na podlagi katerega morajo države izročiti svoje državljane drugim državam, kjer potem ostanejo v priporu, včasih tudi zelo dolgo, vodi do nenehnih krivic.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Če se bo EU ukvarjala s čezmejnimi prometnimi pravili, to ne sme biti omejeno na izrekanje obvestil o globi. Na primer v Bruslju, ki je seveda svetovljansko mesto ni nič nenavadnega, da ljudje s tujimi registrskimi tablicami, ki potrebujejo pomoč organov pregona v nezgodah, kot sta prometna nesreča ali kraja, ugotovijo, da niso deležni enake pomoči, kot lastniki vozil z belgijsko tablico, ob utemeljitvi, da ne plačujejo prispevkov za vzdrževanje cestnega sistema in povezanih stroškov, kot jih plačujejo lastniki belgijskih vozil. EU, ki vedno zagovarja nediskriminacijo, bo morala storiti nekaj, da popravi te razmere.

Naslednje nerešeno vprašanje predstavljajo okoljska območja, vzpostavljena v številnih evropskih državah. Glede na raziskave 40 % voznikov ne bi prepoznalo znakov ali pa bi v ta območja vstopili brez dovoljenja. Zdi se, da je pridobivanje denarja v ospredju čezmejnega izvrševanja nadzora na področju varnosti v cestnem prometu, kot je bilo z dobičkonosnim izrekanjem okoljskih kazni. Pri tem se v postopku zanemarijo drugi ukrepi za spodbujanje varnosti v cestnem prometu in prav zaradi tega sem zavrnil to poročilo.

Seán Ó Neachtain (UEN), v pisni obliki. – (GA) Močno podpiram to poročilo, ki je namenjeno izboljšanju irskih cest. Daje priložnost za izrekanje čezmejnih kazni voznikom, ko bo vzpostavljena mreža baze znanja EU. To omrežje bo različnim državam članicam omogočilo, da izmenjujejo informacije, povezane s tujimi vozniki, ki so kaznovani zaradi prekoračitve dovoljene hitrosti, vožnje pod vplivom alkohola, neuporabe varnostnega pasu ali vožnje skozi rdečo luč. Ti storilci bodo obveščeni o svojih finančnih kaznih.

Ta skupni pristop je korak naprej v zvezi z izrekanjem kazni tistim, ki na cesti ne upoštevajo pravil. Zaradi tega bodo irske ceste varnejše. Izrečena bo kazen, ki bo zaustavila voznike, ki ne spoštujejo pravil.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Najprej želim čestitati poročevalki za težko delo pri tem dokumentu, nato pa želim čestitati celemu Parlamentu, ker je podprl to močno stališče, poslano Svetu glede na težave, na katere je ta predlog tam naletel.

Čezmejno uveljavljanje mora veljati za celotno EU, če resno mislimo glede zmanjšanja števila prometnih nesreč in smrtnih žrtev. Nesmiselno je, da lahko državljani, ki vozijo zunaj svoje države članice, zaničujejo prometne predpise o prekoračitvi dovoljene hitrosti, vožnji pod vplivom alkohola, neuporabi varnostnega pasu ali vožnji skozi rdečo luč, ne da bi bili za to ustrezno kaznovani.

Verjamem, da je to pomemben korak k boljšemu sodelovanju organov pregona, kar bo, upajmo, pripeljalo do popolnoma usklajenega uveljavljanja varnosti v cestnem prometu po EU.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo o predlogu direktive o lažjem čezmejnem pregonu na področju varnosti v cestnem prometu. 70 % prometnih nesreč je posledica prekoračitve dovoljene hitrosti, vožnje pod vplivom alkohola, vožnje skozi rdečo luč ali neuporabe varnostnega pasu. Med nekaterimi državami članicami že obstajajo dvostranski sporazumi o čezmejnem pregonu v primeru kršitve predpisov o varnosti v cestnem prometu, vendar pa skupni evropski okvir še ne obstaja. Omeniti želim, da se predlog direktive nanaša le na finančne kazni. Verjamem, da bo predlog Komisije znatno prispeval k ohranjanju človeških življenj. Žalostno je, da v Evropi približno 43 000 ljudi, kar ustreza prebivalstvu srednje velikega evropskega mesta, vsako leto umre zaradi prometnih nesreč, če pri tem ne omenimo 1,3 milijona ljudi, ki so vsako leto žrtve prometnih nesreč.

Prav tako obžalujem, da je Romunija s 13 % v lanskem letu zabeležila največje povečanje števila prometnih nesreč. Upam, da bo večina pozitivnih glasov v Evropskem parlamentu spodbudila Svet Evropske unije k hitrejšemu sprejemanju ukrepov, ki so potrebni za zmanjšanje prometnih nesreč. Da bi rešili človeška življenja, moramo ukrepati nemudoma.

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.35 in se je nadaljevala ob 15.00)

PREDSIEDSTVO: GOSPA ROTHE

podpredsednica

10. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

11. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

12. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

13. Letno poročilo Evropske unije o človekovih pravicah - Francoska pobuda pri OZN o dekriminalizaciji homoseksualnosti (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o izjavah Sveta in Komisije o letnem poročilu Evropske unije o človekovih pravicah in o Francoski pobudi pri OZN o dekriminalizaciji homoseksualnosti.

Imamo majhen problem: predstavnica Sveta gospa Yade se nam še ne more pridružiti. Je na letalu neke blizu Strasbourga, ki pa ne more pristati. Predlagam, da začnemo s Komisijo in nato nadaljujemo z razpravo, gospe Yade pa bomo potem dali besedo.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – (DE) Hvala, gospa predsednica. (FR) Gospe in gospodje, spet se končuje leto in spet bomo ob tej priložnosti obravnavali objavo letnega poročila o človekovih pravicah.

To srečanje ima še poseben pomen v letu 60. obletnice Splošne deklaracije o človekovih pravicah. Deklaracija z brezhibno enostavnostjo svojih 30 členov in univerzalno vizijo, ki jo pooseblja, se ni postarala. Poleg tega je še kako smiselna v svetu, v katerem so še vedno preveč ljudem vsak dan kršene temeljne pravice. Vsak tak posamezni primer nas opominja, da je treba opraviti še toliko dela, da bi pravice, določene v deklaraciji postale oprijemljiva stvarnost.

Tako kot celoten Evropski parlament danes zjutraj, sem bila tudi sama zelo ganjena zaradi prisotnosti večine prejemnikov nagrade Saharova, prav tako pa so me zelo ganile besede gospe Bonner. Občudujem vse zagovornike človekovih pravic.

Gospe in gospodje, letno poročilo o človekovih pravicah izpostavlja ukrepe, ki jih je pri uresničevanju tega cilja izvedla Evropska unija. Poudarila bi rada dva pomembna dogodka in dva izziva.

Prvi dogodek, ki ga želim omeniti je, da je Evropska unija v letu 2008 dosegla dober napredek pri utrjevanju svojih instrumentov zunanje politike, da bi se tako spopadla z diskriminacijo in nasiljem nad ženskami. Razen simboličnih razmer, kot so razmere v vzhodnem Kongu, nasilje nad ženskami še vedno predstavlja globalni problem.

Izvajanje resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov 1325 „Ženske, mir in varnost“ in 1820 „Nasilje nad ženskam“ še vedno ni zadovoljivo.

Generalni sekretar Združenih narodov Ban Ki Mun je pravkar podal pozitiven odgovor na zahtevo, ki sem mu jo izročila ob podpori 40 voditeljic, glede organizacije ministrske konference o izvajanju resolucije 1325 in 2010 in nad tem sem navdušena.

Iz te perspektive bomo okrepili sodelovanje Evropskih instrumentov. Svet je pravkar sprejel nov celovit pristop k izvajanju resolucij 1325 in 1820, ki se nanaša tako na operacije v zvezi z evropsko varnostno in obrambno politiko, kot tudi na instrumente Skupnosti. S tem bomo lahko izboljšali vključevanje vidika spola, od preprečevanja in kriznega upravljanja, do utrjevanja miru in obnove.

Evropska unija je v enakem duhu pravkar sprejela, v času francoskega predsedovanja, nove smernice Evropske unije o boju proti nasilju in diskriminaciji žensk.

Drugi dogodek, ki mi je zelo blizu, se nanaša na naše razprave o človekovih pravicah. V letu 2008 smo začeli z novimi dialogi s Kazahstanom, Kirgizistanom, Turkmenistanom in Tadžikistanom, ter tako dosegli naš cilj, v skladu s katerim smo želeli zajeti vse države srednje Azije. Prav tako smo letos izvedli dva obetajoča kroga pogovorov v našem novem dialogu z Afriško unijo.

Odločili smo se glede praktičnih podrobnosti petih novih dialogov v Latinski Ameriki. Bolj kot kadar koli poprej smo odločeni, da bomo vključili civilno družbo v pripravo, kot tudi v nadaljevanje dialogov. Ti dialogi niso enostavni – kot je pokazal nedavni dialog s Kitajsko – zato tudi toliko pozornosti namenjamo pomembnosti tehtanja vpliva teh prizadevanj. Določiti moramo, kako lahko izboljšamo povezavo med političnim sporočilom in oprijemljivimi ukrepi na terenu.

S tem bom prešla na dva izziva, ki sem ju prej omenila. Najprej želim spregovoriti o mnogostranskem izzivu. Delo Združenih narodov je ključnega pomena, saj je zagotovilo univerzalnosti človekovih pravic. Kako lahko izboljšamo učinkovitost Združenih narodov in našega prispevka k njegovemu delu? Zavezanost Evropske unije seveda daje rezultate, kot je vse večje število držav, ki podpirajo resolucijo o smrtni kazni ali sprejetje resolucij o Iranu, Južni Koreji in Burmi, pobude, ki jih je v New Yorku sprožila ali pa je pri njih sodelovala Evropska unija.

V kontekstu današnje skupne izjave Sveta in Komisije želim poudariti našo podporo francoski pobudi o spolni usmerjenosti. Komisija je v svojih stikih s tretjimi državami pripravljena izpostaviti ta vprašanja, vključno z dekriminalizacijo homoseksualnosti, v kontekstu medsebojnega spoštovanja, dovzetnosti in ustreznih običajev.

V Ženevi se bo začel univerzalni redni postopek preverjanja. Vendar pa zaradi teh rezultatov ne smemo pozabiti na vse večje težave, ki jih ima Evropska unija v vlogi graditeljice mostov v okolju ZN, ki je zelo polarizirano in kjer države ukrepajo po blokih. Priporočila, navedena v poročilu gospe Andriksen, o sprejetju katerega se bo vaš Parlament odločal januarja, bi bila v veliko pomoč pri našem nadaljnjem razmišljanju.

Drug izziv predstavlja izziv učinkovitosti. Evropska unija pospešuje svoje dejavnosti v korist človekovih pravic v vse večjem številu držav. Kako lahko izboljšamo učinkovitost? Zagotoviti moramo poglobitev povezanosti med našimi različnimi instrumenti, da bi tako služili našim prednostnim nalogam, pa naj bo to v političnem dialogu ali v diplomatskem delovanju, in evropskim instrumentom za demokracijo in človekove pravice, volilna opažanja ali celo vključevanje vidika človekovih pravic v naše druge zunanje politike.

Cilj naše skladnosti, s tem pa tudi povečane učinkovitosti, mora biti glavna skrb vseh institucij.

Laima Liucija Andriksenė, v imenu skupine PPE-DE. – (LT) Nepredstavljivo bi bilo, če bi Evropski Parlament razpravljal o človekovih pravicah v svetu danes, ne da bi pri tem omenili Huja Jiaja. Pred nekaj urami smo vsi sodelovali v ganljivi proslavi, ki se je Hu Jia ni mogel udeležiti, vendar pa bodo danes ljudje po vsem svetu slišali o njegovem delu in prizadevanjih na področju varstva pravic ljudi, obolelih z AIDSOM ter boju za varstvo okolja na Kitajskem. Pred nekaj tedni sem bila na Kitajskem in se prepričala, kako upravičeno se Hu Jia bori za varstvo okolja. Grozno je, da zaradi ogromne onesnaženosti ni mogoče videti sonca na nebu. Vendar pa moramo danes omeniti tudi prejšnje prejemnike nagrade Saharova: San Suu Kyi iz Burme, Oswalda Payo in Dame v belem. Danes jih vse pogrešamo v Evropskem parlamentu, ponovno pa moramo obravnavati nezadovoljive razmere na področju človekovih pravic na Burmi in Kubi.

Pred tednom smo omenili 60. obletnico Splošne deklaracije o človekovih pravicah, vendar pa moramo danes priznati tudi, da številne države ne spoštujejo človekovih pravic, ter da jih tudi grobo kršijo. Razpravljamo o Letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu za leto 2008. Celovito odraža probleme, povezane s človekovimi pravicami. Evropskemu svetu in Komisiji je treba čestitati za pripravo tega odličnega dokumenta. Izpostavila bi rada nekaj stvari. Prvič, kot je omenila že gospa Ferrero-Waldner, Svet Združenih narodov za človekove pravice in vloga Evropske unije v njem, kot tudi splošna vloga Združenih narodov pri varstvu človekovih pravic v svetu. Drugič, ključne točke politike Evropske unije o smrtni kazni in njihovo izvajanje. Tretjič, dialogi in posvetovanja na temo človekovih pravic.

Kolegi, zelo pomembno je, da pripravimo Svet Združenih narodov za človekove pravice k enostranski in namenski uporabi pooblastila, ki so mu ga podelili Združeni narodi, da bi zaščitil človekove pravice in zagotovil kar največjo preglednost ustanov ter udeležbo civilne družbe pri njegovem delu. V imenu vseh nas želim pozvati institucije Evropske unije, da skladno sodelujejo za zaščito človekovih pravic v svetu.

Raimon Obiols i Germà, v imenu skupine PSE. – (ES) Komisarka, vse kar ste pojasnili, v celoti drži. Popolnoma se strinjamo s tem. Prav tako se strinjamo z vašimi ugotovitvami: Biti moramo bolj dosledni.

Vendar pa obstaja točka v zvezi z vprašanjem doslednosti, ki jo želim v tem kratkem času, ki nam je na voljo, da spregovorimo, izpostaviti. Na področju človekovih pravic v svetu se od Evrope veliko zahteva, prav tako pa je Evropa deležna številnih kritik na področju človekovih pravic v svetu. Ljudje pravijo, da Evropa uveljavlja svoja načela samo takrat, kadar je to primerno, ali samo v korist svojih državljanov. Edini odziv na te zahteve in kritike je doslednost med zunanjimi in notranjimi politikami EU na področju človekovih pravic.

Ne moremo biti verodostojni v svetu, če ukrepi, ki jih sprejemamo, predvsem pri upravljanju priseljevanja in v naših politikah, kot odgovor na tragične dogodke, ki so posledica terorizma, niso ravno zgledni z vidika človekovih pravic.

To, komisarka, je osnovno, temeljno vprašanje: doslednost z vidika človekovih pravic med zunanjimi in notranjimi politikami EU.

Ob tem je mogoče treba izpostaviti dve prednostni nalogi in temu bom namenil čas, ki mi je še na voljo. Boj proti smrtni kazni je nekaj, na kar bi lahko naše prihodnje generacije gledale, kot na izjemen dosežek. To je izvedljiv cilj in osredotočiti se moramo nanj. Drugič, veseli me, da je bila v času francoskega predsedovanja izboljšana feminizacija politike človekovih pravic Evropske unije in sicer s posebno politiko na tem področju človekovih pravic žensk.

Marco Cappato, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, tudi jaz se želim zahvaliti poročevalki gospe Andriksen za delo, ki ga opravlja v zvezi z vprašanjem vloge Evropske unije v Združenih narodih.

Ni dovolj časa, da bi se spuščal v podrobnosti celotnega poročila, ki ga je Svet predstavil o človekovih pravicah. Menim, da je ključno vprašanje spoštovanje naših lastnih pravil, predvsem pa mehanizmov, vzpostavljenih v določbah o človekovih pravicah v sporazumih o sodelovanju, vendar pa bomo morali obravnavati in razširiti to temo, ko bomo govorili o poročilu, ki ga je pripravil gospod Obiols i Germà.

V tem kratkem času, ki mi je še na voljo, želim za zapisnik izraziti čestitke in pohvale francoskemu predsedstvu in gospe Yade, da so v ZN sprožili pobudo o splošni dekriminalizaciji homoseksualnosti. Na to gledam kot na zelo pomembno politično pobudo, ki jo je treba še toliko bolj pohvaliti zaradi dejstva, da je bila že zagotovljena podpora 60 držav.

Slišali smo gospo Ferrero-Waldner in pozdravljamo njene besede in njeno zavezanost. Ni pomembno le, da je Evropska unija o tem enotnega mnenja, ampak tudi, da odigra podobno vlogo, kot jo je odigrala pri vključevanju drugih držav na drugih celinah, da bi dosegli univerzalen moratorij na smrtno kazen. To je bila ključna strategija.

V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sveti sedež, država Vatikan, ki ni delovala v funkciji verskega subjekta, s katerim imamo kulturni dialog, ampak kot država, ki v Združenih narodih sodeluje kot opazovalka, sprožil trd, kritičen napad proti francoski pobudi. Verjamem, da moramo z odkritostjo ki je v mednarodnih odnosih potrebna, opozoriti državo Vatikan, da je dekriminalizacija homoseksualnosti za nas pomembna, da gre za vprašanje človekovih pravic in da je treba nasprotovanje, ki ga stopnjujejo, odločno zavrniti.

Hélène Flautre, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, sramotno je, da vodimo to razpravo v odsotnosti Sveta, prav tako kot je obžalovanja vredno – saj ne gre za 15 minutno zamudo, ampak skoraj

štiriurno zamudo –, da smo danes skupaj z Evropsko komisijo podeliti to nagrado Saharova brez navzočnosti Sveta

Opozorila bi rada na nujno zadevo. Včeraj je Izrael posebnemu poročevalcu Združenih narodov zavrnil dostop do palestinskega ozemlja. Menim, da je to skrajno nasilno dejanje, na katerega se morata Svet in Komisija nemudoma odzvati, predvsem pa mora biti v zvezi s krepitvijo odnosov med EU in Izraelom sporočilo popolnoma jasno in nemudoma izročeno.

To poročilo je – tako kot vsako leto – dober dokument, saj predstavlja izjavo o dejavnosti, ki je kot delovni dokument skrajno uporabna, vendar pa istočasno ne vsebuje vseh elementov kritične analize, presoje vplivov in strategij, ki jih je sprejel Svet za popolno vključevanje človekovih pravic v okvir, na primer, naših energetskih politik, naših trgovinskih politik in varnostnih politik.

Parlament je to nalogo opravil. Gre za občutljivo zadevo in kar lahko slišite, ni vedno prijazno. Vendar pa moramo povedati, da se je na primer ideja o mreži nagrade Saharov porodila v tem poročilu in na podlagi te študije. Danes je ta mreža izoblikovana v deklaraciji ob 20. obletnici, na mizi pa so številni predlogi, vključno s pisarno nagrade Saharova, potnih listov Saharova in skladom Saharova za pomoč našim nagradam in zagovornikom človekovih pravic po svetu. Idej vsekakor ne manjka.

Veseli me, da je bila ta predstavitev podana skupaj z naslednjim poročilom o temeljnih pravicah v Uniji. Gospod Obiols i Germà ima prav. Ključna naloga Unije je, da svoje dosežke poveže znotraj in svoje cilje navzven. Gre celo za ključno zagotovilo v zvezi z njeno verodostojnostjo.

Povedati želim, da se moramo odzvati na prekomerne kritike, ki prihajajo iz vseh celin in vseh mednarodnih organizacij v zvezi z azilom in politiko priseljevanja Evropske unije. Ustrezno se moramo odzvati na skladnost držav članic Evropske unije v boju proti terorizmu, v katerem je bilo dopuščeno izročanje in mučenje številnih domnevnih teroristov.

Vittorio Agnoletto, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pozorno sem prisluhnil izjavi komisarke. Res je, da je bilo doseženega kar nekaj napredka, pa vendar vas moram opozoriti komisarka, da demokratična določba, ki jo je odobril Parlament pred tremi leti, še vedno ni bila vključena v trgovinske sporazume z vsemi državami, kot je zahteval Parlament.

Še vedno se uporabljajo dvojni standardi – strogost do šibkih in popustljivost do močnih, glede na to, kar Evropi najbolj ustreza v teh trgovinskih sporazumih, vendar pa se dvojni standardi uporabljajo tudi v drugih razmerah. Sklicujem se na zadevo, ki je bila že omenjena: stališče države Vatikan proti predlogu o dekriminizaciji homoseksualnosti je sramotno in nesprejemljivo. Nesprejemljivo je, da morajo evropske institucije skoraj vsak teden podati pritožbe proti tistim državam, ki še naprej sodno preganjajo ljudi, katerih edini zločin je, da so homoseksualci, pa vendar molčijo, ko Vatikan in njegov predstavnik v ZN zavzameta tako resno in škodljivo stališče o človekovih pravicah.

Gre za stališče, ki je v nasprotju s Splošno deklaracijo o človekovih pravicah, ki letos praznuje 60. obletnico. Izjava Vatikana je v nasprotju z bistvom, in sicer da so človekove pravice nedeljive, univerzalne in jih je treba varovati, ne glede na spolno usmerjenost, raso, barvo kože in tako dalje.

Predsednika pododbora za človekove pravice sem prosil, naj pozove predstavnika države Vatikan, da se udeleži enega izmed srečanj pododbora, ter spregovori o tem odnosu in s pododborom o tem tudi razpravlja. To bi morali vedno početi z vsemi državami, ki imajo v Evropski uniji diplomatske predstavnike. Prav tako želim jasno povedati, da je bil poskus pomiriti strasti s preprosto izjavo, da Francija še ni predložila dokumenta, resnična napaka, saj to ne spremeni dejstva: država Vatikan ni preklicala resnih izjav, ki jih je podala.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, za trenutek razmislimo o naslednjem: človekove pravice, ki izhajajo iz zapisanih ali nenapisanih socialnih sporazumov in katere včasih poimenujemo tudi naravni zakoni, predstavljajo podlago za družbeno sobivanje. Nobenega dvoma ni, da je resničnost drugačna.

Koncept človekovih pravic je bil sedaj razširjen in pokriva nove vidike, njegova opredelitev je postala semantično bogatejša in naša naloga je, da ščitimo te pravice. Zdi se, da je globalno na tem področju prišlo do napredka, vendar pa totalitarni režimi še danes ostajajo žalostno dejstvo. Boriti se moramo za vsako osebo, vsakega posameznika, vsakega pogumnega zagovornika, ki predstavlja vest milijonov, saj je več milijonov ljudi pogosto preveč prestrašenih, da bi spregovorili, tudi če trpijo. Zdi se, da se vsaj nekateri režimi odzivajo na naše odločitve s tem, ko protestirajo proti našim resolucijam in deklaracijam, ki obsojajo njihova dejanja. Ne smemo si dovoliti, da bi nas ti odzivi ustražovali. Na ta način se povečuje ozaveščenost ljudi.

Poudariti želim, da večja, ko bo ozaveščenost o teh vprašanjih, boljše možnosti imamo, da bomo vzpostavili skupno fronto z namenom izgradnje pravične družbe.

Vlaganje v človekove pravice predstavlja prednostno nalogo moje skupine, kar bi moralo veljati tudi za celoten Evropski parlament. Naj bo nagrada Saharova naša zastava, ki predstavlja našo skrb za temeljne vrednote normalnega in veselega življenja vsakega posameznega človeka na Zemlji.

Richard Howitt (PSE). - Gospa predsednica, Evropski parlament bi moral pozdraviti letno poročilo EU o človekovih pravicah. Vendar pa bi morali ponovno pozvati k večjemu poudarku na doseganju konkretnih rezultatov na terenu in postavljanju človekovih pravic v ospredje v celotnem sistemu Evropske unije. Pozdravljam velik dosežek leta – resolucijo o prepovedi smrtnih kazni, ki jo je podprla EU in ki so jo predložili naši kolegi v portugalskem predsedstvu – pa vendar je bilo usmrčenih več kot 1 200 ljudi v 24 državah sveta in ta kampanja se mora nadaljevati.

Še veliko moramo storiti glede prepoznavnosti. Obžalujem, da je prejšnji teden Komisija 16 državam odobrila ugoden trgovinski status GSP+, kljub dokumentiranim dokazom, ki jih je prejela glede zlorab človekovih pravic, kršitev delovnega prava in celo umorov v državah, kot sta Kolumbija in Šrilanka.

Če se ozremo v prihodnost, bi si morala Evropska unija sedaj na začetku prihajajoče administracije Združenih držav Amerike prizadevati za obravnavo njihovega sodelovanja s Svetom ZN za človekove pravice. V času do ponovnega pregleda s strani Generalne skupščine v letu 2011 bi se morali dogovoriti o jasnih ciljih Sveta.

Sarah Ludford (ALDE). - Gospa predsednica, naj najprej izrazim strinjanje s tem, kar je povedal moj kolega Marco Cappato, ki je pozdravil prizadevnost v ZN, da bi bilo mogoče doseči dekriminalizacijo homoseksualnosti po svetu. Tudi sama to močno podpiram.

Želela sem spregovoriti – tu se strinjam s Héléne Flautre – o popolnoma škandalozni odsotnosti Sveta in predsedstva danes zjutraj na podelitvi nagrad Saharov. Velika škoda je, da predsedstvo ni bilo prisotno in slišalo ganljivega in pogumnega sporočila žene Hu Jiaja. Menim, da bi to lahko pripeljalo do ponovnega razmisleka o naših odnosih s Kitajsko.

Vendar sem želela povedati nekaj tudi o mučenju. Junija je EU na mednarodni dan podpore žrtvam mučenja izpostavila prednostno nalogo, ki jo pripisuje globalnemu izkoreninjenju mučenja, hkrati pa je vse države pozvala, naj podpišejo in ratificirajo OPCAT, Opcijski protokol h Konvenciji proti mučenju. Zakaj se je torej temu popolnoma zavezalo le devet držav EU, medtem ko je še 12 držav v procesu ratifikacije? Kaj pa preostalih šest držav? Ali obstaja skupno stališče? In če ne, zakaj ne?

V isti deklaraciji v juniju je EU obsodila vse ukrepe, namenjene odobravanju mučenja in drugih oblik trpinčenja. Zakaj dve leti od tega še vedno ni ustreznega in celovitega odgovora na poročilo Parlamenta glede evropskega sodelovanja pri izredni predaji? Pravica bo sedaj prišla na dan v Washingtonu, prav tako kot tudi iz Odbora senata za oborožene sile. Če države EU ne bodo same priznale, bodo njihove umazane resnice tako ali tako razkrili na drugi strani Atlantika.

Zakaj se ne odzivamo na prošnjo ZDA in portugalskega zunanjega ministra, da bi pomagali pri premestitvi pripornikov iz Gvantanamo? Pomagati bi morali novemu predsedniku Obami pri zaprtju tega strašnega poglavja v ameriški in evropski zgodovini.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Gospa predsednica, poročilo, ki ga danes obravnavamo, pokriva številna vprašanja, neposredno povezana z izraelsko-palestinskimi razmerami. Od 12 omenjenih akcijskih načrtov iz evropske sosedске politike, sta dva namenjena Izraelu in zasedenemu palestinskemu ozemlju.

Posebej v zvezi s tem poročilo navaja, da je prišlo do „znatnega poslabšanja razmer na področju človekovih pravic, predvsem v zvezi s pravico do življenja, osebne varnosti in pravico do osebne svobode in varnosti (kar se predvsem nanaša na aretacije, pridržanje, postopke preverjanja, ter na mučenje in trpinčenje v času zasliševanja). Za kršitve človekovih pravic so odgovorne tako palestinske, kot tudi izraelske oblasti.“

Zelo sem bil vesel razumnega in razumevajočega načina pretežnega dela korespondence s strani ljudi, ki so očitno zelo prizadevni in ganjeni zaradi zaskrbljujočih razmer v regiji. Te zadeve se izpostavljajo na splošno z Izraelom na srečanjih rednega političnega dialoga, predvsem pa na srečanjih neuradne delovne skupine EU-Izrael o človekovih pravicah.

Prav zaradi tega močno podpiram nadaljevanje dialoga z Izraelom in ostro obsojam zlorabe človekovih pravic na obeh straneh. V tem času pa z učinkovito pomočjo še naprej pomagajmo trpečim ljudem v Gazi in na Zahodnem bregu.

Imamo načrt, v katerega sta vključena EU in ZDA. Z izvolitvijo novega predsednika ZDA je čas, da postavimo to vprašanje na vrh našega načrta odnosov s tujino. Nujno moramo doseči rešitev med dvema državama ob popolnem upoštevanju človekovih pravic in vseh resolucij ZN.

Ana Maria Gomes (PSE). - Gospa predsednica, nagrada Saharova, ki jo je ta Parlament podelil Huju Jiaju v imenu vseh zagovornikov ljudi na Kitajskem in Tibetu, postavlja človekove pravice v samo središče odnosov EU-Kitajska, ne glede na želje voditeljev v Evropi in Pekingu.

Kot so povedali drugi kolegi, EU ne more spodbujati pravne države in človekovih pravic po svetu, če ni dosledna pri njihovem spoštovanju v Evropi in njenih zunanjih odnosih. Žal letno poročilo o človekovih pravicah za leto 2008 dokazuje, da evropske vlade in institucije še naprej vztrajajo in skrivajo resnico o evropskem prizanašanju zoprnim politikam Busheve administracije pri krhanju pravice in dopuščanju mučenja več tisoč mož, celo otrok, več let zaprtih v Guantánamu in skrivnih zaporih. Sramotno je, da je poglavje o posvetovanju EU Trojke in ZDA v zvezi s človekovimi pravicami, omejeno le na zaskrbljenosti EU glede „nekaterih praks in politik ZDA v okviru boja proti terorizmu“. To veliko pove o dvojnih standardih, hinavščini in prikrivanju. Vse dokler Evropejci ne bodo prevzeli svoje odgovornosti in sodelovali z izvoljenim predsednikom Obama pri razkrivanju resnice, zapiranju Guantánama in skrivnih zaporov ter odškodovanju žrtev, Evropi ne bo povrnjena moralna avtoriteta, politična verodostojnost ali učinkovitost pri spodbujanju človekovih pravic.

Eoin Ryan (UEN). - Gospa predsednica, upravičeno praznujemo 20 let nagrade Saharov, ki povsem upravičeno poudarja pogum številnih ljudi, ki so žrtvovali svoje življenje, da bi se zavzeli za človekove pravice.

Vendar gre več kot le za častne govore. Kot je dejal znan Irec, je vse kar zlo potrebuje za prevlado, da dobri ljudje ne storijo ničesar. Včeraj sem govoril z enim izmed prejemnikov nagrade, gospodom Salihom Osmanom, ki mi je povedal, da se letalski napadi na civiliste v Darfurju še vedno nadaljujejo in da je le malo zaščite za nedolžne ljudi. Da, nekaj napredka je bilo narejenega v smislu, da Mednarodno kazensko sodišče ukrepa, vendar je treba storiti še veliko več, pa tudi Evropa mora storiti še veliko več.

Upam, da bo nov zagon, ki ga bo prinesla zaprisega Baracka Obame kot predsednika Združenih držav, pripomogel k ponovnemu pregledu mednarodnih prizadevanj, sodelovanja in ukrepov – resničnih ukrepov, kot je podpora pri vzpostavitvi območja v Darfurju, kjer leti niso dovoljeni – in da bomo v novem letu končno začeli delovati v skladu z našimi lepimi besedami in našo moralno odgovornostjo. Že smo stali ob strani in gledali, kako se je Zimbabve, ki je bil nekoč izvor hrane za Afriko, spremenil v smetišče celine. Kolikokrat bomo še rekli „nikoli več“?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, velikokrat sem že govoril o človekovih pravicah, predvsem o pravicah žensk in otrokovih pravicah, kot tudi o tem kako zagotoviti, da bi se državljani Evropske unije bolje zavedali vprašanj, ki se nanašajo na njihove pravice ali boj proti diskriminaciji. Prav tako moramo vztrajati na tem, da morajo države, ki želijo pristopiti k Evropski uniji, spoštovati temeljne človekove pravice v skladu s kölnskimi merili, kar bi pozitivno vplivalo na življenja več milijonov ljudi v Evropi in po svetu. Države članice morajo biti pri tem za vzgled.

Ta tema je neločljivo povezana z naslednjim vprašanjem – izraziti želim zaskrbljenost v zvezi z načinom delovanja nemških mladinskih služb za prostovoljno delo, poznanih pod imenom *Jugendamt*. Na Poljskem je bil pravkar razkrit primer, v katerega je bila vpletena mati, ki se je bila skupaj s svojim sinom prisiljena skriti pred očetom otroka, saj se je bala, da ji ga bo, kot nemški državljani, odvzel. Evropska komisija bi morala preiskati dejavnosti teh služb ter oceniti njihovo upoštevanje standardov, ki jih je določila Evropska unija.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Gospa predsednica, demokracija v Evropi temelji na zagotavljanju učinkovite zaščite temeljnih pravic in zagotavljanju, da so spodbujajo. To ima pomembno vlogo pri utrjevanju Evropskega območja svoboščin, varnosti in pravice. Potreba po zagotavljanju zaščite temeljnih pravic izhaja iz skupnih ustavnih tradicij držav članic, Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot tudi iz druge zakonodaje na področju mednarodnega prava.

Menim, da bi morali biti vsi cilji evropskih politik usmerjeni h krepitvi temeljnih pravic, ki so opredeljene v določbah Lizbonske pogodbe. Prav tako želim izpostaviti, da naših političnih dejavnosti na področju temeljnih

pravic ne moremo omejiti le na primere, ki pritegujejo največ javne pozornosti. Za ohranitev verodostojnosti Evropske unije v svetu, je pomembno, da se izogibamo dvojnemu standardu v naših zunanjih in notranjih politikah.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, to celovito poročilo jasno ponazarja, kako razširjeno je danes kršenje človekovih pravic v svetu. To je še posebej zaskrbljujoče 60 let po razglasitvi Splošne deklaracije o človekovih pravicah in predstavlja poziv, da moramo še podvojiti svoja prizadevanja. Tudi zaradi tega zagovarjam preoblikovanje trenutnega pododpora za človekove pravice v status polnopravnega odbora.

Danes smo nagrado Saharova podelili Hu Jiaju, ki zagovarja zadeve, povezane s človekovimi pravicami in okoljem na Kitajskem. Ker pa je v zaporu, te nagrade ni mogel osebno sprejeti. To je za Kitajsko sramotno. Poleg tega bo ta Parlament jutri razpravljal o kršitvah človekovih pravic v Rusiji. V naših odnosih z obema državama moramo več pozornosti namenjati še predvsem človekovim pravicam in ne le gospodarskim interesom.

Pozivamo k osvoboditvi Hu Jiaja na Kitajskem in Mihaila Kodorkovskega v Rusiji.

Jim Allister (NI). – Gospa predsednica, v razpravi o pravicah homoseksualcev imam občutek, da se v celoti pozablja na kršitev svobode izražanja številnih, predvsem pa svobode do izražanja verskega prepričanja o tej zadevi.

Verni ljudje, ki sprejemajo nauk biblije o temi homoseksualnosti, so obrekovani, ne, preganjani, ker si drznejo izraziti svoje prepričanje in to kar jim narekuje vest. Na Švedskem je bil duhovnik sodno preganjan, ker je navajal biblijo. V mnogih državah je bilo prepovedano branje cerkvenih spisov.

Pa vendar je bilo mogoče na lanskoletni paradi ponosa v Belfastu nositi plakat, na katerem je pisalo „Jezus je peder“, vendar ni nihče ukrepal zaradi podžigajočega zločina iz sovraštva. Zakaj? Ker se mi zdi, da so pravice te razvajene skupine povzdignjene nad pravice vseh ostalih in prav to je narobe.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospa predsednica, izpostaviti želim vprašanje, za katerega se zdi, da je v institucijah EU tabu in sicer vprašanje kolonizacije. Govorim o kolonijah, ki jih imamo države članice EU, na primer Britanija in Francija, ki imata več deset kolonij po svetu, dve izmed njih v moji državi, Cipru, pa vendar ti ljudje nimajo demokratične pravice, da izvolijo svojo vlado. Večini izmed njih vladajo guvernerji, ki jih na primer imenuje Angleška kraljica. Vsakič ko vprašam gospo Ferrero-Waldner ali kogar koli drugega v Komisiji, zaprejo oči, zaprejo usta in zaprejo ušesa, od njih pa nobenega ustreznega odgovora.

Gospa komisarka, pozivam vas, da na to vprašanje odgovorite danes, tukaj: Ali odobravate, da imajo države članice EU kolonije v svetu v 21. stoletju?

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, naj najprej povem, da razumem težave naše kolegice Rame Yade, ko si prizadeva priti v Parlament. Včeraj sem morala čakati pet ur na let v Strasbourg. Mogoče ima tudi sama podobne težave, zato bodite potrpežljivi – nenazadnje gre za višjo silo.

(Vzkliki iz dvorane: „potujoči cirkus!“)

Pet ur ni normalno. Povedati želim le, da ne vem, kaj se ji je zgodilo, se je pa to zgodilo meni in zelo vesela sem bila, da včeraj nisem imela sestankov, saj bi se to lahko zgodilo tudi meni. Želela sem le izraziti podporo v zvezi s tem.

Drugič, ta dialog o človekovih pravicah in poročilo o človekovih pravicah predstavljata eno izmed naših glavnih skrbi. Pokazala bi vam rada novo poročilo EU. Ko sem nastopila funkcijo komisarke, smo imeli ločena poročila Sveta in Komisije, sedaj pa sem zelo vesela, da vam lahko pokažem, da sta Svet in Komisija to poročilo pripravila skupaj. Predgovor smo pripravili Bernard Kouchner, Javier Solana in jaz. Zelo pomembno je pokazati, da pri tem resnično sodelujemo.

Kot sem navedla v svojih uvodnih pripombah, si zelo močno prizadevamo, da bi dosegli napredek na poti spodbujanja človekovih pravic. Prav tako pa se zavedamo, da je lahko kozarec na pol prazen ali pa na pol poln. Še veliko je treba storiti in zelo ganljivo je bilo videti številne zagovornike človekovih pravic, ki so bili danes prisotni. Govorim o Eleni Bonner, vendar bi lahko govorila o komur koli izmed njih in seveda je bil zelo ganljiv tudi video žene Hu Jiaja: zelo je bila pogumna.

Odgovoriti želim na nekatera vprašanja. Ne morem odgovoriti na vsako vprašanje v imenu Komisije, vendar bom kar se da podrobno odgovorila.

Prvič, v zvezi s smrtno kaznijo naj povem, da smo se tega vprašanja lotili zelo zavzeto. Popolnoma nasprotujem smrtni kazni in v tem letu smo v ZN močno podprli resolucijo o prepovedi v različnih državah. Da, problem je še vedno prisoten: še vedno veliko usmrtitev izvede majhna peščica držav – Iran na eni strani, žal tudi Kitajska, obstajajo pa tudi številne druge. Še naprej se moramo boriti proti temu, tako da to nenehno izpostavljam v vsakem dialogu. Najpomembnejše je, da to storimo: vsaka usmrčena oseba je preveč.

V tem kontekstu naj povem, da smo si vsi prizadevali proti usmrtitvi Woja Weihana. Žal je bil usmrčen ravno na dan dialoga EU o človekovih pravicah s Kitajsko. To je bil grozen primer, kako ne upoštevamo eden drugega.

Drugič, naj povem gospodu Agnolettu, da so določbe o človekovih pravicah res zelo pomembne. Prav sedaj države članice in Komisija izvajajo obsežen pregled politike EU o standardnih političnih določbah v zunanjih sporazumih na splošno, da bi tako bilo mogoče doseči pravo ravnotežje med ključnimi, „nedotakljivimi“ načeli Evropske unije na eni strani in potrebi po določeni prožnosti pri pogajanjih o različnih delih na drugi strani, seveda pa si moramo prizadevati za doseganje sporazuma.

Ta pregled poteka. Prezgodaj bi bilo, da bi v tej fazi razpravljala o izidu, saj še nismo prišli do končnega rezultata, vendar pa je uporaba določbe o človekovih pravicah eno izmed zadev, ki jih pazljivo preučujemo. Politične določbe so v vseh političnih sporazumih in različnih sektorskih sporazumih in tam tudi morajo biti.

Moja naslednja pripomba se nanaša na Svet za človekove pravice. Gospa Andriksen, strinjam se, da bi lahko prišlo do večjega napredka in zaradi tega bomo vztrajali na tem, da imamo posebne poročevalce in mogoče tudi resolucije za države; mislim, da je lahko to v pomoč. Prav tako je zelo pozitivno, da so vsaka štiri leta podrobno preučene vse države in da je v to vključena tudi civilna družba. Povedati moram, da so bile do sedaj države zelo dobro pripravljene. To je pozitivno, obstaja pa tudi poglobljena razprava, ki se mora nadaljevati. Vsi vemo, da stvari niso popolne, vendar pa lahko stvari še dodatno izboljšamo.

Naj spregovorim nekaj besed o Kitajski in človekovih pravicah. Kot komisarka sem med drugimi državami odgovorna tudi za stike s Kitajsko in sem vedno zelo odprta za močne odnose s Kitajsko, ki temeljijo na medsebojnem spoštovanju. Vendar pa vam moram tudi povedati, da me skrbi nekakšno zaostrovanje kitajskega stališča do človekovih pravic, na kar kaže tudi usmrtitev Woja Weihana na dan dialoga o človekovih pravicah.

To je bilo potrjeno s tem, kar smo slišali danes in v zadnjih dneh, kot je zatiranje demonstracij v Pekingu ob 60. obletnici Splošne deklaracije o človekovih pravicah – o tem je bila podana tudi izjava predsedstva; blokiranje tujih spletnih strani – na primer, spletne strani BBC; in zelo negativno poročilo odbora Združenih narodov proti mučenju pred tremi tedni.

Vendar pa bi rada ponovila tudi besede Zeng Jinyan, žene Huja Jiaja, ki je danes zjutraj povedala, da se Kitajska z velikimi koraki pomika k odprti in demokratični družbi. Mislim, da to gibanje poteka. Obstaja še veliko drugih stvari, Kitajska je v zadnjih letih na primer naredila veliko na področju delavskih pravic. Pomembno je, da je prišlo do napredka, vendar obstajajo še številni drugi problemi, ki se nanašajo predvsem na izvajanje. Kot smo slišali, je treba včasih nekatere stvari še začeti izvajati, čeprav so zapisane.

Zaradi tega ponavljam, da smo pripravljeni zagotoviti strokovno znanje glede nadaljnjih zakonodajnih reform. Kot je povedal predsednik Pöttering, je Kitajska velika država. Imamo številne skupne interese in moramo sodelovati, vendar pa menim, da mi, Evropska unija, ne bi smeli sprejemati naglih odločitev. Premisliti moramo o nedavnih negativnih sporočilih, ki jih je posredovala Kitajska o človekovih pravicah, ki ogrožajo naše medsebojno zaupanje. Menim, da bi morala Kitajska sedaj, za povrnitev tega zaupanja, poslati nekaj pozitivnih signalov.

V zvezi z Guantánamom smo v številnih razpravah, ki so potekale tu in v katerih sem sodelovala tudi sama, večkrat pozvali k zaprtju Guantánama. Seveda prav tako pozdravljamo izjavo novoizvoljenega predsednika Baracka Obame, da si bo prizadeval za hitro zaprtje centra za pridržanje.

Pripravljeni smo sodelovati z administracijo ZDA pri iskanju načinov, kako rešiti praktična vprašanja, ki se bodo pojavila ob zaprtju Guantánama, kot je premestitev zapornikov v tretje države. Na primer, Evropska unija je nedavno izrazila pomisleke glede tajnega pridržanja in upamo, da bo novoizvoljeni predsednik izpostavil to vprašanje, države članice pa se bodo lahko nanj odzvale. Ne morem govoriti v imenu držav članic.

V zvezi z razmerami na Bližnjem vzhodu, predvsem v Gazi, zelo obžalujem ponovno nasilje v zadnjih dneh; obdobje petih mesecev zatišja, ki je bilo doseženo s premirjem, je bilo žal prekratko, a kljub temu zelo dobrodošlo. Zelo težko je bilo gledati ponoven izbruh nasilja. Obsodili smo nedavne raketne napade iz Gaze, istočasno pa smo obsodili tudi zaprtje mejnih prehodov.

Sama sem prosila izraelskega veleposlanika, naj pride v mojo pisarno. Jasno sem izrazila zaskrbljenost glede vprašanja v Gazi. Nismo mogli dobavljati goriva, ki ga običajno financiramo, nismo mogli omogočiti Agenciji ZN za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu, da bi normalno opravljala svoje delo. Predvčerajšnjem sem bila v New Yorku in o tem sem govorila z Generalnim sekretarjem ZN Ban Ki Munom. Skupaj s predsednikom Sveta Kouchnerjem sva pisala pismo izraelskim oblastem z namenom ponovne vzpostavitve financiranja. Razmere zelo pozorno spremljamo. Žal to sploh ni enostavno, v naših posvetovanjih in razgovorih pa vedno omenimo te stvari.

Sedaj bi se rada dotaknila usklajenosti, ki je bila omenjena med zunanjimi in notranjimi politikami. Da, mislim, da to drži. To je stališče, ki ga moramo zavzeti. Tega se je lotil Jacques Barrot. Skušal je doseči napredek pri vprašanju priseljevanja na način, ki več pozornosti namenja človekovim pravicam. Menim, da to povečuje našo verodostojnost, vendar pa je veliko tudi v pristojnosti držav članic, kar pomeni, da ni tako enostavno.

Pozdravljam državno sekretarko gospo Rama Yade.

Povem lahko le, da so pogovori o človekovih pravicah vzajemni: to pomeni, da rešujemo tudi vprašanja človekovih pravic v Evropski uniji in znotraj različni držav članic imamo strokovnjake s področja svobode, varnosti in pravic.

Tudi komisar ZN za človekove pravice predvideva vzpostavitev urada v Bruslju, tako da skušamo izboljšati usklajenost med notranjimi in zunanjimi politikami.

Tu bom končala. Žal mi je, da ne moremo povedati nič o kolonizaciji. To je zadeva držav članic. To zelo dobro vemo.

(Prekinitev s strani Mariosa Matsakisa)

Žal mi je, vendar ni v pristojnosti Komisije, da se vpleta v to vprašanje.

Rama Yade, predsednica Sveta. – (FR) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, zelo sem vesela, da lahko zastopam francosko predsedstvo Sveta Evropske unije in da spregovorim o napredkih, ki so bili v zadnjih mesecih doseženi na področju človekovih pravic.

Ker ste že izpostavili, se bom posebej osredotočila na pomembno vlogo smernic, ki služijo kot vodila pri izvajanju ukrepov Evropske unije na terenu.

Ker smo prav letos praznovali dvajseto obletnico Deklaracije Združenih narodov o zagovornikih človekovih pravic, naj spomnim, da se je Evropska unija posebej zavzela in pospešila dejavnosti, ki so v pomoč zagovornikom človekovih pravic, z dejavnostjo ali pa z javnimi izjavami. Evropska unija je prav tako posodobila svoje smernice v zvezi s tem vprašanjem, da bi tako okrepila podporo moškim in ženskam, ki se vsak dan borijo za vsesplošno prevlado človekove pravic.

Poleg obstoječih vprašanj smo letos pripravili osnutek smernic o diskriminaciji in nasilju nad ženskami.

Veseli me, da so poslanci v EP zadovoljni z njim. Svet je te smernice sprejel 8. decembra. To je bila ena izmed prednostnih nalog francoskega predsedovanja Uniji.

Prav tako želim pozdraviti dejstvo, da je Svet sprejel nove dokumente o izvajanju Resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov 1325 in 1820, kar bo omogočilo, da bomo z operacijami zunanje politike, varnostne politike in obrambne politike dobili trden nadzor nad problemom spolnega nasilja v času oboroženih spopadov, pa tudi okrepili aktivno sodelovanje žensk pri obnavljanju družb po prenehanju teh spopadov.

Poročilo za leto 2008, ki ga je pripravila Unija in ki navaja ukrep, ki ga je izvedla Evropska unija in njihov učinek, prav tako obravnava boj proti smrtni kazni. Zato je bila resolucija, ki je bila nadregionalna, vendar predložena na pobudo Evropske unije, in poziva k izvajanju splošne prepovedi glede smrtne kazni, sprejeta na Generalni skupščini Združenih narodov decembra 2007. Ta uspeh je bil se podkrepljen s sprejetjem, z zadovoljivo večino, nove resolucije, ki sledi istemu problemu, na 63. zasedanju Generalne skupščine, ki pravkar poteka.

Evropska unija prav tako izvaja približno 30 dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami, vključno s Kitajsko, državami srednje Azije in Afriške unije, v zadnjih šestih mesecih pa so bili vzpostavljeni novi dialogi.

Poročilo Unije prav tako določa še posebej aktivno vlogo Evropske unije na pristojnih mednarodnih forumih o človekovih pravicah, se pravi, v tretjem odboru Generalne skupščine Združenih narodov ali Svetu za človekove pravice.

V zvezi z vprašanji Darfurja, Burme ali krize s hrano, je Svetu za človekove pravice uspelo dokazati, da se lahko hitro odziva, čeprav bo treba opraviti še veliko dela, da bo mogoče okrepiti njegovo verodostojnost in učinkovitost.

Zavedam se, da je v začetku decembra vaš Odbor za zunanje zadeve sprejel osnutek poročila gospe Andrikiéné, ki zagovarja krepitev Sveta za človekove pravice, predvsem pa vloge, ki jo ima Evropska unija v njem. Zagotovim vam lahko, da se tudi Svet zavzema za to.

Prav tako moramo ostati izjemno previdni, da Svet za človekove pravice in drugi večstranski forumu ne bodo postali vsebinski trojanski konji, ki bi ogrozili univerzalnost človekovih pravic. Na ta način bo Evropska unija, ki se podaja na proces spremljanja Durbanske konference o rasizmu iz leta 2001, izjemno previdna, da ta proces ne bo pripeljal do spreminjanja besedil, ki so že bila dogovorjena in sprejeta, ali do priznanja konceptov, kot je žaljenje religije, kar bi škodilo svobodi izražanja. Prepričani ste lahko, da Evropska unija v tej točki ne bo popustila.

Prav tako bi rada izpostavila boj proti nekaznovanju. Veste, da letos praznujemo deseto obletnico sprejetja Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča. Zato je v imenu evropskih vrednot pomembno, da ponovno potrdimo svojo zavezanost boju proti nekaznovanju, saj mir brez pravice ne more obstajati. To Evropska unija potrjuje brez oklevanja, s tem, ko ponuja politično in finančno pomoč mednarodnemu kazenskemu pravosodju, ad hoc razsodiščem ali Mednarodnemu kazenskemu sodišču. Evropska unija s tem, ko izvaja akcije za dviganje ozaveščenosti v tretjih državah, da bi upoštevale Rimski statut, opravlja pogajanja o vključitvi določb v sporazume s tretjimi državami, da bi tako morale podpisati Rimski statut, ali sprejeti deklaracije, ki ponovno poudarjajo obveznosti sudanske vlade glede popolnega sodelovanja z Mednarodnim kazenskim sodiščem.

Na koncu želim izpostaviti vprašanje dekriminalizacije homoseksualnosti. Jutri bom v New York odnesla ta osnutek, ki so ga podprle številne evropske države, ki poziva k splošni dekriminalizaciji homoseksualnosti.

Opozorila bi vas rada, gospe in gospodje, da homoseksualnost ostaja zločin v 90 državah po svetu, v šestih izmed teh držav, pa se kaznuje s smrtno kaznijo. To pomeni, da moški in ženske ne morejo svobodno izražati svoje spolne usmerjenosti, ne da bi pri tem tvegali, da bodo privedeni pred sodišče. Prav zaradi tega smo lahko ponosni na to pobudo, ki jo je sprožila Norveška v letu 2006, jutri pa bom torej odšla v New York, da bi nas zastopala v dokončanju besedila in izrazila našo podporo, v upanju, da bomo imeli več, kot smo imeli pred dvema letoma. Videli bomo, ali to pobudo podpira kar največ držav.

Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, preden nadaljujemo z našo razpravo, bi se rada opravičila za zamudo. Letalo je vzletelo z zamudo in zato sem tudi zamudila. Resnično mi je žal zaradi tega, vendar verjamem, da bo v nadaljevanju naša razprava zato še bolj intenzivna.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 142)

Tunne Kelam (PPE-DE), v pisni obliki. – Postavljanje človekovih pravic v ospredje je bilo eno izmed ključnih vprašanj v preteklih letih. Prav tako pozdravljam vključitev ESPD v ta proces. Res ključnega pomena je, da bodo človekove pravice upoštewane pri vseh dejanjih EU.

Vseeno pa je treba poudariti, da mora postavljanje človekovih pravic v ospredje v odnosih s tretjimi državami veljati za vsakega partnerja EU, brez izjem. Sklicujem se na enega izmed zadnjih primerov, ko so bile človekove pravice vključene v trgovinski sporazum s Črno goro. Istočasno vaše poročilo izpostavlja, da se načrtne in resne kršitve človekovih pravic vsakodnevno nadaljujejo na Kitajskem, v Rusiji, Iranu in drugih državah, vendar se ta dejstva le redkokdaj upoštevajo pri razvoju gospodarskih odnosov s temi državami, Nesprejemljivo je, da se ista pravila drugače uporabljajo v različnih primerih.

Zaradi tega ostro pozivam Svet in Komisijo, da človekove pravice postavita v ospredje pri vseh vprašanjih, obravnavanih v zvezi s Kitajsko, Rusijo, Iranom in drugimi državami. Žal moramo ugotoviti, da dialog o človekovih pravicah ni obravnavan resno, na primer s strani Rusije. Institucije EU pozivam, da so vedno zahtevne in dosledne pri predstavljanju in ščitenju temeljnih vrednot Unije.

Katalin Lévai (PSE), *v pisni obliki*. – (HU) Pozdravljam zadnje poročilo Komisije o človekovih pravicah. Prvič zaradi tega, ker del, ki obravnava varstvo manjšin, namenja pozornost tudi največji evropski nadnacionalni manjšini, Romom. Zelo zanimivo pa se mi zdi, da je poročilo, čeprav so rasistični napadi in drugi etnično spodbujeni zločini vse pogostejši v zahodni, pa tudi v srednji Evropi, osredotočeno predvsem na Balkan, ki pa je jugo-vzhodni del Evrope. Veliko dela ni treba opraviti le v državah, ki se želijo pridružiti Evropski uniji, ampak moramo to delo opraviti tudi na domačem dvorišču. Menim, da še vedno nimamo čezmejnne pobude, ki bi kolektivno odpravila pomisleke nadnacionalnih manjšin. Po mojem mnenju si je obravnavanje pravic ljudstva, ki šteje 10 milijonov ljudi, zaslužilo v poročilu celo svoje poglavje, pri čemer pa je treba poudariti, da ne govorimo o eni sami homogeni etnični skupini. Prav tako obžalujem, da ni vključena študija socialnega vpliva gospodarske krize, vsaj so v takšnih primerih vedno najbolj ogrožene ranljive družbene skupine. Vendar pa menim, da si obravnava vprašanj, povezanih z invalidnostjo v Evropi, zasluži pozornost. Hvalevredno je, da Komisija sedaj pripravlja osnutek sklepov Sveta, ki se nanašajo na sprejetje Konvencije Združenih narodov z dne 8. avgusta 2008 o pravicah invalidov in njenega neobveznega protokola. V zvezi z vsebino konvencija predstavlja znatno spremembo, saj invalidnosti ne obravnava le kot družbeno in zdravstveno vprašanje, ampak tudi kot pravno vprašanje in vprašanje človekovih pravic. Ta dokument bo olajšal stvari za 650 milijonov invalidnih ljudi po svetu, od katerih jih je 50 milijonov Evropejcev. Zdi se mi pomembno, da spodbujamo, ščitimo in jamčimo popolno in enakovredno spoštovanje vseh človekovih pravic in svoboščin naših državljanov, ki so invalidni.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (FI) Evropska unija je eden izmed glavnih mednarodnih akterjev na področju človekovih pravic. Delo Unije, ko zagovarja človekove pravice, zagotavlja razvojno pomoč in varuje vrednote demokracije, je obsežno. Letno poročilo EU o človekovih pravicah, ki je bilo pravkar objavljeno, obravnava večfunkcijsko delo Unije na področju človekovih pravic.

Poročilo EU o človekovih pravicah za leto 2008 navaja številne pozitivne korake, ki so bili globalno izvedeni za zagotavljanje človekovih pravic. Žal so ti koraki še vedno majhni v primerjavi s celotno situacijo in treba bo opraviti še veliko dela, da bi lahko temeljne človekove pravice povsod po svetu postale resničnost.

Generalni sekretar ZN Ban Ki Mun nas je prejšnji teden, ko je govoril ob 60. obletnici Splošne deklaracije ZN o človekovih pravicah, spomnil, da je sedaj Deklaracija o človekovih pravicah prav tako nujno potrebna, kot je bila leta 1948, ko je bila pripravljena. Povedal je: „Izzivi, s katerimi se danes soočamo, so ravno tako težki, kot so bili izzivi, s katerimi so se soočali pripravljalci osnutka deklaracije“.

Kljub vsemu pomembnemu delu, bi se morala EU res ustaviti in resno preučiti svoje ukrepe na področju človekovih pravic. Žal njeni politiki o človekovih pravicah še vedno manjka tista odločnost, usklajenost in vztrajnost, ki jo pričakujemo od močnega zagovornika človekovih pravic.

Zaustaviti je treba to postopno zmanjševanje mednarodnih človekovih pravic. Kot unija držav, ki temelji na vrednotah, je EU še posebej dolžna, da zagotovi vzpostavitev človekovih pravic po svetu. Same deklaracije, brez konkretnih dejanj, so le prazne besede.

PREDSEDSTVO: GOSPA MORGANTINI

podpredsednica

14. Razmere na področju temeljnih pravic v Evropski uniji v obdobju 2004–2008 - Evropsko območje svobode, varnosti in pravice (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o:

- poročilu (A6-0479/2008) gospoda Catanie v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o razmerah na področju temeljnih pravic v Evropski uniji v obdobju 2004–2008 (2007/2145(INI)),

vprašanju za ustni odgovor Svetu o evropskem območju svobode, varnosti in pravice (FSJA): Napredek v letu 2008, ki ga je zastavil gospod Deprez v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (O-0128/2008 – B6-0489/2008),

vprašanju za ustni odgovor Svetu o napredku v letu 2008 na področju evropskega območja svobode, varnosti in pravice (FSJA), ki ga je zastavil gospod Deprez v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (O-0133/2008 - B6-0494/2008).

Giusto Catania, poročevalec. – (IT) Gospa predsednica, predsednica Sveta, komisarka, gospe in gospodje, pred 60 leti je Splošna deklaracija o človekovih pravicah sprožila globalno revolucijo ter tako potrdila preroško napoved Immanuela Kanta, filozofa, da je kršitve pravic v eni sami državi treba čutiti, kot da so bile izvedene v katerem koli drugem delu sveta.

Revolucija človekovih pravic je pred mednarodno skupnost postavila dva med seboj tesno povezana koncepta. Prvi je, da nihče ne sme ali ne bi smel razlikovati med državljani in tujci, moškimi in ženskami, belci in temnopoltimi, kristjani in judi, muslimani in nemuslimani, verniki ni neverniki. Na kratko, potrjuje enakost za vse pri uveljavljanju njihovi pravic. Drugi koncept je ta, da človeštvo samo predstavlja jamstvo za dostojanstvo in zaradi tega nihče ne sme biti obravnavan na nedostojanstven način, niti najhujši kriminalci. Kot je povedal Kant, zlobnemu človeku ne moremo odreči spoštovanja, ki mu gre kot človeku.

Evropska unija šteje kot glavni dom ali svetišče varstva človekovih pravic. Učinkovito varstvo in zagovarjanje temeljnih pravic mora biti temelj demokracije v Evropi. Izvajanje temeljnih pravic mora biti cilj vseh evropskih politik in v ta namen jih morajo institucije EU aktivno zagovarjati, jih varovati in jih v celoti obravnavati pri pripravi in sprejemanju zakonodaje, pripravi podpore dejavnostim Agencije za temelje pravice. Ta agencija lahko poskrbi, da bo Listina o temeljnih pravicah EU učinkovita, istočasno pa lahko zagotovi skladnost s sistemom, vzpostavljenim z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Žal nam znotraj Evropske unije ni vedno uspelo, prek političnih odločitev vlad in zakonodajnih dejavnosti, ki so jih opravili te vlade, zagotoviti varstva in spodbujanja temeljnih pravic. Evropski parlament šest let ni sprejel poročila o statusu temeljnih pravic v Evropski uniji, medtem ko smo bili vedno hitri pri grajanju kršitev temeljnih pravic zunaj našega ozemlja. Ne moremo opozarjati, upravičeno, le na Guantánamo, Abu Ghraib, kršitve v Kolumbiji in na Kitajskem, hkrati pa ignorirati kršitve, ki se dogajajo v naših državah.

Strinjam se s tem, kar je danes povedala komisarka Ferrero-Waldner: nenehno si moramo prizadevati za doslednost med zunanjimi in notranjimi politikami Evropske unije. Podrobna analiza stanja temeljnih pravic v Evropski uniji lahko potrdi nedobrodošle sklepe, da so v Evropi človekove pravice pogostokrat varovane le na papirju. Da bi podprli to trditev, se moramo ozreti le na položaj razseljenih oseb, narodnostnih manjšin, Romov, oseb brez državljanstva, beguncev, prosilcev za azil in gospodarskih priseljencev.

Jutri je mednarodni dan priseljencev, konvencije Združenih narodov pa še vedno ni ratificirala niti ene država članica. V zadnjih letih smo analizirali obseg razkroja administrativnih centrov za priseljence, ki so z vidika zakonodaje in življenjskih pogojev prave črne luknje, v katerih so moški in ženske pogostokrat obravnavani na nehuman in ponižujoč način, brez potrebnih pravnih varnostnih ukrepov, predvidenih v zakonih, ki so pogostokrat nesprejemljivi in ki istočasno omogočajo zlorabe in nekaznovanost.

Stanje človekovih pravic v Evropski uniji vsekakor ni zadovoljivo in to je razvidno tudi iz letnega poročila Amnesty International. Zaradi tega si moramo prizadevati za izvajanje aktivne politike, s katero bomo preprečili sistematično kršitev pravic, ki bi morale biti uradno zajamčene in varovane kot nedotakljive.

Zaradi tega pozivam Svet – ob tem bom izkoristil priložnost, ker je prisotna državna sekretarka –, da v prihodnja letna poročila o človekovih pravicah v svetu vključimo, poleg analize razmer v svetu, tudi analizo vsake države članice, tako da bi se lahko – pravkar bom zaključil, gospa predsednica – izognili uporabi dvojnih standardov. Kakšno Evropo si želimo? Gre za vprašanje, na katerega odgovor poskuša najti to poročilo, za katerega imam čast biti poročevalec.

Gérard Deprez, avtor. – (FR) Gospa predsednica, gospa Yade, gospod Barrot, gospe in gospodje, danes imamo zadnjo razpravo v tem mandatu Parlamenta o napredku, ki je bil dosežen na področju evropskega območja svobode, varnosti in pravice. Vsebinsko vprašanja za ustni odgovor glede te teme sem naslovil na Komisijo in predsedstvo Sveta in v teh nekaj minutah, ki jih imam na voljo, ne bom skušal ponovno razlagati. Gospa predsednica, v tem času, ko nas mesto Strasbourg vabi, da veselo praznujemo božič, bi rad izkoristil priložnost in podaril nekaj daril.

Vesel sem, da lahko prvo darilo izročim francoskemu predsedstvu Sveta, ne zaradi njihove učinkovite prisotnosti ali zaradi točnosti, ampak, na splošno, zaradi kakovosti priprav, ki jih je predsedstvo vložilo v svoje stike s Parlamentom, za strokovnost, ki jo je pokazalo, predvsem pa za ugledne kolege v funkciji

ministrov, ki so sodelovali v krhkih pogajanjih z Evropskim parlamentom. Posebej se želim zahvaliti gospodu Jouyetu, katerega prijaznost, strokovnost in usposobljenost smo vsi v Parlamentu cenili.

Drugo darilo želim dati gospodu Barrotu. Je podpredsednik Komisije, ki je popolnoma brezhibno opravljal svojo prejšnjo nalogo in ki se je, na zahtevo njegovega predsednika ter da bi Komisiji prihranil resne politične probleme, ki bi jih povzročila zamenjava gospoda Frattinija, strinjal, da bo sprejel brez kakršnih koli priprav, eno izmed najtežjih in občutljivih vlog v Komisiji. Komisar, Jacques, v manj kot letu dni, vam ni uspelo le obvladati te zapletene funkcije, ampak ste pustili tudi pečat, kot dokazujejo pravkar predstavljeni predlogi v zvezi z novimi smernicami azilne politike.

Moje tretje darilo je namenjeno mojim kolegom poslancem, ki so skoraj vsi dovršeni strokovnjaki in si vneto prizadevajo za svoje dokumente, nekateri izmed njih so pravi deloholiki, dva ali trije izmed njih pa so osebe z močnim značajem, ki jih, tako kot tudi drugi, izjemno spoštujem.

Moje zadnje darilo je namenjeno našim kolegom, tako iz sekretariata – Emilio De Capitani je tu, vendar ne posluša – našim kolegom v političnih skupinah in vsem našim pomočnikom, katerih zanos, predanost in sposobnost predstavljajo ključni del pri uspehu našega dela.

Sedaj, ko sem razdelil darila, bi rad podal oceno razmer. Gospa predsednica, nihče ne more zanikati, da je bilo evropsko območje svobode, varnosti in pravice v manj kot desetih letih deležno znatne rasti. Od popolnih začetkov v letu 1999 – rad bi vas opozoril, da je bil prvoten namen Programa iz Tampere postaviti temelje sodelovanja med državami članicami in spodbujati vzajemno priznavanje sodnih odločb – je sektor svobode, varnosti in pravice zabeležil še dodatno rast v času Haaškega programa, ki je okrepil platformo Skupnosti.

Prav zaradi te dvojne podlage in pod pritiskom dinamičnih zunanjih dogodkov – ne bom omenjal napadov, ki so nam povzročili toliko skrbi ter toliko smrtnih žrtev in tragedij – so številne politike izjemno napredovale: boj proti terorizmu in težkim kaznivim dejanjem, boj proti nezakonitemu priseljivanju, boj proti rasizmu in ksenofobiji in boj proti drogami in zasvojenostjo z drogami.

Še več, ne gre za kritiko vseh nas – Sveta, Komisije, Parlamenta – če priznamo, da je bil v teh zadnjih desetih letih naš pristop predvsem, ne bom rekel izključno, usmerjan z refleksnim odzivanjem, ki je bil posledica tako dinamičnih dogodkov, ki sem jih pravkar omenil, kot tudi zakonitih varnostnih pričakovanj naših državljanov.

Nedavno pa je postopoma začel nastajati drugi pristop, ki je manj obramben, njegova gonilna sila pa je želja po bolj pozitivnem, prostovoljnem ukrepanju za območje, ki ga želimo skupaj ustvariti. Prav s tem pristopom je v Lizbonski pogodbi, kot veste, Listina o temeljnih pravicah zavezujoča. S tem pristopom je bila sprejeta odločitev o preoblikovanju observatorija na Dunaju v Agencijo za temeljne pravice. S tem pristopom je Pakt o priseljivanju in azilu, brez nadzorovanja obrambnih in varnostnih zahtev, odprl pot za bolj odprto politiko, ki temelji na aktivnem upravljanju priseljenjskih tokov in prednostih partnerstev.

Gospa predsednica, sedaj, ko sem razdelil darila in podal oceno razmer, bi se rad dotaknil izziva, s katerim se bomo morali skupaj soočiti, in novih smernic, ki bi morale zaznamovati stockholmski program, za katerega iskreno upam, da ga je mogoče izvesti na podlagi Lizbonske pogodbe, če bo končno ratificirana.

Ker nimam dovolj časa, bi podal le en sklep. Na nas ne smejo vplivati naši strahovi, ali strahovi naših državljanov. Predvsem nas morajo usmerjati naše vrednote, ki morajo biti podkrepljene z objektivnimi ocenami tveganj, s katerimi se moramo soočiti. Upam, da bomo v tem duhu pripravili osnutek stockholmskega programa in ga skupaj tudi izvedli.

Rama Yade, predsednica Sveta. – (FR) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, poročilo gospoda Catanie predstavlja izjemno delo, ki zagotavlja širok pregled nad stanjem človekovih pravic v Evropski uniji. Vsebuje številna zelo uporabna priporočila, ki se nanašajo tako na institucionalne vidike, kot tudi na praktične vidike človekovih pravic. Nekatera izmed teh priporočil se nanašajo na Komisijo, zato bom prepustila njim, da se odzovejo nanje.

Osredotočila se bom na nekatera vprašanja, ki so bila izpostavljena. Govorim na primer o Agenciji Evropske unije za temeljne pravice. Evropska agencija je deležna številnih kritik, ker ima omejen obseg pristojnosti, saj je omejena le na prvega izmed treh stebrov Evropske unije. Menim, da je v zvezi s tem treba izpostaviti, da na eni strani obstaja določba o pregledu področja pristojnosti agencije pred 31. decembrom 2009. Ta določba dovoljuje morebitno razširitev pooblastil agencije na tretji steber in sicer na podlagi predloga Komisije.

Na drugi strani pa je vsem evropskim institucijam ali kateri koli državi članici dana možnost, da prostovoljno prejme mnenja s strani agencije, pri čemer je treba upoštevati pristojnosti različnih strani. V tem kontekstu bo Svet 3. septembra prek francoskega predsedstva zahteval mnenje agencije o predlogu glede okvirnega sklepa o uporabi podatkov o potnikih s strani organov pregona držav članic, nekaj, kar spada v tretji steber Evropske unije.

Svet je tako skušal pokazati, da še posebno pozornost namenja vprašanju človekovih pravic.

Nato želim izpostaviti vprašanje priseljencev in beguncev. Podani so bili številni predlogi, na področju priseljavanja so bili v poročilo vključeni ukrepi in le ponovim lahko, da Evropski pakt o priseljavanju in azilu kaže na to, da Evropski svet odločno vztraja, da morajo priseljske politike in azil ustrezati pravilom mednarodnega prava, predvsem pa pravilom, ki se nanašajo na človekove pravice, človeško dostojanstvo in begunce.

Rada bi omenila tudi tretjo zadevo, ki jo obravnava poročilo, ki se tokrat nanaša na otrokove pravice. Kako bi lahko kdorkoli nasprotoval vašim sklepom v zvezi z obsodbo vseh oblik nasilja nad otroci, odpravo dela otrok, posvečanju pozornosti romskim otrokom in zagotavljanju pomoči otrokom? Opozarjam, da poročilo meni, da se pridržanje mladoletnih prestopnikov lahko uporablja le kot zadnji, skrajni ukrep in da obstajajo alternativni ukrepi.

V tem poročilu so izpostavljene številne druge točke in ne moremo jih vseh izpostaviti. Vendar pa bi rada zaključila s pozitivnim sporočilom, ki sem ga še posebej vesela, ter izpostavila, da je bil okvirni sklep o boju proti nekaterim oblikam in izrazom rasizma in ksenofobije s pomočjo kazenskega prava, na katerega se sklicuje poročilo, uradno sprejet 28. novembra 2008 na Svetu za pravosodje in notranje zadeve, po sedmih letih obsežne razprave.

Kot odgovor gospodu Deprezu se vam bom najprej zahvalila za čestitke, ki ste jih izrekli francoskemu predsedovanju Evropske unije. Verjemite mi, ko trdim, da nas je to globoko ganilo. Predsednik Sarkozy je s svojim delom in z vodenjem predsedstva, ki je bilo krizno predsedstvo, kar ponazarja kriza v Gruziji in finančna kriza, skušal dokazati, da spet lahko govorimo o politični Evropi. Zelo nas je ganila vaša pohvala in tudi mi bi se radi zahvalili vam, gospe in gospodje, za zelo tesno sodelovanje, ki nas je združilo v zadnjih nekaj mesecih francoskega predsedovanja.

Preden se dotaknem vprašanj, ki ste jih izpostavili, bi rada povedala dve stvari. Prvo je, da sem zelo občutljiva na vprašanje dvojnih standardov, ki ste ga številni izpostavili. Res bi se lahko vprašali, ali je sploh mogoče varovati človekove pravice v tujini, zunaj meja Evrope, če se ne namenja dovolj pozornosti razmeram znotraj meja Evrope same, kot je včasih videti.

To je zelo primerno vprašanje in sama vedno znova ponavljam, da moramo najprej spraviti v red svojo hišo, da bi lahko zunaj EU povečali našo verodostojnost na področju človekovih pravic. Za naš pristop k človekovim pravicam mora biti značilen pogum, pa tudi skromnost. Večje možnosti, da nas slišijo v svetu bomo imeli le, če ne bomo pozabili, da so človekove pravice nedeljive.

Nekateri izmed vas ste govorili tudi o podelitvi nagrade Saharova Huju Jiaju, za kar sem seveda zelo vesela. Pozdravljam čast, ki je bila izkazana temu kitajskemu piscu bloga, ki ga podpira tudi Evropski parlament. Menim, da je to odlično. Tudi sama sem precej sodelovala pri prizadevanjih za zaščito Huja Jiaja in upam, da bo ta nagrada Saharova omogočila doseganje napredka na področju človekovih pravic, predvsem na Kitajskem.

Rada bi se vrnila na vprašanja, ki ste jih izpostavili gospod Deprez, in bi vam mogoče najprej povedala, da se je Svet zavezal v preteklem letu, da bo tesno sodeloval z Evropsko unijo, kakor sem pravkar povedala. Z Evropskim parlamentom je potekal zelo živahen dialog, predvsem pa z Odborom za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, glede besedil, ki bi jih lahko ali bi jih morali sprejeti kot prednostno nalogo, v skladu s tem, kar dopušča institucionalni koledar.

Predsedstvo je pozvalo države članice k ratifikaciji, to pa nam je omogočilo pospešiti delo znotraj parlamentov, prav tako pa tudi, da so bila sprejeta številna besedila, vključno z nekaterimi ključnimi besedili.

Upamo, da bodo do konca tega parlamentarnega mandata pripravljena pomembna besedila, kot je besedilo o vključevanju Europol v Skupnost ter uspešen zaključek pridobivanja dokazov. Gledano v celoti, bi nam ti dokumenti morali omogočiti, da opravimo pomembno ovrednotenje Evropske unije v zvezi s temi vprašanji.

Prav tako ste mogoče poskrbeli, da je predsedstvo izvedlo ali močno nadgradilo številne pobude, ki jih je Parlament izbral za prednostne naloge.

V zvezi s tretjim stebrom se je predsedstvo zavezalo, da bo v celoti izkoristilo soodločanje na področju priseljavanja in sodstva ali civilnega pravosodja. Kot veste, je glede pogajanj s tretjimi državami zagovarjalo idejo, da prihodnja pogajanja o izmenjavi podatkov z Združenimi državami Amerike potekajo le skupaj z Evropskim parlamentom, in to ni bilo enostavno.

To predstavlja pomemben napredek na teh področjih, vendar pa je lahko napredek še večji, če bo v sektorjih, ki se nanašajo na območje svobode, varnosti in pravice, ki bodo spadali v tretji steber, uporabljena metoda Skupnosti.

Varstvo temeljnih pravic ravno tam, kjer je evropsko območje svobode, varnosti in pravice, predstavlja nenehen izziv in tako kot vi, tudi sama verjamem, da lahko razvoj na območju svobode, varnosti in pravice tolmačimo le z varstvom temeljnih pravic.

Seveda vam lahko zagotovim, da Svet namerava delovati v skladu s tem in da lahko v naš sporazum vključimo večino vprašanj, ki ste jih izpostavili, ne da bi pri tem pozabili naš institucionalni kontekst.

V zvezi s ponovno vzpostavitvijo predloga, ki se nanaša na varstvo postopkovnih pravic znotraj konteksta kazenskih postopkov, bi morali v naslednjem letu razpravljati o akcijskem postopku glede varstva oseb v kontekstu kazenskih postopkov, prav tako pa bo opravljena ocena evropskega naloga za priprtje, tako da bo mogoče okvirni sklep dosledno izvesti. Poleg tega bo Lizbonska pogodba, če bo stopila v veljavo, temu procesu dala svež zagon, ne samo zaradi tega, ker bo Listina o temeljnih pravicah zavezujoča, ampak tudi zaradi institucionalnega razvoja, ki ga bo nova pogodba dopuščala na območju svobode, varnosti in pravice.

Lahko bi omenili še številna druga vprašanja, ki so jih izpostavili poslanci v EP in poročilo v zadnjih nekaj mesecih. Menim, da bi tudi pri tem lahko dosegli napredek po razpravi. Pred tem pa bi mogoče prosila gospoda Barrota – če lahko to storim, gospa predsednica? –, da prevzame besedo.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, ob tem, ko želim toplo pozdraviti gospo Yade, se želim zahvaliti tudi poročevalcu gospodu Cataniji in odboru, vendar se bom vrnil nazaj na odbor, gospod Deprez.

Poročilo, ki ste ga predložili, je podrobno in izčrpno, kot je že izpostavilo predsedstvo. Gospod Catania, temeljne pravice so v središču evropskega združevanja, Komisija pa je več kot očitno zavezana spodbujanju strogega spoštovanja teh pravic in prakse.

V poročilu ste izpostavili, da je v zvezi z državami članicami in institucijami še vedno treba doseči znaten napredek. Res je, da moramo storiti več pri podpori in uveljavljanju temeljnih pravic znotraj Unije. Unija mora biti za vzor, ne samo pri tem, da zagotovi verodostojnost zunanjih politik, ampak da hkrati vzpostavi medsebojno zaupanje med državami članicami, medsebojno zaupanje, ki je ključno za doseganje resničnega območja svobode, varnosti in pravice.

Vaše poročilo vsebuje pomembna priporočila in strinjamo se z vami glede tega, kako pomembno je narediti več za spremljanje delovanja v skladu z zakonodajnimi predlogi, ki izhajajo iz listine, da bi tako izboljšali sprejemne pogoje ipriseljencev in prosilcev za azil, da bi se v boj proti terorizmu v celoti upoštevale temeljne pravice, da bi podvojili naša prizadevanja v boju proti diskriminaciji, da bi izboljšali položaj Romov v Evropski uniji in da bi tesneje sodelovali s Svetom Evrope. Temu se nameravam osebno v celoti posvetiti.

Priporočila in upravičene kritike pa ne bi smele ovirati pristnega napredka, ki sta ga Komisija in Evropska unija naredili pri spodbujanju temeljnih pravic, kot je pravkar povedala gospa Yade. Ta napredek vključuje tudi okvirni sklep o rasizmu in ksenofobiji, ki ga je nedavno sprejel Svet, in sprejetje okvirnega sklepa o varstvu podatkov v tretjem stebru, čeprav je to šele prvi korak.

Komisija je nedavno predlagala novo zakonodajo o pravici do azila, ki temelji na želji po spodbujanju visoke ravni zaščite. Države članice sem opozoril na dolžnost spoštovanja temeljnih pravic, ko prenašajo direktivo o vračanju nezakonitih priseljencev, in to bom tudi spremljal.

Nov predlog direktive o zaščiti pred diskriminacijo zunaj delovnega mesta bo dopolnil naš nabor zakonodajnih ukrepov. Enakost spolov, področje, na katerem si je Evropska unija prizadevala, da bi bila v samem ospredju, je bila predmet predlogov Komisije za izboljšanje uravnoveženosti delovnega življenja ljudi s podaljšanjem najkrajše dobe porodniškega dopusta.

Gospe in gospodje, seveda moramo zagotoviti, da bomo vključili temeljne pravice v naša besedila, prav tako pa moramo preverjati, kako se te pravice izvajajo v praksi. Naloga je zelo pomembna in da bi jo lahko uspešno dokončali, moramo izvesti pristno strategijo, s katero bo mogoče zagotoviti spoštovanje temeljnih pravic znotraj Evropske unije. Prihodnji večletni program, stockholmski program, bi po mojem mnenju moral vključevati sporočilo, ki opredeljuje to politiko spoštovanja temeljnih pravic znotraj Unije, skupaj z jasnim pojasnilom o možnostih in omejitvah ukrepanja Unije na tem področju.

Zagotoviti moramo, da bodo temeljne pravice kar se da praktične. Nobenega smisla nima, da si nenehno izmišljamo nove zakone. Menim, da je osnovni regulativni ovir vzpostavljen: Evropska konvencija o človekovih pravicah in Listina o temeljnih pravicah. Sedaj imamo nekaj informacij o kršitvi temeljnih pravic, ki jih je zagotovil Svet Evrope.

In zadnje, kot ste poudarili, imamo sedaj orodje – Agencijo za temeljne pravice – obseg katerega bo predmet določbe o pregledu konec naslednjega leta, kot je izpostavila ministrica. Res je treba v celoti izkoristiti te instrumente.

Najprej – skušal bom narediti povzetek – bi morala Unija zagotavljati brezhibno zakonodajno delo. Zajamčiti je treba sistematično in strogo spremljanje upoštevanja evropske zakonodaje v skladu z Listino o temeljnih pravicah.

V letu 2005 je Komisija opredelila metodo preverjanja skladnosti predlogov, mi pa moramo še dodatno okrepiti izvajanje, uporabo te metode. Res je pomembno, da ne pozabimo na upoštevanje teh temeljnih pravic v našem zakonodajnem procesu.

Po potrebi pa moramo posredovati tudi pri državah članicah. V prihodnjem stockholmskem programu predvidevam jasno pojasnitev politike Komisije glede posredovanja. V skladu s pristojnostmi, ki so določene v pogodbi, lahko posredujemo na dva načina.

Prvič, kadar izvajanje zakonodaje Skupnosti v državi članici predstavlja problem, povezan s temeljnimi pravicami, bo Komisija običajno odigrala vlogo varuha Pogodb, tudi s postopki za ugotavljanje kršitev. Videti in nedvomno tudi pripraviti moramo seznam okoliščin, v katerih takšna kršitev temeljnih pravic zahteva uporabo teh postopkov za ugotavljanje kršitev. Zelo pozoren bom glede spoštovanja temeljnih pravic, še posebej spoštovanja otrokovih pravic, ko bodo države članice, kot sem že dejal, izvajale direktivo o vračanju. Posredoval sem pri projektu, namenjenemu pridobivanju digitalnih prstnih odtisov v nomadskih taboriščih priseljencev v Italiji, da bi izpostavil potrebo po spoštovanju zakonodaje Skupnosti in temeljnih pravic, predvsem pravila o varstvu osebnih podatkov.

So tudi okoliščine, v katerih presegamo pristojnosti Skupnosti. Gre za politične poteze, za katere se izkaže, da so potrebne v določenih okoliščinah, kjer nimamo možnosti uporabe nacionalnih mehanizmov.

O zadevi tajnega pridrževanja CIA, je Komisija ob številnih priložnostih govorila s Poljsko in Romunijo, da bi tako poudarila potrebo po izvajanju preiskav. Poljska je Komisijo obvestila, da je začela s kazensko preiskavo. Romunski senat je zaključil s preiskavo, ki bo dopolnjena, da bi bilo s tem upoštevano drugo poročilo Sveta Evrope.

Vem, da se v vašem poročilu, gospod Catania, sklicujete na neslavni člen 7, ki nekoliko spominja na jedrsko ustrahovanje in sprašujete, zakaj ni bil uporabljen. Lahko sem ga uporabil kot grožnjo. Res je, da ko sem Bolgarijo opozoril naj premisli o novinarski nagradi, ki je bila podeljena novinarju, poznanem po zaničljivih pripombah o Romih, je bila temu novinarju potem nagrada odvzeta. Prav tako pa drži, da moramo razmisliti tudi o uporabi člena 7.

Nato si moramo prizadevati za napredek na nekaterih področjih človekovih pravic, ki so ključnega pomena za območje, na katerem skupaj živimo. Otrokove pravice – nanašajo se na vse politike Unije. Vendar pa je istočasno to tudi področje, na katerem je mogoče doseči resničen napredek. Opozoril bi vas, da smo v evropski azilni politiki navedli, da ni mogoče pripreti mladoletnikov, ki so brez spremstva. V splošnem smo vztrajali na tem, da so otroci deležni posebne pozornosti.

V primeru Dublinske reforme II smo namenili poudarek zahtevam glede ponovnega združevanja družine. Prav tako sem hvaležen francoskemu predsedstvu, da nas je spodbujalo k izvajanju tega mehanizma za hitro odzivanje, ki je ključnega pomena za preprečevanje ugrabitev otrok. Naslednje, v marcu 2009 bom predlagal pregled okvirnega sklepa o spolnem izkoriščanju otrok, otroški pornografiji in boju proti trgovini z ljudmi.

V zvezi z varstvom osebnih podatkov potrebujemo globalno, prenovljeno strategijo, ki bo vključevala pregled Direktive 95/45 na podlagi ocenjevanja, ki je bilo opravljeno v luči tehnološkega razvoja.

O pravici do azila sem že govoril. V zvezi z bojem proti rasizmu in ksenofobiji moramo sedaj, ko imamo besedilo – hvaležen sem francoskemu predsedstvu, ki nam je omogočilo, da smo ga končno dobili – ga moramo seveda uporabljati, prav tako pa moramo zagotoviti, da ekonomska kriza ne bo povzročila še več ksenofobije in rasizma, predvsem med nekaterimi oblikovalci mnenj. Zagotoviti bomo morali resnično spoštovanje temeljnih pravic na vseh področjih, ki se nanašajo na boj proti terorizmu. Sporočilo o rasizmu in ksenofobiji bi lahko opredelilo načine za izboljšanje učinkovitosti ukrepov na tem področju.

In zadnje, v letu 2010 mora Komisija predložiti poročilo o totalitarnih zločinih. Namen je spodbuditi kulturo sprave, značilno za Evropsko unijo, kulturo, ki temelji na priznavanju zločinov in žrtev, da bi bilo tako mogoče končati z delitvami, ki obstajajo med novimi državami članicami in starimi državami članicami, ki se vedno ne zavedajo dobro tragične zgodovine prvih. To je velik zalogaj, strategija, ki naj bi v veliki meri pripomogla k izvajanju načel, na osnovi katerih je zgrajena Evropska unija.

Gospodu Catanii želim povedati, da bomo pri pripravi stockholmskega programa uporabili številne ideje, ki so navedene v njegovem poročilu.

Sedaj se bom vrnil na vprašanje gospoda Depreza. Želim se mu zahvaliti in mu povedati – s tem se prav tako obračam na člane njegovega odbora –, da je zame v vlogi komisarja, ki je odgovoren za svobodo, varnost in pravice, velika priložnost in mi je v veliko pomoč, da imam odbor, ki je zahteven, a hkrati tudi izjemno pozoren in prizadeven pri vseh teh težkih problemih, pri katerih je treba poiskati pravo uravnoteženost med več kot očitno upravičeno potrebo po varnosti in med možnostmi za svoboščine in pravico, da bi lahko uresničili njihov celoten potencial.

Res je, da je bil dosežen napredek na območju svobode, varnosti in pravice. Smo pa sedaj – po Tamperah, po Haagu – odgovorni za pripravo tega večletnega stockholmskega programa, vendar je danes še prezgodaj, da bi izoblikoval točne ideje o vsebini besedila večletnega programa. Omenil bom le eno ali dve zadevi, hkrati pa se opravičujem, če sem nekoliko predolg.

Prvič, izkazovanje spoštovanja do človekovih pravic v praksi mora znotraj Unije postati načelo, ki podpira celoten večletni program.

Drugič, posameznik mora biti v središču našega ukrepanja, ne glede na to ali je evropski državljani ali državljani tretje države, ki prebiva na našem ozemlju. Zgraditi moramo Evropo rezultatov, ki bodo v pomoč ljudem. Ta Evropa je odvisna od varstva njihovih pravic, od njihove varnosti in njihovega varstva, tudi tistih, ki so najbolj ranljivi, kot so žrtve, in od zagotavljanja boljšega dostopa do pravičnosti.

Gospo Yade se želim zahvaliti, ker je izpostavila vprašanje procesnih pravic. Po mojem mnenju je to zelo pomembno besedilo. Vem, da bo treba premagati nekaj odpora, vendar če resnično želimo imeti medsebojno priznavanje sodnih odločb, potem je ključnega pomena, da zagotovimo pravičnost po vsej Evropi s številnimi postopkovnimi jamstvi. To je popolnoma nujno.

Evropsko pravosodno območje mora prav tako poenostaviti trgovinske odnose in prost pretok ljudi, vendar pa ne smemo pozabiti na boj proti kriminalu in terorizmu, pri tem pa delovati v skladu s pravnimi normami. Evropski pravosodni model se bo po prizadevanjih za povečanje zaupanja in medsebojnega priznavanja sam uveljavil s pomočjo uravnoteženosti in doslednosti.

Tretjič, zunanja razsežnost območja svobode, varnosti in pravice. Ta zunanja razsežnost mora biti vključena in dodana notranji razsežnosti. Ne moremo se boriti proti trgovini z ljudmi, ne da bi se spopadli s pojavom v državah, v katerih se trgovanje običajno začne. Potem je celotna politika priseljavanja, celotna politika usklajenega upravljanja priseljenjskih tokov, del te ideje, ki povezuje zunanjo in notranjo razsežnost.

Komisija namerava maja 2009 predstaviti sporočilo o prihodnjih prednostnih nalogah. Po tem bo prišlo do politične razprave o sprejetju tretjega večletnega programa ob koncu leta 2009. Vendar pa moram povedati – kot sem danes zjutraj povedal tudi koordinatorjem Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, da resnično potrebujemo Evropski parlament, da bi lahko pripravili ta večletni program. Nedvomno lahko računamo na vaše pripombe, na vaše predloge.

Res je, da je območje svobode, varnosti in pravice napredovalo, prav tako pa je tudi res, da smo na pragu te resnično pravosodne skupnosti, v kateri se bodo ljudje lahko prosto gibali znotraj evropskega območja,

hkrati pa bodo zagotovljene njihove pravice, ne glede na to, v kateri državi članici so. To je zelo pomembno, če res želimo, da bi zamisel evropskega državljanstva zaživela v življenjih evropskih državljanov.

Še vedno je veliko dela, to je zelo zanimiva naloga in še enkrat bi se rad zahvalil Evropskemu parlamentu, predvsem pa njegovemu Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, za njegovo pomoč, ki jo tako zavzeto in prepričljivo nudi.

Ignasi Guardans Cambó, pripravljavec mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje. – (ES) Gospa predsednica, v svojem govoru bom porabil tako čas, ki je bil dodeljen moji parlamentarni skupini, kot čas dodeljen moji kolegici Viktorii Mohácsi v imenu Odbora za kulturo in izobraževanje.

Najprej želim čestitati poročevalcu za odlično delo, ki ga je opravil, in za njegova prizadevanja, katerim sem osebno prisostvoval, da bi dosegel soglasje z drugimi skupinami glede vsebine tega poročila.

V celoti podpiram poročevalčevo zavezanost varstvu človekovih pravic in njegovo pripravljenost za doseganje napredka. Res je: popolnoma se strinjam s tem, kar je povedal v svojem govoru, da se včasih v Evropi znajdemo v čudnem položaju, ko hkrati branimo in napadamo razmere na področju človekovih pravic v svetu, istočasno pa si zatiskamo oči pred nesprejemljivo diskriminacijo v naših lastnih državah, ker včasih nimamo ustreznih orodij za takšne razmere.

To je nekaj, čemur se moramo odreči, in ravno Parlament ima zakonito moč, da to stori.

Poročevalec je priča dejstvu, da smo opravili razprave glede tega, ali naj poročilo vključuje ali ne druge socialne probleme v naši družbi, ki ne spadajo v okvir človekovih pravic.

Menim, da v nekaterih odstavkih tega poročila – še bolj pa seveda v njegovih prejšnjih različicah – premočno poskuša rešiti vse probleme, ne samo vprašanja človekovih pravic, ampak tudi socialne probleme, ki trenutno obstajajo v Evropi.

To lahko včasih nekoliko oslabi naša ukrepanja. Probleme, ki vključujejo vse od pomanjkanja stanovanj do delovnih mest za starejše ljudi, je vsekakor treba obravnavati, vendar nisem prepričan, da jih je treba obravnavati v istem svežnju ali na istem seznamu, kamor spada tudi varovanje temeljnih pravic.

Kljub temu ostaja dejstvo, da imamo znotraj naših meja resne težave: težave, ki predvsem zadevajo posameznike, pa tudi težave, ki prizadevajo skupine. Družbene skupine so včasih zanemarjene ali trpijo zaradi diskriminacije na podlagi spola, spolne usmerjenosti, narodnosti, vere in tako dalje. Te probleme je treba izpostaviti in k njihovem reševanju je treba pristopiti globalno. To delo je bilo seveda opravljeno ob sodelovanju Sveta Evrope in tej izjemni instituciji je tudi namenjena zaslužena pozornost.

V zvezi s tem se je Odbor za kulturo izrecno skliceval na enega izmed teh problemov, ki ga želim izpostaviti v imenu kolegice Viktorije Mohácsi, ki je vodila to zadevo v Odboru za kulturo. Gre za diskriminacijo romskih otrok na področju izobraževanja.

Poročilo na splošno zelo dobro obravnava probleme, ki prizadevajo otroke na različnih področjih, še posebej diskriminacijo, ki so je deležni otroci romske skupnosti, kot tudi potrebo po vključenosti medijev – kot je že bilo omenjeno – in partnerjev – nevladnih organizacij in socialnih združenj – v ta boj proti diskriminaciji.

Poročilo vsebuje veliko poučnega gradiva in socialnih potreb glede obveščanja, kaj te vrednote sploh pomenijo. V zvezi s tem nosijo mediji na eni strani in celotni izobraževalni sektor na drugi strani veliko odgovornost.

Kinga Gál, v imenu skupine PPE-DE. – (HU) Evropski parlament bo le težka sprejel celovito odločitev v zvezi z razmerami na področju temeljnih pravic v Evropski uniji, saj bi morale biti ravno te temeljne pravice najmanj izpostavljene strankarskemu in političnemu vplivu in namesto tega temeljiti na neodvisnih dejstvih in podatkih, kjer je izključena kakršna koli hinavščina. Glede na dejstvo, da smo v obravnavanem obdobju ustanovili Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, Parlament, s tem pa tudi mi sami, pošilja pomembno sporočilo. Mogoče bo ravno ta organ prevzel to nalogo v prihodnjih letih. Istočasno pa je seveda zelo pomembna tudi vrsta sporočila, ki ga Evropa daje svojim državljanom v zvezi s temeljnimi pravicami. Kako obravnava te probleme? Ali rešuje dejanske probleme, s katerimi se soočajo številni ljudje.

240 predlaganih sprememb osnutka poročila prav tako kaže na večstransko naravo nekaterih problematičnih in spornih vprašanj. Poročevalcu in poročevalcem v senci je uspelo združiti nekaj sprejemljivih besedil iz prvotno zelo vprašljivega poročila. To ne pomeni, da so bila odpravljena vsa načelna nesoglasja političnih skupin, prav tako kot še vedno obstajajo zelo velike razlike v spornih odstavkih, ki odražajo načela, pogostokrat pa tudi čustvena nagnjenja, od katerih jih veliko spada v pristojnost držav članic. Nenazadnje

zahodna polovica Evrope skoraj vedno razume, da uživanje temeljnih pravic pomeni uživanje svobode pred diskriminacijo, ne glede na to ali se nanaša na številne priseljenke manjšine ali pa temelji na narodnosti ali spolni usmerjenosti. Istočasno pa v novih državah članicah še nismo na točki, kjer bi lahko govorili, da si želimo uživati naše temeljne pravice. V številnih primerih se še vedno bojimo za naše temeljne svoboščine in kadar govorimo o manjšinah, potem mislimo na več milijonske avtohtone manjšine, katerih temeljne pravice so še vedno kršene v novih državah članicah. Pomembno je, da to poročilo obravnava tudi te pravice. Hkrati pa obstajajo še številni stavki, o katerih bi morali še razpravljati in za katere še vedno ne obstaja soglasje, ki bi bilo sprejemljivo za Evropsko ljudsko stranko. Vendar ne smemo pozabiti: varstvo temeljnih pravic se lahko v praksi med posamezniki razlikuje. Najpomembnejše pri tem je medsebojno spoštovanje. To bi lahko bilo v trenutnih razmerah v veliko pomoč.

Martine Roure, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospa predsednica, ministrica, komisar, vsi vemo, da je varstvo temeljnih pravic bistvenega pomena za izvajanje evropskega območja svobode, varnosti in pravice. Evropska unija želi doseči impresivne rezultate, zato je vzpostavila evropsko protidiskriminacijsko zakonodajo. Čeprav zelo hitro naznanjamo človekove pravice v svetu, moramo najprej vzpostaviti red doma, kot ste povedali, ministrica. Zaradi tega sedaj pozivamo k aktivni politiki v boju proti vsem oblikam diskriminacije in za zagotavljanje spoštovanja človeškega dostojanstva, predvsem v zaporih, saj se humanost pogostokrat konča na njihovih pragih.

Vendar pa v teh kriznih časih vlade končno odkrivajo te evropske državljane, ki živijo v revščini in negotovosti, čeprav hodijo v službe. Skrajna revščina in socialna izključenost predstavljata kršitev temeljnih pravic. Boriti se moramo proti krivicam, zaradi katerih ljudje živijo v skrajni revščini in s katero se soočajo revni delavci.

Evropa mora ponovno ugotoviti, da so vse temeljne pravice, vključno s socialnimi pravicami, nedeljive. Kako naj ljudje uveljavljajo svojo svobodo izražanja, če nimajo dostopa do stanovanj, če so na ulicah ali če nimajo dostopa do zdravstvenega varstva? Tem ljudem moramo prisluhniti, ter vsakemu izmed njih zagotoviti temeljne pravice, povzete v Listini: pravica do dostojnega življenja, do visoko kakovostnega zdravstvenega varstva, dostojnega stanovanja, dostopa do storitev splošnega pomena in minimalne plače.

Na koncu bi želela ponoviti besede očeta Josepha Wresinskega, ustanovitelja gibanja ATD četrti svet: „Kadar koli so moški in ženske obsojeni na življenje v skrajni revščini, so kršene človekove pravice. Naša dolžnost je, da se združimo in zagotovimo spoštovanje teh pravic.“

Alexander Alvaro, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospa predsednica, gospa Yade, gospod podpredsednik Komisije, danes praznujemo 20. obletnico nagrade Saharova, prejšnji teden pa smo praznovali 60. obletnico Splošne deklaracije o človekovih pravicah – in ta dva dogodka še nikoli nista bila tako pomembna. Okrepiti moramo naša nenehna prizadevanja za izvajanje temeljnih in človekovih pravic, ne le v Evropi, ampak tudi v svetu.

Gospa Yade, zelo vas cenim, ker imate pogum, da kritizirate odnose vaše vlade z Libijo. Tega si ne bi upal vsak in prav to pomeni „najprej pomesti pred lastnim pragom“.

Leta 2004 je bilo Evropskemu parlamentu zagotovljeno, da obstaja skupina komisarjev, ki se bodo ukvarjali s temeljnimi pravicami. Bojim se, da do sedaj še nismo videli poročila o tem in žal smo bili priča kršitvam svobode potovanja v Italiji, svobode izražanja v državah članicah in med drugim tudi kršitev pravic do zasebnosti posameznika v Združenem kraljestvu.

Temeljne pravice so kot mišice: če jih ne uporabljamo, izginejo. Pomagajte nam sedaj pri vadbi te mišice, da bomo lahko ponovno našli podlago za dostojno sobivanje v naših družbah prihodnosti.

Tatjana Ždanoka, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, najprej bi se rada zahvalila našemu poročevalcu gospodu Catanii, saj si je po najboljših močeh prizadeval, da bi upošteval spremembe, ki so jih predložile politične skupine. Šlo je za zelo ambiciozno nalogo in upam, da bo poročilo o temeljnih pravicah v EU končno sprejeto.

V skupini smo prepričani, da pri pripravi takšnih poročil v prihodnje cilj ne sme biti le navajanje problemov, ampak tudi poimenovanje in zaznamovanje držav članic, v katerih so kršene posamezne temeljne pravice. Predsedniku Parlamenta je bilo v zvezi s tem pred kratkim poslano pismo, ki so ga podpisali sopredsedniki skupine Zelenih. Seveda lahko vsi ugibamo, katera država članica je vpletena, kadar omenjamo kršitve posameznih človekovih pravic, vendar verjamemo, da morajo Evropejci vedeti, kdo zanemarja naše ključno načelo spoštovanja temeljnih pravic.

V zvezi z besedilom globoko obžalujem, da nekateri izmed moji kolegov niso upoštevali dejstva, da niso pomembne le državljanske in politične pravice. Po mojem mnenju so gospodarske, socialne in kulturne pravice enako pomembne.

V končno besedilo so bili vključeni številni predlogi skupine Zelenih. Gre za naslednje predloge: varstvo zasebnosti v boju proti terorizmu; potreba po ratifikaciji Okvirne konvencije za varstvo narodnih manjšin Sveta Evrope in Evropske listine o regionalnih ali manjšinskih jezikih Sveta Evrope ter prepoved diskriminacije oseb brez državljanstva. Prav tako pozivamo države članice, da ratificirajo Konvencijo Združenih narodov o pravicah invalidov in omogočijo, da Odbor združenih narodov za odpravo rasne diskriminacije preuči posamezne primere.

V moji državi Latviji se več kot 350 000 tako imenovanih nedržavljanov ne more udeležiti niti lokalnih volitev, čeprav so se rodili v tej državi. Žal ta problem v poročilu ni bil obravnavan zaradi načela, da se posamezne države članice ne omenjajo, vendar pa je s tem onemogočanje dolgoletnim prebivalcem, da bi sodelovali v političnem življenju na lokalni ravni, ogroženo socialno in politično vključevanje. Zato je odobritev volilnih pravic tem ljudem izjemno pomembna.

Konrad Szymański, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, močno nasprotujem vsaj dvema vprašanju, ki sta bili izpostavljeni v tem poročilu. Prvo vprašanje se nanaša na spolno usmerjenost, drugo pa na tako imenovane reproduktivne pravice.

Predlogi, s katerimi bi omogočili splošen dostop do splava in priznavanja tako imenovanih porok istospolnih partnerjev v vseh državah članicah Evropske unije, nimajo nič skupnega s temeljnimi pravicami. Noben mednarodni dokument ne podpira tovrstnega tolmačenja pravice do poroke. Poleg tega ni nobene pravne podlage za te predloge v pravnem korpusu EU. Evropska levica nas želi z nenehnimi poskusi vključevanja teh zadev v listino temeljnih pravic privaditi na te koncepte. Vendar pa vam želim povedati, da ne bomo nikoli privolili v to.

Predstavnike Evropske komisije želim vprašati, ali Komisija res namerava predstaviti predlog direktive o boju proti homofobiji in kakšne določbe bi ta direktiva lahko vsebovala? Ali Komisija meni, da obstaja pravna podlaga za pripravo osnutka predloga direktive o vzajemnem priznavanju statusa istospolnih partnerjev v vseh državah članicah Evropske unije? Ali ima Komisija takšne načrte? Ali je namen predlagane direktive o diskriminaciji zunaj delovnega mesta uvesti, skozi stranska vrata, priznavanje tako imenovanih porok istospolnih partnerjev v državah članicah Evropske unije? Vztrajam na točnem in celovitem odgovoru glede teh zahtevnih pravnih vprašanj.

Miguel Portas, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Evropa namerava vzeti pod drobnogled človekove pravice na vseh štirih koncih sveta – tako je tudi prav – in ravno zaradi tega danes praznujemo 20 let nagrade Saharova. To je prav, vendar – in to je glavna usmeritev poročila gospoda Catanie – pri tem ne upošteva, kako so temeljne pravice spoštovane na našem ozemlju. To bi moral biti res politični program za Komisijo in Svet, sedaj in v prihodnje, saj je avtoriteta, s katero govorimo o temeljnih pravicah zunaj Evrope, odvisna od spoštovanja teh pravic.

Navedel bom primer specifičnega problema, ki je pomemben. Nesprejemljivo je, da številne vlade trenutno ne želijo sprejeti zapornikov iz zaliva Guantánamo v primerih, ko njihova krivda ni bila dokazana. V nasprotju s tem pa se je moja vlada odločila, da bo sprejela te zapornike in za ta pristop ji čestitam. Vendar pa naj bi to storila zaradi tega, da bi pomagala administraciji ZDA in v tem je problem. Prav zaradi pomoči Washingtonu je nekaj vlad sprejelo nezakonite lete. Sprejeti moramo zapornike, katerih krivda ni bila dokazana, če in ko bodo to zahtevali, ne pa da bi pomagali državi rešiti problem, ki ga je povzročila sama.

Georgios Georgiou, v imenu skupine IND/DEM. – (EL) Gospa predsednica, mednarodna razprava o človekovih pravicah je seveda zelo dobrodošla. Zato se počutim dolžnega, da izrazim pohvale poročevalcu, gospodu Catanii, za njegovo dovezetnost in vztrajnost na področju varstva človekovih pravic v Evropi. Vendar pa želim izkoristiti to priložnost ter posredovati in opozoriti Parlament na nov element, ki se ne nanaša več na manjšine, globalne kršitve človekovih pravic, gospodarske ali politične begunce, podskupine v Evropi, verske manjšine, homoseksualnost in tako dalje, ampak se nanaša na Evropejce, ki bodo zaradi pričakovanih težav zaradi mednarodne gospodarske krize, razdeljeni na skupine, katerim je treba zagotoviti varstvo človekovih pravic.

Bojim se, da bomo priče pojavi, ko bodo skupine Evropejcev izgubile status zaradi brezposelnosti in omejenega socialnega varstva, skupine, ki bodo imele za posledico demonstracije in odzive, ki bodo morebiti ogrozile gospodarstvo in politično ekonomijo na celotni evropski celine. Te skupine bi morale biti brez

odlašanja deležne takojšnje pomoči in zaščite s strani Evropske unije, in sicer s stališča človekovih pravic. Nedavni žalostni dogodki, do katerih je prišlo v Grčiji, očitno vplivajo na Evropo, ki si v tem trenutku ne more privoščiti, tako kot se je lahko v preteklosti, da bi se ukvarjala s pravicami tujcev in manjšin, in ki je dolžna posredovati v velikih problemih evropskih državljanov, ki jim preti, da bodo bolj prikrajšani z vidika njihovih pravic, kot pa tisti, ki jim nudimo gostoljubje znotraj Evropske unije. Trenutek, ko mora Evropa obravnavati nove probleme človekovih pravic evropskih državljanov, je žal napočil nenapovedano.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Gospa predsednica, ne omenjajte vrvi v družini moža, ki se je obesil. Naj ponovim, poročilo EU o človekovih pravicah je polno samohvale o tem, kako močno Evropo skrbijo kršitve človekovih pravic, kjer koli v svetu se že zgodijo. Vendar pa nam to nič ne pomaga: selektivno in hinavsko nasprotovanje je vse prepegosto značilno za politiko EU o človekovih pravicah.

Ali ne bi moral Evropski parlament, kot je že bilo slišati, celo s strani levičarskih poslancev v EP, najprej spraviti stvari v red doma? Ta Parlament je še pred manj kot dvema mesecema kršil svobodno izražanja mnenja, ki si ga tako vročično prizadeva zaščititi na vseh koncih sveta, od Antarktike, do amazonskega deževnega gozda in od Abu Ghraiba do Harareja.

Mojemu kolegu Franku Vanheckeju, ki je glavni urednik pri lokalni Flamski založniški hiši in ki so ga belgijska vlada in njeni politično nastavljeni sodniki sodno preganjali zaradi prekrška, povezanega z njegovim mnenjem, ni bila niti dana možnost, da bi se zagovarjal v Parlamentu, ki se je prejšnji mesec odločil, da mu bo odvzel politično imuniteto. Še več, na dan, ko proslavljamo podelitev nagrad Saharova, je bil po naročilu Konfederacije predsednikov v Parlamentu prepovedan film *Fitna* Geerta Wildersa, ki so mu islamistični fanatiki grozili s smrtjo. Naj živita svoboda govora in svoboda izražanja mnenja! Toda ne v tem Parlamentu, kot je videti.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, nobenega dvoma ni, da poročilo gospoda Catanie predstavlja pomembno fazo življenja Evropske unije, saj potrjuje razmere, ki v njej vladajo.

Nobenega dvoma ni, da so močan priseljski pritisk, ki mu je že več let izpostavljena EU, in obsežne notranje spremembe, ki jih doživlja, povzročile in še naprej povzročajo številne probleme tako državam članicam, kot tudi neevropskim in evropskim državljanom. Prav tako ni nobenega dvoma, da ima Evropska unija točno določene dolžnosti, kot je nadziranje razmer ob hkratnem kar največjem spoštovanju človekovih pravic, hkrati pa je dolžna spoštovati in varovati tudi lastne državljane in sisteme nacionalnih organizacij.

Vendar se zdi, da iz tega obsežnega in izčrpnega poročila izhaja splošna kritika na račun držav članic v zvezi s kršitvami, do katerih prihaja na njihovih ozemljih in za katere so torej odgovorne same. Številni deli poročila prikazuje sliko Evrope, ki se po mojem mnenju ne ujema z resničnostjo in zdi se, da je bila prednost namenjena tistim – kar pa po mojem mnenju ni bil namen poročevalca –, ki trenutno ne upoštevajo pravil, ne pa tistim, ki delujejo v skladu z njimi ali zagotavljajo, da se jih spoštuje.

Čeprav se strinjam z nekaterimi deli poročila, zagovarjam, da je treba druge oddelke v splošnem interesu ponovno napisati. Gospa predsednica, na koncu pa mi dovolite, da izrazim osebno solidarnost z Vatikanom glede napadov, ki jih je bil deležen med razpravo v Parlamentu.

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Gospa predsednica, danes ponovno poteka zelo pomembna razprava o zagotavljanju človekovih pravic, ki oblikuje stališče in vlogo Evropskega parlamenta in Evropske unije. Prav tako do določene mere opredeljuje, kdo smo. Kot Evropejci namenimo velik pomen spoštovanju splošnih in nedotakljivih pravic vsakega posameznika, ne glede na to, kje v svetu ta posameznik živi. Čeprav naše skupne vrednote, enake možnosti in spoštovanje temeljnih pravic predstavljajo neločljiv del evropskih pogodb in podlago Evropske unije, je veliko manj očitno, da drug drugega pozivamo k odgovornosti, kadar gredo stvari narobe. Prav je, da poročilo gospoda Catanie to izpostavlja in rad bi čestital poročevalcu in vsem tistim, ki so mu pomagali, za ta pristop.

Komisarja želim vprašati, kaj meni o ideji, da moramo v Evropski uniji razmisliti o tem, ali ne bi bilo mogoče pripraviti boljših pravil za medsebojno pozivanje k odgovornosti, kadar menimo, da gre za vprašanja, ki se nanašajo na človekove pravice.

Osredotočil bi se rad na posebno temo iz poročila, in sicer na razmere Romov v Evropski uniji. Niso le najbolj diskriminirana skupnost v Evropi, so tudi transnacionalna manjšina, ki se razteza prek številnih meja. Po izbruhu nasilja nad Romi v Italiji pred več kot enim letom, smo jasno videli pomanjkljivosti strogo nacionalne pristojnosti zagotavljanja spoštovanja njihovih pravic.

Glavno odgovornost za skrb do državljanov seveda nosijo države članice, vendar pa mora vsaka država članica to zagotavljati v mejah evropskih in mednarodnih sporazumov. Vse prevečkrat smo prisiljeni

spremljati, kako se države članice zatekajo k načelu neposredovanja. Na manjšinska vprašanja se gleda kot na ohranjanje narodnosti. To po mojem mnenju ni več sprejemljivo. Kot sem povedal, bi morali začeti z razpravo in razmisliti o tem, ali bi lahko znotraj Evropske unije dosegli sporazume glede tega, kako obravnavamo kršitve človekovih pravic v EU, ter prekinemo s politiko, ko si ne upamo pozvati drugih k odgovornosti.

Sophia in 't Veld (ALDE). - (NL) Gospa predsednica, želim izreči zahvalo francoskemu predsedstvu in mu čestitati za pobudo, ki jo je izvedlo v okviru Združenih narodov o dekriminalizaciji homoseksualnosti. To je po mojem mnenju čudovit korak naprej, saj je diskriminacija lezbijk, homoseksualcev, biseksualcev in oseb, ki spremenijo spol, še vedno na dnevnem redu, žal tudi v Evropi.

Po mojem mnenju bi morala biti Evropa več kot odličen primer izvajanja načela, da smo pred zakonom vsi enaki. V zvezi s tem protidiskriminacijska direktiva, ki je trenutno na mizi, vsebuje veliko preveč izjem, ki vodijo v diskriminacijo. Te izjeme je treba odpraviti.

V zvezi z istospolnimi porokami, bi se rada odzvala na to, kar je povedal prejšnji govornik, gospod Szymański. Po mojem mnenju, ne glede na to, kam spadate na političnem spektru, gre za vprašanje civiliziranosti, da se država ne vmešava v zasebno izbiro posameznikov glede partnerjev. Država ne more prepovedati odnosov na podlagi vere, barve ali spolne usmerjenosti. Izбира posameznika v zvezi s partnerjem je izključno osebna odločitev. To nima nobene zveze z državo.

Gospa predsednica, na koncu bi se rada dotaknila teme evidence podatkov o potnikih (PNR), ki jo je načela gospa Yade. Bojim se, da Evropski parlament nikakor ni zadovoljen s smerjo, v katero gre Evropski svet. O tem je že tekla beseda v prejšnjih razpravah in upam, da bo Svet v prihodnje pripravljen upoštevati priporočila Parlamenta na tem področju.

PRESEDSTVO: GOSPOD MAURO

podpredsednik

Mario Borghesio (UEN). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, našo državo lahko resnično obravnavamo kot vodilno v boju proti diskriminaciji in pregonom, v zvezi z zaščito romskih otrok, temo, ki ji po mojem mnenju poročilo gospoda Catanie namenja veliko pozornost, se moramo resnično zahvaliti ministru za notranje zadeve, gospodu Maroniju. S temeljitim pregledom razmer romskih otrok je ugotovil stanje, ki bi se ga mogoče dalo ugotoviti prej.

Od romskih otrok v teh taborih jih je 50 % prepuščenih usodi, ne hodijo v šolo in niso cepljeni. Poročilo bi moralo prav tako izpostavljati odgovornost romskih družin, ki otroke pošljejo na ulice, namesto da bi jih poslale v šole, tam pa počnejo kazniva dejanja, in zanje skrbijo na tak način, da je njihovo vključevanje nemogoče. Zaradi tega pozdravljam ukrepanje vlad, kot je italijanska, ki si prizadevajo za vključevanje romskih otrok in otrok priseljencev, na primer v šolski sistem, s tem, ko jim zagotavljajo poti, prek uvodnih razredov, da se učijo našega jezika.

Pravijo, da vrnitev v domovino ni možna, če tam obstaja nevarnost. Od kod pa prihajajo ti priseljenci? Prihajajo iz držav, kjer vladajo nevarne razmere, torej ta element poročila ni smiseln. Načela varovanja človekovih pravic moramo izvajati z nekaj zdravega razuma, z evropskim državljanstvom, ne pa na podlagi ideologije tistih, ki nam pridigajo o varstvu človekovih pravic v imenu strank, katerih simboli vključujejo komunističen srp in kladivo. To pa je pravi vir!

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Gospod predsednik, poročevalcu gospodu Catanii bi se rada zahvalila za poročilo in njegovo zavezanost, ki je tako močna, kot vedno, in njegovo delo, ki spodbuja spoštovanje temeljnih pravic. Temeljnih pravic ne smemo nikoli ogroziti. Ko govorimo o temeljnih pravicah, ne smejo nikoli obstajati politični ali kulturni razlogi, ki bi jih ogrožali.

Gospod Szymański, povedati želim, da temeljne pravice seveda vključujejo tudi reproduktivne pravice. Vključujejo tudi pravico do spolne usmerjenosti. Sedaj je pomembno, da si vse institucije EU prizadevajo za to, da temeljne pravice – Listina – ne bodo ostale le lepe besede na papirju, ampak da se bodo dejansko izvajali konkretni ukrepi. Zagotoviti moramo, da se temeljne pravice spoštujejo in to velja za vse skupine v družbi. Hvala.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) Gospod predsednik, v državah članicah EU, v institucijah, na splošno pa tudi v zahodnem svetu, obstajajo resni problemi z diskriminacijo homoseksualnosti, biseksualnosti in transseksualnosti. Na številnih krajih po svetu so problemi še večji. Tam ljudem zaradi njihove spolne

usmeritve grozi celo zapor ali usmrtilcev. To je seveda popolnoma nesprejemljivo in se v letu 2008 ne bi smelo dogajati.

Verjamem, da so človekove pravice splošne, ne pa relativne. Ne moremo se zatekati k starim običajem, da bi zagovarjali preganjanje homoseksualcev, biseksualcev in transseksualcev. Ne, človekove pravice veljajo za vse ljudi po svetu in te pravice morajo biti nedeljive. Vsaka oseba, ki trdi, da je demokratična, mora prevzeti odgovornost in se boriti proti nestrpnosti v vseh okoliščinah.

Zaskrbljujoče je, da so v tem Parlamentu številni poslanci, ki imajo nasilno stališče do homoseksualnosti. To je bilo še posebej očitno pred in po razstavi, ki sem jo prejšnji teden gostila v Bruslju. Bila sem popolnoma zgrožena, ko sem brala pripombe, vendar me žal niso preveč presenetile.

Boj proti nestrpnosti in za človekove pravice mora potekati povsod – pri naših prijateljih, na nacionalni ravni, znotraj EU in globalno prek ZN. Zato pozdravljam pobude v zvezi s tem, ki jih je dalo francosko predsedstvo. Na voljo imam oziroma sem imela minuto in pol. Hvala.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Rada bi se zahvalila poročevalcu, gospodu Catanii, za njegovo poročilo o trenutnih razmerah v zvezi s temeljnimi človekovimi pravicami in svoboščinami v Evropi.

Temeljne človekove pravice so pogostokrat kršene v zvezi z bojem proti terorizmu, ki vodi do kršitev temeljne pravice do zasebnosti, groženj ali kršitev varstva osebnih podatkov in pogoste diskriminacije.

Videli smo lahko, kako so številni poslanci v EP izkoristili to poročilo za oglaševanje programov svojih strank, ko so zahtevali avtonomnost. V okviru Evropske unije ni prostora za avtonomnost in v 21. stoletju avtonomnost, kot politična ideja, prav tako ne spada v Lizbonsko pogodbo. V Evropski uniji imamo velik privilegij prostega pretoka ljudi in zaradi tega bi morali avtonomnost razumeti z vidika trenutnih razmer na trgu dela. Le nazadnjaki in ljudje, ki ne morejo dojeti glavne zamisli, ki združuje države Evropske unije, si grejejo svoje separatistične roke pri ognju nacionalizma in fašizma in ravno zaradi tega zavračam vsako utemeljevanje avtonomnosti kot učinkovite metode za reševanje problemov tradicionalnih družb in narodnih manjšin.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Torej, poročilo je zelo obsežno, se pa sprašujem, kakšen je njegov namen. Na osemindvajsetih straneh, 167 točk. Poročilo ima vse pomembne sestavine, ko gre za temeljne pravice. Toda, kljub nekaterim dobrim poudarkom, poročilo ne odseva stanja človekovih pravic v tem času. Ni nobenih dejstev. Ni argumentov za trditve. Je pa veliko besed, dostikrat tudi protislovnih in neustreznih. Veliko je tudi iluzij, kar ni dobro. Polno je pozivov pristojnim organom, je pa celo določba, ki je v nasprotju z zakonodajo.

Čudim se, da gospod Catania kot izhodišče za to poročilo ni vzel letnih poročil ombudsmana. Tako bi lahko od leta do leta pregledal in nas vse skupaj seznanil z napredkom na tem področju, ali pa z zaostankom. Jaz ne polemiziram s posameznimi točkami, toda trdim, da to poročilo enostavno ni konsistentno. In ker je rok za spremembe podaljšan, moram žal ugotoviti, da tega poročila ni mogoče spremeniti, ker nima ustrezne vsebinske in pravne strukture.

Povsem nekaj drugega je poročilo Odbora za kulturo, ki v dvanajstih točkah jasno pove stališče do človekovih pravic. Verjamem, da je imel gospod Catania, kot poročevalec, zelo dober namen. Verjamem v njegovo iskreno prizadevanje, da bi čim bolj predstavil področje temeljnih pravic, žal pa to poročilo, kljub nekaj dobrim, resnično dobrim poudarkom, kot celota, po mojem mnenju, ne izpolnjuje minimalnih pogojev za resno razpravo, kar zelo obžalujem.

Če bo takšno poročilo sprejeto se bojim, da bodo kritike javnosti še hujše. Tako, da mislim, da bi bilo dobro, gospod Catania, to poročilo ponovno narediti tako, da bo jasno, kje smo bili leta 2004 in kje smo danes.

Hvala.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Gospod predsednik, ena stvar je gotova: globalna gospodarska kriza bo povečala val priseljencev v Evropo, kar bo več tisoč nezakonitih priseljencev, ki že živijo med nami, pahnilo v brezposelnost. Zato obstaja zelo veliko tveganje, da bo prišlo do širjenja ksenofobije in rasizma, prav tako pa to predstavlja veliko grožnjo socialni koheziji v evropskih državah. Prekomerni policijski nadzor meja v teh okoliščinah ne bo rešil problema. Rabimo resne politike za vključevanje priseljencev v Evropo, politike, zaradi katerih se tako priseljenci, kot tudi njihovi otroci ne bodo več počutili kot tujci ali zaradi katerih bodo drugi prenehali nanje gledati, kot na tujce v naši družbi. Pa vendar se je sedaj ta razprava v Evropi končala. To smo videli v Solunu na zasedanju Sveta, videli smo v Groningenu leta 2004 in kako je zamrla. Razlog je

zelo preprosto: politikom v Evropi ni uspelo prepričati njihovih skupnosti, da se raznolikosti danes enostavno ni mogoče izogniti in da je zaželen v naših skupnostih. V Svet, v Komisijo in v Parlament se mora vrniti politična volja.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Gospe in gospodje, zaradi poskusa priprave splošnega stališča je poročilo enostransko in neuravnoteženo. Daje vtis, da so razmere na področju temeljnih pravic v Evropski uniji slabe. Gre za očitno pretiravanje, nas pa spravlja na slab glas, hkrati pa je priročno za tiste države zunaj EU, s katerimi imamo vzpostavljen dialog o človekovih pravicah. Velike razlike v različnih državah glede na število manjšin in priseljencev niso bile upoštevane. Člen 45 napačno navaja, da je v državah članicah iz vzhodne Evrope število priseljencev majhno. Pred zasedbo Latvije je bil odstotek Latvijcev v Latviji približno 80 %, odstotek Rusov pa je znašal 8 %. V začetku leta 1990, ko se je zasedba končala, je bilo Latvijcev le še 51 %. Večina preostalega dela prebivalstva predstavljajo „rusko govoreči priseljenci“, kar je neposredna posledica rusifikacije. Tisti, ki se ne želijo vključiti in pridobiti državljanstva, ne bi smeli imeti volilne pravice. Priporočilo, da bi vsaki manjšini zagotovili pravico do izobrazbe in uporabe materinega jezika, je v nasprotju s pravicami avtohtonega prebivalstva, da govorijo v svojem jeziku v lastni državi. Če bo to poročilo sprejeto, bomo mogoče morali takoj pripraviti osnutek drugega poročila Evropskega parlamenta o zaščiti Latvijcev in latvijskega jezika v Latviji. Nobene spremembe ni, ki bi lahko izboljšala to poročilo. Edina rešitev je, da ga zavrnamo. Hvala.

Michael Cashman (PSE). – Gospod predsednik, diskriminacija je še kako živa in prisotna v svetu in Evropski uniji. Prav zaradi tega želim čestitati francoskemu predsedstvu za pobudo pri Združenih narodih o dekriminizaciji homoseksualnosti.

Žalostno je, da smo bili danes v Parlamentu priče spodbujanju k nestrpnosti. Diskriminacija pušča brazgotine v svetu in – drugim pa povem – pušča brazgotine na duši tistih, ki jo izvajajo. Diskriminacijo podpirajo politiki in institucije, kot je Vatikan, čeprav bi se morali tega zavedati. Zaradi tega se vam želim zahvaliti v imenu tistih ljudi, ki se jih ne sliši, saj če bi spregovorili – kot homoseksualci ali zaradi njihove spolne identitete – bi bili tepeni, mučeni, zaprti in soočeni s strogo kaznijo, samo zaradi njihove drugačnosti.

Zmagali bomo. Dosegli bomo enakopravnost. Kot homoseksualec sem zavezan k temu. Enakost bomo dosegli preprosto zaradi tega, ker sta pravica in dobrota na naši strani. Zahvaljujem se predsedstvu. Velika čast je, da lahko vaše predsedovanje zaključite s takšno zavezo.

Armando França (PSE). – (PT) Cilj tamperškega in haaškega programa, o katerih sedaj razpravljamo zaradi vprašanja Gérarda Depreza, je izvajati evropsko območje svobode, varnosti in pravice z bistvenim sodelovanjem med državami članicami ter med njimi in institucijami EU. To naj bi dosegli s krepitvijo ukrepov, ki jamčijo svobodo, varnost in pravičnost, ki so ključnega pomena za proces evropskega povezovanja. Naša Unija bo resnično obstajala le, če bomo vzpostavili, poleg notranjega trga in gospodarskega sodelovanja, skupno območje svobode, varnosti in pravice; ko se bodo tudi evropski državljani počutili svobodne in bodo zaščitene njihove temeljne pravice, ter ko bo pravica enaka za vse. Zaradi tega je razvoj sodelovanja na tem področju izjemno pomemben. Vendar pa bo odločila Lizbonska pogodba, saj so njene določbe na tem področju suverene ter podeljujejo pristojnost Evropskemu parlamentu in nacionalnim parlamentom.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gospod predsednik, mednarodna skupnost obravnava vprašanja človekovih pravic približno na vsakih dvajset let. Leta 1948 je sprejela Mednarodno deklaracijo o človekovih pravicah. Približno dvajset let kasneje je sprejela Pakte o človekovih pravicah, leta 1989 pa je bil sprejet še en dokument, Konvencija o otrokovih pravicah.

Medtem pa mi v Evropski uniji še vedno ne moremo pripraviti zakonodajnega dokumenta ali sprejeti listine, ki bi bila zavezujoča, tako kot je Listina o temeljnih pravicah.

Zato pozdravljam poročilo gospoda Catanie, ki obravnava otrokove pravice, hkrati pa želim poudariti, da morajo biti te pravice za nas zelo pomembne, saj otroci predstavljajo prihodnost Evrope, ki jo bodo oblikovali tako, kot jih vzgajamo. Prav zaradi tega je treba revščino, ki je oblika diskriminacije, in je prizadela številne otroke v Evropi, izkoreniniti in zato se moramo proti njej boriti v imenu dobre in pravične prihodnosti Evrope.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Prihodnje leto, leta 2009, bi moral biti sprejet nov večletni program na področju svobode, varnosti in pravice. Rezultati obdobja zadnjih deset let so pozitivni, vendar se moramo izogniti nenehni skušnjavi, da bi dajali prednost varnostnemu vidiku, kar je v škodo svobodi in pravičnosti.

Na primer z vidika pravosodnega sodelovanja prinaša izvajanje načela vzajemnega priznavanja velike prednosti vsem tistim, ki se gibljejo v tem območju, vendar pa mora biti v uniji hkrati zagotovljeno ustrezno varstvo pravic in postopkovnih jamstev za posameznike, kar se še ni zgodilo.

Vzpostavljeni so bili številni informacijski sistemi za povečevanje varnosti, kljub temu pa okvirni sklep o varstvu osebnih podatkov v tretjem stebru še vedno ni bil sprejet, kot gospa Roure dobro ve. Spodbujanje in učinkovito varovanje temeljnih pravic predstavlja temelj naše demokracije in bi morala biti vedno prisotna cilja v vseh evropskih politikah. Temeljne pravice so medsebojno odvisne in predstavljajo nedeljiv sklop pravic. Prav v tem duhu so povzete v Listini o temeljnih pravicah. Zato je hkrati tudi pomembno, da spremenimo Lizbonsko pogodbo tako, da bo naša listina imela zavezujoč pravni značaj.

V poročilu gospoda Catanie so ugotovljene številne prednostne naloge, od socialnih pravic do varovanja podatkov in med drugim tudi varstvo pravic manjšin. Vendar pa v tem času splošne gospodarske krize verjamem, da moramo biti še posebej pozorni na primere skrajne revščine in socialne izključenosti, ki predstavljajo kršitev temeljnih pravic. Zato je po mojem mnenju ključnega pomena, da v vse politike EU vključimo tako socialno razsežnost, kot tudi varstvo temeljnih pravic, hkrati pa zagotovimo sistematično in strogo nadziranje skladnosti zakonodajnih predlogov v zvezi s temi pravicami.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospod predsednik, pozdravljam odkritost in natančnost poročila gospoda Catanie, čeprav se z nekaterimi deli ne strinjam. Izpostavljanje naših pomanjkljivosti v takšnem poročilu bi nam moralo preprečiti, da toliko pridigamo o drugih, zunaj EU. Mnogi v tem Parlamentu so pozivali k spametovanju Amerike zaradi prevoza in nezakonitega pridržanja ujetnikov in kritizirali evropske vlade zaradi sodelovanja s CIO. Osebnostno bi bil zgrožen, če sploh ne bi sodelovali s CIO proti terorističnim fanatikom, ki bi uničili naš način življenja.

Nikjer v tem poročilu ni na primer omenjeno ravnanje Italije pri izgonu tujih storilcev kaznivih dejanj. Zdi se, da je takšna priljubljena in uspešna politika preveč sporna, da bi bila tu izpostavljena. Prav tako predstavlja udarec brezpogojni, absolutni dogmi, ki je okužila razpravo o človekovih pravicah. Želim si, da bi na primer v moji državi, Združenem kraljestvu, izgnali tuje storilce kaznivih dejanj, kot je bil italijanski državljani, ki je umoril svojega ravnatelja, vendar so mu sodniki, potem ko je odslužil zaporno kazen, dovolili ostati v Združenem kraljestvu ter se pri tem sklicevali na človekove pravice. Državljeni v Evropi, ki spoštujejo zakon, si zaslužijo vedeti, da so njihove pravice zaščitene pred ljudmi, ki bi jih lahko napadli.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospod predsednik, pravice homoseksualcev so pomembna tema v EU, občasno pa tudi podlaga za razgrete razprave.

Nedavno se je spet pojavilo vprašanje pravice homoseksualnih parov do posvojitve otrok. V zvezi s tem želim izkoristiti priložnost, ter Komisiji in Svetu zastaviti neposredno vprašanje: ali se strinjata z – in ali bi podprla – predlog, s katerim bi homoseksualnim parom omogočili, da bi imeli pravico do posvojitve otrok na enak način, kot je to omogočeno heteroseksualnim parom, ali menita, da je ključnega pomena, da ima pravico do posvojitve otroka le heteroseksualna družina, s tem pa posvojitve s strani homoseksualnih parov naj ne bi bile zaželeni in ne bi smele biti dovoljene z zakonom v EU? Pričakujem pogumen neposreden odgovor komisarja in ministrice, za katerega se vam zahvaljujemo in nam bo v veliko pomoč.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospod predsednik, najbolj tragična obdobja človeške zgodovine so zaznamovana z zanikanjem človekovih pravic ene skupine drugi skupini ljudi. V preteklosti so bili tisti, ki so bili zaradi jezika, rase, vere ali drugih razlogov obravnavani kot manjvredni ljudje, deležni zasužnjevanja, pregona in genocida.

Danes v EU radi mislimo, da smo že presegli to barbarstvo, pa vendar se danes človečnost odreka na podlagi starosti, velikosti in sposobnosti. Dojenčki, še preden se rodijo, in invalidni dojenčki – tudi po rojstvu – še vedno štejejo, kot manjvredni ljudje, zaradi česar jih v EU vsako leto ubijejo več kot milijon še pred rojstvom, nekatere pa celo po rojstvu.

Še bolj strašno je dejstvo, da se ta pomor izvaja v imenu človekovih pravic. Naj vas spomnim, da Splošna deklaracija o človekovih pravicah, katere 60. obletnico praznujemo, otroku pred rojstvom priznava popolno človečnost.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Narodne manjšine se ne znajdejo v novih državah po lastni krivdi. Žal so v številnih novih državah članicah obremenjeni s skupinsko krivdo, ko jim države skušajo preprečiti izobrazbo v njihovem maternem jeziku ali preučevati njihovo zgodovino in se učiti imen domačih mest, lokalnih krajev ali rek. Kar je še huje, v nekaterih novih državah članicah se pojavlja „nova vrsta športa“ in sicer pretepanje

manjšin ob pomoči policije. Nekateri želijo prepovedati vse oblike avtonomnosti, saj trdijo, da bi to pripomoglo k razdrobljenosti EU. Pa vendar države, kot sta Italija ali Finska, ki so svojim manjšinam podelile kulturno ali regionalno avtonomnost, niso razpadle. Vsaki državi članici EU moramo dati priložnost, da spoštuje pravice narodnostnih manjšin.

Rama Yade, predsednica Sveta. – (FR) Gospod predsednik, poročilo gospoda Catanie je bilo ob tej 60. obletnici Splošne deklaracije o človekovih pravicah pripravljeno ravno ob pravem času. Velika raznolikost izpostavljenih vprašanj, moč podanih predlogov, pa tudi vaši odzivi zagotavljajo usklajenost s ključno naravo zadev, zaradi česar smo danes tudi skupaj. Zato bom skušala odgovoriti na številna vprašanja, ki so mi bila zastavljena, prav tako pa si bom močno prizadevala, da bi govore združila, saj se jih nekaj nanaša na ista vprašanja.

Prvič, omeniti želim vprašanje socialnih pravic in skrajne revščine, ki so ga zastavili številni poslanci v EP, vključno z gospo Roure. Jasno je, da so gospodarske, socialne in kulturne pravice pomembne. Predstavljajo del druge generacije človekovih pravic in so pravice, ki so bile simbolizirane s podpisom Mednarodnega pakta o gospodarskih, socialnih in kulturnih pravicah iz leta 1966. Vsekakor upravičeno izpostavljate pomen izvajanja teh pravic, saj lahko ljudje začnejo dvomiti vanje, če se ne bodo izvajale.

Iz tega sledi, da sta Evropska unija in Francija aktivno vključeni v boj proti skrajni revščini. Opozorila bi vas, da je bila naloga posebnega poročevalca v Komisiji za človekove pravice obravnavati te vprašanja, teh pravic. Združeni narodi trenutno pripravljajo vodilna načela za krepitev boja proti skrajni revščini. Evropska unija in še posebej Francija sta po mojem mnenju pripravili zanimive pobude. Evropska unija je spodbujala in povzela opcijski protokol k Mednarodnemu paktu o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, ki je bil pravkar sprejet na Generalni skupščini združenih narodov in je vzpostavil mehanizem za pritožbe posameznikov.

Vendar se strinjam z vami, da gre za dolgoročen boj in dokler bo toliko diskriminacije in revščine, dokler bo toliko ljudi brezposelnih in tako veliko problemov povezanih z dostopom do zdravstvenega varstva, ne moremo biti zadovoljni, kljub temu pa si prizadevamo – stalna, trajna prizadevanja –, da bi zagotovili dosledno izvajanje gospodarskih, socialnih in kulturnih pravic, ki jih Evropska unija najbolj spodbuja.

Drugič, drugo vprašanje, ki ste ga omenili številni izmed vas, se nanaša na homoseksualnost. V zvezi s tem želim povedati, da je pobuda, ki jo je začela izvajati Francija, zelo enostavna in če ponovim, da je bilo naše izhodišče ugotovitev, da danes v svetu obstaja devetdeset držav, ki kaznujejo homoseksualnost, od tega jih šest izreka smrtno kazen. To pomeni, da moški in ženske ne morejo svobodno izbrati življenja, ki je v skladu z njihovimi spolnimi usmeritvami, in tvegajo, da bodo končali v zaporu ali da bodo preganjani. Pri tem torej govorimo o temeljnih pravicah.

Namen ni odpirati vprašanj, ne glede na to, kako zanimiva so, o starševstvu ali poroki istospolnih parov, ali sprejemati odločitev s pomočjo te pobude o socialnih razpravah. Namen je razširiti to temeljno pravico – pravico, do prostega izražanja spolne usmerjenosti, ne da bi pri tem obstajala nevarnost odrekanja svobode – vsem v družbi.

Tako enostavno je in verjamem, da gre zasluga Evropski uniji, državam članicam Evropske unije – saj številne izmed njih podpirajo ta projekt –, da bo ta pobuda jutri obravnavana na Združenih narodih. Upam, da se nam bo pridružilo čim več držav, saj verjamem, da kadar govorimo o temeljnih pravicah, ne sme biti nobenih razprav, saj gre izključno in samo za vprašanje človečnosti in svobode.

Preidimo sedaj na drugo vprašanje, vprašanje Romov in bolj na splošno priseljencev, ki ste ga izpostavili mnogi zmed vas. Glede Romov je Komisija 2. julija predložila poročilo v sklopu svojega sporočila. To poročilo navaja obstoječe politike in instrumente, prispeva k vključevanju romskega prebivalstva in priporoča bolj sistematično uporabo teh politik in instrumentov za spodbujanje vključevanja Romov.

Kot veste se je francosko predsedstvo 16. septembra v Bruslju udeležilo prvega evropskega vrha o Romih, ki ga je organizirala ravno Komisija, ob pomoči Fundacije Soros. Na tem vrhu so se zbrali predstavniki evropskih institucij in držav članic, prav tako pa tudi veliko število članov civilne družbe. Moj kolega iz francoske vlade, minister za stanovanjske zadeve in mesta ter predstavnik Ministrstva za zunanje zadeve, sta pohvalila izjemen način, kako so se na tem vrhu zbrali najrazličnejši Evropejci.

Ta vrh je pomemben, saj vprašanje Romov Evropejcem predstavlja skupni interes in poziva k proaktivni politiki – politiki, ki bo seveda prilagojena posameznim nacionalnim pogojem –, ki jo bo izvajala vsaka država članica. Poseben namen tovrstne prostovoljne politike na nacionalni ravni mora biti, kako zagotoviti romski populaciji, da bo res imela dostop do izobrazbe, dela, zdravstvenega varstva in stanovanj in popolnoma jasno je, da je usklajevanje med državami članicami in Unijo izjemno pomembno in ključnega pomena.

Številne ideje so na pobudo francoskega predsedstva omogočile izvedbo uradne razprave glede tega vprašanja. Drugi vrh na temo enakosti je potekal 29. in 30. septembra 2008 v Parizu. Okrogla miza o revščini in izključenosti je potekala 15. in 16. oktobra 2008 v Marseillu z dvema mojima vladnima kolegoma. Na kratko, države članice Evropske unije namenjaajo posebno pozornost razmeram v romski skupnosti in verjamem, hkrati pa sem tudi prepričana, da se bo s tega vidika naše delo nadaljevalo tudi po koncu francoskega predsedovanja Evropski uniji. Temu vprašanju smo popolnoma zavezani.

Glede širšega vprašanja priseljevanja bi rada ob tem, ko se zaključuje francosko predsedovanje Evropski uniji, omenila evropski pakt o priseljevanju in azilu, ter kako uspešen je bil. S tem paktom bo Evropska unija oziroma države članice Evropske unije prvič imele skupne cilje, imele bodo skupno stališče glede tega vprašanja, predvsem v zvezi z ustanovitvijo azilnega urada, namena biometričnih vizumov in glede ukrepov, ki jih mora izvesti Evropska unija, kadar je država preveč obremenjena, predvsem na področju priseljevanja.

Pakt, ki ga je oktobra sprejel Evropski svet, predlaga politične zaveze, kot je organiziranje legalnega priseljevanja, pri čemer se upoštevajo potrebe iz zmogljivosti, boj proti nezakonitemu priseljevanju s sodelovanjem, zagotavljanjem učinkovitejših kontrol mej in vzpostavitev Evrope azila.

Na kratko, prepričana sem, da bodo vsi ti elementi, ki se nanašajo na pakt o priseljevanju in azilu, omogočili Evropski uniji sprejeti skupno strategijo na tem področju in mogoče bo lahko s pomočjo te skupne strategije izvedla pristno politiko zakonitega priseljevanja, skupaj z vsemi pripadajočimi pravicami.

Sedaj bi želela odgovoriti na vprašanje, točko, pripombo, ki se nanaša na Guantánamo in posledice njegovega zaprtja, ter vam povedati, da je Evropska unija že večkrat izpostavila, da mora boj proti terorizmu potekati v skladu s pravno državo, to pomeni, ob spoštovanju človekovih pravic, mednarodnega humanitarnega prava in mednarodnega prava o beguncih. Prav tako smo povedali, da za zapornike ne sme veljati pravni vakuum, ne glede na to kje so in da je obstoj skrivnih zaporov nezaslišan.

Naše stališče se ni spremenilo, vse to pa temelji na našem prepričanju, da lahko demokratične družbe, dolgoročno gledano, premagajo terorizem le, če bodo še naprej upoštevale svoje lastne vrednote. Evropska unija je prepričana, da se morajo v skladu s tem tudi Združene države Amerike odzvati in čim prej zapreti Guantánamo. Zato smo glede tega vprašanja nenehno v dialogu z administracijo ZDA.

Gospe in gospodje, tudi zadnjo točko ste izpostavili mnogi izmed vas. Govorim o vprašanju človekovih pravic tu v Evropi, predvsem pa vlogi Sveta Evrope. Najprej bi se rada zahvalila Svetu Evrope za njegovo vlogo, ki jo je odigral pri varstvu in spodbujanju temeljnih pravic. Menim, da je Svet Evrope vse od svoje ustanovitve opravljal odlično delo v zvezi s tem, predvsem z Evropskim sodiščem za človekove pravice.

Mehanizmi za spremljanje človekovih pravic znotraj držav članic že obstajajo in verjamem, da uporaba teh mehanizmov predstavlja pot, da se ne predamo dvojnemu standardu, ampak naredimo najprej red v lastni hiši, saj Svet Evrope in njegov pravni instrument, Evropsko sodišče za človekove pravice, delujeta kot gonilni sili pri opozarjanju držav članic Unije in širše – saj v Svetu Evrope sodelujejo tudi druge članice, ne le Evropska unija – na njihove dolžnosti pri izpostavljanju pomanjkljivosti in odpravljanju teh pomanjkljivosti. Svet Evrope je torej ključni instrument, ključna organizacija, ko govorimo o varstvu in spodbujanju človekovih pravic.

Vzporedno s tem obstaja tudi Agencija za temeljne pravice, ki prav tako obravnava človekove pravice znotraj držav članic in ki je omenjena v različnih poročilih, ki so bila pripravljena pred kratkim. Vendar pa je Agencija osredotočena na razmere človekovih pravic v državah članicah, kjer izvajajo zakonodajo Skupnosti, to pa je tudi vse. Ker se zavedam, da je področje delovanja vsake organizacije omejeno na nekatera področja, verjamem, da lahko med obema obstaja *modus vivendi*. S tem pa ta določba, ki sem jo pravkar omenila, še zdaleč ne omejuje njenega delovanja, ampak je namenjena preprečevanju podvajanja dejavnosti Sveta Evrope.

Uredba, s katero je bila ustanovljena Agencija, izrecno določa, da naj na primer tesno sodeluje s Svetom Evrope. S takšnim sodelovanjem se je mogoče izogniti podvajanju in če citiram besedila: „s takšnim sodelovanjem bi se izognili prekrivanju med dejavnostmi Agencije in dejavnostmi Sveta Evrope“. Zato je pomembno, da Agencija za temeljne pravice in institucije Sveta Evrope skušajo zagotoviti, da se bodo njihova prizadevanja medsebojno dopolnjevala, ter da se tudi operativni organi medsebojno dopolnjujejo. Prav zaradi tega je nenehna skrb Agencije, da sodeluje znotraj svojega področja pristojnosti, pri tem pa dopolnjuje delovanje Sveta Evrope.

Menim, da sem se na kratko odzvala na vsa vprašanja, ki ste jih izpostavili, gospe in gospodje. Besedo bom prepustila evropskemu komisarju, da odgovori na vprašanja, ki se nanašajo ali so bila naslovljena nanj.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, predsedstvo je odgovorilo na nekatera vprašanja, zato bom skušal biti kratek.

Prvič, najprej se želim zahvaliti za vse, kar je povedala gospa Roure v uvodu v našo razpravo v zvezi s tem, da je Listina o temeljnih pravicah res združila socialne in državljske pravice. Po mojem mnenju je to pozitiven prispevek Listine, ki bo – vsaj upamo – vključena v evropsko pravo. Resnično predstavlja povezavo med državljskimi in socialnimi pravicami.

Zaradi tega želim odgovoriti na nekaj vprašanj glede manjšin. Dejansko nimamo nobenih posebnih pristojnosti, s katerimi bi lahko obravnavali manjšinske pravice v državah članicah, vendar pa se lahko borimo proti diskriminaciji ljudi, ki pripadajo manjšinam. Osebna diskriminacija spada v področje našega boja proti diskriminaciji.

V zvezi z romsko skupnostjo – mislim, da se je predsedstvo odzvalo na to vprašanje – bi rad izpostavil dejstvo, da smo 16. septembra organizirali vrh o Romih. Sam sem imel priložnost zaključiti ta vrh in povedati vam moram, da sva si skupaj s kolegom komisarjem Špidlo zastavila nalogo, da bo diskriminacija romskih otrok ena izmed najinih prednostnih nalog.

Takšna diskriminacija je v celoti nesprejemljiva, vendar je bilo v Evropi potrebnega veliko časa za obravnavo takšnih problemov. Glavno odgovornost na tem področju nosijo države članice in potrebovale so veliko časa, da so jih začele reševati. Res je, da bomo danes skušali uporabiti vsa sredstva, ki so nam na voljo, da bi spodbudili vključevanje romske skupnosti.

Glede na to si tudi sami zelo močno prizadevamo, da naša strategija ne bi temeljila izključno na etničnem pristopu k Romom. Takšen pristop bi lahko bil kontraproduktiven in bi izničil prednosti obravnave vprašanja Romov prek meja v vseh politikah Evropske unije.

Prav tako bom spregovoril o spolnem razlikovanju. Resnično verjamem, da odgovor predsedstva predstavlja pravo rešitev. Dolžni smo spoštovati in zagotoviti spoštovanje do takšnega spolnega razlikovanja. Povsem jasno je, da v zvezi s tem obstaja besedilo glede diskriminacije, vendar pa moramo zagotoviti, da se bo izvajalo.

Prav tako želim povedati, da Komisija ne namerava zavzemati stališča v imenu držav članic glede ureditve družinskega prava. Kot veste, smo že imeli težave pri določanju pravil v zvezi z ločitvami. Predvsem se ne moremo spuščati na področje, kjer je potrebno soglasje.

Kljub temu pa želim dodati, da zakon o prostem pretoku oseb seveda zavezuje države članice, da priznavajo nekatere povezave, ki so pogodbeno dogovorjene v drugi državi članici in v zvezi s tem lahko citiram le evropsko pravo.

Če zaključim, mislim, da je najpomembneje – kar je povedal gospod Deprez, drži –, da nas ne smejo usmerjati strahovi. Zavedati se moramo, da po napadih 11. septembra obstaja ta strah pred terorizmom, kar je včasih imelo za posledico, da varstvu pravic, osebnim svoboščinam in zasebnosti nismo namenili tolikšne pozornosti, kot bi morali, in da moramo pozorno paziti na to ravnotežje. Proti terorizmu se ne moremo bojevati učinkovito z zaničevanjem temeljnih pravic, človekovih pravic in zasebnosti. Prepričan sem, da mora biti naš cilj učinkovit boj proti terorizmu.

Prav tako bi na podlagi sklepanja povedal, da na področju temeljnih pravic ni dovolj, če samo pripravimo besedila, ampak moramo tudi zagotoviti, da se bodo izvajala. Dolžni smo skrbno ravnati. Prepričani ste lahko, kar se tiče Komisije in vašega komisarja, odgovornega za svobodo, varnost in pravico, da bom osebno poskrbel, da bomo na vseh ravneh resnično pozorni in zagotavljali izvajanje evropskega prava.

Giusto Catania, *poročevalec*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi se zahvalil komisarju Barrotu in gospe Yade za podporo mojemu poročilu. Prav tako se želim zahvaliti poročevalcem v senci, gospe Gál, gospe Roure, gospodu Guardansu in gospe Ždanoka za aktiven prispevek k temu poročilu in pri njegovi pripravi.

Izpostavljena vprašanja so zelo zanimiva, nekaj časa pa želim nameniti temi, ki jo je izpostavil komisar Barrot. V času, ko se gospodarska kriza zastruje, se moramo izogniti odkriti vojni znotraj Evropske unije med revnimi ljudmi, državljani, diskriminiranimi zaradi njihovega socialnega položaja in državljani, diskriminirani zaradi njihovih življenjskih pogojev, njihovih pričakovanj ali celo zaradi njihovega vstopa v Evropsko unijo in dejstva, da so bili sprejeti na najboljši možen način.

Res je, da je kriza odgovorna za krepitev rasizma in ksenofobije, gospodu Brejcu pa želim povedati, da smo zelo pozorno analizirali poročilo Agencije Evropske unije za temeljne pravice, pred tem pa še poročilo

Evropskega centra za spremljanje rasizma in ksenofobije, ter da smo ugotovili, da se je v zadnjih letih število rasističnih in ksenofobičnih dejanj v Evropski uniji eksponentno povečalo. Prav zaradi tega smo zelo zaskrbljeni nad tem, kar se dogaja in menimo, da moramo spodbujati proces, ki bo aktivno zagotovil vlogo, pri kateri bosta spodbujanje in varstvo temeljnih pravic postala učinkovit center za vzpostavljanje Evrope miru, ki je zavezana spodbujanju medkulturnega dialoga in kjer ni barbarskih praks.

Verjamem, da lahko na ta način, s pomočjo poročila, izboljšamo vlogo, ki jo ima EU na mednarodnem prizorišču. Ne bom obravnaval drugih vprašanj, ki izhajajo iz razprave, nekatera izmed njih si niti ne zaslužijo mojega odziva, kljub temu pa sem močno pozdravil izmenjavo, do katere je prišlo in predloge, ki so jih podali številni kolegi poslanci z aktivnim sodelovanjem v razpravi.

Predsednik. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo kmalu.

Pisne izjave (člen 142)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) V skladu z Listino o temeljnih pravicah ima vsak državljan EU pravico, da si poišče zaposlitev, dela in se namesti v kateri koli drugi državi članici.

Žal do sedaj te svobode niso mogli uživati vsi državljani Evrope. Dvoletna omejitev v zvezi z dostopom do trga dela, ki je bila naložena novim državam članicam, poteče konec tega leta. Vendar je osem držav članic že najavilo, da namerava podaljšati to obdobje za nadaljnja tri leta glede na trenutno finančno krizo.

V skladu s poročilom Komisije z dne 11. novembra 2008 ni nobenih zadostnih dokazov, ki bi kazali na to, da je delo izgubilo znatno število lokalnih delavcev, ali da bi se jim znižala njihova plača zaradi delavcev, ki prihajajo iz novih držav članic.

S tem, ko ostajajo trgi dela zaprti, se podaljšuje razlikovanje pri obravnavi evropskih državljanov. Z odpravo teh omejitev bi se lahko izognili problemom, ki nastajajo zaradi neprijavljenega dela ali lažnega samozaposlovanja.

Zaradi tega menim, da države članice, ki še naprej nalagajo takšne omejitve glede trga dela, ne bi smele pozabiti na realen pozitiven vpliv, ki ga ima prost pretok delavcev na trajnostno gospodarsko rast.

Prost pretok se je izkazal ne le kot pozitiven, ampak celo kot nujen dejavnik.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Ne da bi podrobno komentiral vsebino tega poročila, proti kateremu je bilo uperjenih veliko kritik, vas želim opozoriti na en člen, proti kateremu bom glasoval, čeprav sem v Komisiji zavrnil spremembo, katere namen je bil odpraviti ta člen. Govorim o točki 46, ki priporoča, da se za narodne manjšine pripravi opredelitev na evropski ravni na podlagi Priporočila Sveta Evrope 1201 (1993). Tega priporočila ne bi smeli omenjati brez izjemno natančne pojasnitve razlage tega priporočila, saj vsebuje dvoumno besedilo, ki ga je mogoče tolmačiti tudi tako, kot da podeljuje manjšinam kolektivne pravice ali teritorialno avtonomnost na osnovi etničnih meril. Verjamem, da Evropski parlament ne bi smel brez kakršne koli kritike sprejeti sklicevanja na to priporočilo. Celotna Beneška komisija (Evropska komisija za demokracijo skozi pravo) je poudarila, da je treba biti izjemno pazljiv pri vsakem tolmačenju priporočila 1201.

15. Pristop Sveta k reviziji Uredbe OLAF (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju Sveta za ustni odgovor, ki ga je zastavila gospa Gräßle v imenu Odbora za proračunski nadzor glede pristopa Sveta k reviziji uredbe OLAF (O-0116/2008 - B6-0492/2008).

Ingeborg Gräßle, avtorica. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje Sveta, komisar, gospe in gospodje, kot poročevalka za OLAF, Evropski urad za boj proti goljufijam, sem prišla do zanimivih ugotovitev, na primer, da vsi govorijo o boju proti goljufijam, vendar nihče ničesar ne ukrene. Druga ugotovitev je, da države članice skrbno pazijo na vsa svoja plačila Evropski uniji do zadnjega centa, ko pa je treba ta denar porabiti, vsi postanejo bolj radodarni in goljufom se olajšajo delo, na primer s tem, ko v povprečju še vedno traja 36 mesecev, da Evropski uniji sploh poročajo o nepravilnostih. Evropski parlament je mnenja, da je to nesprejemljivo. Želimo si učinkovitega boja proti goljufijam, ki vključuje tudi preprečevanje. Želimo, da

države članice vključijo boj proti goljufijam v program, prav tako pa želimo, da pride do skupne razprave o tem, kaj potrebujemo in kakšni so problemi.

Želimo, da nacionalni sodni organi pokažejo več zanimanja pri upoštevanju rezultatov preiskav OLAF. Odpraviti je treba zakonodajne pomanjkljivosti, ki so jih do sedaj izkoriščali prevaranti. Evropska sredstva morajo biti obravnavana enako kot nacionalna sredstva. Želimo neodvisen urad z viri in pravnimi podlagami, potrebnimi za opravljanje tega dela. Želimo urad, ki lahko tiho in učinkovito sodeluje z državami članicami.

Naše mnenje o pravni podlagi, Uredbi 1073/99, se nanaša na vsa ta vprašanja. Prosimo, da bi bila ta uredba – ki predstavlja bistvo OLAF – skupaj s Svetom še dodatno razširjena. Svet pozivamo, da vključi naše mnenje in začne s pogovori o dodatni razširitvi te uredbe. Želimo zagotoviti rešitve za probleme urada OLAF.

Rada bi se zahvalila vsem skupinam v Parlamentu, ker so to tudi podprli v obliki resolucije, o kateri bomo jutri glasovali. Pozivam francosko in češko predsedstvo, da sprejmeta žogo, ki jo je podal Parlament in jo vrneta nazaj. V naših predlogih smo upoštevali tudi rešitve, ki jih je pripravila in predložila delovna skupina Sveta. Zagotavljam vam, da je v našem interesu čim hitreje zaključiti to uredbo in da smo pripravljeni na sodelovanje v konstruktivnih razpravah na podlagi naših predlogov.

Konsolidiranje pravnih podlag OLAF, kot to predvideva Svet, bi pomenilo zapravljanje časa za negotove rezultate. OLAF bo kmalu praznoval 10. obletnico. Konsolidiranje bi pomenilo še dodatnih 10 let, ne da bi se pri tem izboljšala pravna podlaga. Na boj proti goljufijam gledamo preveč resno, da bi to dopustili. Zaradi tega sedaj želimo storiti, kar je možno, v sodelovanju s Svetom. Hvala lepa.

Rama Yade, predsednica Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospa Gräßle, najprej vas želim spomniti na to, kolikšen pomen Svet pripisuje boju proti goljufijam in varstvu finančnih interesov Evropske unije. Svet meni, da ni dovolj, če so uredbe, ki se nanašajo na Evropski urad za boj proti goljufijam, ustrezne, ampak morajo biti tudi dosledne.

V tem kontekstu ne smemo pozabiti na povabilo Sveta v letu 2007 za predstavitev konsolidiranega pravnega instrumenta, s katerim bi bilo mogoče zagotoviti jasnost, ki si jo vsi želimo. Svet je upošteval spremembe Evropskega parlamenta, sprejete 20. novembra, ki se nanašajo na spremembo pravil za preiskave OLAF in razprave na to temo, ki so pred tem potekale v Odboru za proračunski nadzor.

Svet je prav tako upošteval stališče 44 resolucije Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2008, pripravljeno na prvi obravnavi proračuna za leto 2009, ki se nanaša na isto vprašanje. Vprašanje delovnega načrta Sveta je že bilo izpostavljeno v proračunskem dialogu 13. novembra in na posvetovanju z Evropskim parlamentom 21. novembra, ki se ga je udeležil moj kolega gospod Woerth, predsednik sveta Ecofin (proračun).

Na tem dialogu je, v odgovor na pomisleke Sveta, za katere mislim, da predstavljajo tudi pomisleke Evropskega parlamenta, Komisija najavila, da bo predstavila delovni dokument o vprašanju konsolidacije uredb OLAF v začetku prihodnjega leta. Zato lahko z veseljem ponovno potrdim, kar je Svet navedel v dialogu 13. novembra in na posvetovanju 21. Novembra, in sicer, da bo Svet skrbno in pozorno preučil rezultat dela Evropskega parlamenta v zvezi s predlagano spremembo Uredbe št. 1073/1999 in delovni dokument Komisije.

Upam, da bom še imela priložnost spregovoriti in se odzvati na vse vaše pripombe pred 18.00. Se opravičujem vnaprej, ker bom takrat morala oditi.

Jean-Pierre Audy, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod Predsednik, gospa Yade, gospe in gospodje, Evropska komisija mora zaščititi finančne interese Evropske unije, hkrati pa je v skladu s Pogodbami za to soodgovorna z državami članicami. Komisija – obžalujem, da so njeni stoli prazni – ima pomembne pristojnosti, s katerimi se lahko bori proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejavnostim, ki ogrožajo finančne interese Unije.

Spomnimo se, da je ravno odstop Komisije gospoda Santerja marca 1999 pripeljal do ustanovitve urada za boj proti goljufijam ali OLAF, katerega deseto obletnico bomo praznovali naslednje leto.

Moja odlična kolegica gospa Gräßle ima prav, ko trdi, da je Svet odgovoren za vprašanje dolgo pričakovane revizije uredbe iz leta 1999, saj je že od takrat na podlagi ocene Komisije, da je treba oceno opraviti tri leta po ustanovitvi urada, predviden pregled te uredbe, ki jo je bilo treba sprejeti. Vaš odgovor, gospa Yade, je spodbuden. Gre za dosleden odgovor.

Ta ocena je bila opravljena leta 2003 in imamo predlog uredbe. Sedaj je nujno, da ta mehanizem preoblikujemo v skladno celoto, tako za notranje, kot tudi za zunanje preiskave in za splošne naloge OLAF. Obstaja uredba št. 1073 iz leta 1999, imamo pa tudi uredbo iz leta 1996 o preverjanjih in kontroli na mestu samem, ki jih izvaja Komisija, in tisto iz leta 1995 o varstvu finančnih interesov Unije.

Ocena iz leta 2005 je vsebovala 17 predlogov, vključno z ustanovitvijo evropskega tožilstva, saj čeprav ima OLAF pooblastila za preiskovanje, je ravno administracija tista, ki je ne nadzoruje neodvisni pravosodni organ. Ta organ bi lahko predstavljal tako zaščito za preiskovane posameznike, kot tudi podpora za OLAF. Kakšen je potem resničen namen OLAF? Pomagati do pravičnega sodstva, in če je tako, do kakšnega evropskega kazenskega pravosodja? Ali gre za poseben administrativni oddelek? Še veliko dela bo treba opraviti. Hvala vam, gospa Yade za spodbudo, ki ste jo izrekli danes.

Herbert Bösch, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, kot je že poročevalka upravičeno izpostavila, Svet zanemarija svojo dolžnost varovanja finančnih interesov Unije. Gospa Yade, ni pomembno, katere pogodbe so sedaj konsolidirane in katere niso, ampak to, da začnete s pogovori. Če sedaj ne boste začeli s pogajanjem, boste namerno preložili reformo boja proti goljufijam na evropski ravni na naslednje parlamentarno obdobje in to dobro veste. Junija bomo morali vsi povedati našim volivcem, da države članice pri tem nimajo nobenega interesa; navedemo jim lahko kar nekaj primerov.

Glede goljufij na področju DDV, ki Nemčijo na primer stanejo 16-18 milijard EUR letno, bi s preoblikovanim OLAF imeli možnost, da izvedemo ustrezne ukrepe proti goljufijam. Vendar je tudi najboljši organ proti goljufijam nemočen, če mu države članice ne posredujejo informacij.

V zvezi z nadaljnjim spremljanjem primerov OLAF, moramo večkrat tipati naokrog v temi, saj nam nacionalni organi niso povedali, kakšni ukrepi so bili izvedeni na podlagi rezultatov preiskav OLAF. V zvezi s tem je treba ukrepati.

Kot nekdo, ki je sodeloval tudi v letu 1999, lahko povem, da je bila najpomembnejša stvar, ki smo jo zapisali v Uredbo 1073/99, da je treba to enoto proti goljufijam, ki je v zadnjih letih dobro delala, po nekaj letih preoblikovati. Tega ni mogoče odložiti; danes želim Svet opozoriti na to.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, predsednik Sveta, gospe in gospodje, zelo pozorno sem prisluhnil vašim odzivom. Rekli ste, da boste te predloge preučili zelo *pozorno, avec la plus grande attention*. Žal mi je, vendar moram povedati, da nam ta odgovor ne zadostuje.

Opravili smo vašo domačo nalogo. Poročilo gospe Gräble smo odobrili na prvi obravnavi. To smo storili zaradi pomanjkljivosti v trenutni zakonodaji. Te napake smo skušali odpraviti in gospod Bösch ima prav, ko pravi, da smo se soočili s številnimi izzivi. Šele pred kratkim smo odobrili poročilo o goljufijah na področju DDV. Obseg davčnih prevar v Evropski uniji je nekje med 200 in 250 milijardami EUR.

Zato potrebujemo razumno zakonodajo. Tako vi, gospa Yade, kot tudi Svet, morate opraviti svoje delo. Želim, da ste nekoliko natančnejši glede časovnih okvirov, v katerih namerava Svet obravnavati ta dokument, saj je to izjemno pomembno.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, hvaležen sem gospe Yade, ker je prisotna na tej razpravi o temi, ki močno skrbi državljane.

Parlamentu se izteka mandat, v katerem smo poskušali davkoplačevalcem povedati, da preverjamo stanje na tem področju in da to počnemo po najboljših močeh. Priznavamo, da prihaja do napak, stvari pa niso vedno korektno opravljene, predvsem pa smo izračunali znesek goljufij in delamo vse, kar je v naših močeh. Prav zaradi tega smo pred desetimi leti ustanovili OLAF, Evropski urad za boj proti goljufijam. Sedaj ta urad nujno potrebuje ustrezen pravni okvir.

Gospa Yade, če pravite, da bi morali počakati na Komisijo, da pripravi svoje poročilo, ter šele nato začeti s pogajanjem glede dokončnega statuta OLAF, bomo zapravljali dragocen čas. Volitve so vse bližje in potem bomo začeli z novim parlamentarnim mandatom. Sporočilo, ki ga želimo poslati evropskim državljanom je, da smo vsi tu – Svet, francosko in češko predsedstvo, ta Parlament in Komisija – zavezani k zaustavitvi tovrstnih goljufij, ki obstajajo v državah v razvoju, pa tudi v visoko razvitih državah.

Hvala vam gospa Yade, da ste bili prisotni na tej razpravi, hkrati pa obžalujem, da ni prisotna tudi Komisija.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Gospod predsednik, tudi sama pozdravljam predlog gospe Gräßle v imenu Odbora za proračunski nadzor, da nadaljujemo in vršimo pritisk, tako da bo mogoče zakonodajo, ki jo bomo sprejeli glede OLAF, kar se da hitro začeti izvajati.

Zato sem tudi hvaležna, da je gospa Yade prisotna, saj predlog, ki ga je sprejel Parlament, upravičeno vztraja na tem, da je treba zagotoviti in varovati pravice ljudi, ki so vključeni v preiskave OLAF, da veljajo za nedolžne in da jim je omogočena obramba, kot tudi pravice do informacij.

Predvsem pa je treba določiti jasnejša in preglednejša pravila, kot tudi kodeks ravnanja, ki ga moramo čim prej posredovati vsem državljanom. V zvezi s tem smo hvaležni za pobudo gospe Gräßle in za podporo, ki ji jo je izrekel Odbor za proračunski nadzor.

Seveda resno pozivamo Svet, da skuša čim prej deblokirati pogajanja, da bo mogoče nadaljevati z njimi, če je le možno, pred koncem tega parlamentarnega mandata – z drugimi besedami, pred naslednjimi volitvami. To bo ključnega pomena, če želimo zagotoviti vse pravice, ki jih bo Parlament okrepil na podlagi poročila gospe Gräßle.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospa Yade, gospe in gospodje, volitve v Evropski parlament bodo spet potekale prihodnje leto, napačno informiranje pa se razbohoti ravno med pripravami na volitve. Zato želimo hitro reformo OLAF. Primere napak in napačne informiranosti, ki se uporabljajo v škodo Evropske unije, je treba jasno in nedvoumno določiti. Verjamem, da evropska javnost rabi to podporo in to jasnost.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, predsednik Sveta, kot član Odbora za regionalni razvoj razumem pomembnost dela OLAF na področju strukturnih skladov. Zadnje poročilo o finančnih interesih Skupnosti navaja prek 3 800 primerov kršitev, kar predstavlja povečanje za 19 % v primerjavi z letom 2006. Ta znesek znaša 828 milijonov EUR, 17 % več kot prejšnje leto.

Prav zaradi tega mora Svet sedaj izboljšati boj proti goljufijam, in sicer z izvedbo celovite reforme pravne podlage, ne pa z izvajanjem kozmetičnih operacij obstoječih besedil.

Če Svet v zvezi s tem misli resno, si mora prizadevati tudi za izboljšanje svojega sistema poročanja. Vse do sedaj so države članice izkoriščale obdobje 36 mesecev, preden so obvestile OLAF o nepravilnostih. Hitro je treba zagotoviti zanesljive podatke v elektronski obliki, da bo lahko OLAF učinkovito opravljal svoje delo. To dolgujemo vsem vpletenim – davkoplačevalcem, pa tudi tistim, ki porabljajo sredstva EU po najboljšem znanju in najboljši vesti.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, bom zelo kratka. Prihitela sem podpreti gospo Gräßle v njenih prizadevanjih in menim, da to danes počnemo vsi. Slišali smo, da ugled Evropske unije kvari prepričanje, da je goljufanje dopuščeno. Vse, kar bi okrepilo in izboljšalo učinkovitost OLAF, je dobrodošlo in moramo podpreti. S temi besedami čestitam gospe Gräßle za njena prizadevanja, Svet in Komisijo pa pozivam, da pazljivo prisluhneta.

Rama Yade, predsednica Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v celoti razumem pomisleke Evropskega parlamenta. Svet je sedaj dobil rezultate prve obravnave Evropskega parlamenta. Pri tem, kako Svet –, ki je opravil svoje delo s tem, ko je pozval h konsolidaciji zakonodaje iz leta 2007 – deluje in funkcionira obstaja določena logika, kar pomeni, da potrebuje dokumente, ki jih pripravlja Komisija, preden da lahko nadaljuje. Vse dokler Komisija tega dela ne bo posredovala Svetu, sem vam dolžna povedati, da bomo morali počakati na to.

Prepričana sem, da ko bomo imeli delovni dokument o konsolidaciji zakonodaje o OLAF, kot je napovedala Komisija, bomo lahko hitro napredovali pri vprašanju reforme. Vendar pa potrebujemo ta dokument in Parlament se lahko zanese na Svet, da si bo pri tej zadevi prizadeval za napredek, ob izkazovanju običajnega spoštovanja do dobrega institucionalnega sodelovanja, da bi tako za OLAF zagotovil kar se da jasen pravni okvir.

Predsednik. – Prejel sem en predlog resolucije⁽¹⁾, predložene v skladu s členom 108(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 18. decembra 2008.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

(Seja je bila za nekaj trenutkov prekinjena)

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

16. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednica. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B6-0491/2008).

Na Komisijo so bila naslovljena naslednja vprašanja.

Prvi del

Vprašanje št. 32 predložil **Tadeusz Zwiefka** (H-0934/08)

Zadeva: Načrti za nujne ukrepe za MSP

Glede na trenutno finančno in gospodarsko krizo, ki je po besedah Jeana Clauda Tricheta najresnejša kriza po drugi svetovni vojni, želim vprašati Komisijo glede načrtov za nujne ukrepe za MSP.

Okvirni načrt za obnovo, ki je bil pripravljen 26. novembra, naj bi vključeval kratkoročne ukrepe za blažitev recesije. Komisija išče nova sredstva in nove načine za porabo obstoječih sredstev. Prav tako želi povečati kapital, ki je na voljo Evropski investicijski banki, dolgoročni posojilni instituciji EU. Banka je že pripravila posojilni sveženj v vrednosti 30 milijard EUR pomoči za mala podjetja, ki imajo težave pri financiranju. Takšna dejanja so zelo pohvalna; vendar pa so sedaj eno izmed najresnejših vprašanj, s katerim so soočeni MSP, težave pri odplačevanju posojil. Ali je Evropska komisija pripravila načrte za nujne ukrepe, namenjene predvsem temu problemu?

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospa predsednica, predlog Komisije o Aktu za mala podjetja navaja probleme, s katerimi se soočajo mala in srednje velika podjetja.

V zvezi z dostopom do financ, kar je tema vprašanja gospoda Zwiefka, je Komisija skupaj z Evropsko investicijsko banko (EIB) najavila posebne ukrepe za izboljšanje razmer.

Seveda se strinjamo s tem, da je treba MSP zagotoviti posebno pomoč. Finančna kriza je v številnih državah članicah znatno prizadela finančne poti, ki so bile na voljo podjetjem, še predvsem MSP. Institucije Skupnosti in države članice so izvedle konkretne ukrepe na področjih, za katera so pristojne, da bo omilile te vplive.

Komisija je uvedla ukrepe za stabilizacijo finančnega sistema, ki bodo pomagali bankam, da spet začnejo posojati svojim strankam. Prav tako smo podprli nekatere spremembe računovodskih pravil pri pospeševanju dokapitalizacije bank in sisteme zajamčenih bančnih vlog.

Poleg tega je, kot veste, Komisija 26. novembra odobrila načrt obnove v višini 200 milijard EUR. Ta načrt je prejšnji teden podprl in sprejel tudi Evropski svet. Kot je navedeno v našem sporočilu, ta znesek 200 milijard EUR vključuje 30 milijard EUR iz proračuna EU ali s financiranjem s strani EIB, da bi tako pomagali oživiti gospodarstvo.

Ti ukrepi bodisi prek proračunskih sredstev ali finančnih ukrepov jasno vključujejo financiranje in pomoč, ki bo v znatno pomoč MSP. Vse to je bilo sprejeto poleg sporazuma, ki je bil dosežen na neformalnem svetu Ecofin v Nici septembra letos, o tem da bo EIB okrepila, istočasno pa tudi pripravila svoje posebne finančne linije za MSP.

Poleg teh sporazumov, je EIB najavila, da bo MSP zagotovila vmesno financiranje – poznano pod tehničnim imenom mezaninsko oz. dolžniško-lastniško financiranje – prek evropskega investicijskega sklada v skupni vrednosti 1 milijarde EUR.

Kot sem že prej povedal, v načrtu številnih držav članic in v okviru načrta oživitve, ki ga je prejšnji teden sprejel Evropski svet, že obstajajo številni primeri večjih držav EU, z gospodarskega vidika, kot so Združeno kraljestvo, Francija, Nemčija in Španija, ki so uvedle posebne ukrepe za financiranje za MSP, za katere vsi vemo, da predstavljajo znatno maso z vidika prodaje, zaposlovanja in proizvodnje v vseh naših državah.

Na koncu želim omeniti sporazume, ki jih je v času teh posebnih gospodarskih težav sprejela Komisija, pri čemer je uporabila določbe, navedene in zagotovljene v Pogodbi, da bi tako uvedla potrebno prožnost v

okvir državne pomoči. Tudi to bo v veliko pomoč MSP. Primer je sporazum, ki smo ga sprejeli včeraj, da bi dvignili pravilo *de minimis* o državni pomoči.

Prav tako bo januarja potekalo srečanje „konstruktivnega dialoga“ med Komisijo, MSP, njihovimi predstavniki pa tudi bankami, da bi izmenjali mnenja glede učinkovitosti državne pomoči, trenutnih razmer in morebitne potrebe po okrepitvi odločitev, sprejetih v zadnjih mesecih.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, Komisar, hvala za vašo izčrpna pojasnila. Glede na to, da ste omenili delo Komisije in zaveze Evropske investicijske banke, želim vprašati ali, govorim na splošno, so tudi banke, ki so vpletene v neprekinjen dialog in ki prejema veliko pomoči, podpisale politiko, ki zagotavlja bolj ali manj brežhibno delovanje sektorja MSP? Ali so tudi one dale isto zavezo?

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Če odgovorim na vprašanje gospoda Zwiefke, vsekakor bomo govorili z bankami. Prav tako razkrivajo težave, s katerimi se soočajo v svojih bilancah stanja in finančnih izkazih.

Očitno so vsi viri, vse odločitve in vsi ukrepi, sprejeti tako na evropski ravni, kot tudi na ravni države članice, poleg tega pa še likvidnostna določba in znižanje obrestne mere s strani Evropske centralne banke in drugih centralnih bank, namenjeni temu, da bi se izognili kreditni katastrofi, ter spodbujanju in vzpostavljanju primernega okvira za obnovitev ravni kreditiranja in financiranja, ki so potrebne za družine in podjetja.

Mala in srednje velika podjetja so nedvomno veliko bolj odvisna od bančnih posojil in njihovega financiranja, kot velika podjetja. To pa zaradi tega, ker lahko velika podjetja, kljub trenutnim težavam na trgu, neposredno izdajo svoje obveznice ali vrednostne papirje, ter pridobijo financiranje na trgih vrednostnih papirjev ali obveznic. MSP pa potrebujejo poti, ki jih zagotavljajo banke.

Iskreno upamo, da se bodo banke in kreditni sistem odzvali pozitivno na ta obseg pomoči in podpore, ki je sedaj potreben, še pred nekaj meseci pa bi bil nepredstavljen.

Verjamem, da morajo odgovornost poleg naših vlad prevzeti tudi evropske institucije in centralne banke – mi jo sprejemamo. Tudi banke nosijo odgovornost, saj jim je bila zagotovljena pomoč v obliki dokapitalizacije na podlagi javnega denarja ali vlog, katerih jamstva so zagotovljena z javnimi sredstvi. Odgovornost nosijo do preostalega dela družbe, predvsem pa do MSP.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Komisar, meni, da je bila vaša zadnja pripomba še kako primerna. Banke morajo spoznati, da potrebujejo MSP in so v preteklosti ravno z njihovo pomočjo služile denar.

Predvidevam, da je moje vprašanje zelo osnovno: bo to delovalo? Sedaj mogoče ne vemo ali deluje, kdaj pa bomo vedeli in kdaj bomo lahko rekli, da rabimo nekaj drugega? Številka 30 milijard EUR je precejšnja številka, vendar so morale irske oblasti v banke vložiti 10 milijard EUR, nekateri neodvisni strokovnjaki pa pravijo, da je za dokapitalizacijo irskih bank potrebnih 30 milijard EUR. Mogoče bi lahko podali kakšno pripombo na to.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vprašala bi vas rada, kakšen je postopek, s katerim lahko MSP v Romunijo dostopajo do sredstev iz tega dodeljenega proračuna v višini 30 milijard EUR. Kakšen postopek lahko države članice uporabijo, da bi olajšale dostopanje MSP do teh sredstev? Govorili ste o načrtih Francije, Združenega kraljestva... moje vprašanje se glasi: Ali gre za postopek „kdor prvi pride, prvi melje“ ali imajo MSP držav članic, s tem pa tudi MSP iz Romunije priložnost, da pridobijo podobna sredstva?

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospa predsednica, gospe in gospodje, smo v tržnem gospodarstvu in glede na to kje sedite, sem prepričan, da se s to izjavo strinjate. Pravila igre v tržnem gospodarstvu so takšna, kot pač so.

Po mojem mnenju nihče ne verjame, da bi kreditni sistem, finančni sistem ali gospodarski sistem na splošno bolje delovali, če bi namesto gospodarskih subjektov, v tem konkretnem primeru finančnih subjektov, vse odločitve sprejemala nacionalna ministrstva ali v Bruslju, v eni izmed številnih stavb, v katerih evropske institucije opravljajo svoje delo.

Posledično morajo banke sprejemati odločitve glede tega ali bodo dajale kredit ali ne. Dejstvo je, da kadar se banke zanašajo na javni denar in javna zagotovila, morajo delovati v skladu s številnimi pogoji. Nacionalni programi podpore za bančni sektor se razlikujejo glede na vrsto pogojev, so odvisni od okoliščin, značilnosti in vrste instrumenta, ki se uporablja v vsaki posamezni državi.

Z naše strani, v Evropski komisiji, smo odobrili sisteme zjamčenih bančnih vlog, ki so jih predložile vse države članice, da bi tako zagotovili njihovo skladnost s pravili o konkurenci in državni pomoči. Trenutno zaključujemo z odobritvijo najnovejših nacionalnih načrtov dokapitalizacije.

Komisija je sprejela in objavila nekatere medsektorske standarde za pojasnilo meril, ki jih v teh izjemnih okoliščinah uporabljamo pri analiziranju ali so ti načrti v skladu s pravili Pogodbe. V Komisiji smo v vseh primerih postavili časovni rok šestih mesecev, saj bomo potem morali – in to si tudi želimo – ugotoviti, kaj se je zgodilo v teh šestih mesecih od naše prvotne odobritve teh načrtov.

Če se denar davkoplačevalcev – denar državljanov – zagotovljen preko teh načrtov pomoči pravilno uporablja, težke gospodarske razmere pa še vedno vplivajo na delovanje finančnih trgov, bi lahko odobrili nadaljnje izvajanje programov. Če se je gospodarstvo popravilo – kar vsi upamo – ali če se denar ne porablja za namene, za katere je bil odobren, bomo prav tako ustrezno ukrepali in sprejeli potrebne odločitve.

Denar davkoplačevalcev je izpostavljen tveganju, da bi izboljšali delovanje finančnih krogov ter kreditnih trgov in trgov, hkrati pa ne nameravamo dovoliti, da bi bil nepravilno porabljen ali uporabljen, ne da bi z njim zagotovili dovolj dobrih rezultatov.

V zvezi z drugim vprašanjem, pri programih pomoči za mala in srednje velika podjetja Evropska investicijska banka deluje preko posrednikov v vsaki državi članici. Zato ravno ta posrednik ali posredniki v vsaki državi članici posredujejo kredit in finančne aranžmaje, ki temelječih na programih pomoči, ki smo jih vzpostavili za produktivno tkivo, se pravi MSP. Ti posredniki ali finančni agenti morajo prav tako posredovati informacije, ki ste jih omenili.

Predsednica. – Vprašanje št. 33 predložil **Ryszard Czarnecki** (H-0952/08)

Zadeva: Boj proti terorizmu

10 terorističnih napadov v Mumbaju prejšnji teden je terjalo življenja vsaj 188 ljudi, pri tem pa je bilo še več sto ranjenih. Kakšne ukrepe izvaja Komisija, da bi prisilila pakistansko vlado k temu, da bi prenehala podpirati teroristične skupine na njenem ozemlju?

Vprašanje št. 34 predložil Wiesław Stefan **Kuc** (H-0955/08)

Zadeva: Ukrepi Komisije glede terorističnih skupin v Pakistanu

Kakšne ukrepe izvaja Evropska komisija, da bi prisilila palestinsko vlado s temu, da bi prenehala podpirati in spodbujati dejavnosti terorističnih skupin?

Ján Figel, član Komisije. – Komisija je prav tako kot veliko drugih, osupla nad nedavnimi dogodki v Mumbaju, ki jih je 8. decembra prav tako jasno in močno obsodil Svet Evropske unije.

V zvezi s tem je Evropska unija izrazila upanje, da bo Pakistan popolnoma sodeloval v preiskavi Indije in da bosta državi sodelovali, ter tiste, ki so odgovorni, spravili pred sodišče. Teroristične mreže nameravajo spodkopati regionalni mir in stabilnost; ne sme jim uspeti. EU je pozvala k okrepitvi regionalnega sodelovanja v boju proti terorizmu.

Napredek je mogoče doseči z dialogom in sodelovanjem, tako da bo mogoče odpraviti vrzeli v medsebojnih pristopih in dojemanjih. Delo s pakistansko civilno vlado je edina možnost. Kot veste je predsednik Zardari pripravljen na spravo. Pakistanske oblasti so izvedle aretacije glede na domnevno sodelovanje njenih državljanov in organizacij v napadih v Mumbaju. Gre za zelo pomembne korake.

Sedaj je potrebna čvrsta zavezanost vlade v Pakistanu k razbijanju terorističnih mrež, da bo tako mogoče preprečiti nadaljnje napade. Komisija preučuje možnost izvedbe projektov, namenjenih krepitvi pakistanskih zmogljivosti v boju proti terorizmu.

V januarju je predviden obisk evropskega koordinatorja za boj proti terorizmu, Gillesa de Kerchoveja. To je vse, kar lahko povem, kot odgovor na dve vprašanji.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Gospa predsednica, komisar, ti dve vprašanji sva z gospodom Kucem pripravila pred tremi tedni. Kot ste povedali, so se nekatere stvari od takrat spremenile. Zato želim, da ocenite in komentirate izjavo pakistanske vlade, v kateri navaja, da indijskim oblastem ne namerava izročiti nobenega terorista, ki so ga aretirali. Ali lahko tovrstna izjava vpliva na odnose med New Delhijem, Islamabadom in Karačijem?

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) K svoje vprašanju bi rad dodal še nekaj. Kako lahko preprečimo uporabo pakistanskega ozemlja za usposabljanje talibanskih borcev, ki imajo potem ključno vlogo v bojih v Afganistanu, kjer so nameščene evropske in ameriške enote?

Ján Figel', član Komisije. – Kot sem dejal, gre za zelo težko, občutljivo in pomembno temo. Eden izmed načinov, kako lahko pomagamo, je s spodbujanjem demokracije, pravne države, politike za boj proti terorizmu in sodelovanje v regiji, pa tudi v tej določeni državi. Mislim, da obstaja priložnost. Na eni strani si prizadevamo graditi na zaupanju, na drugi pa tudi pozorno spremljamo postopke in izvedene korake. Seveda to, kar ste povedali glede odločitve o neizročanju, ne pomeni prizadevanja za pravico, ampak delovanje v zvezi s tem, kar je pomembno za pakistanski sistem v Pakistanu samem, s ciljem odpraviti možnost za terorizem, v tej državi ali v okolici, ki je tako tragično vplival na razmere v Mumbaju in Indiji.

Z vidika celovitega sodelovanja menim, da lahko Evropska unija, skupaj s številnimi drugimi državami partnericami, vzpostavi močnejše povezave z vladami, ki ukrepajo bolj v preventivnem smislu in si izmenjujejo več obveščevalnih ukrepov v zvezi z mrežami. Upam, da bo nedavno razbitje mreže v Pakistanu služilo kot dober primer, kljub temu pa moramo počakati in videti, kakšen napredek bo dosegla ta država. Smo prisotni, vsaj z omejenimi možnostmi. Povečali smo finančni okvir za sodelovanje s Pakistanom za naslednje obdobje, 2007-2010. Okvir vsebuje 200 milijonov EUR. Del pozornosti je namenjen resnični krepitvi pravne države, demokratičnih institucij in zmožnosti delovanja v tej smeri.

To je vse, kar lahko v tem trenutku povem. Mogoče bomo poleg dodatnih informacij v januarju imeli še dejanske rezultate po tem, ko bosta državo obiskala Komisija in koordinator Sveta.

Predsednica. – Vprašanje št. 35 predložila **Silvia-Adriana Țicău (H-0966/08)**

Zadeva: Vlaganja v energetske infrastrukture

Gospodarska in finančna kriza je prizadela številne države članice. Vsak teden slišimo o novih ukrepih, ki prizadenejo na tisoče zaposlenih v različnih državah članicah. Vlaganja v energetske infrastrukture predstavljajo enega izmed možnih načinov Evrope, da se spopade z gospodarsko krizo. Izgradnja takšnih infrastruktur (naftovodi in plinovodi ali infrastrukture za proizvodnjo in prenos elektrike) zahteva obsežne naložbe s srednje- in dolgoročnim časovnim okvirom začetka izvajanja projekta. Če si želimo ustreznih naložb v energetske infrastrukture, bodo morale države članice močnejše črpati iz proračuna TEN-T ali pa se bo za določeno časovno obdobje povečal njihov proračunski primanjkljaj. Kakšne ukrepe predvideva Komisija, da bi pomagala državam članicam, v tem obdobju gospodarske in finančne krize, v njihovih prizadevanjih za doseganje znatnega povečanja naložb v energetske infrastrukture?

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospa Țicău, sprašujete o naložbah v energetske infrastrukture. Drugo strateško poročilo o energetskega sektorju, ki ga je sprejela Komisija, poudarja, da mora Evropska unija povečati svoje naložbe v energetske infrastrukture, da bi tako olajšala doseganje naših ciljev energetske politike, ki vključujejo tudi varnost oskrbe, trajnost in konkurenčnost. Svet ministrov za energijo, ki se je sestal prejšnji teden, je prav tako poudaril pomembnost povečanja naših naložb v infrastrukture, da ne omenim podnebne in energetskega sporazuma, ki ga je prejšnji konec tedna potrdil Evropski svet, danes pa ste ga sprejeli tudi sami v Parlamentu.

Komisija vztraja – in prepričan sem, da lahko računamo tudi na podporo Sveta in Parlamenta – pri tem, da trenutna gospodarska recesija ne sme biti razlog za odlašanje ali zmanjšanje naložb v energetske infrastrukture. Naložbe v energetiko, predvsem pa v energetske infrastrukture, bi morale spodbuditi ustvarjanje delovnih mest, inovacije, spodbuditi razvoj novih dejavnosti in uporabo novih tehnologij, hkrati pa prispevati k gospodarskemu zaupanju. Prav tako bi morale prispevati k tem, da bo naše gospodarstvo, s takšnimi naložbami, hitreje napredovalo in postalo gospodarstvo z nizkimi ravnmi emisije CO₂.

V programu gospodarske obnove, ki ga je odobrila Komisija in potrdil Svet, predlagamo da bi v obdobju do leta 2010 uporabili dodatne 4 milijarde EUR iz neporabljenih proračunskih virov Skupnosti za vseevropska energetska omrežja in povezane naložbe. To pomeni da bodo v te namene zagotovljene 4 milijarde EUR od 5 milijard EUR, za katere smo v sporočilu, v našem načrtu, predlagali, da jih lahko porabimo.

Prejšnji teden je Evropski svet odobril temeljne točke našega predloga glede tega vprašanja, čeprav še vedno čakamo na to, kako bodo proračunski organi – tako Svet, kot tudi Parlament – tolmačili splošne izjave, ki so vključene v sklepe predsedstva Evropskega sveta.

Poleg tega se je Evropska investicijska banka zavezala k znatnemu povečanju vse do 6 milijard EUR letno za financiranje naložb, povezanih s podnebnimi spremembami, varnostjo, oskrbo z energijo in energetskimi

infrastrukturami. Prav tako je najavila svojo zavezanost pospeševanju uporabe trenutnih instrumentov za kreditna jamstva, da bi tako pomagala financirati projekte vseevropskega omrežja, ter tako spodbudila večjo udeležbo zasebnega sektorja, kar je ključnega pomena. Glede na različne ocene obsega naložb, ki so potrebne v obdobju do 2020 ali 2030, ne moremo financirati le iz javnih sredstev.

Je še en dejavnik, za katerega upam, da bo pomemben, ki ga je prav tako potrdil Evropski svet in je vključen v naše predloge. Gre za odločitve o vzpostavitvi evropskega sklada za energetiko, podnebne spremembe in infrastrukturo 2020, partnerstvo, v katerem sodelujejo Evropska investicijska banka, nacionalne agencije za financiranje infrastrukture in drugi morebitni partnerji z namenom financiranja kapitalskih in nepravilnih kapitalskih projektov na področju infrastruktur na splošno, predvsem pa na področju energetskih infrastruktur.

Na področju, ki ste ga omenili v vprašanju, lahko tako vidimo, da so bile v zadnjih tednih najavljene mnoge pomembne odločitve ali pa se sedaj že izvajajo.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Zahvaljujem se vam za odgovor. Omenila bi dejstvo, da so naložbe v električno omrežje ključnega pomena. Če želimo spodbujati obnovljivo energijo ali energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov, morajo proizvajalci tovrstne energije imeti zagotovljen dostop do električnega omrežja, da lahko dosežejo končne odjemalce. Prav zaradi tega upam, da bodo ti finančni instrumenti čim prej vzpostavljeni na pregleden način.

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospa predsednica, bom zelo kratek.

Se popolnoma strinjam. Svet za energijo, ki sem ga omenil, in je potekal 8.-9. decembra, je sprejel Direktivo o obnovljivih virih. Menim, da je to še dodaten korak v smeri, ki ste jo izpostavili.

Popolnoma se strinjam z vašim predlogom in prednostnimi nalogami, ki ste jih na tem področju izpostavili.

Drugi del

Predsednica. – Vprašanje št. 36 predložila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0889/08)

Zadeva: Izobraževanje otrok priseljencev

V nedavnem sporočilu (COM(2008)0423) je Komisija predlagala posvetovanje na temo izobraževanja otrok priseljencev, ki se nanaša tudi na otroke evropskih delavcev priseljencev. Kakšne finančne mehanizme bo Komisija zagotovila državam članicam, da bi lahko izboljšale poučevanje takšnih otrok v materinem jeziku, predvsem če gre za uradni jezike EU?

Ján Figel', član Komisije. – Rad bi se zahvalil Marie Panayotopoulos-Cassiotou, ne samo zaradi njenega vprašanja, ampak tudi za njeno zavezanost k boljšemu in širšemu sodelovanju pri izobraževanju.

Glede tega specifičnega vprašanja lahko rečem, da program vseživljenjskega učenja ni le dobro ime, ampak tudi zelo močan in glavni instrument za zagotavljanje vira financiranja, povezanega z učenjem, ki je Komisiji na voljo. Spodbujanje učenja jezika in jezikovna raznolikost sta del posebnih ciljev celotnega programa.

En del programa z imenom Comenius podpira transnacionalne projekte, namenjene obravnavi posebnih potreb otrok priseljencev, vključno z jezikovno sestavino ali učenjem jezika. Tako imenovana ključna jezikovna dejavnost znotraj Comeniusa podpira učenje katerega koli svetovnega jezika, vključno z uradnimi jeziki EU. Ključna dejavnost ICT – drugi del Comeniusa – prav tako podpira projekte, namenjene razvijanju inovativne uporabe informacijskih in komunikacijskih tehnologij, ki se uporabljajo pri učenju jezika, predvsem pri posebnih izobraževalnih potrebah otrok s priseljskim ozadjem.

Evropski socialni sklad je glavni vir financiranja posebne podpore pri izobraževanju in usposabljanju priseljencev ter drugih skupin prebivalstva z manj priložnostmi. Za izvajanje so predvsem odgovorni nacionalni organi.

Evropski sklad za vključevanje, ki je namenjen novo prispelim državljanom tretjih držav, podpira politike vključevanja, vključno na področju izobraževanja in poučevanja jezikov.

Razprava o izidu javnega posvetovanja glede zelene knjige o priseljivanju in mobilnosti bo zaključena do konca leta. Odrpta in pomembna je za vse partnerje in še enkrat vabim vse, ki so zainteresirani, da se odzovejo. Obstajajo vprašanja, povezana z instrumenti financiranja izobraževanja otrok s priseljskim ozadjem. Ta

vprišanja bodo vključena v politiko, ki predstavlja odziv na zeleno knjigo prihodnje leto, v času češkega predsedovanja.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gospa predsednica, hvala komisarju za njegov odgovor. Pozdravljam dejstvo, da gre za odprto razpravo. Daje mi priložnost, da javno povem, da ohranjanje materinega jezika otrok evropskim priseljencev predstavlja vir, ki ga je treba ohraniti. Komisarjevi sodržavljeni iz Španije in Nemčije, ter drugih evropskih držav, v katere so se preselili skupaj z Grki, so želeli, da bi se njihovo otroci lahko naučili grščine in španščine. Novi priseljenci iz novih evropskih držav bi morali zaradi tega prav tako ohraniti svoje jezike, kot tudi druge generacije, ki se rodijo prvim priseljencem. Uradni evropski jeziki so za Evropo pomemben vir in jim moramo zagotoviti prednost.

Ján Figel', član Komisije. - (SK) Gospa predsednica, gospe in gospodje, namen sodelovanja na področju izobraževanja in poklicnega usposabljanja je podpreti kulturno raznolikost, ki je očitna tudi iz sestave naših jezikov. V novembru je bil sprejet odličen in po mojem mnenju zelo občutljiv in politično pomemben sklep za prihodnost Unije, ko so ministri 27 držav potrdili svojo zavezanost glede vzpostavitve pogojev, pod katerimi bi mobilnost mladih postala pravilo in ne izjema.

Zaradi pomanjkanja virov je mobilnost danes nekoliko omejena, vendar bi lahko v prihodnje bila ena izmed pomembnih instrumentov pri podpiranju raznolikosti, odprtosti in komunikacij ali dialoga med kulturami.

Vesel sem, da podpora temu sodelovanju raste, predvsem v Evropskem parlamentu. Želel bi izraziti hvaležnost za vaše razumevanje in stalno podporo.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Vprašanje s področja izobraževanja, ki se nanaša na priseljevanje, vendar pa tokrat iz nove države članice EU starim članicam. Kot vemo, se nekatere nove države članice EU soočajo s problemom „bega možganov“, na primer, učitelji, ki po dokončanju visoke izobrazbe v eni državi, odidejo v drugi državi, ki ne delajo v skladu s svojim poklicem, vendar prejemajo višjo plačo. Kako Komisija gleda na ta problem in izvajanje kakšnih ukrepov nam predlaga?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Komisar, hvala vam za informacije, ki ste jih posredovali. Vendar pa želim še nekoliko razširiti to temo s tem, ko izpostavim otroke, ki ostanejo doma, medtem ko njihovi starši odidejo na delo v tujino. Dobro je, da se tudi ti otroci naučijo jezika države, v kateri delajo njihovi starši, za nas pa, da ne pozabimo na zaposlitev v njihovi državi. Mislim na primere, ko so otroci ostali doma pri starih starših. Prav tako želim omeniti, da je za te otroke, ki so s svojimi družinami odšli v druge države, kjer so njihovi starši našli zaposlitev pomembno, da prejmejo pomoč pri hitrejšem in enostavnejšem učenju jezika namembne države, da lahko dokažejo svoje intelektualne sposobnosti in pridobijo znanje pri njihovi izobrazbi.

Ján Figel', član Komisije. - (SK) Gospa predsednica, le strinjam se lahko s tem, kar je bilo sedaj povedanega. Začel bom z drugim vprašanjem.

Direktiva ali uredba Evropske skupnosti o izobraževanju otrok delavcev priseljencev obstaja od leta 1977, povedano drugače, več kot 30 let, torej gre za vprašanje, ki vključuje države članice – stare, nove, manj stare in manj nove – pri spoštovanju pogojev za izobraževanje prihodnjih generacij.

Direktiva od držav članic dejansko zahteva, da zagotovijo izobraževanje tem otrokom v jeziku države gostiteljice, z drugimi besedami, v uradnem jeziku države, istočasno pa tudi podpirajo izobraževanje v matičnem jeziku in o kulturi matične države, ob sodelovanju z zadevno državo. Zaradi tega na eni strani obstaja dolžnost zagotavljanja, na drugi pa dolžnost podpore. Kakor koli že, vprašanje priseljenih otrok predstavlja del te zelene knjige ali zelenega poročila, tako da bo prišlo do razprav in verjetno do dodatnih ukrepov ali priporočil. Trenutno smo v fazi poslušanja, kasneje pa lahko sprejmemo konkretne ukrepe, vključno z zakonodajo, saj izobraževanje otrok delavcev priseljencev predstavlja zelo pomemben del pri njihovem sprejemanju in vključevanju. Obstajajo dokazi, da problemi pogostokrat nastanejo ravno zaradi pomanjkanja ali slabe kakovosti izobraževanja, ki je zagotovljeno v tem kontekstu.

V zvezi s prvim vprašanjem glede učiteljev in bega možganov – najprej, zelo pomembno je, da Unija nameni več pozornosti visoko kakovostnemu usposabljanju učiteljev. To se je prvič zgodilo lani in vprašanje je zelo pomembno, saj bodo učitelji, ne glede na reforme ali posodobitve, o katerih bo tekla razprava ali bodo vključene v izobraževanje, predstavljali osrednjo komponento tega procesa in v njem moramo aktivno sodelovali. Teme, kot so vseživljenjsko učenje, se seveda začnejo pri učiteljih. Učitelji morajo biti prvi pri vseživljenjskem učenju, če želimo, da se bo to prenašalo na mlajše generacije. Obvladovanje številnih novih tem, izkušenj in tehnologij v izobraževalnem procesu je zelo pomembno. Tudi starejša populacija se odloča

za učitelje. Številne države v Uniji se soočajo s vse večjim pomanjkanjem učiteljev in predvideva se, da bo v naslednjem desetletju primanjkovalo milijon učiteljev, saj je v številnih državah več kot polovica učiteljev starejših od 50 let.

Omenjam le skrajnosti celotnega problema, vendar pa je beg možganov povezan s tem, kako cenimo intelektualni potencial in kako bomo vlagali v intelektualno lastnino, talente in omogočili ljudem, da razvijejo svoje sposobnosti doma, ne pa da odidejo in iščejo boljših priložnosti. Ravno zaradi tega podpora ne bi smela biti namenjena le na primer večjim izboljšavam kakovosti in dostopnosti izobraževanja, ampak tudi pomembnosti izobraževanja. To bi morali biti cilji v naslednjem letu, ki je bilo razglašeno za evropsko leto ustvarjalnosti in inovacij. Celotna Unija mora več naporov usmeriti v to, da bi postala privlačnejša za visoko usposobljene posameznike in da bi privabljala talente, ne pa da le objokuje njihov beg. Seveda je tudi na posameznih državah, da vložijo več v izobraževanje, celo sedaj, kljub krizi, saj so naložbe v izobraževanje odločile in pomembne celo v takšnih časih, če se želimo iz krize izkupati boljše pripravljeni na konkurenco, biti sposobnejši za inovacije in z močnejšim človeškim potencialom.

Na koncu želim povedati, da dolgoročnega in zanesljivega sodelovanja na področju izobraževanja ni mogoče doseči, ne da bi pri tem posebno pozornost namenjali vprašanju učiteljev, visoko kakovostnem usposabljanju učiteljev in podpori pri njihovem nenehnem izobraževanju, ne le na začetku, ampak skozi celotno njihovo kariero.

Predsednica. – Vprašanje št. 37 predložil **Seán Ó Neachtain** (H-0896/08)

Zadeva: Bela knjiga o športu

Kateri elementi bele knjige o športu (COM(2007)0391) so bili do danes izvedeni in kakšna so prednostne naloge prihodnje politike Komisije na področju športa v prihodnjih mesecih?

Ján Figel', član Komisije. – Menim, da je bela knjiga že sedaj zelo uspešen prispevek Evropske unije, tako s strani Komisije in z zelo pozitivnim odzivom Parlamenta (gospod Mavrommatis je tu v vlogi poročevalca o beli knjigi), pa tudi s strani držav članic. Spomnil bi vas, da je prejšnji teden Evropski svet sprejel poseben sklep o športu – prvič po zasedanju Sveta v Nici decembra 2000 – prav tako pa mislim, da to odraža nove razmere.

V enem letu se je veliko zgodilo, prav tako pa na tem področju potekajo številne dejavnosti. Na primer, od 53 ukrepov, predvidenih v akcijskem načrtu, imenovanem „Pierre de Coubertin“, se jih je začelo izvajati 38 ali pa so že bili izvedeni, nekateri izmed njih pa so že bili izpolnjeni ali zaključeni: dve tretjini ukrepov. To govori o prizadevanju in želji po doseganju rezultatov, kar z veseljem povem. Seveda je nekaj teh rezultatov dosegla tudi Komisija.

Te zadovoljive rezultate je bilo mogoče doseči zaradi zavezanosti s strani držav članic, pa tudi s strani športnih organizacij.

Menim, da je bela knjiga omogočila ali pomagala pri postavljanju športa in s športom povezanih projektov v ospredje v obstoječih programih EU. Projekte, povezane s športom, so na primer nedavno podprli evropski sklad za regionalni razvoj, evropski socialni sklad, program vseživljenjskega učenja, program javnega zdravja in programa Mladi v akciji, kot tudi programov Evropa za državljane.

Na določenih področjih je bil zagotovljen napredek. Rad bi omenil nekatere izmed njih. Smernice glede telesne pripravljenosti, ki so jih nedavno sprejeli ministri za šport in jih predali ministrom za zdravje, boj proti doping, evropski okvir kvalifikacij za vseživljenjsko učenje in evropski sistem prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, kjer šport služi kot eno izmed prvih področij, ki se uporabljajo kot pilotna področja za testiranje. Igralci, ki trenirajo doma: naj vas spomnim, da smo maja tega leta sprejeli deklaracijo o tako imenovanih „doma pripravljenih“ ali igralcih, ki trenirajo doma. Študija o prostovoljnem delu v športu: zelo pomembna tema. Boj proti rasizmu in ksenofobiji: veliko ukrepov, tudi v Evropskem parlamentu. Šport, kot orodje v zunanjih odnosih EU. Evropska statistična metoda o merjenju gospodarskega vpliva športa. In potem „boj proti diskriminaciji na podlagi narodnosti“, presoja vpliva na agente igralcev, ki se bo začela izvajati; konferenca o sistemih za izdajo dovoljenj pri nogometu. Pripravljamo se na naslednje polletje in na evropski socialni dialog, ki se je začel 1. julija v Parizu, med partnerji v poklicnem nogometu – UEFA, FIFPro, APFL in ECA. Številne okrajšave, vendar gre za delodajalce in delavce in UEFA, kot krovne organizacije v evropskem nogometu.

Vesel sem, da se je ta socialni dialog začel. Medtem, ko ob tej priložnosti ni mogoče zagotoviti podrobnega poročila o napredku glede vseh zgoraj omenjenih ukrepov, lahko sedaj s precejšnjo gotovostjo sklepamo, da je velik in reprezentativni del akcijskega načrta že znatno napredoval z vidika izvajanja.

In nenazadnje vam želim povedati, da smo konec novembra sodelovali na prvem evropskem športnem forumu v Biarritzu, ki ga je organizirala Komisija, kjer so se srečali ljudje iz športa – 300 udeležencev iz različnih združenj, federacij, pa tudi Komisija in države članice. Srečanju je sledila ministrska konferenca. Menim, da je bil to zelo pomemben dogodek, vendar obstaja veliko spodbud za nadaljevanje in odprtost na tem področju za naslednja predsedstva in naslednje srečanje.

Vesel sem, da je to prizadevanje za sodelovanje med partnerji na področju športa sedaj veliko boljše in plodnejše.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Gospa predsednica, ali bi lahko komisar spregovoril nekoliko več o tem, kar je že povedal o prostovoljstvu in prostovoljnem delu v športu in o tem, kako bo Komisija to spodbujala?

Ján Figel', član Komisije. – (SK) Po mojem mnenju predstavlja prostovoljstvo v športu enega izmed ključnih vidikov ali dejavnosti, da bi bil šport bil koristen za vse, kot tudi za celotno organizacijsko strukturo športa oziroma vsaj evropskega modela športa. S tem želim povedati, da je vzpostavitev prostora in podpore za prostovoljno delo v športu zelo pomemben predpogoj.

V beli knjigi smo obljubili študijo prostovoljnega dela v športu. V zvezi s študijo je bil pripravljen javni razpis in je bil dejansko tudi zaključen, tako da se bo študija začela izvajati leta 2009. To pomeni, da lahko rezultate pričakujemo do konca leta ali v začetku leta 2010, socialni, gospodarski in pravni vidiki prostovoljnega dela v športu pa bodo predstavljali del analize, kar nam bo pomagalo pri pripravi priporočil za naslednjo fazo procesa. Z veseljem lahko dodam, da se znotraj okvira programa, poimenovanega evropska prostovoljna storitev za mlade, prostovoljno delo širi po obsegu in da ga podpira tudi Parlament. V načrtu je tudi izvedba evropskega leta prostovoljnega dela.

Po mojem mnenju pridobiva prostovoljno delo tudi nov pomen zaradi dejstva, da je vse bolj obravnavano kot oblika neformalnega izobraževanja. Novembra je Svet prvič v zgodovini sprejel svoje prvo priporočilo o prostovoljnem delu za mlade v Evropski uniji. Gre za prvi zakonodajni ukrep na področju mladih po tej vzpostavitvi sodelovanja pred več kot 20 leti in vesel sem, da je tesno povezan tudi s prostovoljstvom v športu.

Številni, pred kratkim sproženi projekti Evropske unije, predvsem tisti, ki sta jih začela izvajati Komisija in Parlament, so bili namenjeni podpori prostovoljstva v kontekstu mednarodnih športnih prireditev. Ta študija nam bo tako pomagala, da pripravimo naslednje korake. Po mojem mnenju sektor prostovoljnega dela izjemno raste, tako s količinskega, kot tudi kakovostnega vidika.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, komisar, še enkrat vam želim čestitati za pobudo Komisije, da v Parlament predloži belo knjigo o športu in kot poročevalec Evropskega parlamenta, želim zastaviti naslednja dopolnilna vprašanja: kot sta nam včeraj povedala Nicolas Sarkozy and José Barroso, bo uporabljena Lizbonska pogodba, če bo do konca leta 2009 potrjena na Irskem, šport pa je sedaj aktiven vidik in del Lizbonske ozirom pogodbe o reformi. Slišali smo vaš program. Rad bi se osredotočil na to, kakšne finančne linije in proračun bo na voljo v prihodnjem letu in naslednjih letih za šport, če jih izračunamo glede na trenutno stanje.

Avril Doyle (PPE-DE). – Komisarja želim vprašati, če lahko poda svoja stališča glede športa v našem šolskem programu, trenutni epidemiji prekomerne telesne teže otrok in resne povezave med obema, in če lahko pove, ali katera izmed držav članic ni bila zastopana na športnem forumu v Biarritzu novembra.

Ján Figel', član Komisije. – (SK) Po mojem mnenju nov sporazum ne predstavlja le priložnosti za športno politiko EU, ampak tudi za športni program EU in verjamem, da bo prav tako priljubljen in blizu državljanom Unije, kot program Erasmus, ki je postal zelo priljubljen in učinkovit. Ne gre le za vprašanje povečane mobilnosti posameznikov, ampak tudi za bolonjski proces in številnih priložnosti za izobraževanje, ki jih vidimo po dvajsetih letih v vlogi evropske učne poti k večji odprtosti in pomembnosti izobraževanja, usposobljenosti in privlačnosti Evrope. To je zelo pomembno.

Šport je nujen, pa tudi priljubljen in prav zaradi tega bi morali biti vsi programi, ki se nanašajo na člen 149, tesno povezani s prostorom in načrtom izobraževanja in z mladimi, saj je bil šport prvič izrecno dodan členu 149. V skladu s tem členom bodo vzpostavljeni podobni instrumenti in podobne razporeditve Sveta ministrov.

Z zadovoljstvom lahko povem, da je Komisija pripravljena sodelovati pri pripravi uporabe tega člena, bela knjiga pa je odličen predpogoj ali korak v tej smeri, ki istočasno ne obsoja vnaprej, ampak postavlja šport bolj v središče sodelovanja tako med državami, kot tudi med športnimi organizacijami v Evropi.

V zvezi s financami, začetki so pogosto precej skromni, vendar istočasno tudi zelo potrebni. Pričakujem da bo v Parlamentu sprejet poseben proračunski razdelek ali postavka za naslednje leto, znesek 6 milijonov EUR pa bo v pomoč pri nekaterih dejavnostih ali pripravah za prihodnje obdobje športnega programa. Prezgodaj je še, da bi danes govoril o posledicah za proračun. Govoril bom raje o pripravljalnem delu. Nekatere ideje so že bile odobrene v Parlamentu.

V zvezi z Biarritzom ali izobraževanjem in športom, menim, da je bil Biarritz uspešen, prav tako pa sem že povedal, da je šlo za uvodni forum. Istočasno pa so sklepi Evropskega sveta sledili v roku dveh tednov in ne zgodi se vsak dan, da bi ministrski predsedniki in predsedniki govorili o športu. Uradni sklepi so zelo spodbudni, ne samo v zvezi s forumom v Biarritzu, ampak tudi v zvezi z nadaljnjim sodelovanjem in vsebino tega sodelovanja.

Prekomerna telesna teža in šport sta tesno povezana, saj je šport najučinkovitejše sredstvo ali orožje v boju proti prekomerni telesni teži. V Evropi je žal prišlo do splošnega upadanja obsega telesne vzgoje z vidika števila ur na učenca v šolskem letu in to je slab trend, ki ga je treba spremeniti. Istočasno je treba izboljšati kakovost in čas porabljen za tovrstno izobrazbo in vesel sem, da nam je prvič uspelo pripraviti tako imenovan sklop smernic za telesno vzgojo, ki je bil odobren v Biarritzu. Pripravili so ga strokovnjaki in verjamem, da bo odobren, mogoče izveden, predvsem pa odobren in potrjen na ravni držav članic s strani ministrov za zdravje na Zdravstvenem svetu. To kaže na to, da šport zahteva horizontalen pristop. Zahteva več usklajevanja in povezanosti na različnih področjih naše politike in Komisija si bo prizadevala, da bo to z vašo pomočjo dosegla.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Gospa predsednica, glede ustreznega vrstnega reda želim povedati le, ker je gospod Cappato prisoten, da sem zelo razočaran, ker Evropska komisija ni odgovorila na vprašanje 38. Vaše službe so mi povedale, da bo gospod Cappato prejele pisni odgovor, ali predvidevate odgovoriti na vprašanje 38 kasneje?

Predsednica. – Gospod Beazley, pravkar sem hotela povedati, da bo odgovor na vprašanje podan v pisni obliki.

Tudi sama sem razočarana, da nismo prišli do tega vprašanja, vendar je čas za vprašanja vedno oblikovan tako, da ima komisar na voljo 20 minut in komisar Figel je že močno prekoračil ta čas. Tako, da bomo morali preiti h komisarju Almunii.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Ali mi bi lahko komisar poslal kopijo njegovega odgovora na vprašanje gospoda Cappata, saj me ta tema zelo zanima?

Verjetno bi se lahko strinjali, da sedaj ni pravi čas za razpravo o tej zadevi. Na Olimpijskim igrah bi morale biti le olimpijske zastave. Če bi imeli evropsko zastavo, bi moji in vaši sodržavljeni mogoče dosegli več medalj.

Predsednica. – Gospod Beazley, zavedam se, da želimo nadaljevati s tistimi, ki so zastavili vprašanja. Prepričana sem, da vam bo gospod Cappato pripravljen poslati kopijo odgovora.

Predsednica. – Vprašanje št. 39 predložil **Manuel Medina Ortega (H-0886/08)**

Zadeva: Evro in inflacija

Kako se je evrsko območje odzvalo ob upoštevanju inflacijskih pritiskov, ki smo jim priča na svetovni ravni v zadnjem letu in kakšne so trenutne napovedi v zvezi z ohranjanjem kupne moči skupne valute?

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospa predsednica, gospod Medina Ortega, vprašali ste me glede poteka inflacije v evrskem območju in njenih posledicah z vidika, kako se je odzvalo evrsko območje.

V zadnjih 15 mesecih smo nedvomno doživeli dva očitno nasprotujoča si procesa, ki pa sta se oba pojavila v naših gospodarstvih. Na eni strani so v obdobju do julija 2008 gospodarstva v evrskem območju, vsa druga evropska gospodarstva in še številna druga, tako v industrializiranih državah, kot tudi v državah v razvoju utrpela hud šok zaradi dviga cen nafte ter drugih surovin za živila in neživila.

Pri tem osupljivem porastu smo bili priča ceni za sod nafte skoraj 150 USD v juliju, cene pšenice, koruze, riža in drugih surovin pa so izjemno zrasle, kar je očitno povzročilo socialne probleme in dvignilo indekse cen. Evrsko območje je letos v obdobju junij-julij zabeležilo 4 % dvig indeksa cen.

V začetku pomladi pa je resna gospodarska upočasnitev - v mnogih primerih pa sedaj tudi recesija - v večjih gospodarstvih v evrskem območju, Združenih državah Amerike in na Japonskem, povzročila izjemen akutni negativni šok v povpraševanju, ki ga lahko opazimo tudi v državah v razvoju, kot sta Kitajska, Indija in druge. Cene surovin so sedaj strmo padle, tako da sod nafte stane približno 43 ali 45 USD, podoben vzorec zelo strmega upada pa lahko vidimo tudi v cenovnih gibanjih drugih surovin. V zvezi z našim indeksom cen je Eurostat danes objavil indeks cen za november, ki kaže, da znaša medletna stopnja inflacije v evrskem območju 2,1 %.

Ob upoštevanju dejstva, da so se cene znatno zvišale v prvi polovici letošnjega leta, bo v letu 2008 povprečna inflacija v evrskem območju znašala približno 3 %. Točne številke vam ne morem povedati, bomo pa točno vedeli prihodnji mesec. Na splošno pa lahko že sedaj povemo, da bo prvič od kar obstaja evrsko območje v tej obliki, in sicer od leta 1999, v prihodnjem letu povprečna inflacija v območju 16 držav z evrom manjša od 2 %, kar je pod mejno inflacijo, za katero Evropska centralna banka meni, da je v skladu s cenovno stabilnostjo cen. Ne moremo ovreči možnosti, da bi lahko bila medletna inflacija sredi leta, v juliju ali juniju, celo negativna, zaradi strmega porasta cen nafte in surovin.

To pa seveda ne pomeni, da problemi z oblikovanjem cen ne obstajajo. Tudi v obdobju nizke inflacije, ki je posledica krize in trenda cen surovin, še vedno obstajajo mikroekonomski problemi z oblikovanjem cen. Komisija je pravkar objavila sporočilo o cenah živil, v katerem obravnavamo ukrepe, ki jih izvajamo za odpravo razmer, v katerih prihaja do zlorab maloprodajnega trga ali napak v zvezi s cenami živil. V sklopu pregleda notranjega trga obstaja tudi celoten sklop ukrepov, ki jih je objavila Komisija z namenom spremljanja trgov, kjer se cene ne oblikujejo pravilno.

Na področjih kjer imamo, skupaj s Centralno banko, pristojnosti, ukrepamo tudi makroekonomsko, prav tako pa tudi mikroekonomsko.

Na koncu ste omenili tudi vidike zunanje kupne moči. Euro je močno porasel v primerjavi z ameriškim dolarjem in drugimi valutami. V juliju je bil učinkovit devizni tečaj evra v primerjavi z valutami naših drugih partnerjev in konkurentov izjemno visok in očitno je prišlo do precenitve učinkovitega deviznega tečaja evra. Sedaj so se razmere vrnile na normalnejše stopnje, na kar lahko gledamo, v akademskem ali analitičnem delu, kot na uravnotežen devizni tečaj evra.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Hvala vam, komisar, za zelo pomemben, natančen in popoln odgovor.

Nadaljnje vprašanje moramo precej previdno formulirati, saj določevanje obrestnih mer ni v pristojnosti Komisije, ampak Evropske centralne banke, ta dva organa pa sta med seboj neodvisna. Kljub temu pa se zdi, da so inflacija in obrestne mere medsebojno povezane.

Nekateri ljudje menijo, da je Evropska centralna banka dvignila obrestne mere, ko tega mogoče ne bi bilo treba storiti, ter s tem potrošnikom povzročila znatne težave, medtem ko smo sedaj priča drugačnemu procesu, nekakšni konkurenčnosti, ki se nanaša na zmanjševanje obrestnih mer. Če se ne motim znaša obrestna mera v ZDA 0,25 %, kar je praktično nič.

Ali Komisija izvaja kakršno koli ocenjevanje vpliva odločitev Evropske centralne banke na inflacijo in ali ima kakšno napoved kakšne bi lahko bile posledice v prihodnje?

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospa predsednica, naše poročilo o prvih desetih letih evra – EMU 10 –, ki sem ga imel čast predstaviti poslancem tega Parlamenta in Odboru za ekonomske in monetarne zadeve Parlamenta, med drugim vključuje analizo poteka inflacije in instrumente, ki so bili uporabljeni v monetarni politiki.

To analizo smo izvedli zelo previdno, da ne bi vrgli nobene sence dvoma na naše spoštovanje neodvisnosti Evropske centralne banke. Vendar lahko prav tako povem, če pogledam inflacijske številke za evrsko območje od leta 1999 do 2007, da je bila povprečna inflacija na območju vsako leto ob koncu leta, ko je mogoče izračunati povprečje čez celo leto, vedno nekoliko nad ciljno vrednostjo stabilnosti cen ECB, čeprav zelo blizu nje.

Zato lahko rečem, da so bili letni rezultati vse od uvedbe evra in od takrat, ko je ECB prevzela monetarno politiko za evro, pozitivni in veliko boljši, kot rezultati, ki so jih imela številna gospodarstva sedaj v evrskem območju, ko so še imela svoje monetarne politike in seveda svoje centralne banke.

Zaradi razlogov, ki sem vam jih navedel kot odgovor na prvo vprašanje, je bilo to zadnje leto 2008 precej bolj zahtevno, saj je bilo sestavljeno iz dveh skrajno različnih polovic. Prvo polovico je zaznamoval dvig cen, kar je povzročil zunanji, skrajno agresiven inflacijski šok. V drugi polovici leta so cene strmo padle zaradi številnih razlogov, predvsem pa zaradi gospodarske upočasnitve in v našem primeru, recesije, v katero se sedaj vse bolj pogrezamo.

V takšnih okoliščinah je zelo enostavno kritizirati centralne banke, ne glede na to ali so v Frankfurtu, Washingtonu, Londonu ali kateri koli drugi svetovni prestolnici. Kljub temu se je ECB v celotnem času krize, vse od avgusta 2007 izkazala za zanesljivo v svojih analizah, umirjena pri sprejemanju odločitev in uspešna pri usmerjanju svojih politik.

Gre za banko, ki je bila vodilna pri odzivu na hipotekarno krizo avgusta 2007. Menim, da so bili njeni ukrepi skladni s pristožnostmi, podeljenimi s Pogodbo, Svetom, Parlamentom in Evropsko unijo na splošno. Prav sedaj počne to, kar bi banka morala početi, predvsem zagotavljati likvidnost in preprečevati, da bi premajhna likvidnost povzročila kreditni krč, ki bi lahko razmere še poslabšal.

V katero smer bodo šle odločitve ECB v prihodnosti, vam ne znam povedati. Gospod Trichet, ki redno odgovarja na vaša vprašanja, vam lahko to pove z besedami človeka, ki dela v centralni banki. Vendar pa lahko po tem, ko že več let sledimo sporočilu ECB ob četrtkih, prvi teden vsakega meseca, tako po sestanku njenega nadzornega sveta, dokaj enostavno izluščimo ne le odločitve, ki jih sprejema, ampak tudi, ne da bi najavljala vnaprej, tržno usmeritev in način, na katerega analizira svojo monetarno politiko za prihajajoče mesece.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Tudi sam se pridružujem komisarju pri odobravanju ukrepov, ki jih je izvaja Evropska centralna banka. Menim, da so bili zelo dosledni in zelo umirjeni. Vendar imam za komisarja vprašanja, kljub neodvisnosti Centralne banke, ki jo tako on, kot tudi mi vsi v Parlamentu podpiramo. Brzdanje inflacije je pripomoglo k ustvarjanju približno 16 milijonov delovnih mest v evrskem območju v teh 10 letih obstoja. Kaj so po mnenju komisarja sedaj prednostne naloge Evropske centralne banke, glede na to, da je inflacija padla tako nizko? Neodvisnost Centralne banke je treba še naprej ohranjati, vendar nam to ne more preprečiti, da bi ponudili mnenje. Ali torej komisar meni, da bi se morale prednostne naloge ECB sedaj spremeniti, glede na to, da je stopnja inflacije tako nizka in da obrestne mere ne morejo več znižati inflacije?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, v kolikšni meri se evrsko in neevrsko območje razlikujeta v tem pogledu in v katerih sektorjih predvidevate v bližnji prihodnosti najvišjo stopnjo inflacije?

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospod Mitchell, v Pogodbi je stabilnost cen določena, kot glavna prednostna naloga. Glavna naloga Evropske centralne banke je, da ohranja stabilnost cen. Ko bo ta glavna naloga ali cilj izpolnjen, in v kolikor je že izpolnjen, je njena naloga, da zagotovi usklajevanje monetarne politike s preostalimi cilji gospodarske politike. To je nekaj, kar morajo zagotoviti ECB in druge evropske institucije.

Kaj za ECB pomeni stabilnost cen? Menim, da je to zelo jasno opredelila leta 2003, če se ne motim. Pomeni inflacijo, nižjo od 2 %, vendar zelo blizu 2 %, srednjeročno gledano.

V vseh teh letih, od leta 1999 do sedaj, je uresničevanje tega cilja le malo pod 2 % pomenilo ohranjanje nizke inflacije. Prihodnje leto, če napovedi držijo, lahko stabilnost cen prvič do sedaj pomeni prizadevanje za ohranitev inflacije do 2 %, ne da bi to presegli, saj se bomo verjetno znašli v razmerah, v katerih ne bo le medmesečna stopnja inflacije, ampak mogoče tudi srednje ročne inflacijske napovedi podale pod 2 %.

Vendar pa bo prednostna naloga ostala ista. Uporabljeni instrumenti in metode za doseganje cilja bodo seveda drugačni, vendar pa bo to še naprej ostalo cilj.

Drugo področje dejavnosti ali sklop ukrepov vsake centralne banke, s tem pa tudi Evropske centralne banke, je zagotavljanje likvidnosti. To je v tem trenutku izjemno pomembno.

Menim, da ECB počne to, kar mora, pri tem pa ne skriva dejstva – to tudi odkrito priznava –, da zagotovi likvidnost zjutraj, vendar pa običajno še pred koncem delovnega dneva, prejme likvidnost od tistih finančnih institucij, ki te likvidnosti niso porabile za zagotavljanje kreditov. Zaradi tega je prišlo do razprave: časopisi

v teh dneh navajajo izjave podpredsednika ECB gospoda Papademos in nekaterih drugih izvršnih direktorjev glede tega, da banka razpravlja o tem, kako bi morala uporabiti potrebne instrumente ter tako zagotoviti, da bo to zagotavljanje likvidnosti učinkovito, ne pa le zaključena operacija, ki se vsak večer konča z vračanjem denarja na mesto, od koder je zjutraj prišel.

Sedaj bom prešel na drugo vprašanje glede razlik. V nekaterih državah EU zunaj evrskega območja je inflacija višja, kot v veliki večini držav znotraj tega območja. Če si ogledamo sporočilo, ki ga je v zvezi z inflacijo danes zjutraj posredoval Eurostat, boste opazili, da ima večina držav EU zunaj evrskega območja višjo stopnjo inflacije kot države z najvišjo inflacijo znotraj evrskega območja.

Torej je inflacija v tem trenutku višja zunaj evrskega območja, v veliki meri zaradi tega, ker gre za države zunaj območja, v katerih poteka hiter proces približevanja in kjer je večji inflacijski pritisk zaradi vrste intenzivnejših vplivov uporabe energije, večje odvisnosti od tujih virov energije, ki so dvignili ceno ali zaradi „vpliva Balassa-Samuelson“, če uporabim tehnični izraz.

Pri primerjavi posameznih sektorjev je inflacija očitno najvišja v storitvenem sektorju. Kljub zelo hitremu padcu medletne inflacije v zadnjih mesecih, lahko opazite, da je inflacija v storitvenem sektorju ostala dokaj nespremenjena 2,5-2,6 %. Inflacija v sektorjih prehrabnih izdelkov, predelane hrane in industrijskega blaga je zaradi razlogov, ki sem jih navedel v odgovoru na vprašanje gospoda Medine Ortege, veliko bolj nihala. Storitveni sektor pa je ostal na stopnji inflacije, ki je nad ciljem stabilnosti cen, v skladu s katerim naj bi ostala pod 2 %. Vendar je tudi tu blizu 2 %.

Predsednica. – Vprašanje št. 40 predložil **Georgios Papastamkos** (H-0891/08)

Zadeva: Organizacija gospodarskega vodenja Evropske unije

Z vidika intenzivnosti in popolnoma zavezujoče narave uredbe, obstaja nesorazmernost med popolno monetarno unijo in gospodarsko unijo, ki ostaja nepopolna.

Kakšni strateški usmeritvi bi morali po mnenju Komisije slediti pri organizaciji gospodarskega vodenja Evropske unije, da bi odpravili to nesorazmernost.

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospa predsednica, gospod Papastamkos sprašuje glede vodenja v evrskem območju.

Pravkar sem govoril o vodenju v monetarnem stebru gospodarske in monetarne unije, Evropski centralni banki in Evropskem sistemu centralni bank. Povedano odkrito, menim, da to zelo dobro deluje. Menim, da gre za uspeh.

Vodenje v drugem stebru, gospodarskem stebru gospodarske in monetarne unije deluje, vendar je treba opraviti še veliko dela. Usklajevanje fiskalnih in proračunskih politik deluje in menim, da sta do sedaj, vse od pregleda v letu 2005, Pakt za stabilnost in rast ter proračunsko usklajevanje, ki je vključeno v izvajanja pakta, delovala zelo dobro.

Sedaj smo na težki preizkušnji ker so zaradi gospodarske upočasnitve in ukrepov za fiskalno spodbudo, plus svežnjevi, ki so namenjeni podpori finančnega sistema, javne finance pod izjemno obremenitvijo, Pakt za stabilnost in rast pa je treba izvesti v zelo težkih razmerah.

Treba ga je izvesti ob upoštevanju njegove celotne prožnosti, hkrati pa ohranjati in delovati v skladu s pravili pakta, to pa bo eden izmed glavnih preskusov.

Obstaja tudi drugi dejavnik, ki ga prav tako analiziramo v našem poročilu o prvih desetih letih gospodarske in monetarne unije. Če se ozremo prek usklajevanja naših fiskalnih in proračunskih politik, menim, da moramo nujno izboljšati usklajevanje naših makroekonomskih politik. V nekaterih državah obstajajo znatna makroekonomska neravnovesja, vključno z Madžarko in Latvijo, ki se trenutno soočata z velikimi težavami v plačilnih bilancah in od nas, od monetarnega sklada potrebujejo znatno finančno pomoč. To pomeni, da obstajajo kumulativna neravnovesja, ki jih nismo mogli pravočasno odpraviti z našim sistemom usklajevanja.

To so države zunaj gospodarske in monetarne unije in so v tretji fazi z evrom. Celo znotraj evrskega območja obstajajo odstopanja v trenutnih primanjkljajih tekočega računa in razvoju stroškov dela na enoto. Po mojem mnenju potrebujejo veliko učinkovitejše usklajevanje, ki nam ga je uspelo do sedaj zagotoviti, kljub prizadevanjem evro skupine, da bi to dosegla.

Menim, da evro skupina sedaj veliko bolje dela, ko je mesto predsednika v letu 2005 zasedel ministrski predsednik Luksemburga Jean-Claude Juncker in vzpostavil stabilno predsedovanje. Še vedno pa je treba opraviti veliko dela z vidika notranjega usklajevanja makroekonomskih politik ali nekaterih strukturnih reform, ki presegajo okvir proračunskega usklajevanja, pa tudi veliko dela z vidika zunanjega usklajevanja.

Verjamem, da je nam in ostalemu svetu evro kot valuta dovolj pomemben ter si ne bomo dopustili, da ne bi bili zastopani interesi, stališča in prednostne naloge evra in držav evrskega območja na večstranskih forumih in institucijah na skladen, dosleden in celovit način.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Gospa predsednica, hvala komisarju za njegov odgovor. Vesela sem, da ste omenili dejstvo, da je pri gospodarskem vodenju treba opraviti še veliko dela in da ste potrdili neskladnost med strogim monetarnim vodenjem in sproščenim, nepopolnim, napačnim gospodarskim vladanjem. Komisarju bi rad zastavil naslednje vprašanje:

Iskreno povejte, na podlagi vaših dosedanjih izkušenj in ob upoštevanju te finančne krize ter dejstva, da se je spremenila v gospodarsko krizo, če bi danes spreminjali pogodbo, kakšne predloge bi podali z vidika institucionalnih temeljev za spodbujanje gospodarskega vodenja v Evropski uniji?

Joaquín Almunia, član Komisije. - (ES) Mislim, da lahko na to odgovorim zelo hitro, ne da bi pri tem ponavljal nekatere izmed točk, ki sem jih omenil že v prejšnjem odgovoru.

Moje ideje o tem, kaj je treba storiti, se odražajo v poročilu o prvih desetih letih gospodarske in monetarne unije in v bolj političnem sporočilu, ki ga je Komisija zavzela na mojo pobudo, ter da smo razpravljali tu Parlamentu in znotraj Sveta. Potrebujemo boljše usklajevanje fiskalnih in proračunskih politik, ne samo kratkoročno, ampak tudi srednje- in dolgoročno; potrebujemo usklajevanje – kar je bilo do sedaj zelo šibko – nefiskalnih makroekonomskih politik, da bi se bila tako gospodarstva evrskega območja spodobnejša prilagoditi in da bi izboljšali priprave držav, ki se nameravajo pridružiti evrskemu območju v naslednjih nekaj letih, saj se jih prijavlja vedno več. Usklajevanje potrebujemo na podlagi jasne, natančne strategije z izrecnimi prednostnimi nalogami in enotnim delovanjem zunaj evrskega območja, prav tako pa potrebujemo vodenje, ki nenehno strmi za večjo učinkovitost evrske skupine, v skladu s tem, kar smo delali v času predsedovanja gospoda Junckerja od 1. januarja 2005.

Armando França (PSE). - (PT) Zahvaljujem se za vašo mnenja. Rad bi slišal vaše mnenje o naslednjem: po mojem mnenju bo gospodarska in monetarna ureditev EU postala popolna šele takrat, ko bo vzpostavljeno skupno območje svobode, varnosti in pravice. Z drugimi besedami, potrebujemo skupne zakone, ki so enaki za vse, prav tako pa morajo sodišča te zakone izvajati na enak način po vsej Uniji. Vendar pa smo še daleč od vzpostavitve skupnega območja svobode, varnosti in predvsem pravice. Moje vprašanje se glasi: če zaradi kakršnega koli razloga Lizbonska pogodba ne bo začela veljati, česar si ne želimo, ali menite, da bi to ogrozilo proces evropskega združevanja, predvsem gospodarsko in monetarno unijo?

Joaquín Almunia, član Komisije. - (ES) Gospod França, moj odgovor mora biti kratek, je pa vaše vprašanje zelo zanimivo.

V zvezi s pravnim besedilom – besedilom Pogodbe – moramo povedati, da je velika večina predpisov primarne zakonodaje, ki jo gospodarska in monetarna unija potrebuje, da bi delovala, kot vsi želimo, pripravljena že vse od Maastrichtske pogodbe in so bili povzeti v vseh naslednjih Pogodbah. Danes so vključeni v pogodbo iz Nice; jutri bodo vključeni v Lizbonsko pogodbo.

V Lizbonski pogodbi obstajajo še nekatere dodatne izboljšave, vendar je bistvo, ki je potrebno za gospodarsko in monetarno unijo z vidika Pogodbe bilo vključeno že vse od Maastrichtske pogodbe.

Vendar pa začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, skupaj z sklepi, namenjeni pospeševanju evropskega združevanja, kot sklepi, ki jih je prejšnji teden potrdil Evropski svet, danes zjutraj pa tudi vi v Parlamentu, vzpostavlja okvir za gospodarsko in monetarno povezovanje, ki je potreben za nadaljnji razvoj v pravi smeri. S samim besedilom Pogodbe bi bilo mogoče opredeliti, koliko napredka bo doseženega pri gospodarski in monetarni uniji in ali gre ta napredek v pravo ali napačno smer.

Verjamem, da predstavlja Lizbonska pogodba, kot politični cilj, in politična volja voditeljev, držav članic, Parlamenta in Komisije, da vztrajajo pri Lizbonski pogodbi, kljub težavam zaradi zaporednih neuspešnih referendumov, to, kar gospodarska in monetarna unija potrebuje v zvezi s političnim prostorom, političnim okoljem, da bi se razvijala v pravo smer.

Za vprašanja 41, 42 in 43 bodo pripravljeni pisni odgovori.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Ne bom oviral postopka. Zavedam se, da obstajajo težave, vendar je bil včeraj čas za vprašanja Svetu odpovedan.

Tudi sam delam v odborih kot številni drugi prisotni poslanci. So tudi drugi ljudje, ki ne sodelujejo pri delovanju Parlamenta, v odborih ali na plenarnih zasedanjih. Edina priložnost, da pokažemo naše sodelovanje je, da spregovorimo na plenarnem zasedanju.

Poznam poslance, ki ne prihajajo v Parlament, vseeno pa prejemajo plačo. Tisti, ki smo prisotni, bi morali imeti možnost, da zastavimo vprašanja komisarjem. Moje vprašanje je povezano z dvema drugima vprašanjema. Mogoče je sedaj čas, da preidemo na loterijski sistem in vsak komisar bi moral odgovoriti na štiri, pet vprašanj, na ostala pa bi odgovorili v pisni obliki. Vsekakor pa ne moremo več nadaljevati s trenutnim sistemom.

Hvala za vaše potrpljenje. Hotel sem le, da gre to v zapisnik, ker menim, da je res zelo nepošteno.

Predsednica. – Gospod Mitchell, povedati moram, da se danes na tem mestu počutim dokaj neudobno. Imamo težave in poiskati moramo rešitev.

Mogoče bi bilo dobro, če bi v govorih člani komisije skušali razumeti, da je dolga vrsta poslancev, ki čakajo na odgovore in bi mogoče lahko včasih podajali krajše odgovore, čeprav smo zelo hvaležni za podrobne odgovore. Ne nameravam kritizirati, kljub temu pa bi mogoče lahko upoštevali pripombo.

Predsednica. – Vprašanje št. 44 predložil **Emmanouil Angelakas** (H-0890/08)

Zadeva: Farmacevtsko zdravljenje – čezmejno zdravstveno varstvo

Člen 14 predloga direktive o uveljavljanju pravic bolnikov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva (COM(2008)0414) se nanaša na priznavanje receptov, predpisanih v drugi državi članici. Ob upoštevanju, da se ne tržijo vsa lastniška zdravila v vseh državah članicah, da se isto lastniško zdravilo lahko prodaja v drugačni embalaži ali vsebini v različnih državah, da se v nekaterih državah članicah lastniška zdravila lahko prodajajo samo pod blagovni znamko in ne pod njihovim generičnim imenom, ter da so lahko zdravila, navedena na receptu, v jeziku, ki ga zdravnik ali lekarnar, ki zdravilo izroča, ne razumeta, kakšno je stališče Komisije v zvezi s tem, ali je mogoče izdelek, predpisan na receptu, ki pa se ne trži v državi članici, nadomestiti z drugim zdravilom (princeps ali generičnim), ob upoštevanju dejstva, da je ta praksa v nekaterih državah članicah prepovedana?

Ali bo zagotovila podrobnejše informacije o določbah, ki jih namerava sprejeti (v skladu s členom 14(2)(a) in (b)), da bi tako zagotovila možnost za preverjanje pristnosti receptov in predpisanih zdravil?

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – (EL) Gospa predsednica, kot je Komisija večkrat opozorila in poudarila, pravila, ki lekarnarjem v eni državi članici prepovedujejo sprejemanje receptov za lastno rabo, ki jih je izdal zdravnik v drugi državi članici, presegajo določbe, potrebne za varstvo javnega zdravja, ter so tako v nasprotju z zakonodajo Skupnosti, natančneje s členom 49 Pogodbe. Če je torej za zdravilo izdano dovoljenje za promet na ozemlju ene države članice v skladu s členom 6(1) Direktive 2001/83, mora ta država članica zagotoviti, da je mogoče recepte, ki so jih izdale pooblaščen osebe v drugi državi članici, uporabljati na njenem ozemlju. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti ne sme nobeno omejevanje takšnega priznavanja voditi v diskriminacijo, mora biti utemeljeno, hkrati pa mora biti sorazmerno.

Poleg tega Komisija meni, da bi bilo, zaradi razlogov javnega zdravja, sorazmerno, če bi nacionalna zakonodaja zagotavljala določbo, v skladu s katero bi lahko lekarnarji zavrnilo izdajo na recept, če utemeljeno in upravičeno dvomijo v pristnost recepta in da izvzamejo zdravila, za katera je potreben poseben recept, kot je določeno v členu 71(2) Direktive 2001/83.

Člen 14 predloga direktive o uveljavljanju pravic bolnikov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva, je namenjen ravno zagotavljanju varstva pri priznavanju receptov, ki so bili zakonito izdani v drugi državi članici v skladu z omejitvami, ki sem jih navedla. Namen člena 14(2) je olajšati priznavanje receptov, ki jih je izdal zdravnik v drugi državi članici, s tem, ko odobrava ukrepe, ki bodo lekarnarjem pomagali pri izdaji zdravila na recept, ki je bil izdan v drugi državi članici in kjer ni nobenega dvoma v zvezi s pristnostjo recepta ali pravilno identifikacijo predpisanega zdravila. Komisija ne more podati podrobnosti ukrepov, ki bodo odobreni v skladu s členom 14, saj bodo ti ukrepi seveda sprejeti v skladu z regulativnim postopkom v okviru odbora, sestavljenega iz predstavnikov držav članic, zaradi tega Komisija sedaj ne more predvidevati, za katere ukrepe se bodo odločili ti predstavniki držav članic. Prav tako želi Komisija poudariti, da se člen 14(2)

nanaša na ukrepe, ki bodo zagotavljali varno identifikacijo predpisanih zdravil, nikakor pa ne vsebuje določb o kakršni koli specifični rešitvi za doseganje tega cilja.

Poleg tega se Komisija zaveda teme, na katero se sklicuje spoštovana poslanka Evropskega parlamenta v zvezi z različnimi politikami, ki jih uporabljajo različne države članice pri prizadevanjih, da bi olajšale zamenjavo enega zdravila, ki se trži kot patentno zdravilo, z generičnim zdravilom, vendar gre v tem primeru za vprašanje, ki ga obravnavajo države članice same. Komisija ne more prisiliti držav članic k odločitvi, ali lahko lekarnar zamenja eno zdravilo z drugim. O tem se morajo seveda odločiti države članice.

Na koncu želim povedati, da recept, ki ga izda zdravnik v drugi državi članici, zagotavlja enaka jamstva bolnikom, kot recept, ki ga izda zdravnik v zadevni državi članici in v skladu s sodbo Sodišča z dne 7. marca v primeru Schumacher in v primeru Komisija proti Nemčiji leta 1990, enako velja tudi za zdravila, kupljena v lekarni, ki je v drugi državi članici.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). - (EL) Gospa predsednica, najprej želim komisarki zaželeli veliko sreče pri njenih prizadevanjih glede zakonodajnega instrumenta o čezmejnem zdravstvenem varstvu. Zastaviti želim naslednje vprašanje:

Glede na to, da morajo bolniki, ki potujejo po državah članicah, vedno imeti možnost najti svoje zdravilo in da je to še posebej pomembno za bolnike s kroničnimi boleznimi, kot so bolezni srca, ali ste mogoče razmišljali o vzpostavitvi baze podatkov patentiranih zdravil, ki so na voljo v Evropski uniji, da bi tako zdravniki vedeli ali bodo bolniki, ki potujejo iz države članice A v državo članico B lahko našli svoje zdravilo? In če ste, kako gledate na to?

Androulla Vassiliou, članica Komisije. - (EL) Gospa predsednica, Parlamentu želim povedati, da EMEA, ki je – kot veste – Evropska agencija za zdravila v Londonu, trenutno izvaja obsežen projekt priprave točnega seznama vseh zdravil, ki so odobrene v različnih državah članicah in ki imamo mogoče enake sestavine, tako da bo lekarnar, ki prejme recept, vedel, katero zdravilo v njegovi državi članici ustreza predpisanemu zdravilu, če je seveda v različnih državah članicah označen pod drugim imenom. Mislim, da je gre za zelo pomemben projekt. Ne vem, kdaj točno bo zaključen, vendar poteka.

Predsednica. - Vprašanje št. 45 predložil **Ioannis Gklavakis (H-0892/08)**

Zadeva: Označevanje živil

Nedavni škandal v zvezi s hrano na Kitajskem je ponovno izpostavil potrebo po boljšem označevanju živil in izboljšani sledljivosti sestavin, ki se uporabljajo pri njihovi izdelavi. V skladu z obstoječo zakonodajo Skupnosti, ki ureja potrošniške informacije o živilih, so nekatere navedbe obvezne, medtem, ko druge obstajajo le kot možnost.

Ali bo označevanje porekla proizvoda postalo obvezno?

Ali so predvidene spremembe označevanja predelanih proizvodov živalskega izvora? Ali bo moral biti naveden kraj izvora uporabljenih živalskih stranskih proizvodov? Ali bo to obvezno za vse države članice?

Ali so predvideni posebni predpisi za predelane proizvode živalskega izvora iz tretjih držav?

Kakšni predpisi bodo uvedeni za prodajo na daljavo ali spletno prodajo živil?

Androulla Vassiliou, članica Komisije. - (EL) Gospa predsednica, povedati želim, da se temeljno načelo zakonodaje Evropske unije o hrani glasi, da je na trgu Skupnosti lahko le varna hrana in da morajo biti varna vsa živila in krmila, ki so zakonito na trgu Evropske unije, ne glede na njihov izvor. V okviru zakonodaje Skupnosti so bili uvedeni najrazličnejši ukrepi za varnost živil in ukrepi, ki olajšujejo umik živil in krmil, ki niso varna s trga.

V skladu s splošno uredbo o hrani, je sledljivost na ozemlju Evropske unije obvezna za proizvajalce živil na vseh ravneh in fazah živilske verige, od uvoznikov do prodajalcev na drobno. V zvezi s proizvodi živalskega izvora, vključno s proizvodi iz tretjih držav, uredba o hrani še dodatno zaostre sledljivost proizvodov živalskega izvora, ki so obravnavani v Uredbi (ES) št. 853/2004, s tem, ko nalaga naslednje zahteve:

Nosilci živilske dejavnosti morajo imeti vzpostavljen sistem in postopke za identificiranje nosilcev živilskih dejavnosti, od katerih prejemajo in katerim dostavljajo proizvode živalskega izvora. Ti proizvodi morajo prav tako biti opremljeni z oznako zdravstvene ustreznosti ali identifikacijsko oznako. Komisija ne predvideva

nobenih sprememb pravil o sledljivosti, oznak zdravstvene ustreznosti ali identifikacijskih oznak za predelane proizvode živalskega izvora.

V zvezi z obveznim označevanjem kraja izvora vseh živilskih proizvodov na splošno je treba poudariti, da označevanje kraja izvora živil ni ukrep za varnost živil; je orodje, ki ga uporabljajo državljani pri prepoznavanju lastnosti vsakega proizvoda. Označevanje kraja izvora pa se načeloma zahteva v primerih, ko obstaja nevarnost zavarovanja potrošnikov glede pravega izvora hrane, kot tudi pri izvajanju posebnih pravil, kot so pravila o sadju, zelenjavi, govejem mesu, vinu, medu in ribah. V teh primerih je označevanje izvora obvezno. Označevanje izvora bo od 1. julija 2010 dalje prav tako obvezno za uvoženo perutninsko meso, izvor bo moral biti naveden tudi na predpakiranih živilih, ki so označena kot ekološko pridelana. V teh primerih je označevanje izvora potrebno in obvezno.

Seveda se Komisija zaveda, da gre za temo, ki zahteva nadaljnjo razpravo in vemo, da državljani večkrat želijo poznati izvor proizvodov. Vendar pa to ni zadosten razlog, da bi označevanje izvora postalo obvezno, ravno zaradi tega, ker menimo, da ne gre za ukrep za varnost živil. Kot sem pojasnila, gre za orodje, namenjeno obveščanju državljanov o značilnostih izbora proizvoda. Označevanje živil je seveda lahko prostovoljno in ne obvezno in v tem primeru moramo slediti nekaterim skupnim pravilom, da je tako zagotovljena skladnost vseh držav članic.

Kljub temu predlog Komisije o informacijah glede hrane vsebuje vse metode, ki se uporabljajo pri oskrbi potrošnikov s hrano, tudi prodajo na daljavo. Namen je pojasniti, da mora v takšnih primerih kupec pri prodaji na daljavo prav tako prejeti ustrezne obvezne informacije, kot so sestavine in alergeni v hrani, ne le ob dostavi proizvodov, ampak mora že od samega začetka postopka naročanja točno poznati sestavine in vedeti, ali proizvodi, ki jih namerava naročiti, vsebujejo alergene ali kaj drugega.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Gospa predsednica, zahvaljujem se komisarki. Vendar pa želim navesti naslednje:

Evropska unija je izvedla vse znane ukrepe v kmetijski pridelavi in pri trženju proizvodov na svojem ozemlju, ki so namenjeni zagotavljanju varstva tako za potrošnike, kot tudi okolje. Ali Komisija v zvezi s tem posebnim vprašanjem razmišlja o izvedbi zagotovljenih ukrepov v zvezi s proizvodi iz tretjih držav, da bi tako sama poostrila pravila o označevanju? Oznake na ozemlju Evropske unije so zanesljive, a bojim se, da tiste iz tretjih držav niso.

Če v zvezi s tem ne boste nič ukrenili, bodo imeli evropski kmetje, za katere veljajo ti ukrepi, stroške in bodo propadli, proizvodi, ki prihajajo iz tretjih držav pa bodo za potrošnike vprašljive kakovosti, kar pomeni, da nismo dosegli ničesar, smo pa oslabil Evropo.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. - (EL) Gospa predsednica, naj povem, da zahtevamo sprejetje predpisov, ki veljajo za blago, proizvedeno v Evropski uniji, tudi v državah, ki izvažajo v Evropsko unijo. Poleg tega bi vas opozorila na nekaj drugega: če to ne bi veljalo, potem ne bi imeli možnosti prepovedi uvoza mesa iz Brazilije in ne bi mogli prepovedati uvoza mleka in mlečnih izdelkov s Kitajske in tako dalje. Prav zaradi teh varnostnih predpisov moramo biti gotovi, da je blago, ki se uvaža v Evropsko unijo, prav tako varno, kot blago, proizvedeno v Evropski uniji.

Seveda pri tem ne smemo pozabiti na dejstvo, da bo prihajalo do prevar, ne glede na to ali je blago proizvedeno v Evropski uniji ali pa je uvoženo. Na primer, ugotovljena je bila majhna količina mlečnih proizvodov iz Italije, ki je bila z goljufijo uvožena s Kitajske, vendar pa to ne pomeni, da nimamo ustreznih uredb. Gre preprosto za to, da državljani pogostokrat najdejo goljufije načine za uvoz takšnega blaga.

Jim Allister (NI). - Komisarka, drznil bi si trditi, da obstoječe ureditve ne delujejo. To ponazarja nedaven primer v mojem volilnem okrožju. Prav nedavno je prišlo do preplaha na Irskem glede krmil, kontaminiranih z dioksinom v Republiki Irski, kar je vplivalo na pridelavo na celotnem Irskem otoku.

V mojem volilnem območju na Severnem Irskem, kjer kontaminirana živila niso bila uporabljena, je bilo treba s polic umakniti vse proizvode iz prašičjega mesa. Zakaj? Ker nismo mogli dovolj natančno določiti države izvora svinjine.

To živo ponazarja, da obstoječe ureditve ne delujejo. Ne bi nam bilo treba prizadeti vse te škode lokalni industriji svinjskega mesa, ravno zaradi tega, ker nismo vedeli, od kje točno je prišla svinjina na naše police. Ali boste glede na to obravnavali vprašanje in nam povedali, kaj ste se naučili iz tega?

Marian Harkin (ALDE). - Izrecno sem želela vprašati komisarko glede predelane hrane iz tretjih držav, predvsem glede piščančjih filejev, ki prihajajo v tono težkih zmrznjenih blokih iz Južne Amerike, so odtajani v nekaterih državah EU, mogoče so posuti še z drobtinami ali zaviti v testo, potem pa se prodajajo kot proizvodi EU. Kako lahko Komisija to prenaša? Govorili ste, da označevanje države porekla ne zagotavlja varne hrane – imeli ste prav – in da gre za instrument, ki je v pomoč potrošnikom. Vendar pomaga tudi proizvajalcem, saj lahko potrošniki tako primerjajo podobne stvari.

Rekli ste, da bo treba od leta 2010 označevati, kje se prodajajo vsa pripravljena živila. Ali to specifično pomeni da morajo v restavracijah, kjer prodajajo hrano itd., označevati državo porekla živalskih proizvodov?

Na koncu vam želim čestitati komisarka za inovativno in trdo delo.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Najprej, menim, da je vprašanje krize na Irskem dokaz, da imamo vzpostavljen dober sistem. Ne strinjate se s tem, vendar če ne bi imeli vzpostavljenega dobrega sistema, bi kriza na Irskem minila neopaženo.

Prav zaradi tega, ker smo ugotovili, da to meso vsebuje dioksin – zaradi sledljivosti trgovcev, kje kupujejo in kam dostavljajo svoje meso – smo ga lahko nemudoma umaknili.

(Vzkliki iz dvorane)

Šlo je za previdnostni ukrep, za katerega se je odločila irska vlada. Sledljivost je mogoča zaradi tega, ker vodijo evidence, kje prodajajo svoje proizvode.

Glede tega imate svoje mnenje. Prepričana sem, da se bo moje ukrepanje odražalo na krizi na Irskem, saj je Evropsko unijo stala veliko milijonov evrov, poleg tega pa še zajeten znesek denarja irsko vlado; gre torej za nekaj, kar ne bo ostalo neopaženo in bomo vsekakor preučili.

Vendar verjamem in to je moje osebno mnenje, da smo krizo lahko obravnavali ravno zaradi pravil o sledljivosti.

Predsednica. – Ne vem, ali ste odgovorili na vprašanje gospe Harkin.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Kar sem povedala o označevanju, se je nanašalo na uvoženo piščančje meso. Ko je bilo piščančje meso uvoženo, je moralo biti označeno in posebej sem poudarila, da je v primeru perutninskega mesa potrebno obvezno označevanje.

Če pa je bilo meso odtajano in prodano v drugi obliki, mora ustrezati pravilom Evropske unije. Ni treba, da ustreza pravilom države porekla. Vsak proizvajalec mesa, ne glede na to ali gre za osebo, ki prideluje perutnino ali za osebo, ki proizvaja hrano, mora delovati v skladu s strogo živilsko zakonodajo. Če ni tako, potem za to odgovarja.

Avril Doyle (PPE-DE). - Danes ob dvanajstih sem prejela pismo službe za vprašanja za ustni odgovor, ki pravi: „Vaše vprašanje je eno izmed prvih vprašanj Komisiji. Najverjetneje bo na vprašanje podan ustni odgovor. Če ne boste prisotni, vprašanje propade in odgovora ne boste prejeli.“

Ker sem želela slišati odgovor, kot vsi ostali, ki predložijo vprašanje, sem sedela tu eno uro, na dan, ki je verjetno eden izmed najbolj zasedenih parlamentarnih dni v moji karieri. V zadnji uri bi morala biti na treh drugih krajih.

Ne pritožujem se nad vami gospa predsednica, vi lahko le sledite danim pravilom. Če bi na vašem seznamu, ko izračunavate sorazmernost dopolnilnih vprašanj (in meni pripada več kot pošten del) lahko upoštevali čas, ki ga poslanci preživijo v Parlamentu – namesto nekaterih poslancev, ki lahko pridejo in nemudoma dobijo možnost za dodatno vprašanje le zaradi tega, ker uravnavate med političnimi skupinami, ali kakor koli že –, menim, da bi bili vsi precej veseli, če bi upoštevali vaše pravilo odločanja.

Tako, kot je sedaj, morate opravljati nemogoče delo. Prosim vrnite se na konferenco predsednikov in pregledjte sistem, s katerim so razporejena vprašanja. Če ne ostanemo v Parlamentu – v mojem primeru eno uro po tem, ko sem bila povabljen sem, saj je bilo eno izmed vprašanj moje – ne dobimo odgovora, niti v pisni obliki. V tem je naša težava. Hvala za potrpljenje.

Predsednica. – Razumem vaše težave gospa Doyle in verjemite mi, da skušam tako jaz, kot tudi službe storiti vse, kar je v naših močeh – in vem, da moramo biti boljši.

Hvala vam za potrpljenje in ker gre za zadnji čas za poslanska vprašanja pred božičem, naj vam zaželim tudi vesel božič in srečno novo leto!

Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Čas za vprašanja Komisiji se je zaključil.

(Seja je bila prekinjena ob 19.55 in se je nadaljevala ob 21.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

17. Evropski referenčni okvir za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja - Evropski sistem prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o

– poročilu gospoda Jana Anderssona v imenu Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve o predlogu Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi evropskega referenčnega okvira za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja (COM(2008)0179 - C6-0163/2008 - 2008/0069(COD)) (A6-0438/2008) in

– poročilu gospoda Thomasa Manna v imenu Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve o predlogu Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi evropskega sistema kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) (COM(2008)0180 - C6-0162/2008 - 2008/0070(COD)) (A6-0424/2008).

Jan Andersson, poročevalec. – (SV) Gospod predsednik, komisar, najprej bi rad na kratko spregovoril o vrednosti poklicnega izobraževanja. Pomembno je, da se poklicno izobraževanje razvija v vsaki državi članici EU. Pomembno je za samo EU, za konkurenčnost in samostojnost v svetu, hkrati pa je pomembno tudi za posameznike, da imamo v EU visoko kakovostno poklicno izobraževanje. Tu gre za splošni kontekst.

Vemo, da je poklicno izobraževanje v različnih državah članicah organizirano zelo različno. Ta predlog za referenčni okvir ne ogroža načina, na katerega države članice organizirajo poklicno izobraževanje po Evropi, lahko pa gradimo na naši tradiciji, ne glede na to, ali je organizirano na lokalni, regionalni ali nacionalni ravni. Seveda je že prej obstajal skupni okvir za zagotavljanje kakovosti in poklicno izobraževanje, vendar pa države članice želijo vzpostaviti ta sistem, predvsem z vidika povečane globalizacije in potrebe bo kvalitetnejšem izobraževanju.

V zvezi z delom, ki smo ga opravili glede okvira kakovosti, bi se rad zahvalil Komisiji in Svetu za njihovo odlično sodelovanje, ki nam je omogočilo, da smo prišli do skupnih rešitev.

V čem je torej bistvo? Države članice so bile seveda izjemno zavzete, da ne smemo jim pridigati in da je pomembno predvsem to, da je to nekaj, kar zagotavlja očitno dodano vrednost za države članice same. Izmenjavati moramo izkušnje. Osebnost sem obiskal pilotne projekte, ki se nanašajo na zagotavljanje kakovosti pri izobraževanju avtomehaničarjev, namenjenem mladim ljudem v moji državi, kjer je vzpostavljeno nenehno sodelovanje, ki se je izkazalo za zelo učinkovito.

Imamo skupni trg dela, imamo skupne cilje, zato je pomembno, da imamo tovrstno izmenjavo izkušenj in skupni okvir, znotraj katerega lahko prihaja do izmenjav teh izkušenj. Prav tako smo bili skupaj z državami članicami zelo previdni in smo poudarili, da vključenih kazalcev ne gre obravnavati kot instrumente nadzora ampak kot vir za države članice. Uporabljajo jih lahko pri razvoju svojih sistemov in zagotavljanju njihove kakovosti. Upam in verjamem, da bo ta korak doseganja sporazuma pripeljal do razvoja poklicnega izobraževanja na notranjem trgu. Prepričan sem, da bo tako, prav tako pa sem precej gotov, da bo izmenjava izkušenj in orodja, ki so sedaj na voljo državam članicam, v korist državam članicam, EU, pa tudi posameznikom. Hvala.

Thomas Mann, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, Komisar Figel', gospe in gospodje, ko razprava preide na izobraževanje v Evropi, vsi govorijo o Bolgini – povsem upravičeno. Vse od leta 1999, ko so se države članice EU odločile, da bodo vzpostavile skupen evropski visokošolski prostor do leta 2010, so bile odpravljene številne ovire za mobilnost. Razmišljanje o diplomah in magisterijih ter priznavanju izobraževalnih dosežkov

s pomočjo evropskega sistema prenašanja kreditnih točk (ECTS) spodbuja k ozaveščenosti glede potrebe po skupnem ukrepanju.

Obstaja zamisel, da bi tudi poklicno izobraževanje in usposabljanje (VET) potekalo v skladu z istim načelom. Eden izmed mejnikov je bil vrh v Barceloni leta 2002, ki je pozval k transnacionalnemu priznavanju učnih rezultatov. V istem letu se je začel izvajati Kopenhagenski proces o spodbujanju okrepljenega evropskega sodelovanja na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja. Leta 2006 smo vzpostavili nove pogoje in sicer Evropski kvalifikacijski okvir (EQF). Takrat sem bil sem poročevalec Evropskega parlamenta za samoiniciativno poročilo.

EQF ima tri funkcije: prvič, povezovanje nacionalnih in področnih kvalifikacijskih okvirov; drugič, zagotavljanje skladnosti poklicnega in splošnega izobraževanja; ter tretjič, zagotavljanje preglednosti in propustnosti.

Da bi zagotovili prenos in priznavanje teh učnih rezultatov, je bil sedaj vzpostavljen evropski sistem kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET). Vse ovire za njihov prenos in priznavanje, tako na ravni držav članic, kot tudi na transnacionalni ravni, bodo odpravljene šele takrat, ko bo dosežena preglednost veščin in sposobnosti. Na ta način ECVET prispeva k širjenju evropskega sodelovanja na splošno in pri poklicnem izobraževanju.

ECVET bo povečal odprtost za mobilnost in enostavnejše uresničevanje poklicnih načrtov, prav tako pa bi moral povečati socialno vključenost delavcev in učencev. Resna zavezanost upoštevanja meril kakovosti v VET pomeni, da je treba upoštevati posebne nacionalne značilnosti. Niso vsi seznanjeni s tem, kako deluje tesno sodelovanje med šolami in industrijo – se pravi, dvojni sistem – in ne zavedajo se vsi znatnih naložb z vidika znanja, časa in stroškov, ki so potrebni za pridobitev diplome mojstra ali priznanje za „Fachwirt“ (neakademska strokovna usposobljenost). Dejavnosti držav članic je treba dopolniti in razširiti njihovo sodelovanje. V zvezi s kreditnimi točkami morajo biti vzpostavljena zagotovila, da je v nekaterih primerih mogoče dodati module za ocenjevanje znanja in usposobljenosti, medtem ko se v drugih primerih lahko zahteva zaključno preverjanje znanja. Ta svoboda je ključnega pomena.

Gospa in gospodje, dejstvo, da je Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve skoraj soglasno glasoval za moje poročilo, mi daje zagon, da nadaljujem pogajanja s Komisijo in Svetom. Sešli smo se v Bordeauxu ob robu konference o izobraževanju, ki jo je priredilo francosko predsedstvo. Želim se zahvaliti vsem poročevalcem v senci, ker so podprli ta kompromis.

Upam, da bo delo, ki smo ga opravili, obravnavano kot ustrezen prispevek k učinkovitemu, preglednemu in mobilnemu VET. Naj ECVET postane pomemben gradnik v evropskem učnem prostoru.

Ján Figel', član Komisije. – Gospod predsednik, tudi sam želim na začetku izraziti občutke, ki so podobni občutkom Jana Anderssona v njegovih uvodnih opombah glede pomembnosti priporočila EQARF v zvezi z zelo obsežnim delom in sodelovanjem med institucijami. Odbori in Komisija upajo, da se bodo približali sporazumu o dveh pomembnih instrumentih na prvi obravnavi.

Najprej želim izkazati spoštovanje do dela Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. Prav tako želim omeniti prispevek Ramone Mănescu in Odbora za kulturo in izobraževanje in drugič, – ker smo povezali dve področji – prispevek istih odborov: za kulturo in izobraževanje ter za zaposlovanje. Prav tako želim omeniti Dumitruja Opreo, saj je prispeval številne zanimive točke, ki sta jih Jan Andersson in Thomas Mann že izpostavila.

Ljudje in države članice so veliko govorili o bolonjskem procesu, sedaj pa se vse bolj govori o pomembnosti veščin, poklicnega izobraževanja in usposabljanja, ter Kopenhagenskem procesu. Letos smo imeli prvo tekmovanje EuroSkills, ki bo pripomoglo k večji priljubljenosti, privlačnosti, kakovosti in izmenjavi najboljših praks na zelo pomembnem področju VET. Podal bi rad nekaj pripomb v zvezi s pomembnostjo dveh instrumentov, o katerih boste jutri na tem plenarnem zasedanju glasovali prek vaših poročil.

O priporočilu EQARF: poklicno izobraževanje in usposabljanje je bilo v senci reformnih procesov v Evropi, vendar, če res želimo, da bi bila naša Unija konkurenčnejša in socialno bolj povezana, kot je poudarjeno v Lizbonski strategiji, mora zagotavljati pomembnost in kakovost splošnega in poklicnega izobraževanja. Tehnična narava prvega priporočila nas ne bi smela odvrniti od pomembnosti tega instrumenta. Zagotavljanje kakovosti je podlaga za vse pobude politik VET. Z izboljšanjem učinkovitosti usposabljanja prispeva tudi h krepitvi medsebojnega zaupanja in posodabljanju sistemov VET.

Okvir za zagotavljanje kakovosti je zasnovan tako, da nenehno izboljšuje poklicno izobraževanje in usposabljanje. Temelji na ciklu kakovosti, ki vzpostavlja povezave med štirimi fazami: načrtovanje, izvajanje, ovrednotenje in popravljanje. Vsebuje načine, s katerimi je mogoče spremljati učinkovitost VET, prav tako pa meri izboljšave VET na ravni sistema in na ravni izvajalca. Pristop k zagotavljanju kakovosti se odraža v splošnih načelih, navedenih v Prilogi k priporočilom o vzpostavitvi Evropskega kvalifikacijskega okvira za leto 2007, ter je tako že del vzpostavljenega EQARF.

Kakovost, pristop k učnemu uspehu in kvalifikacijski okvir se medsebojno dopolnjujejo. Ti instrumenti morajo biti del celote. Zagotavljanje kakovosti je predpogoj za zaupanje med sistemi in državami, da bi lahko prišlo do prenosa učnih uspehov. Menim, da so v procesu doseženi kompromisi zelo pomembni. Komisija podpira besedilo v predlagani obliki. Vaši prispevki izboljšujejo besedilo; na primer nov časovni rok, določen za pripravo nacionalnega pristopa, jasno sklicevanje na vključevanje lokalnih in regionalnih oblasti. S pojasnitvijo tako imenovane narave okvira, je vaš prispevek prav tako pomagal pri pojasnjevanju pomena izvirnega besedila.

V zvezi z drugim instrumentom želim povedati le, da je prav tako pomemben, če res želimo spodbujati vseživljenjsko učenje in olajšati mobilnost. Kot rad rečem smo državljani Evropske unije in ne turisti. To mobilnost rabimo tako za učence, kot tudi za delavce, da bodo ljudje lahko izkoristili bogastva, ki jih ponujajo različni evropski sistemi izobraževanja in usposabljanja na nacionalnih ali celo na regionalnih ravneh. To je mogoče le, če bodo učni dosežki posameznikov ustrezno cenjeni pri prehodu iz enega učnega konteksta na drugega.

To bo sedaj veliko bolj odprto z ECVET, evropskim sistemom prenašanja kreditnih točk za VET. Cilj ECVET je dvojen: prvič, podpreti in spodbujati transnacionalno mobilnost in drugič, zagotoviti dostop do vseživljenjskega učenja, da bi se bilo mogoče odzvati na dejanske potrebe posameznikov, trga dela in naših družb.

Ne bom več govoril, vam pa želim zagotoviti, da ta instrument je in bo tudi v prihodnje skladen z drugim, evropskim sistemom prenašanja kreditnih točk za splošno visoko izobraževanje (ECTS) in z različnimi kvalifikacijskimi sistemi, ki že obstajajo v Evropi. Izvajal se bo v skladu s pravili in pravnimi instrumenti vsake sodelujoče države.

Gospod Mann je poudaril prostovoljno sodelovanje držav članic. To kaže na raznolikost naših sistemov, pa tudi na zrelost pri iskanju skupnih instrumentov, ki so rezultat našega sodelovanja in pripravljenosti za vzpostavitev pogojev za skladnost in prenosljivost med različnimi sistemi. V tem procesu smo lahko videli, kako je pristop od spodaj navzgor v obeh primerih pomagal pri analizi in oblikovanju instrumentov.

V zvezi s tem želim prav tako povedati, da je dosežen kompromis sprejemljiv in zelo pomemben, ne le za dokončanje, ampak tudi za odpravo vseh pomislekov in občutljivih vprašanj. Menim, da besedilo celo izboljšuje. Posebej cenim prispevek glede močnejše vloge za nacionalne in regionalne oblasti, pa tudi glede izpostavljanja pomembnosti testnega obdobja ali rezultatov med procesom izvajanja. Komisija torej podpira predloge in dosežen sporazum.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) Gospod predsednik, še posebej sem ponosna, da lahko kot prva oseba po poročevalcih izpostavim velik pomen krepitve sistemov poklicnega izobraževanja in usposabljanja za vse ljudi v Evropi, na podlagi sodelovanja in ob upoštevanju specifičnih značilnosti izobraževalnih sistemov vsake države članice, tako da jih je mogoče zagotoviti znotraj skupnega okvira in jih uporabljati kot orodje, kot je upravičeno poudarila Komisija, in kot so nam lahko poročevalci s svojim dobrim delom pojasnili v odboru.

Mladim Evropejcem smo lahko zagotovili začetek, tako da lahko sedaj izbirajo med dvema potema: pot visoke izobrazbe, teoretičnega študija in pot praktičnega študija, ki je v celoti posvečen praktičnosti in ustvarjanju. Poklicno izobraževanje na vseh ravneh predstavlja prihodnost Evrope, je prihodnost vsake posamezne države članice, je prostor za ustvarjanje in produktivnost, ki vodita v napredek in inovacije. Verjamem, da bodo oblasti v vsaki državi članici in instrumenti izobraževanja ti dve direktivi, ki bosta kmalu odobreni in uporabljeni v praksi, uporabljale, tako da bomo do rezultatov prišli že naslednje leto, ki je leto ustvarjalnosti in inovativnosti.

Corina Crețu, v imenu skupine PSE. – (RO) Najprej se želim zahvaliti, da je komisar Figel's prisoten na tej razpravi in za pozornost, ki jo namenja tema poročiloma. Seveda želim čestitati tudi našima kolegom poslancema gospodu Anderssonu in gospodu Mann.

V vlogi poročevalke v senci za skupino PSE za to poročilo in kot članica Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, želim izraziti zadovoljstvo nad tem, da je bilo odobreno izvajanje evropskega sistema kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju. Gre za pomemben korak k usklajevanju šolske zakonodaje v državah EU in odpravljanju ovir, ki so preprečevale poklicno usposabljanje pri prehodu iz enega sistema poklicnega izobraževanja in usposabljanja v drugega.

Visoko kvalificirani delavci bodo v skladu z Lizbonsko strategijo in nedavnimi srečanji, namenjenimi poklicnemu izobraževanju, gospodarska gonilna sila Evropske unije. V sodobnem gospodarstvu to pomeni delavce, ki govorijo več jezikov in z delovnimi izkušnjami v večkulturnih okoljih. Glede na obstoječa odstopanja med državami članicami na področju opredeljevanja kvalifikacij in diplom je v trenutnem okolju zelo pomembno, da v izobraževalnem sektorju ustvarimo predpogoje za čezmejno mobilnost. To dejstvo bo olajšalo usposabljanje visoko usposobljenih delavcev, ki bodo sposobni izpolniti nove zahteve evropskega gospodarstva.

Druga posledica tega zakonodajnega okvira bo povečanje obsega mobilnosti študentov in učencev iz naših držav, novih držav članic, katerih sistemi poklicnega izobraževanja in usposabljanja so na evropski ravni le deloma vključeni. Evropski sistem kreditnih točk bo v korist študentom in učencem, ki v preteklosti niso imeli enakih možnosti pri delu in usposabljanju v večjezičnih in medkulturnih okoljih, kot so jih imeli učenci in študenti starih držav članic Evropske unije.

S spremembami, ki sem jih predložila, sem opozorila na potrebo po čimprejšnjem izvajanju tega sistema, ki je namenjen lažšanju zbiranja, prenosa in priznavanja rezultatov tistih ljudi, ki bi želeli prejeti poklicno kvalifikacijo, ne glede na to iz katere države članice EU prihajajo ali živijo. Na evropski ravni moramo vzpostaviti trajnostne mreže med nacionalnimi in regionalnimi izvajalci poklicnega izobraževanja in usposabljanja, ki bodo temeljile na obstoječih strukturah. Da bi zagotovili, da so te mreže in partnerstva kar se da učinkovite, moramo zagotoviti visoko raven kakovosti, ki je prav tako enotna. Pozdravljam poročilo gospoda Anderssona o vzpostavitvi evropskega referenčnega okvira za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja.

Prav tako bi rada izpostavila potrebo, da tudi države članice čim prej začnejo uporabljati instrumente, ki jih daje ta okvir, da bi tako lahko dosegli najvišje možne skupne standarde kakovosti na področju izobraževanja. Jasno moramo ločiti pogoje za pridobivanje popolne kvalifikacije od delnih kvalifikacij. Skrajni čas je, da spodbudimo mobilnost delovne sile v EU.

Hannu Takkula, v imenu skupine ALDE. – (FI) Gospod predsednik, tudi sam želim spregovoriti nekaj besed o tem odličnem poročilu. Rad bi se zahvalil poročevalcu gospodu Anderssonu, kot tudi drugim, ki so danes tu spregovorili, predvsem pa komisarju Figel'u.

Za nas je pomembno, da govorimo o poklicnem izobraževanju in usposabljanju, saj smo se skupaj odločili, da mora Evropa imeti notranji trg. Če želimo delujoč notranji trg, to pomeni, da potrebujemo tudi učinkovito, dobro usposobljeno delovno silo, s čimer bomo zagotovili, da pri gradnji Evrope ne bodo obravnavani le gospodarski vidiki, ampak tudi tisti, ki se nanašajo na delo in veščine.

To poročilo se ne nanaša le na izobraževanje in usposabljanje, ampak tudi na kulturo in zaposlovanje, prav tako pa smo se tudi odločili, da bo to vprašanje o strokovnih usposobljenostih del bolonjskega in Kopenhagenskega procesa, kar moramo prav tako upoštevati v zvezi s tem.

Rad bi podal pripombo. Čeprav se zavedam, da izobraževanje in usposabljanje v velikem delu spadata v pristojnosti držav članic, jih lahko kljub temu spodbujamo na evropski ravni, da si prizadevajo za resnično zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja, standard izobraževalnih in učnih rezultatov. To je zelo pomembno za mobilnost.

Ne smemo pozabiti, ob grožnji gospodarske upočasnitve, da naložbe v usposabljanje in izobraževanje pripeljejo do zanesljive, kakovostne in usposobljene delovne sile. To je ključnega pomena, če želimo doseči inovativnost ter zagotoviti nove veščine in usposobljenosti, in če želimo okrepiti gospodarsko podlago ter s tem povečati BNP.

Današnji oblikovalci politik pogostokrat pozabljajo, da sta izobraževanje in usposabljanje pogostokrat ključnega pomena za izgradnjo boljše prihodnosti in krepitev naše gospodarske podlage. To sporočilo bi morali posredovati državam članicam in njihovim oblikovalcem politik, mi, ki predstavljamo Evropsko unijo, pa bi jih morali pri tem spodbujati. Potrebujemo učinkovit, kakovosten trg dela in usposobljeno delovno silo.

Sepp Kusstatscher, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, ti dve priporočili Evropskega parlamenta in Sveta bi morali predstavljati močan zagon za nenehno izboljševanje poklicnega izobraževanja in usposabljanja (VET) prek Evrope, prek skrbnega načrtovanja, odločnega izvajanja, ocenjevanja in spreminjanja. Za to je potrebna večja preglednost znotraj najrazličnejših sistemov VET, da bi tako omočili skladnost in medsebojno priznavanje kvalifikacij VET in zagotovili boljše propustnost.

Govorimo o kulturi nenehnega izboljševanja kakovosti. Boljša izobrazba je več, kot le stvar kvalifikacij, več kot široko odprta vrata na trg delovne sile, pa tudi več kot le prispevek k izboljšanju konkurenčnosti podjetij in delavcev. V zvezi s tem me moti, ko tako pogosto slišim sklicevanje na „človeški kapital“, kot da bi bili ljudje le dejavnik v proizvodnji.

Status, ki ga VET uživa med 27 državami članicami, se močno razlikuje. Res je, da ne potrebujemo birokratskega usklajevanja določb, hranjena po žlički s strani Bruslja, kot je povedal gospod Takkula. Pa vendar bi bil dobro, če bi nekoliko vršili pritisk, vsaj majhen pritisk, s katerim bi zagotovili, da bi najboljši modeli in standardi postopoma prevladali v vseh državah članicah; že zdaj, ne pa v daljni prihodnosti.

Lahko in moramo se učiti drug od drugega. Kakor koli že, VET mora uživati enak status, kot splošna izobrazba v Evropi.

Želim se zahvaliti gospodu Anderssonu in gospodu Mannu za njuni poročili.

Jiří Maštálka, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Tudi jaz želim začeti z zahvalo poročevalcema, gospodu Mannu in gospodu Anderssonu, za njuno delo, predvsem pa za potrpljenje, ki sta ga pokazala pri pogajanjih o kompromisih. Po mojem mnenju predlog gospoda Anderssona povsem upravičeno navaja potrebo po skladnosti s pogoji subsidiarnosti, po drugi strani pa formulacija dobro opisuje mehanizme in časovne roke, do katerih mora biti v državah članicah vzpostavljen sistem za ocenjevanje referenčnih kazalcev. Po mojem mnenju prav tako podpira obsežnejšo dejavnost vseh, ki sodelujejo pri zagotavljanju poklicnega izobraževanja, vključno z načinom, ki podpira samoocenjevanje kot dodatno orodje za dvigovanje kakovosti.

Pozdravljam dejstvo, da kompromis vključuje tudi to, kar sam štejem za zelo pomembne predloge, ki jih je sprejel Odbor za zaposlovanje in ki predvsem spodbujajo države članice k učinkovitejšemu ukrepanju na tem področju, pri tem pa poudarjajo vlogo študentov pri ocenjevanju zadovoljstva z učnimi rezultati in podpirajo ljudi, ki so zagotovili izobrazbo. Pomembno je, da podpremo točko št. 1 v osnutku poročila gospoda Manna, ki poudarja temeljni pomen osebnega in poklicnega razvoja posameznikov. Na koncu želim poudariti, da se v predlaganih kompromisih uporablja izraz „vseživljenjsko učenje“, s tem povsem upravičeno širi krog državljanov, ki sodelujejo v procesu izobraževanja in zato ga tudi podpiram.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zagotavljanje kakovosti pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju je ključnega pomena, ne samo za potrjevanje procesa vseživljenjskega učenja vsakega evropskega delavca, ampak tudi za lažjo mobilnost v Uniji. Pomemben element v tem procesu je ocenjevanje poklicnega izobraževanja in lastno usposabljanje. V tem smislu je pomembno povečati izmenjavo najboljših praks na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni.

Gospod predsednik, vzpostavitev referenčnega okvira, ob sočasnem upoštevanju subsidiarnosti, določa skupna načela, merila in kazalce kakovosti, ki so uporabni pri ocenjevanju in izboljšanju ponujenih storitev. Ti indikatorji lahko služijo, ne kot elementi nadzora, ampak predvsem kot orodje, ki pomaga pri uresničevanju ciljev Lizbonske strategije z vidika izobraževanja in usposabljanja.

Komisar Figel', po tem, ko čestitam Janu Anderssonu za njegovo odlično poročilo, želim omeniti še nekaj točk v poročilu Thomasa Manna, ki mu prav tako čestitam. Poudariti moramo pomembnost povezovanja tega overitvenega procesa z dodeljevanjem kreditnih točk v visokem šolstvu. Na ta način bomo zagotovili, da se overitveni procesi dopolnjujejo in hkrati izboljšajo pogoji za poklicno mobilnost evropskih delavcev in mladih. Prav tako je pomembno olajšati, ne samo olajšati, ampak tudi spodbuditi sodelovanje lokalnih in regionalnih organov pri povezovanju regionalnih in nacionalnih kvalifikacijskih okvirov z evropskim sistemom prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju.

Gospod predsednik, na ta način lahko povečamo mobilnost in prenos kvalifikacij med različnimi sektorji gospodarstva in med različnimi trgi dela, ter s tem odločilno prispevamo k socialni koheziji in večji enakosti možnosti v Evropski uniji.

Gospe in gospodje, če se vrnem na poročilo gospoda Anderssona, želim poudariti pomembnost podpore strategiji vseživljenjskega učenja in spodbujanja kulture izboljševanja kakovosti na vseh ravneh s povečevanjem povezav med uradnim izobraževanjem in usposabljanjem ter razvojem preverjanja pridobljenih izkušenj.

S tem bomo izboljšali raven izobrazbe pri mladih, pa tudi usposabljanje delavcev, kar je z vidika gospodarskega in socialnega razvoja, ključnega pomena za uresničevanje evropskega socialnega modela.

Marian Harkin (ALDE). – Gospod predsednik, najprej želim čestitati gospodu Anderssonu in gospodu Mannu za njuno odlično delo in dobre rezultate. Večina izmed nas, ki smo nocoj prisotni, se bo strinjala, da bo evropski referenčni okvir za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja zelo uporaben instrument, ki bo državam članicam pomagal spodbujati in spremljati nenehne izboljšave v njihovih sistemih poklicnega izobraževanja in usposabljanja.

Ta okvir bo temeljil na skupnih evropskih referencah in bo gradil na omejenem izvajanju in omejenem uspehu prejšnjega okvira, poznanega pod imenom skupni okvir za zagotavljanje kakovosti.

Pri pripravi trenutnega predloga smo upoštevali izkušnje, ki smo ji pridobili pri prejšnjem okviru in prepričana sem, da smo znatno izboljšali to, kar je že bilo pripravljeno.

Predlagan okvir bo h kakovosti in učinkovitosti naložb v človeški kapital prispeval na različne načine, omenila pa bi rada le tri: z zagotavljanjem boljše izobrazbe in usposobljenosti, z izboljšanjem standardov in s spodbujanjem mobilnosti. Izvajanje tega okvira je prostovoljno in upam, da se komisar Figel ne moti, ko pravi, da ne odraža le naše raznolikosti, ampak tudi našo zrelost. Daje nam skupni okvir s skupnimi merili kakovosti, ta rezultat pa je mogoče doseči le z ukrepanjem na ravni Skupnosti. S tem smo se izognili pomanjkljivostim različnim dvostranskim sporazumom, z minimiziranjem upravnih standardov pa zagotavljamo dober mehanizem, s katerim je mogoče meriti standarde kakovosti.

Gre za dober, praktičen del zakonodaje, ki bo prinesel dobre rezultate. Kadar koli Parlamentu uspe zagotoviti takšno zakonodajo, opravlja dobro delo.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospod predsednik, komisar, postopek priprave priporočil za izboljšanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja je bil nedvomno uspešen.

Glede na to, da je politika na tem področju v nacionalni pristojnosti, je kakovost poklicnega izobraževanja v državah članicah zelo različna, to pa ni v skladu z ravno mobilnosti na trgu dela ali dinamično stopnjo gospodarskega in tehnološkega razvoja. To otežuje uresničevanje lizbonskih ciljev. Še manj pa prispeva k zagotavljanju enakih pogojev pri razvoju gospodarstva, ki temelji na znanju.

Na podlagi pristopa referenčnega okvira lahko države članice prejmejo pomoč pri doseganju splošnih meril, skladnosti in združljivosti z vidika izobraževanja, ki ga nudijo. Ravni usklajenosti, ki jih določajo priporočila, vključno s partnerji in strokovnimi združenji, presegajo obseg uresničljivosti. Vsekakor bodo pomagale pri izboljšanju trga izobraževanja, ki mora slediti primeru trga dela.

To bo prav zagotovo v pomoč predvsem tistim državam, ki imajo težave z izvajanjem tega procesa zaradi preoblikovanja, ki poteka v njihovih gospodarstvih. Če je mogoče določiti izhodišče standarda, bo to zagotavljalo preglednost, doslednost in prenosljivost med celo vrsto razvojnih trendov znotraj meja EU.

To bi moralo biti uresničljivo ne da bi bila pri tem kršena avtonomnost, ki jo imajo države članice pri vodenju svojih sistemov poklicnega izobraževanja in usposabljanja. Istočasno pa bo vzpostavilo skupno okolje in zagotovilo predpogoj za skupno visokokakovostno podlago in učinkovit pristop k usposabljanju strokovnjakov.

Resno bi morali razmisliti tudi o usklajevanju poslovnih potreb z gospodarskim in tehnološkim razvojem, da bi tako vzpostavili učinkovitejša sistema za usposabljanje strokovnega osebja. To bo v pomoč pri reševanju številnih vprašanj, ki so se pojavila z priseljenskimi tokovi različnih obsegov.

Poleg tega je za reševanje problemov z različnimi poklicnimi trendi možno uporabiti usmerjen pristop. V tem procesu morajo biti temeljne nacionalne smernice preglednost, sodelovanje in visoki standardi pri urejanju postopkov za povečanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja s sodelovanjem v evropski mreži kakovosti.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Na kratko bi rad omenil, da poklicno izobraževanje in usposabljanje v Evropski uniji deluje avtonomno na nacionalni in regionalni ravni, v skladu z različnimi standardi in s tem vzpostavlja številna različna področja znanja in različne kvalifikacije. Evropa tako potrebuje skupna merila za zagotavljanje preglednosti in prenosljivosti med številnimi izobraževalnimi tokovi v Evropi. Zato morajo biti sistemi izobraževanja in poklicnega usposabljanja dovolj prožni, da se lahko učinkovito odzivajo predvsem na potrebe trga dela. Učinkovitost in uspešnost ponujenega izobraževanja pri izpolnjevanju teh

potreb je treba redno ocenjevati, spremljati in razvijati na podlagi dejstev. Pozitivno sporočilo je, da načela za zagotavljanje visokokakovostnega poklicnega izobraževanja dejansko vsebujejo priporočila glede uvedbe evropskega okvira kvalifikacij. Sam na evropski referenčni okvir gledam, kot na orodje za spodbujanje izboljšav kakovosti sistemov poklicnega izobraževanja in usposabljanja v različnih državah članicah.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, komisar, predlog se nanaša na strokovno izobraževanje na različnih ravneh, odvisno od bistroumnosti, motiviranosti, interesov in potreb trga. Skupni standardi dela zahtevajo usklajevanje izobraževalnih modelov od Španije do Romunije.

Poudariti želim, da pri spodbujanju univerzitetne izobrazbe ne bi smeli zanemarjati poklicnega izobraževanja na nižjih ravneh – na poklicni ali tehnični srednješolski stopnji. Če želimo biti natak, ne potrebujemo diplome; včasih zadostuje že kratek tečaj. V zadnjih časih je bilo tovrstno usposabljanje v državah, kot je Poljska, zmanjšano. Kot učitelj želim povedati, da zagovarjam, kolikor je le mogoče, prožne izobraževalne programe, ki so prirojeni potrebam študentov, s poudarkom na znanju tujih jezikov, tako da se bo lahko vsakdo znašel v tuji državi.

Komisar, na koncu želim še poudariti, da je naložba v izobraževanje ena izmed najboljših naložb v Evropi. Ne varčujemo pri izobraževanju. Ne odrecimo prihodnjim generacijam teh sredstev.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) Poklicno izobraževanje in usposabljanje je temeljno orodje, ki evropskim državljanom zagotavlja potrebno možnost, znanje in usposobljenost, ki so potrebni, da postanejo sestavni del trga dela in na znanju temelječe družbe. To priporočilo je na splošno odlično. Vendar pa menim, da bi se moralo nanašati na dve dodatni področji, ki sem ju izpostavil. Vzpostavitev svetovalnega sistema za evropske državljane, ki jim bo v pomoč pri izbiri prave oblike študija in specializacije, ki se ujema z njihovimi osebnimi veščinami in, če je le mogoče, vzpostavitev platforme za kakovost pri izobraževanju.

Poudariti želim dejstvo, da moramo sprejeti komplementarni pristop k izobraževanju, ki omogoča lažje prilagajanje izobraževalnega procesa resničnim potrebam trga dela. Strategije za vseživljenjsko učenje in mobilnost so ključnega pomena za povečevanje možnosti pri iskanju zaposlitve na trgu dela. Tudi jaz bi se rad zahvalil obema poročevalcema in želim vam vesel božič.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) V Evropski uniji se tisti posamezniki, ki so pridobili poklicne kvalifikacije ali module v drugi državi, še vedno srečujejo z ovirami, če jih želijo uporabiti v svoji matični državi. To dejstvo odvrača številne ljudi in upočasnjuje čezmejno mobilnost. Prav zaradi tega bi lahko evropski sistem prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) spodbudil mobilnost študentov in delavcev. Prav tako menim, da so v poročilu gospoda Thomasa Manna zelo dobro navedene izboljšave tega sistema, kot tudi problemi, ki bi lahko nastali po začetku njegovega izvajanja.

K sreči se lahko sklicujemo na izkušnje, ki smo jih pridobili pri sistemu za prenašanje kreditnih točk (CTS). Ker sem tudi sam učitelj, ki se mora ukvarjati s sistemom za prenašanje kreditnih točk, se strinjam s priporočili poročevalca. Zagotoviti moramo standardno količinsko podlago na evropski ravni za podeljevanje kreditnih točk, prav tako pa je treba določiti jasna merila, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti medsebojno ustreznost, preglednost, primerljivost sistemov in zaupanje med državami članicami. Prav tako se strinjam s poskusnim obdobjem pred sprejetjem sistema, saj imamo evropske države različne izobraževalne sisteme in prepričan sem, da je potrebno več časa za usklajevanje 27 sistemov poklicnega izobraževanja.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, tukaj sem, da bi podprla mojega sosedo Thomasa Manna, hkrati pa želim obema poročevalcema čestitati za njuno delo. Vendar pa je bilo izpostavljeno posebno vprašanje, vsekakor v moji državi članici, mogoče pa tudi v vaši gospod predsednik. Razmah gradbeništva je po mojem mnenju ustvaril velik problem, predvsem med mladimi moškimi, ki niso bili spodbujani k temi, da bi pridobili izobrazbo in usposabljanje zaradi privlačno visoke plače v gradbenem sektorju.

Žal se je to obdobje končano in veliko ljudi v tej skupini je ostalo brez usposabljanja s tem pa tudi brez dostopa do drugega dela, ki bi ga lahko našli. Zato menim, da morajo biti posamezne države članice, vsekakor pa Irska, pozorne na te skupine ljudi, da bodo usposobljeni za drugo delo, ko bodo napočili boljši časi (upamo, da bo to kmalu). Očitno je, da je ideja o zagotavljanju kakovosti in nadzora ključna. Skrbi me, da je izobraževanje postalo podjetje brez tega elementa nadzora kakovosti, zaradi ideje o čezmejnem gibanju delavcev pa moramo imeti usklajen pristop k poklicnemu izobraževanju in usposabljanju na ravni EU.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, predlagan sistem za prenos in zbiranje kreditnih točk na področju izobraževanja in poklicnega usposabljanja bi moral prispevati k mobilnosti delavcev znotraj meja Evropske unije. Če želi biti Evropska unija konkurenčna s tretjimi državami, če naj

njeno gospodarstvo raste, če želimo večjo stopnjo zaposlovanja in manjše razlike med regijami, potem moramo spodbujati vseživljenjsko učenje. Potrebujemo starejše ljudi. Evropska unija potrebuje njihove izkušnje, kvalifikacije in znanje.

Če želimo gospodarstvo in družbo, ki temeljita na znanju, potem moramo vlagati v izobrazbo. Preprečiti moramo ljudem, da bi zapustili izobraževalni sistem brez kvalifikacij. Prav tako je treba zagotoviti dostop do izobraževanja in kvalifikacij, predvsem za ljudi, ki živijo v majhnih mestih in vaseh, ki imajo še vedno težave z dostopom do izobraževalnih storitev.

Paul Rübigen (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar Figel, iskreno vam čestitam! Menim, da je to eden izmed največjih izzivov pred božičem. Če pogledamo na prihajajoče leto, na finančno krizo, ugotovimo, da moramo prenašati številne obremenitve, izobraževanje in usposabljanje pa resnično igrata ključno vlogo.

Imamo tri kazalnike, ki nam bodo pomagali prebroditi krizo: raziskave in razvoj, infrastruktura ter izobraževanje in usposabljanje. Verjamem, da moramo postaviti nove standarde, da bi prebivalstvu dokazali izjemo pomembno vlogo vseživljenjskega učenja, predvsem za mala in srednje velika podjetja, da želimo ohraniti te zaposlene na njihovih delovnih mestih in da jih želimo bolje usposobiti, da bi tako imeli boljše priložnost na trgu dela.

Evropska unija temu področju namenja ključno in temeljno vlogo in zelo vesel bi bil, če bi jutri sprejeli zakon o malih podjetjih. Tako bi na tem področju imeli na voljo dodatna sredstva.

Ján Figel, član Komisije. – Gospod predsednik, spregovoril bom le na kratko, saj sem že v uvodu razprave imel precej dolg govor. Nadaljeval bom tam, kjer je prejšnji govornik končal, predvsem zaradi krize.

Bolje in več moramo vlagati v izobraževanje in usposabljanje. Ne manj, ampak boljše in več, kar pomeni učinkovitost, skladnost, ustreznost in tako dalje, in še enkrat več. To je stališče Komisije in seveda sem tudi jaz mnenja, da je primerno.

Nocojsnja sporočila o mobilnosti kvalificirane delovne sile, vseživljenjskem učenju, zbiranju in prenosu znanja, ter kulturi kakovosti so zelo pomembna za naše nacionalne sisteme izobraževanja in usposabljanja, ki morajo postati stvarnost.

Potrđiti želim, da je zaradi instrumentov, ki smo jih sprejeli – jutri boste glasovali, upam, o kompromisnem besedilu ali predloženih spremembah, ki jih potrđujem in pozdravljam – Evropa prijaznejša do kvalifikacij. To pomeni bolj prijazna do ljudi ali državljanov, to pa je nekaj kar moramo deliti, verjetno več, kot smo v preteklosti. S pomočjo takšnih instrumentov lahko zagotovimo boljše pogoje za motiviranje, pripravljenost na inovacije in vse te pomembne cilje.

Komisija bo v času češkega predsedovanja poskušala pomagati pri organizaciji konferenc: glavne uvodne konference o obeh instrumentih in več specifičnih konferenc o nadaljnjem izvajanju. Mogoče bi nam lahko poročevalca pri tem pomagala ali pa se udeležila teh dogodkov. Seveda je izvajanje najpomembnejši del, ki nas čaka.

Tudi sam želim dodati, kot so nocoj povedali že mnogi: Vesel božič in srečno novo leto – evropsko leto ustvarjalnosti in inovacij – 2009.

Predsednik. – Hvala, enako želimo tudi vam in celotnemu kolegiju komisarjev ter osebju.

Jan Andersson, poročevalec. – (SV) Gospod predsednik, gospod Takkula ni več prisoten, vendar je zastavil vprašanje o tem, ali prihaja do navzkrižij med cilji na ravni EU in med dejstvom, da bo sistem izobraževanja še naprej nacionalni sistem. Ne vidim nobenih navzkrižij. Menim, da ta referenčni okvir gradi na ciljih na ravni EU, medtem ko istočasno popolnoma zaupamo državam članicam. Zagotavljamo jim, da izkoristijo priložnosti in orodje. Ne verjamem, da bi obstajala kakršna koli navzkrižja.

Izpostavil bi rad to, kar je povedal gospod Figel in sicer, da je v času krize, s katero se sedaj soočamo v gospodarstvu in zaposlovanju, pomembnejše kot kadar koli poprej, da vlagamo v izobraževanje. To bo prispevalo k spodbujanju konkurenčnosti EU, prav tako pa bo posameznikom zagotovilo orodje, da v življenju napredujejo in izkoristijo možnosti dodatnega usposabljanja.

Na koncu se želim še enkrat zahvaliti Komisiji, pa tudi vsem poročevalcem v senci. Zelo dobro smo sodelovali in zaželel bi vam vesel božič in srečno novo leto.

Thomas Mann, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, komisar Figel', zahvaljujem se vam za odlično sodelovanje in sodelovanje vaše skupine. Res smo dobro sodelovali. Mislim, da smo na ta način dosegli dober rezultat.

Gospod Kusstatscher ima popolnoma prav – Evropska unija je zelo ambiciozna na tem področju poklicnega izobraževanja. Ne želimo nič manj kot ločitev poklicnega izobraževanja od višje- in visokošolskega izobraževanja. Gospa Panayotopoulos-Cassiotou ima popolnoma prav – doseči moramo oprijemljive rezultate. Želimo si stvarnosti, ne običajnih izjav o namerah, ne običajnega lepega govorjenja. Faza v veliki meri ključnega sodelovanja se tako umika obdobju poglobljenega sodelovanja.

Sedaj se učni rezultati v državah članicah močno razlikujejo. Zaradi tega potrebujemo usklajenost med podjetji in nacionalnimi oblastmi glede izobraževalnih zavodov. Gospod Takkula ima popolnoma prav – ne želimo si neke vrste evropskega pestovanja in v zvezi s tem ni popolnoma nobenih načrtov. „Nezavezujoč zakon“ ali zbujanje zanimanja in vključevanje drugih ljudi – prav to potrebujemo.

Vzpostaviti želimo združevanje strokovnjakov – na obravnavah, v delovnih skupinah in tudi za razvoj študijev. Potem bomo potrebovali izobraževalne zavode. Gospod Maštálka ima popolnoma prav. V ta namen lahko uporabimo tudi obstoječe mreže in socialne partnerje. Le tako bodo prednosti vidne tudi zaposlenim in delodajalcem, ter zasebnim in javnim ponudnikom izobraževanja: klasičen sistem, ki prinaša koristi za vse. Tako gospod Ferreira, kot tudi gospod Rübig sta omenja pomembnost vseživljenjskega življenja in povsem upravičeno, saj gre za obseg, na katerem lahko res dosežemo spremembe.

Zavedam se pomembnosti prostovoljne narave tega okvira, tako kot vi, gospa Harkin, saj vključuje vse akterje. Države članice bodo lahko zaradi vse večjega zaupanja po letu 2013 resnično sodelovale. Poskusna doba, ki je zagotovljena, je vsekakor potrebna. Ovrednotenje nivojev od 1 do 8 EQR bomo vključili in moja odlična sosedica ima popolnoma prav, ko pravi, da mora priti do tega. Mladi ljudje morajo videti, da pomagajo, da so potrebni in da lahko še dodatno razvijejo svojo osebnostno rast, kadarkoli in sicer v skladu z nacionalno zakonodajo. Druge države se bodo lahko prosto pridružile kasneje in se vključile v ta sistem ECVET, ko bodo lahko. Menim, da za to obstaja velika možnost. Če bomo še naprej razpravljali o stvareh na tak način, s sodelovanjem, bomo storili še nekaj korakov naprej. Prepričan sem, da nam je uspelo doseči premik.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri, v četrtek, 18. decembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Kot pripravljavec osnutka mnenja glede evropskega sistema prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju želim še enkrat poudariti pomembnost vzpostavitve in izvajanja tega sistema, ki je namenjen izboljšanju kakovosti in privlačnosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja.

Potreba po izvajanju ECVET temelji na želji po zmanjšanju razlik učnih rezultatov, ki so posledica različnih sistemov poklicnega izobraževanja. Povečati moramo preglednost poklicnega izobraževanja in vseživljenjskega učenja.

Izvajanje ECVET mora temeljiti na skupni zavezi k spoštovanju načel, ki so namenjena zagotavljanju dobre kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja. Eden izmed pomembnih elementov pri tem mora biti spodbujanje partnerstev, ki jih je treba vzpostaviti med izobraževalnimi ustanovami, podjetji in nacionalnimi oblastmi, da bi bilo mogoče razviti okolje medsebojnega zaupanja.

Prav tako želim omeniti, da ECVET poseben poudarek namenja učnim uspehom in ne času, ki je potreben za pridobivanje znanja, usposobljenosti ali strokovnosti.

18. Ocena in prihodnji razvoj agencije FRONTEX in evropskega sistema za nadzorovanje meja (EUROSUR)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo gospoda Javierja Morena Sáncheza v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o oceni in prihodnjem razvoju agencije FRONTEX in evropskega sistema za nadzorovanje meja (EUROSUR) [2008/2157(INI)] (A6-0437/2008).

Javier Moreno Sánchez, poročevalec. – (ES) Podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, akronima Frontex in Eurosur nas spominjata na kruto realnost, s katero se moramo spopadati, namreč na tisoče ljudi, ki vsakodnevno nezakonito prihajajo v Evropo, ko bežijo pred revščino in iščejo boljšo prihodnost. So pod neverjetnimi družbenimi in družinskimi pritiski, ki jih ustvarja domneva, da bodo lahko poslali denar svojim družinam nazaj domov. Na žalost številni za svoje evropske sanje plačajo z življenjem.

Mi, ki nosimo politično odgovornost v Evropi, moramo to situacijo obravnavati na način, ki bo zagotavljal spoštovanje dostojanstva in osnovnih pravic priseljencev. Svoje meje moramo odpreti zakonitemu priseljevanju in integraciji delavcev s pravicami in dolžnostmi ter jih zapreti za nezakonito priseljevanje, kriminalne združbe in trgovce z ljudmi.

Za to nalogo imamo na voljo Frontex in Eurosur, instrumenta, ki pomenita dodano vrednost delu držav članic in odražata potreben evropski duh sodelovanja in solidarnosti.

Cilj, ki ga zasledujemo, je razvoj evropskega sistema integriranega upravljanja za vse zunanje meje EU, ki temelji na operativnem sodelovanju in interoperabilnosti med nacionalnimi nadzornimi sistemi, saj ob zaprtju ene poti za ilegalne priseljence kriminalne združbe v manj kot enem tednu vzpostavijo drugo pot.

Gospe in gospodje, strinjamo se s pristopom Komisije, kot je načrtan v poročilu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Sedaj ko je agencija naredila prve pozitivne korake, moramo opredeliti njeno prihodnjo vlogo in dinamiko razvoja.

Gospe in gospodje, Frontex deluje. To potrjujejo podatki o operaciji Hera na Kanarskih otokih in tisoči rešenih življenj v Sredozemlju, pa tudi izboljšana usklajenost, izmenjava najboljših praks in specialistično usposabljanje na področjih kot so azil, pomorsko pravo in temeljne pravice.

Do sem vse lepo in prav, toda iti moramo naprej. Frontex potrebuje ustrezne materialne in logistične vire, s pomočjo katerih bo lahko izvajal enkratne skupne operacije ter misije stalnega nadzora na najbolj tveganih območjih.

Nekatere države članice govorijo o solidarnosti, ki pa je ne izvajajo, kar zmanjšuje učinkovitost Frontexa. Glede na to pozivamo Komisijo in države članice, da izberejo eno izmed dveh možnosti: ali bomo spremenili Uredbo Frontex tako, da bo solidarnost postala obvezna, kot pri Uredbi RABIT, ali pa bomo Frontexu omogočili, da nabavlja ali najema lastno opremo.

To seveda pomeni precejšnje povečanje njegovega proračuna, hkrati pa krepi evropsko dimenzijo agencije in zagotavlja, da so njeni materialni viri bolj razpoložljivi, predvsem kratkoročno.

Poleg tega pozivamo Komisijo, naj predlaga pregled pooblastil in tako razreši pravno praznino, ki ovira njegovo delovanje pri reševanju na morju in vračanju državljanov.

Gospe in gospodje, brez sodelovanja z državami izvora ne bomo mogli učinkovito obvladovati selitvenih tokov. Poskusi kot je sodelovanje med Španijo in Senegalom so dali izjemno pozitivne rezultate, ki jih je treba razširiti na evropsko raven.

Zato pozivamo Komisijo, da vključi sodelovanje na področju priseljevanja v vse sporazume, ki jih podpiše s tretjimi državami in skupaj z njimi organizira akcije obveščanja o tveganjih nezakonitega priseljevanja.

Frontex mora imeti možnost nadaljnje širitve delovnih sporazumov in vzpostavljanja sodelovanja z državami izvora v skladu s svojimi specifičnimi potrebami. Prav tako je pomembno, da poiščemo možne poti sodelovanja z regionalnimi organi, kot so Mercosur ali Zahodnoafriška gospodarska skupnost, v katerih vlada načelo prostega pretoka ljudi.

Gospe in gospodje, zavedati se moramo dejstva, da Frontex in Eurosur nista zdravili proti vsem boleznim ampak zgolj dragoceni orodji, ki služita evropski politiki priseljevanja, katere končni cilj je, da bi priseljevanje postalo dejavnik razvoja tako v gostiteljskih kot tudi v izvornih državah, predvsem pa za same priseljence.

Priseljevanje ne sme več biti smrtno nevarna past. Sprejeti moramo ukrepe, s katerimi bomo zagotovili, da priseljevanje ne bo obveznost ampak bo postalo pravica in osebna izbira.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, seveda bi rad pohvalil poročilo o oceni in prihodnjem razvoju agencije FRONTEX in evropskega sistema za nadzorovanje meja EUROSUR. Hvala, gospod Moreno Sánchez.

Evropski parlament je vedno podpiral agencijo FRONTEX, že od njene ustanovitve dalje, predvsem z vidika zagotavljanja finančnih virov. Veseli me, da je bila ta podpora ponovno potrjena v tem pomembnem trenutku življenja agencije, v času, ko razmišljamo o možnosti, da bi ji podaljšali mandat.

Skoraj vse točke, ki jih izpostavlja poročilo, so skladne z našimi sporočili in zato se z njimi v celoti strinjam. Opažam, na primer, poseben poziv Komisiji, naj predstavi predloge za podaljšanje mandata agencije, poziv za vzpostavitev stalnih patrulj na najbolj tveganih območjih in potrebo po evropski solidarnosti v času, ko moramo nadzirati svoje meje. Vendar pa je treba nekatere od točk še dodatno pojasniti.

Države članice trenutno zagotavljajo tehnično opremo na prostovoljni podlagi. Komisija je večkrat izpostavila zahtevo, da države članice spoštujejo svoje zaveze in zagotovijo, da bo oprema dejansko na voljo za skupne operacije, predvsem na najbolj tveganih območjih.

Letošnje izkušnje pa kažejo, da je še vedno problem najti ustrezno število ladij. Zato je treba preučiti druge možnosti. To je na primer prisila držav članic, da zagotovijo agencijo z ustrezno opremo ali da omogočijo agenciji da najame ali kupi lastno opremo. To bo ključna zadeva, ki jo bo treba preveriti v okviru predloga, ki ga bo dala Komisija glede prilagoditve pravnega okvira agencije.

S tega vidika želim izpostaviti, da bodo rezultati neodvisne ocene mandata agencije, kot jih določa člen 33 Uredbe FRONTEX, znani v letu 2009. Takrat bo Komisija tudi objavila predlog o podaljšanju mandata agencije. Ta pregled lahko vključuje posebne določbe, ki se nanašajo na prispevke k reševanju na morju, sodelovanju pri vračanju v domovino in okrepljenemu sodelovanju s tretjimi državami.

Gospe in gospodje, res je tudi, da želi Komisija pospešiti akcije obveščanja prek svojih delegacij v tretjih državah v okviru politike EU o zunanjih odnosih in na podlagi skupne opredelitve pooblastil in vloge FRONTEX. Komisija bo preučila vrste podpore, ki jih je mogoče ponuditi sosednjim tretjim državam.

Sem eden tistih, ki menijo, da bi lahko preprečili humanitarne nesreče in omogočili veliko bolj učinkovit nadzor na naših mejah, če bi lahko FRONTEX opravljal nadzor čim bližje obalam tretjih držav.

V vsakem primeru sem hvaležen Evropskemu parlamentu za to poročilo, ki odraža predloge Komisije. Zato bi se rad zahvalil za pomembno in obsežno podporo Evropskega parlamenta sporočilom Komisije v zvezi s FRONTEX. Verjamem, da smo dosegli soglasje med Evropskimi ustanovami o okvirnih načrtih za prihodnji razvoj agencije FRONTEX.

Tobias Pflüger, pripravljavec mnenja Odbora za peticije. – (DE) Gospod predsednik, kaj ima agencija Frontex skupnega z razvojem? Pravzaprav zelo veliko, kot je letos marca lepo pojasnil bivši posebni poročevalec ZN o pravic do hrane Jean Ziegler v reviji *Le monde diplomatique*. Napisal je „In potem je tukaj Frontex in hipokritstvo komisarjev iz Bruslja, ki po eni strani ustvarjajo lakoto v Afriki, po drugi pa delajo zločince iz žrtev svojih politik, beguncev pred lakoto.“

Poseben primer je kmetijski damping EU, ki uničuje lokalno afriško pridelavo hrane, zaradi česar mora vedno več in več ljudi zapustiti svoje države. Naslednji poseben primer so predelovalne ladje EU, ki pustošijo po ribolovnih območjih znotraj afriških držav. Drastično propadajo tradicionalne ribiške vasi, na primer v saheljskem pasu, podobna primera pa sta tudi Mali in Gvineja-Bissau.

To pomeni, da je Frontex dejansko ustanova, ki fizično zapira Evropo in organizira izgon, ne da bi pri tem upoštevala Konvencij o ZN o statusu beguncev. Medtem poteka organiziran masovni izgon – kot ta ki ga je 14. novembra z Dunaja organiziralo 11 držav članic. Poročilo na veliko govori o „solidarnosti“. Vendar pa solidarnost, ki se tukaj omenja, ni solidarnost s soljudmi, ki bežijo iz svojih držav, ampak solidarnost med državami članicami. Povsem jasno je, kaj potrebujemo, in to je solidarnost z ljudmi, ki bežijo pred nevzdržnimi življenjskimi pogoji. Vse, kar doseže Frontex, je, da podaljša poti, po katerih bežijo ljudje. Kategorično ne zagotavlja nikakršne rešitve. Iz tega razloga je edina smiselna rešitev razpustitev agencije Frontex.

S tega stališča bi vam svetoval, da si občasni pogledate mnenja iz Afrike, na primer mnenje bivšega malijskega ministra za kulturo in turizem Aminata Traoreja, ki je jasno povedal: „Človeški, finančni in tehnološki viri, ki jih Evropa uporablja proti valom priseljencev iz Afrike, so dejansko instrumenti vojne med to globalno velesilo in mladimi Afričani, tako iz mest kot tudi s podeželja, ki v svojih domačih državah nimajo zagotovljenih nikakršnih pravic do izobrazbe, gospodarske vključenosti, dela in hrane, saj tam vlada tiranija strukturne skladnosti.“ Mislim, da so besede jasne.

Predsednik. – Prepričan sem, da so mnenja malijskega ministra za turizem pomembna, vendar bi mi raje slišali vašo, gospod Pflüger.

Simon Busuttil, v imenu skupine PPE-DE. – (MT) Najprej bi se rad zahvalil kolegu Javierju Morenu Sánchezu za njegovo poročilo in za njegovo dovzetnost za naše ideje in spremembe v sklepnih ugotovitvah poročila. Gospod predsednik, osebno ne morem reči, da sem zadovoljen z agencijo FRONTEX in njenim delom. Pravzaprav je izvršni direktor agencije konec lanskega poletja sredozemsko misijo, znano pod imenom NAUTILUS, označil za neuspešno. Kako naj bom torej zadovoljen? To bi pomenilo zahtevati nemogoče. Pričakujem, da izvršni direktor FRONTEX-a ne bo govoril o neuspešnosti misije ampak o tem, kako bi lahko bil FRONTEX uspešen in učinkovit. Rad bi še dodal, da je Evropski parlament kljub temu vedno izražal trdno podporo agenciji FRONTEX, kot je pravilno ugotovil komisar. Leto za letom smo povečevali proračun te agencije, da bi s tem omogočili, da bi njene misije postale trajne in bolj produktivne. Kaj bomo storili, da bo FRONTEX postal bolj učinkovit? Najprej, da bomo preučili, kako bi lahko razširili njegovo področje delovanja, kar sta predlagala tako komisar kot tudi poročilo. Poleg tega moramo tudi okrepiti njegovo učinkovitost in preučiti, kako bi lahko prepričali države članice, da bodo spoštovale obljube, ki so jih dale, ko so se zavezale, da bodo zagotovile opremo za misije FRONTEX. Sicer bomo morali razmišljati tudi o možnosti, da bi FRONTEX-u zagotovili lastno opremo. Drugi potrební element za izboljšanje učinkovitosti je mednarodno sodelovanje. Evropski parlament je bil nedavno v Senegal, kjer je na kraju samem opazoval način sodelovanja med Španijo in Senegalom. To je način, ki ga moramo posnemati tudi na drugih področjih in območjih, kot je Sredozemlje in v bližini Grčije. Za konec naj še povem, da nekateri menijo, da FRONTEX nekako ne spoštuje oziroma nima pooblastil, da bi spoštoval človekove pravice. Se nikakor ne strinjam. Pravzaprav verjamem, da če ne bi bilo FRONTEX-a, bi se utopilo ali izginilo veliko več ljudi kot jih sicer. To pomeni, da FRONTEX izpolnjuje svojo vlogo pri spoštovanju človekovih pravic in človeškega življenja. Pa vendar moramo storiti še več, če želimo, da bo FRONTEX deloval bolj produktivno. Če nam bo to uspelo, bomo ubili dve muhi na en mah. Najprej bomo ustavili skrivna potovanja, poleg tega pa bomo končali to človeško tragedijo, ki se prepogosto dogaja na naših morjih in nam je vsem v sramoto.

Inger Segelström, v imenu skupine PSE. – (SV) Gospod predsednik, komisar in podpredsednik Barrot, gospe in gospodje, najprej bi se rad zahvalil gospodu Morenu Sánchezu in odboru, saj smo tokrat imeli konstruktivno razpravo o Frontexu in Eurosurju, hkrati pa se jim zahvaljujem, da so še naprej tako podrobno spremljali delo Frontexa. To je potrebno, saj mnoge ljudi skrbi, v kateri smeri naj se razvije Frontex, če naj postane zid in utrdba EU pred ostalim svetom in reveži z vsega sveta.

Pred nedavnim je bilo ugotovljeno, da Frontex ni vedel, da je ena od njegovih nalog boj proti trgovini z ljudmi. Veseli me, da sem zdaj dobil potrditev za to in da pojasnujemo zadevo. Verjamem, da se vsi tukaj strinjamo glede pomembnosti, da na najboljši možni način pomagamo ljudem, ki se znajdejo v nevarnosti, ko poskušajo vstopiti v EU. Niso kriminalci, so reveži, ki iščejo boljše življenje za svoje družine. Zadovoljen sem tudi, da imam v mednarodni in EU zakonodaji podporo za razširitev uporabe pravil, ki veljajo za morja, predvsem Sredozemsko morje.

Ni sprejemljivo, da so ribiči, ki pobirajo begunce, osumljeni tihotapstva in da ni jasno, ali naj begunce pustijo v najbližjih pristaniščih oziroma katera pravila glede tega veljajo. Zato je dobro, da bo v prihodnjem programu EU za azil, begunce in politiko priseljevanja, določeno tudi, kako naj Frontex bolje uporabimo v prihodnjem delu. Preden končam pa bi rad vsem poslancem, našemu čudovitemu Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, predsedniku in komisarju Barrotu zaželel vesel božič in srečno novo leto. Hvala.

Adina-Ioana Vălean, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, najprej bi rada čestitala poročevalcu, gospodu Morenu Sánchezu, za uravnoteženo poročilo. Veseli me, da se je dotaknil večine stvari, ki me skrbijo, in celo mojih kritik.

FRONTEX je bistveni instrument v politiki priseljevanja, ki je dokazal svojo nujnost in učinkovitost. Vendar pa ostaja veliko preveč spolitizirano telo, ki je preveč odvisno od dobre volje držav članic in nacionalnih interesov, ki jih narekujejo tisk in javno mnenje.

Nujno je bilo, da države članice spomnimo na njihovo moralno dolžnost in zavezo. Prav tako je pomembno, da ne pozabimo, da je FRONTEX telo Skupnosti iz prvega stebra. Zato mora ne le spoštovati osnovne vrednote v svojih dejavnostih, ampak jih tudi spodbujati, predvsem na področju, ki se dotika kritičnih vprašanj, povezanih s preseljevanjem in svobodo gibanja.

Vendar pa bi se lahko vprašali tudi o zakonitosti njegovih dejanj. Najprej zato, ker operacije na podlagi usklajenega obveščanja, ki jih izvaja FRONTEX, temeljijo na analizah tveganj in ocenah nevarnosti, opravljenih po načelu tajnosti. To pomeni slabo preglednost in ne zagotavlja nikakršne demokratične odgovornosti.

Drugič, ker skupno operacijo usklajuje FRONTEX, to pomeni eksternalizacijo meje, kar postavlja pod vprašaj njeno skladnost z obveznostjo EU, da spoštuje načelo zaščite z iskalce azila in begunce.

Zato pozivam k celoviti oceni in pregledu operacij FRONTEX-a in njegove odgovornosti, s sodelovanjem Parlamenta. Komisijo bi rada pozvala, naj v celoti oceni dejavnosti FRONTEX-a glede njegovega vpliva na temeljne svoboščine in pravice, vključno z odgovornostjo za zaščito.

Nazadnje pa verjamem, da je bil v zadnjem času namenjen velik poudarek pomorski vprašanjem, vendar pa, kot je bilo že omenjeno, je treba rešiti vse poti priseljavanja. Kmalu bo treba nameniti več pozornosti tudi cestnim potem na vzhodnih mejah, zato bodimo enkrat proaktivni in rešimo problem preden nastane krizna situacija tudi tam.

Giusto Catania, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da bi morali poskusiti sestaviti bilanco neuspehov Frontexa v zadnjih treh letih. Če to naredimo, bomo ugotovili, da je zelo veliko propagande.

Na mejah je bilo izvedenih več kot 30 skupnih operacij, število smrti na morju se je v zadnjih treh letih povečalo, velika večina virov, ki pa seveda še naraščajo, je namenjena varovanju morskih meja, kljub dejstvu, da nam Frontex sam pravi, da le 15 % neustreznih priseljencev v Evropsko unijo pride po morju. Imenujmo jih tako, neustrezni priseljenci. Vem, da me pri tem podpira tudi komisar Barrot, za to jih nehamo imenovati nezakoniti priseljenci.

Ena od stvari, ki nam jih je pokazal Frontex, je ta, da je možno strelno orožje uporabiti na poljuben način, brez razlikovanja. Takšno uničenje smo videli v septembrski skupni operaciji v bližini Lampeduse. Kljub dejstvu, da so bile nekatere točke, ki smo jih izpostavili, vključene v poročilo gospoda Morena Sáncheza, želim poudariti te kritike, saj verjamem v dejstvo, da lahko Parlament hitro spremeni mnenje o Frontexu. Pred nekaj časa sem bil popolnoma osamljen, ko sem trdil, da je treba spremeniti pooblastila Frontexa in se osredotočiti predvsem na reševanje na morju, jutri pa bo to morda končno postalo splošno mnenje Parlamenta.

Še vedno sem kritičen do Frontexa, saj verjamem, da dejavnosti agencije ne spoštujejo pravic prosilcev za azil. Zavračanje ljudi na mejah je reakcionarna utopija in prepričan sem, da je zelo težko omejevati naravno potrebo po prostem gibanju moških in žensk. Frontex je danes simbol utrdbe Evrope in konkretno orodje za postavitev vojaških sil na naše meje.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, Utrdba Evropa se sedaj začne na afriški celini, kjer nezakonite priseljence prestrezajo organi še preden dosežejo Evropsko unijo, kar počnejo s finančno in logistično podporo Evropske unije v imenu lokalnih organov. Evropska pomoč afriškim državam, z namenom ustavljanja neželenega priseljavanja v Evropo, deluje, toda, ali je to učinek, ki smo ga pričakovali?

Cenim dejstvo, da je bilo zaradi dejavnosti Frontexa z morja rešenih mnogo ljudi, vendar pa se bojim za tiste, ki so zbežali iz političnih ali verskih razlogov. Po poročanju organizacij Amnesty International in UNHCR ljudi pošiljajo nazaj v njihove države brez vsakršne preiskave. Države članice želijo preprečiti, da bi se lahko nezakoniti priseljenci zatekli k našim pravnim sistemom, in to upravičeno. Se pa pojavlja moralno vprašanje, ali ta postopek omogoča političnim in drugim beguncem dostop do postopkov za pridobitev azila.

Ali afriške države spoštujejo Pogodbo o beguncih? S tega vidika pozivam Komisijo in komisarja Barrota, naj afriškim državam pomagajo pri humani obravnavi političnih beguncev v skladu s Konvencijo ZN o statusu beguncev. Podpiram spremembo 4 k poročilu gospoda Morena Sáncheza.

Pa če nam je všeč ali ne, gospod predsednik, dejavnosti Frontexa vodijo v nov problem. Zato mora Frontex prevzeti popolno odgovornost. Pozivam, naj se zadeve uredijo v čim krajšem možnem času, s čimer bomo zagotovili, da bodo politični in ostali begunci lahko še naprej računali na človeško obravnavo, saj bo ta na nek način določala uspeh Frontexa.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospod predsednik, imel sem to čast, da sem v imenu Odbora za zunanje zadeve sestavljal mnenje o Frontexu, ki pa ga je zavrnila tesna večina, saj levica ni hotela sprejeti dejstva, da so bili v besedilu izrecno omenjeni problemi, ki so vključevali Libijo in Turčijo. Predstavljajte si, kako presenečen sem bil in kako zadovoljen, ko sem ugotovil, da je Odbor za državljanske svoboščine lahko končno upošteval moje pomisleke.

Libija je pomembna tranzitna država za ilegalne priseljence v smeri Evrope. Takšna država je tudi Turčija, ki pa tudi sama „dostavi“ mnogo priseljencev. Zato je izjemno pomembno, da te države in njihovi organi

mejne kontrole zagotovijo popolno sodelovanje s Frontexom. To velja tudi za sporazume o vračanju oseb, v katerih Turčija pod nobenim pogojem noče sodelovati in se že vrsto let bori proti temu. Turčija noče podpisati sporazuma in ne nadzira učinkovito svojih mej v smeri Evrope. Pričakovali bi, da si bo država, ki se želi pridružiti Evropski uniji, bolj prizadevala. Nezaslišano je, da Komisija in Svet Turčijo neuspešno opozarjata na njene odgovornosti.

Frontex in Eurosur sta ključna instrumenta v boju proti nezakonitemu priseljevanju, ki jih je možno uporabljati tudi za čezmejni kriminal, trgovino z drogami, ljudmi in orožjem. Brez učinkovitega upravljanja skupnih zunanjih meja Schengen ne more delovati in ne moremo niti razmišljati o tem, da bi sprejeli skupno politiko priseljevanja. Zato pri vsem tem ne gre le za financiranje ampak tudi in predvsem za politično voljo. Ko slišim omenjanje Utrdbe Evrope, z žalostjo ugotavljam, da je do tja še daleč in da bi morda morali namesto tega skovati besedno zvezo Sito Evropa.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, najprej moram čestitati poročevalcu Javierju Morenu Sánchezu za odlično delo, pa tudi kolegu Simonu Busutillu, poročevalcu v senci v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov. Območje brez notranjih meja ne more delovati brez deljene odgovornosti in solidarnosti pri upravljanju zunanjih meja. Če se hočemo spopasti s pojavom preseljevanja, je bistvenega pomena, da to storimo na usklajen način, da se borimo proti nezakonitemu priseljevanju in da zagotovimo celovito upravljanje meja s skupno uporabo fizičnih in človeških virov.

Mejna kontrola ne vključuje le nedovoljenih prečkanj meje ampak tudi druge vidike čezmejnega kriminala, kot je preprečevanje terorizma, trgovina z ljudmi, tihotapljenje drog in nezakonita trgovina z orožjem, s čimer se povečuje notranja varnost kot celota.

Ne dvomim, da lahko Frontex igra pomembno vlogo pri tej integrirani strategiji za meje EU. Po znatnem povišanju proračuna, ki ga je Parlament vedno zahteval in ki ga je podpiral komisar Barrot, verjamem, da bi moral biti naslednji korak pregled mandata in zapolnitev pravnih praznin glede operacij na morju, sodelovanja pri operacijah vračanja oseb in celo možnosti tretjih držav, da bi uporabljale njegovo opremo, kar je že omenil podpredsednik Barrot.

Zato se strinjam s krepitvijo vloge Frontexa, ki pa mora biti postopna in v skladu z dejanskimi potrebami. Prav tako priznavam pomembnost optimizacije izkoriščanja vseh nadzornih sistemov in orodij, predvsem s širitvijo njihovega obstoječega pokritja, ustvarjanjem sinergij in spodbujanjem sodelovanja z evropskimi agencijami, kot je na primer Europol in druge mednarodne organizacije.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Najprej bi rad pozdravil operacijo, ki jo je izvedla skupina za hitro posredovanje na mejah (RABIT) na vzhodni romunski meji konec oktobra letos, pod vodstvom evropske agencije FRONTEX. To je bila tretja takšna operacija doslej, ki je dokazala pomembno vlogo FRONTEX-a pri zagotavljanju podpore državam članicam na zunanjih mejah Evropske unije, za kar je potrebna obsežna tehnična in operativna pomoč.

Pozdravljam tudi dogovor, ki sta ga v začetku tega meseca podpisala FRONTEX in gruzijska mejna policija, ki pomeni pomemben korak k zagotavljanju varnosti na mejah in boju proti nezakonitemu priseljevanju. Dolgoročna strategija, ki jo Komisija predlaga za upravljanje mej, je v teh časih, ko se države članice z južnimi zunanjimi mejami soočajo z nezakonitim priseljevanjem, dobrodošla. Strategijo pa je treba podpreti s prizadevanji sosednjih držav pri krepitvi varnosti na njihovih mejah. Zato morajo akcijski načrti, vključeni v Evropsko sosedsko politiko, spodbujati projekte in finančno pomoč za zagotavljanje varnejših mej tretjih držav.

Glede ocene Parlamenta o strateškem svežnju za dolgoročno upravljanje mej EU pa obžalujem, da razprava o poročilih FRONTEX in EUROSUR ni sovpadala z razpravo o predlogu Komisije o vstopno/izstopnem sistemu, programu registracije potovanj in elektronskem sistemu za avtorizacijo potovanja (ESTA), kar nam bi dalo celovito vizijo o tem, kako se bo v prihodnosti razvijalo upravljanje vzhodnih mej Evropske unije.

Dušana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Komisar, gospe in gospodje, 670 km črnomske obale je del zunanje meje Evropske unije že več kot dve leti.

Vključevanje mejnih kontrolnih služb Bolgarije in Romunije v splošnih projektih in dejavnostih, ki jih organizira FRONTEX, daje dobre rezultate. Vendar pa vojaške operacije med Rusijo in Gruzijo v začetku leta in stalne napetosti v odnosih med tema državama, poleg splošne nestabilnosti kavkaške regije poudarjajo dejstvo, da se naše skupne črnomske meje še vedno soočajo s hudimi izzivi.

Da bi se lahko uspešno spopadli s temi izzivi, moramo oblikovati varnostno strategijo za črnomorsko regijo, tako da bo ta postala resnično območje varnosti in stabilnosti. Ta strategija mora biti usmerjena v sodelovanje vseh držav v regiji v projektih in dejavnostih, ki jih izvajajo države članice Evropske unije. To je edini način, kako bomo zagotovili ustrezno zaščito črnomorske meje in tako pomirili naše državljane.

Naslednja pobuda, ki potrebuje več virov in finančnih sredstev, pa ne le s strani evropskih ustanov, ampak tudi držav članic, je izboljšano usposabljanje osebja, ki sodeluje v logistiki in operacijah agencije FRONTEX. Zaščita meje v današnjem svetu ne pomeni več le fizičnega varovanja ampak tudi dejavnosti, ki zahtevajo dodatno znanje in sposobnosti na različnih področjih.

Da bi lahko uspešno izpolniti naloge, morajo biti ljudje, ki delajo za organe mejne kontrole držav članic ustrezno usposobljeni na področju mednarodnega in pomorskega prava, zakonodaje na področju azila in osnovnih človekovih pravic.

Strinjam se s komentarjem poročevalca gospoda Sáncheza, da je treba sestaviti celovit in splošen načrt, ki bo opredeljeval splošni okvir za strategijo Evropske unije o mejni kontroli.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Rad bi poudaril poseben pomen nekaterih ocen v poročilu gospoda Morena Sáncheza in sporočilu Komisije. Govorim o točkah, ki nas opozarjajo na izzive, ki jih prinašajo poti priseljevanja po kopnem na vzhodnih mejah. Zato želim poudariti dejstvo, da je treba vzhodnim mejam EU nameniti več pozornosti in več sredstev.

Po nekaterih ocenah okrog 25 % nezakonitih priseljencev, ki so trenutno na ozemlju EU, prihaja iz držav ob vzhodni meji, v EU pa so vstopili tako, da so prečkali te vzhodne meje. Zunanja vzhodna meja Evropske unije ni le zelo dolga, ampak je zaradi naših sosednjih regij tudi zelo težavna. Poleg težave nezakonitega priseljevanja ne smemo pozabiti še na nevarnost organiziranega kriminala, katerega glavne poti prav tako vodijo prek tega geografskega območja.

Kot poslanec iz Romunije, ki upravlja okrog 2 000 km zunanje vzhodne meje EU, bi želel še poudariti, da je za nas izjemno pomembno, da tej meji posvetimo vso potrebno pozornost.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, Evropska unija trenutno nima celovitega načrta sodelovanja z državami na vzhodni meji.

Poleg dolgoročnih ciljev, ki jih je Evropska unija postavila za te države, bi morali opredeliti tudi konkretne kratkoročne cilje in uvesti sistem ocenjevanja, v kolikšni meri te države ravna v skladu z ustaljenimi načeli čezmejnega sodelovanja. Ne naših mejah s tretjimi državami bi moralo delo agencije FRONTEX vključevati ukrepe za reševanje problemov trgovanja z ljudmi. Kar pa je najpomembnejše, bi morale biti na vseh zelo tveganih območjih vzpostavljene skupne, redne, stalne in operativne nadzorne patrulje prek celega leta.

Kot ključni element globalne strategije Evropske unije o priseljevanju bi morala biti misija agencije FRONTEX zagotavljanje varnosti na zunanjih mejah Unije in skrb, da ne postane instrument za ustvarjanje novih mej - mej, ki bi razdelile Evropo - in zgradile nove zidove.

Carl Schlyter (Verts/ALE). Gospod predsednik, cenim tiste dele poročila, ki se nanašajo na svetost človeškega življenja in dejstvo, da bi si morali prizadevati za pravice vračanja beguncev, torej, da jih ne bi pošiljali nazaj v nesprejemljive življenjske pogoje. Vendar pa me zelo skrbi, da bo Frontex del izgradnje „Utrdbe Evrope“.

Po mojem mnenju gre tukaj za solidarnost drug z drugim v zvezi z zapiranjem naših meja, bolj kot pa za solidarnost z ljudmi, ki pridejo k nam. Nekje smo dobili napačno idejo, da je v Evropi nesorazmerno velik delež svetovnih beguncev. To sploh ni res. Uboge države sveta sprejmejo daleč največ beguncev. K nam pride le majhen delež teh ljudi. Nadalje, ko govorimo o vključitvi sporazumov o vračanju v vse sporazume z drugimi državami, menim, da smo na popolnoma napačni poti.

Najprej moramo ustvariti razvoj s pomočjo poštenih trgovinskih dogovorov, nato pa bo mogoče k nam prišlo manj beguncev. Takšna politika je veliko boljša za nas in za druge države.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, pazljivo sem poslušal vse prispevke. Najprej bi vam rad povedal, da ne morem zavestno dopustiti izjav, da je FRONTEX simbol utrdb Evrope, ki je zaprta za vse, ki potrebujejo zaščito ali si želijo priti v Evropo. To je popolnoma napačna predstava! Kot so krasno povedali gospod Busuttill, gospod Coelho, gospa Cederschiöld in gospa Vălean, je jasno, da je FRONTEX do zdaj rešil mnoga življenja, zato ne morem dopustiti izjav, da je FRONTEX na nek način militarizacija Evrope. Takšne trditve zavračam.

Vsekakor pa je res, da potrebujemo napredek. Gospa Cederschiöld je lepo povedala, da nam lahko FRONTEX pomaga v boju proti trgovini z ljudmi, medtem ko je gospa Vălean izpostavila, da se moramo posvetiti mejam na kopnem in države spomniti na njihove dolžnosti.

Trenutno v praksi 80 % nezakonitih prečkanj meje organizirajo brezvestni tihotapci. Poudariti je treba, da morajo danes ljudje za pot iz Libije do obale Kanarskih otokov plačati ogromne vsote denarja – 2 000 EUR, 3 000 EUR – pri čemer pa tvegajo, da ladja ne bo prišla na cilj in da se bodo utopili, še preden bodo dosegli obalo. Zato takšnih izjav ne morem dopustiti.

Verjamem, da mora FRONTEX odigrati svojo vlogo pri tem, ki pa je pozitivna. Potrebujemo integrirano upravljanje mej, o katerem je govoril gospod Coelho, in res je, da bo treba preučiti nov mandat za FRONTEX. FRONTEX mora sodelovati v tem globalnem pristopu, ki povezuje razvoj in usklajeno upravljanje tokov priseljavanja. To je pravi odgovor na naša vprašanja.

Prav tako bi vas rad spomnil, če bi bilo opominjanje potrebno, da mora Komisija očitno pripraviti navodila za skupne pomorske operacije, ki jih organizira FRONTEX. Strokovnjaki iz Visokega komisariata Združenih narodov za begunce in Mednarodne organizacije za priseljavanje, v sodelovanju s strokovnjaki iz držav članic in FRONTEX-a, zagotavljajo, da FRONTEX spoštuje pravila Mednarodne konvencije o varstvu človeškega življenja na morju, ki določa, da je treba rešene ljudi namestiti na varen kraj, kjer njihovo življenje ni več ogroženo in kjer je možno izpolniti njihove zahteve, dokler ni odločeno o njihovi usodi.

To je to, kar sem hotel povedati. Zavedam se, da FRONTEX nima dovolj sredstev in da bo treba na tak ali drugačen način države članice prisiliti, da bodo dejansko dale svoje vire na voljo FRONTEX-u ali ga opremile z lastnimi sredstvi, kar bi bilo v skladu s trenutnim okvirnim proračunom težko.

V vsakem primeru drži, da je treba mandat FRONTEX-a podaljšati. Biti mora sposoben sodelovati na ta način s tretjimi državami, od koder prihajajo priseljenci, da bi lahko tako skupaj zagotovili inteligen in human nadzor takšnega nezakonitega priseljavanja, ki se, ponavljam, opravlja na račun vpletenih posameznikov.

Želim se zahvaliti gospodu Morenu: njegovo poročilo je uravnoteženo in tlakuje pot za FRONTEX, ki bo tako bolj opremljen in hkrati usmerjen k ohranjanju človeških življenj. Na to pomislimo, ko mislimo na FRONTEX. Tega ne smemo pozabiti. Če poenostavim, to sem hotel povedati kot odgovor na vse, kar sem slišal v tej razpravi in lahko vam zagotovim, da bom imel to razpravo v mislih, ko bomo sestavljali smernice za FRONTEX.

Javier Moreno Sánchez, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, gospod Barrot, menim, da smo na pravi poti. Tisti, ki že več let spremljajo evropsko avanturo, vedo, da bo v Evropski uniji dosežen napredek, kadar Parlament in Komisija delata skupaj.

Verjamem, da smo na pravi poti, zato želim, da tako tudi nadaljujemo.

(ES) Rad bi izrazil zahvalo, vsem poslancem, ki so nocoj spregovorili. Menim, da je bila razprava polna različnih mnenj kot vse, ki potekajo v Parlamentu in kot je značilno za demokracijo, hkrati pa verjamem, da obstaja precejšnje soglasje. Seveda se želim zahvaliti poročevalcem v senci iz drugih političnih skupin in članom Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, saj so nam njihovi prispevki omogočili, da smo pripravili, po vaših besedah, uravnoteženo poročilo, ki je po mojem mnenju dokaj popolno.

Prav tako se želim zahvaliti izvršnemu direktorju Frontexa, gospodu Ilkki Laitinenu in namestniku izvršnega direktorja, gospodu Gilu Ariasu, ki sta mi vedno dala vse zahtevane informacije, pa seveda tudi celotni delovni ekipi agencije.

Imel sem priložnost, da sem iz prve roke videl – na primer, ko smo bili v Senegal, pa tudi na sedežu v Varšavi – da so moški in ženske, ki delajo za Frontex, izjemno predani svojemu delu in se zavedajo pomena dela, ki ga opravljajo. Zato sem predsednika Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve gospoda Depreza prosil, naj se dogovori za sestanek skupaj z Odborom za proračun, da bi nam lahko pojasnili vse, kar počnejo.

Tu ne gre le za vprašanje operacij. Opravljajo odlično delo usposabljanja ljudi, kot je povedal gospod Marinescu, za operacije RABIT in identifikacijo ponarejenih potovalnih dokumentov. To je izjemno pomembno delo, ki je redkokdaj omenjeno. Zato sem predlagal ta sestanek.

Menim, da obstajata dva koncepta, ko katerih se moramo podrobneje pogovoriti. Če se ne motim, je bilo to tukaj že povedano – omenjal je predsednik Komisije pa tudi ostali – da mora Frontex temeljiti na največji

možni pravni gotovosti, saj brez takšne gotovosti pogostokrat ne more delovati in se zato znajde v nemogočih situacijah.

V novem, popravljenem mandatu moramo vedeti, kaj lahko in česa ne smejo v primeru reševanja na morju ali vračanja v domovino.

Naj za konec povem, kar smo videli v številnih delegacijah v različne države, da je po mojem mnenju najpomembnejša stvar evropski znak in evropski duh. Mnoge države raje vidijo ime Evropa kot pa ime konkretne države, ki je bila nekoč v preteklosti kolonialna velesila, in je ne vidijo povsem jasno. Zame to predstavlja dodano vrednost. Verjamem, da moramo vlagati v Frontex in iti naprej. Razmisliti moramo o dinamiki in prepričati države članice.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v jutri, v četrtek, 18. decembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), v pisni obliki. – Naj najprej izrazim optimizem glede prihodnosti agencije FRONTEX, upoštevajoč spodbudne podatke iz vrednotenja dela agencije.

Vendar pa se v celoti strinjam s poročevalcem, da mora FRONTEX spremljati pravna politika priseljevanja, če se želimo učinkovito boriti proti nezakonitemu priseljevanju. Ni smiselno zgraditi Utrdbe Evrope z osredotočenjem na nezakonite priseljence, saj bo priseljevanje realnost vse dokler bodo obstajali razkoraki v gospodarskem razvoju. Nadalje, strinjam se s potrebo po popolnem spoštovanju človeškega dostojanstva in temeljnih pravic ter zaščiti naših zunanjih mej, saj je to del evropskih vrednot.

Prav tako bi rad poudaril pomen solidarnosti med državami članicami EU. Z ukinitvijo mejnih kontrol znotraj schengenskega območja države članice ne bi mogle biti bolj odvisne druga od druge; skupaj so odgovorne za varnost na mejah. Zato bi morale vse države članice sodelovati v dejavnostih FRONTEX-a in zagotoviti potrebne vire. In nenazadnje, sodelovanje s tretjimi državami mora biti prav tako prednostna naloga, ki bo povečala učinkovitost FRONTEX-a.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Delo agencije FRONTEX me zelo zanima, saj je ena od ustanov Evropske unije s sedežem na Poljskem. Kljub začetni zaskrbljenosti o tem, kako varne so vzhodne meje Evropske unije, je videti, da glavna grožnja nezakonitega priseljevanja prihaja iz sredozemskega bazena. Zato večina dela, ki ga opravlja FRONTEX, poteka na tem območju. Imel sem priložnost obiskati Malto in videti tamkajšnja afriška begunska taborišča, zato razumem resnost problema in nepredstavljive globine človeškega obupa, ki vodijo v brezupne poskuse prečkanja morja, da bi dosegli Malto in celinski del Evropske unije.

Nezakonito priseljevanje predstavlja izziv za vse nas in zahteva skupno strategijo ter instrumente Skupnosti. Od leta 2005 te instrumente zagotavlja FRONTEX, kot tudi sistem za nadzor mej EUROSUR. Parlament se zaveda vedno večje potrebe po financiranju in je že tretje leto zapored pozval k povečanju proračuna za agencijo FRONTEX. Do zdaj je bilo sodelovanje držav članic izjemno neuravnoteženo in obstaja veliko neravnovesje v smislu financiranja, opreme in operativnih zadev. Geografski razlogi in razlike v zaznavanju problema priseljevanja pomenijo, da je neuravnotežena vključenost držav članic na tem področju politike Skupnosti stalni problem, ki ga bo težko rešiti.

Bogusław Rogalski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Z vidika grožnje, ki jo predstavlja nezakonito priseljevanje, mora Evropa upravljati svoje meje na bolj integriran način, hkrati pa sprejeti usklajen pristop k pojavu priseljevanja, vključno z upravljanjem zakonitega priseljevanja. Tudi če se strinjamo, da bi morala imeti vsaka država članica sama nadzor nad svojimi mejami, bi morali zaradi trenutne situacije na vzhodnih in južnih mejah sodelovati in si deliti razpoložljive materialne in človeške vire v boju proti temu pojavu.

Uvedba primernih sistemov za kontrolo meja bi omejila čezmejni kriminal, kar bi pripomoglo k izboljšanju naše notranje varnosti. Poleg ukrepov, ki so namenjeni nadziranju priliva nezakonitih priseljencev bi moral FRONTEX tudi prispevati h krepitvi globalnega partnerstva s tretjimi državami in biti odgovoren za sprejemanje nekaterih odločitev glede pravice do azila.

Nezakonito priseljevanje je povezano tudi z velikim številom smrti med ljudmi, ki poskušajo nezakonito prečkati meje. Zato bi morali vzpostaviti celoletne patrulje na najbolj tveganih območjih, kjer je obstaja nevarnost, da bodo ljudje izgubili življenje. Prav tako je bistvenega pomena, da ustvarimo dve ločeni enoti,

tako da bo ena nadzirala kopenske, druga pa morske meje, obe pa se bosta osredotočili predvsem na poti priseljevanja preko vzhodnih meja.

Obstaja tudi velika potreba po nadaljevanju usposabljanja osebja, ki sodeluje v dejavnostih agencije FRONTEX, z namenom povečevanja učinkovitosti in večje ravni profesionalizma ter vzpostavitev skupnega sistema za izmenjavo informacij, s čimer bi optimizirali dejavnosti FRONTEX-a.

PREDSIEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

19. Vpliv ponarejanja na mednarodno trgovino - Vidiki ponarejanja, ki zadevajo varstvo potrošnikov (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- poročilo (A6-0447/2008) poročevalca Gianluca Susta v imenu Odbora za mednarodno trgovino o vplivu ponarejanja na mednarodno trgovino [2008/2133(INI)] in

- vprašanje za ustni odgovor (B6-0486/2008), ki ga je postavila Arlene McCarthy v imenu skupine PSE Komisiji, o vidikih ponarejanja, ki zadevajo varstvo potrošnikov (O-0097/2008).

Gianluca Susta poročevalec. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej naj se zahvalim vsem, ki ste sodelovali z menoj pri sestavi tega poročila, vključno s poročevalci v senci, ne glede na stališča, ki jih bodo posamezne politične skupine zavzele jutri na glasovanju o poročilu.

Boj proti ponarejanju je predvsem način, kako podpirati konkurenčnost evropskega sistema in v celoti sovpadu z usmeritvijo osnovnega namena Lizbonske strategije. Verjamem, da ga je treba obravnavati z vidika pravnega in kazenskega obsega v globaliziranem svetu. Poročilo OECD iz leta 2005 pravi, da se v svetu prodajo ponarejeni izdelki v skupni vrednosti okrog 1 50 milijard EUR, če pri tem ne upoštevamo ponarejanja znotraj države ali spletnega piratstva. Nek komentator pravi, da je dejanska številka prometa ponarejenih izdelkov okoli 200 milijard EUR.

S kršenjem pravic blagovnih znamk in pravic intelektualne lastnine, ponarejanje predstavlja oviro za trdna stališča naše industrije, naše inovativne in ustvarjalne sposobnosti. Ta situacija zahteva visoko usklajene, usmerjene ukrepe, veliko previdnost pri odnosih z različnimi področji v svetu in verjamem, da tudi drugačen pristop k odnosu med ustanovami Skupnosti in držav članic.

Poročilo je pripravil Odbor za mednarodno trgovino in zaradi odgovornosti ustanove temelji na zunanjih vidikih ponarejanja, kljub temu pa je povezava med zunanjimi in notranjimi vidiki ponarejanja v Evropi - ki ostaja največji svetovni trg in drugi največji svetovni uvoznik - povsem očitna.

Če povzamem, moramo ponovno potrditi nekatere osnovne predpogoje za boj proti ponarejanju: sistem obrambe proti vstopu ponarejenih izdelkov je treba okrepiti, kar pomeni, da je treba tudi uskladiti policijske sile, odgovorne za nadzor izdelkov na mejah, in okrepiti carine. Seveda pa se moramo osredotočiti predvsem na usklajevanje civilnih in kazensko-pravnih določb znotraj naših notranjih pravnih sistemov ter delovati v okviru Svetovne trgovinske organizacije in tako okrepiti instrumente, s katerimi se je že opremila STO.

Jasno je, da bomo v boju proti ponarejanju uspešnejši, če se bomo za reševanje nekaterih problemov, povezanih z nastalimi spori, večkrat obrnili na Svetovno trgovinsko organizacijo, prav tako kot tudi verjamemo, da bi bilo treba uvesti nekatere kazni za države zunaj Evropske unije, ki so na nek način pripravljene delovati kot kanali za vstop teh izdelkov v Evropo ter za promet teh izdelkov v svetovnem merilu.

Potrebujemo močnejšo zaščito intelektualne lastnine, boljšo obrambo v glavnih svetovnih geopolitičnih regijah in zaščito pred velikimi državami, ki se pojavljajo na svetovnem trgu. Zato nas ACTA zelo zanima. To bi bil pomemben mednarodni sporazum v večstranskem okviru, ki ne bi zanikal veljavnosti dvostranskega okvira med Združenimi državami, Japonsko in Evropo in ki bi puščal prostor tudi za Brazilijo, Indijo, Kitajsko ter druge glavne trgovinske regije sveta. Imel bi dva poudarka. Po eni strani bi se osredotočal na preglednost in spoštovanje civilnih in političnih pravic ter zasebnost. Po drugi strani pa bi se ob popolnem spoštovanju osnovnih pravic osredotočil na krepitev interesov trgovine, ki so za nas interesi, tesno povezani z razvojem in s tem svobodo naših držav znotraj EU in same EU kot pomembnega političnega akterja na svetovnih trgih.

Zato verjamem, da bi morali izobraževati potrošnike, usklajevati kazensko pravo, uvesti strožji nadzor in uporabljati orodja za izvajanje pritiska. Glede nekaterih držav v razvoju imamo sistem splošnih tarifnih preferencialov in zagotoviti bi morali, da se ta sistem okrepi, hkrati pa tudi uporabi v boju proti pripravljenosti nekaterih držav, da delujejo kot kanali za vstop tega ponarejenega blaga.

Namen poročila je ustvariti okvir, ki bo združeval glavne interese svobode, glavne interese svobodne trgovine, civilne svoboščine, politične in razvojne svoboščine, ki se bo boril proti pojavu, ki trenutno zelo otežuje konkurenčni sistem Evropske unije. Vsekakor smo morda upali, da bomo dosegli več, saj smo nekatera vprašanja pustili v ozadju poročila, kot je na primer ustanovitev observatorija ali določitev pravil o sledljivosti. To so vprašanja, o katerih se večina ne strinja.

Kljub vsemu pa verjamemo, da smo Komisiji in Svetu ponudili veliko, predvsem Komisiji, da bi ji v prihodnje pomagali izpeljati celovit pregled pravil in s tem zaščititi Evropo pred tem škodljivim pojavom.

Eija-Riitta Korhola *avtorica*. – Gospa predsednica, tudi jaz bi rada izrazila zahvalo poročevalcu za odlično delo. Ponarejanje in piratstvo avtorskih pravic je zelo škodljivo za evropsko in tudi svetovno gospodarstvo in praktično nobena industrija se ne more izogniti tej nezakoniti dejavnosti. Krivo je za uničevanje zakonitih poslov, z vidika Odbora IMCO pa je predvsem izvor velike škode za potrošnike.

Problem je resen in postaja vedno hujši, kljub temu pa so ponarejeni in piratski izdelki prosto dostopni na notranjem trgu. Za boj proti ponarejanju in piratstvu moramo najprej okrepiti pregon, pomagati carinskim organom pri odkrivanju in skleniti sporazume, ki bodo spodkopavali ponarejanje in piratstvo tam, od koder ta kršitev izvira. Poleg tega je potrebno tudi ukrepanje za preprečitev, da bi internet postal še bolj priročna pot za širjenje ponarejenih in piratskih izdelkov, in sicer s strožjimi pravnimi sredstvi in učinkovitejšimi pritožbenimi mehanizmi.

Drugič, potrebujemo akcije za boljšo osveščenost javnosti. Potrošniki se vse prepogosto ne zavedajo razsežnosti in posledic tega problema. Nevarni izdelki, predvsem ponarejena zdravila, ogrožajo življenja potrošnikov. Vladne akcije bi se morale osredotočati bolj na socialne stroške ponarejanja in piratstva, kot so zdravje in varnost.

Tretjič pa moramo zbrati, oceniti in raziskati več podatkov. Celoviti in primerljivi podatki so bistvenega pomena tako za zakoniti pregon kot tudi za akcije, namenjene boljši osveščenosti. Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov je letos sprejel nov sveženj blaga, ki je ustvaril nov okvir za nadzor trga in izvrševanje celotne zakonodaje EU in s tem zagotavljanje varnosti blaga, ki je na voljo na notranjem trgu. V začetni fazi tega zakonodajnega obdobja smo sprejeli posodobljen carinski kodeks in instrumente, ki pomagajo ustvariti učinkovito carino brez birokracije. Na ta način smo poskušali okrepiti operativno učinkovitost carinskih organov na zunanjih mejah EU - zadnji ščitnik - in preprečiti vstop ponarejenega blaga na notranji trg.

Boj proti ponarejanju in piratstvu je zadeva, ki mora ostati na samem vrhu našega političnega dnevnega reda. V Parlamentu pozivamo Komisijo, naj sodeluje z vladami, carinskimi organi, industrijo in potrošniki v vseh državah članicah. Če želimo učinkovit boj proti temu problemu, moramo ukrepati skupaj. Z nocojšnjo razpravo želimo izzvati Komisijo, naj sprejme skladen in usklajen pristop k reševanju problema ponarejanja in piratstva. Le tako bomo lahko zagotovili zaupanje potrošnikov v izdelke, ki se prodajajo na notranjem trgu.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, rad bi se zahvalil gospodu Sustu za njegovo poročilo o vplivu ponarejanja na mednarodno trgovino in seveda tudi Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov. Kot je pravkar izjemno dobro pokazala gospa Korhola, problem ponarejanja in piratstva zasluži vso našo pozornost in odločnost.

Komisija je v celoti zavezana spodbujanju visoke stopnje zaščite intelektualne lastnine in spoštovanja intelektualne lastnine v državah zunaj EU. V skladu z vlogo Evrope v svetu in strategijo Komisije za zagotavljanje, da se ustrezno spoštujejo pravice intelektualne lastnine, sodelujemo s partnerji, ki delijo naše skrbi. To velja za Združene države, Japonsko, G8 in države članice OECD. Zagotoviti želimo, da države zunaj EU ne bodo zlorabljale ali celo uničile najbolj modernih, najbolj inovativnih evropskih industrijskih sektorjev, tistih, ki dajo največ na kakovost, ki naj bi bila ena od naših glavnih prednosti v konkurenčnem svetu.

Vključenost Evropskega parlamenta v reševanje tega problema je dobrodošla. Hvala. Komisija je spremljala pripravo poročila gospoda Suste in zahvaljujem se mu, da je zavzel zelo ambiciozno in konstruktivno stališče. Upoštevali smo predloge glede sodelovanja s Kitajsko, uporabe mehanizma za reševanje sporov STO, našega

sistema tarifnih preferencialov in potrebe po tem, da bi zagotovili več pomoči za naša mala in srednje velika podjetja.

Na mnogih področjih pa končna različica poročila predstavlja korak nazaj v primerjavi s prvotnim pristopom. Poročilo prav tako izraža bolj zadržan in obrambni ton, predvsem glede trgovskega sporazuma o boju proti ponarejanju – ACTA. Namen sporazuma ACTA je boj proti obsežnim nezakonitim dejavnostim in zaščita inovatorjev v Evropski uniji. Njegov cilj ni omejiti civilne svoboščine ali izvajati pritisk na potrošnike.

Kot je Komisija že večkrat povedala Evropskemu parlamentu, se sporazum ACTA ne bo razširil preko meja trenutnega sistema Evropske unije glede izvrševanja pravic intelektualne lastnine. Trenutni sistem spoštuje temeljne pravice in civilne svoboščine, vključno z zaščito osebnih podatkov. Uporabo kazenskih sankcij mora v imenu držav članic določiti predsedstvo Evropske unije.

Glede zadev, ki jih je predložil Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov bi želel poudariti, da je Komisija vse od visoke konference poslancev Evropskega parlamenta, ki je potekala v maju, preučevala najprimernejše načine za zagotovitev podpore državam članicam, sodnim in političnim organom, podjetjem in potrošnikom v njihovem boju proti tem kriminalcem. Drži, da so ti kompleksni problemi povezani z mnogimi področji in spadajo v okvir pristojnosti različnih generalnih direktoriatov Komisije. Potrebno je okrepljeno sodelovanje.

Na začetku tega leta – kar je pomembno – je bila vzpostavljena enota, specializirana za uveljavljanje pravic industrijske in intelektualne lastnine. To bi rad izpostavil. Poleg tega potrebujemo solidno bazo znanja, da bomo lahko vzpostavili stalno strategijo za boj proti ponarejanju in piratstvu. Tukaj pa nastane problem: izdelava statistike. Potrebujemo statistike, da bomo dobili natančno idejo o obsegu in velikosti problema. OECD je to poudaril tudi v svojem poročilu z naslovom „Gospodarski vpliv ponarejanja in piratstva“.

Zato moramo ukrepati, da bi zagotovili zbiranje natančnih in popolnih informacij. Podjetja imajo pomembne podatke, vendar pa nekateri od teh štejejo kot občutljivi. Povedati je treba, da so države članice dolžne zagotoviti le tiste statistike, ki se nanašajo na carinske zasege.

Podobno je težko dobiti informacije o številu oseb, ki so bile oškodovane zaradi ponarejenih izdelkov. Sistemi, kot je na primer Sistem Skupnosti za hitro izmenjavo informacij o neprehrambenih izdelkih za široko potrošnjo (RAPEX), sicer zagotavljajo nekatere elemente, vendar pa niso popolni. Sistem RAPEX je bil zasnovan zato, da bi preprečil nesreče, ki jih povzročajo nevarni izdelki. Res je, da bi lahko ponarejeni izdelki spadali v to kategorijo. Glavna prednost sistema RAPEX je ta, da omogoča hiter prenos informacij o nevarnih izdelkih za široko potrošnjo, ki jih odkrijejo v eni od držav članic, v druge države članice, Komisija pa lahko prepreči, da takšne izdelke kupujejo tudi drugi potrošniki.

RAPEX sicer pokriva vse nevarne izdelke za široko potrošnjo, vendar pa ni nujno najprimernejše orodje za zbiranje informacij o škodi, ki jo povzročijo ponarejeni izdelki.

Evropska podatkovna baza o nesrečah, ki podatke pridobiva prek sistematičnega spremljanja fizičnih poškodb, zbira podatke o nesrečah in fizičnih poškodbah, ki jih sporočijo urgentni oddelki bolnišnic. Informacije o vzrokih fizičnih poškodb pa so včasih vse preveč posplošene in niso dovolj podrobne, da bilo mogoče ugotoviti, če so poškodbe povzročili ponarejeni izdelki. Poleg tega je primerjava in izdelava statističnih poročil zelo težka in nenatančna naloga, predvsem zaradi razlik v načinih in metodah, ki jih uporabljajo države članice za evidentiranje vzrokov nesreč.

Zaradi tega je jasno, da bi si morali prizadevati za vzpostavitev mrež za hitre spremembe z uporabo nacionalnih kontaktnih točk. S takšnim pristopom bi lahko pospešili usklajevanje in izmenjavo informacij med upravnimi organi, sodnimi in policijskimi organi ter ustreznimi sektorji gospodarskih dejavnosti v celotni Evropski uniji. S tega vidika bi bil observatorij zelo koristen. Komisija trenutno preučuje najprimernejše praktične možnosti za vzpostavitev observatorija.

Države članice so v skladu z načelom subsidiarnosti dolžne zagotoviti, da so izdelki, dani v prodajo, vsi varni in da je nadzor trga učinkovit, vendar pa v preteklosti niso vse države članice enako natančno izvajale tega nadzora. Komisija je zato pripravila uredbo o akreditaciji in nadzoru prometa, ki jo je Svet sprejel junija 2008.

Uredba določa skupni okvir v zvezi z nadzorom prometa. Nanaša se na sistem, ki ga je vzpostavila Direktiva o splošni varnosti izdelkov, ki ga dodatno izpopolnjuje. Določa splošne zahteve glede nadzora prometa, ki so jih dolžne spoštovati vse države članice. Uredba uvaja mehanizem sodelovanja med organi na nacionalnem in čezmejnem nivoju. Mehanizem bi moral omogočiti učinkovito širjenje uporabnih informacij, na primer z namenom, da bi lahko izdali opozorilo o priходу nevarnih izdelkov na eno od vstopnih točk.

Julija lani je Komisija sprejela sporočilo o strategiji pravic industrijske lastnine za Evropo. Zato bi radi vzpostavili integrirano strategijo, ki bo vključevala nezakonodajne ukrepe za okrepitev uporabe teh določb. Ta strategija bo omogočila razvoj novega akcijskega načrta v zvezi s carinami, ki bo omogočal boj proti ponarejanju in piratstvu in vzpostavil nove pristope, ki bodo omogočali izboljšanje zbiranja informacij, akcije spodbujanja osveščenosti javnosti in povečevanja učinkovitosti mrež sodelovanja na vseh ravneh.

Svet je navedel, da zelo podpira ta pristop. 25. septembra 2008 je sprejel celovit evropski načrt proti ponarejanju in piratstvu. Ta resolucija, ki določa celovit evropski načrt proti ponarejanju in piratstvu je pomemben politični signal. To je dokaz, da države članice pripisujejo veliko pomembnost spoštovanju pravic intelektualne lastnine.

Zato se je Komisija sestala z generalnimi direktorji carinskih organov držav članic na visokem seminarju v Parizu 25. in 26. novembra 2008. Na tem seminarju je bila opredeljena okvirna zasnova novega carinskega načrta za boj proti ponarejanju za obdobje 2009-2012.

Ta carinski načrt za boj proti ponarejanju bo sestavila Komisija pod prihajajočim češkim predsedstvom. Komisija pripisuje velik pomen zaščiti in ustreznemu spoštovanju pravic intelektualne lastnine na trgih držav, ki niso članice EU. Začela je organizirane dialoge o vprašanih, povezanih s pravicami intelektualne lastnine, z glavnimi trgovinskimi partnerji, kot je na primer Kitajska. Komisija je predlagala uvedbo podrobnih določb, ki se nanašajo na pravice intelektualne lastnine, ki bodo osredotočene predvsem na nadziranje njihovega izvajanja v dvostranskih in regionalnih trgovinskih sporazumih.

Glede dviganja osveščenosti in opozarjanja strank o vedno večjih tveganjih Komisija verjame, da je to seveda pomembno vprašanje. Bistveno je, da lahko zberemo in analiziramo zanesljive podatke, ki bodo podprli naše delo in nam omogočili razvoj učinkovitih politik in strategij. Ko dobimo kakovostne informacije, bomo lahko obveščali in izobraževali potrošnike, ne da bi s tem povzročali nezaupanje ali zaskrbljenost v zvezi z občutljivimi proizvodnimi programi, kot so na primer farmacevtski izdelki in hrana. Države članice igrajo pomembno vlogo na tej fronti, s tem ko zagotavljajo izmenjavo tovrstnih informacij.

Gospa predsednica, zdaj bom končal. Oprostite mi, ker sem bil nekoliko dolg. Želimo podpreti države članice, da bodo lahko bolj učinkovito prispevale k promociji inovacij in zaščiti varnosti in zdravja potrošnikov, pri tem pa moramo delovati globalno. Zato Komisija svoja prizadevanja osredotoča na uvedbo mehanizma, ki bo omogočil razvoj znanja in sodelovanja med državami članicami, potrošniki in podjetji.

Veste, gospod Susta, vaše poročilo je nastalo ravno ob pravem času. To pa nas pripelje do jedra zadeve, ki je bila zame osebno vedno zaskrbljujoča, namreč ponarejanje. Ne moremo zaščititi inovativne Evrope, če se ne bomo učinkovito borili proti ponarejanju. Zato se zahvaljujem Evropskemu parlamentu za občutljivost, ki jo je izkazalo glede tega velikega problema. Zahvaljujem se vam za pozornost. Gospa predsednica, sedaj pa bom pazljivo prisluhnil komentarjem poslancev Evropskega parlamenta.

Eva Lichtenberger, pripravljavka mnenja Odbora za pravne zadeve. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, gospod Susta je že popolnoma jasno opisal pomen tega predmeta, zato ni potrebe, da ga ponovim.

Odbora za pravne zadeve je to zadevo obravnaval, predvsem z vidika mednarodnih pogajanj v zvezi s sporazumom ACTA, pri čemer je ugotovil naslednje: pomanjkanje preglednosti, na primer v mednarodnih pogajanjih, vprašanje medsebojne povezanosti mednarodnih odnosov in organizacij, kot so TRIPS ali WIPO, neobstoj pravne podlage za opredelitev narave in obsega kazenskih določb – zadeva, ki je zelo pomembna tudi za države članice.

Rada bi samo na kratko povzela, kot en sam zaključek, namreč, ne glede na to, kaj države članice ali mi menimo o usklajevanju kazenskih določb in ne glede na njihovo obliko, bi morali imeti možnost, da se sami odločimo o tej zadevi. Mednarodnim pogajanjem brez ustrezne preglednosti ne sme biti omogočeno, da že v naprej omejijo svobodo ukrepanja Evropske unije in ustanov v takem obsegu, da Evropski parlament ne bo več mogel sprejeti odločitve potrebne širine. Ne smemo soditi vnaprej. Evropski parlament zahteva svoje pravice. Nenazadnje to vpliva na in morda celo ogroža tudi področja zasebnega življenja, varstva podatkov in pravice državljanov.

Lahko bi imeli priložnost, da bi jutri glasovali o dveh sklepih, če skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ne bo ovirala glasovanja, s tem ko bo poskušala enega od sklepov spremeniti z ustno spremembo. Upam, da je ta pogled še možno spremeniti. Hvala.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE-DE. – (NL) Gospod Barrot, res je. Dolgo ste govorili za tako pozno uro. Če ste s tem hoteli poudariti, da bo Komisija prednostno obravnavala boj proti ponarejanju,

potem vam je oproščeno. Še več, z veseljem vas bomo držali za te ambiciozne besede, saj je to še vedno velik problem, ki še narašča. Ne gre več le za Guccijeve torbice, ampak za zdravje in varnost evropskega državljana, evropskega potrošnika.

Poročevalcu bi se rada iskreno zahvalila za odlično poročilo, ki smo ga mi v Odboru za mednarodno trgovino sprejeli skoraj soglasno, z izjemo dveh glasov. Prejšnji teden smo se zapletli v težka pogajanja o novih resolucijah, vendar pa sem vesela, da smo ponovno preučili svoje korake. Zato upam, da bomo lahko jutri na Odboru za mednarodno trgovino sprejeli to resolucijo z veliko večino. Veseli smo, da je skupina Zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo umaknila alternativno resolucijo.

Če želimo zmagati v boju proti ponarejanju, potrebujemo veliko boljše sodelovanje. Carinski uradi pri tem igrajo pomembno vlogo, kar dokazuje usklajeno prizadevanje v petih evropskih državah, kjer carinski uradi in industrija tesno sodelujejo in so uničili pomembne količine ponarejenega blaga. Odlično!

Prav tako potrebujemo boljšo usklajenost, vendar pa v naši resoluciji ne predlagamo ustanovitve nove evropske agencije, čeprav smo pomislili na to. V zvezi s tem bi rada pritegnila vašo pozornost na predlog gospoda Martina, da bi vzpostavili evropski indikator napredka. To je odlična ideja.

Prav tako sem želela posebej omeniti kazni vam, komisar za pravosodje. Upam, da boste resno vzeli naše predloge in jih dejansko preučili.

David Martin, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, ali se lahko najprej zahvalim gospodu Sustu za odlično sodelovanje pri tem poročilu. Nismo se strinjali o vsem, vendar pa je bil vedno pripravljen sodelovati in je bil pri tem kolikor je bilo mogoče prilagodljiv.

Gospod Susta nam je najprej dal nekaj svetovnih podatkov o obsegu ponarejanja. V mojem volilnem okrožju sta ta teden pozornost na razsežnost ponarejanja pritegnila dva ločena dogodka na regionalni ravni. Najprej je Mejna agencija Združenega kraljestva zajela ladjo v Grangemouthu na Škotskem, v mojem volilnem orožju, in zasegla ponarejeno blago uveljavljenih blagovnih znamk v vrednosti 3,6 milijona GBP. Ladja je prišla na Škotsko prek Nizozemske s Kitajske.

Prav tako ta teden je bilo na Škotskem razkrita, da je škotska policija samo v letošnjem letu zasegla pol milijona CD-jev in DVD-jev, katerih vrednost pri prodaji na drobno bi dosegla skoraj 5 milijonov GBP. Policija v svojem sporočilu za javnost pravi, da je praktično celotna distribucija teh ponarejenih DVD-jev in albumov pod nadzorom organiziranih kriminalnih združb. Očitno je, da je to masiven problem v celotni Evropski skupnosti.

Kot so povedali že drugi, se na ponarejanje navadno gleda kot na zločin brez žrtev, seveda pa je to daleč od resnice. Pri ponarejenem blagu so vsaj tri skupine oškodovancev.

Prvi je seveda poslovni sektor: trgovina vpliva na prodajalce na drobno, ki poslujejo zakonito, kot tudi druga podjetja, ki plačujejo davke, zaposlujejo ljudi in ustvarjajo prihodke; ponarejanje onemogoča avtorjem, umetnikom in raziskovalcem, da bi pošteno zaslužili za svoje delo, vložene napore in talent. Gospa Wortmann-Kool je omenila stranke, ki zaradi ponarejenih izdelkov umrejo, se poškodujejo ali znajdejo v neugodnem položaju. Potem pa je tukaj še tretja skupina ljudi, žrtve kriminala in antisocialnega obnašanja, ki se običajno financirajo z iztržki od prodaje ponarejenega blaga.

Skupina PSE se popolnoma strinja s tem, kar je komisar izpostavil kot tri področja, na katerih je treba ukrepati za rešitev tega problema. Prvič, potrebujemo strožje ukrepe proti tretjim državam članicam, ki spodbujajo ali si zatiskajo oči pred ponarejanjem in niso sposobne ustrezno zaščititi pravic intelektualne lastnine drugih. Ne verjamemo, da je ACTA popolna rešitev za ta problem in vsekakor verjamemo, da če bo ACTA uveljavljena, mora biti bolj pregledna, demokratična in na splošno večstranska. Kot pravi gospa Wortmann-Kool vidimo del rešitve v mednarodnem indikatorju napredka, ki bo poimenoval in zaznamoval tiste države, ki ne spoštujejo pravic drugih glede ponarejenega blaga.

Drugo področje, na katerem moramo ukrepati, je stalno delo organov pregona, kot so policija, uradniki za trgovinske standarde in carinski organi. Veselimo se češkega predloga naslednje leto za boljše evropsko sodelovanje na tem področju.

Tretje in zadnje področje je potreba po izobraževanju javnosti o škodi, ki jo povzroča ponarejanje in dejstvo, da je treba mladim ljudem razložiti, da imajo posamezniki, ki ustvarjajo filme, TV vsebine in glasbo, pravico, da s tem zaslužijo in lahko od tega živijo.

Ne verjamemo pa, da bi morali kriminalizirati posameznike, ki si naložijo neko piratsko skladbo ali piratsko glasbo ali ki kupijo ponarejen CD ali ponarejeno nogometno majico. Iz teh ljudi ne želimo narediti kriminalcev; želimo jih izobraziti in jih pridobiti na svojo stran, da bi se lahko v tem postopku ubadali s praviimi kriminalci.

Carl Schlyter, v imenu skupine Verts/ALE. – (SV) Gospa predsednica, hvala vam, gospod Susta. Seveda bi moralo biti enostavno doseči dogovor. Vendar pa nas parlamentarna pravila zavezujejo, da predstavimo ločene resolucije brez možnosti glasovanja o posameznih spremembah. Zaradi tega je težko doseči kompromis, v katerem bodo ustrezno zastopane želje večine v Parlamentu. To je zelo neugodno, saj pomeni, da bomo v primeru, da resolucija Zelenih jutri ne dobi podpore, na primer glasovali za predlog, ki vključuje nadzor nad internetom in vsebino Interneta, kar bo pomenilo, da bodo za to odgovorni distributerji. To ne bi bilo dobro in to niti ni namen Parlamenta.

Obstajata dva načina, na katera piratstvo in ponarejanje predstavljata grožnjo potrošnikom in ljudem na splošno. Lahko so izpostavljeni okolju nevarnim snovem ali ponarejenim zdravilom, ki so nevarna za zdravje, s čimer so neposredno prizadeti. Po drugi strani pa se lahko soočajo tudi z nevarnostjo dodatnih strogih ukrepov za zaščito blagovne znamke in predvsem avtorskih pravic. Treba je najti pravo ravnovesje. Menim, da je jasno sporočilo Parlamenta Komisijo in Svetu za nadaljevanje pogajanj, da bomo ne glede na to, kakšen bo jutrišnji izid glasovanja, zelo jasno povedali, da osebna raba ni namenjena pridobivanju dobička in se ne sme obravnavati kot kaznivo dejanje. ACTA ne sme omogočiti dostopa do zasebnih računalnikov, predvajalnikov glasbe in podobnemu. To je jasno sporočilo Parlamenta.

Glede kazenskopravne zakonodaje moramo glasovati za alternativni predlog Zelenih, če ne želimo, da nas bodo videli kot nekoga, ki nenadoma uvaja kazenskopravno zakonodajo na evropski ravni. Seveda za to nimamo nikakršnih pooblastil. Vprašanje je, če bi delovalo in kako lahko ustvari ravnovesje na lestvici kaznivosti v eni državi, ko bi dejansko lahko bila takšna lestvica v drugi državi popolnoma napačna. Če to počnemo na mednarodni ravni, ni videti, da bi lahko delovalo. Zato so predlogi Zelenih boljši.

Prvotni predlog predlaga, da za popotnike ne bodo predvidene nobene izjeme. Da bi enačili popotnika, ki s seboj prinese blago, ki ni vredno več kot 400 EUR, s poslovnežem, ki lahko uvozi 50 kontejnerjev, ni razumno. Predvsem je zelo nesmiselno glasovati za odstranitev pravil o kvalitativni vsebini Interneta, kvalitativni statistiki, ki ureja vsebino, in sekundarni odgovornosti ter odgovornosti posrednikov.

Da bi več državam članicam omogočili glasovanje o Zeleni resoluciji, bomo predložili ustno spremembo za umik člena 15, ki je bil očitno nekoliko kontroverzen, upam pa, da bo večina med vami podprla naš predlog. Hvala.

Pedro Guerreiro, v imenu skupine GUE/NGL. Gospa predsednica, resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. decembra 2007 o tekstilnem sektorju je pokazala, da se polovica vseh evropskih carinskih postopkov proti ponarejanju nanaša na tekstil in oblačila. Ista resolucija je poudarila potrebo po uvedbi zavezujočih pravil o oznakah izvora za tekstilne izdelke, uvožene iz tretjih držav in pozvala Svet, naj sprejme začasne predloge za ureditev navedbe „izdelano v“ in s tem zagotovi boljšo zaščito potrošnikov in podporo evropski industriji.

Dejstvo je, da je predlog Evropske komisije, čeprav neustrezen, s tega vidika zaznamoval čas od 2005. Zato sprašujemo naslednje: kdaj bo Evropska unija določila pravila o označevanju izvora ali za izdelke, proizvedene v različnih državah članicah?

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospa predsednica, poročevalcu bi se rad zahvalil za to dragoceno poročilo. Ponarejanje ni le gospodarsko prekletstvo, ampak predstavlja tudi grožnjo za varnost potrošnikov in javno zdravje. Ne le proizvodnjo, tudi trgovino in prevažanje ponarejenih izdelkov je treba obravnavati prednostno.

Konec prejšnjega meseca sem bil na izjemno koristnem delovnem obisku na Kosovo, kjer je situacija izjemno zaskrbljujoča. Kaotična, delno prekrivajoča se mednarodna prisotnost v kombinaciji s šibko vlado v Prištini zagotavlja odlično operativno bazo za tihotapce na Kosovu. Prav neokusno je videti, kako albanski in srbski kriminalci zelo dobro sodelujejo v večletnih prizadevanjih.

Pozivam Unijo, naj na Kosovo pošlje misijo Eulex, ki se bo borila proti tem tihotapcem. Za Evropsko unijo je nesprejemljivo da ne stori ničesar, med tem ko okrog njenih meja nastaja črna luknja. Boj proti ponarejenemu blagu ne more potekati le za pogajalsko mizo ampak tudi na terenu. Upam, da bo Komisija tej zadevi posvetila ustrezno pozornost, pravzaprav sem se ravno o tej temi pogovarjal s Komisijo v Prištini. To je izjemno pomembna točka v našem boju za zaščito intelektualne lastnine, pa ne le na zahodnem Balkanu.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Gospa predsednica, to je seveda zelo široka tema. Kot sem že omenil, zajema vse, od zdravil, delov za avtomobile in modnih blagovnih znamk, pa do nezakonitega snemanja. Tukaj je popolnoma jasno, da je ponarejanje velik problem in da so ponarejeni izdelki nevarnost za blago velike vrednosti, pa tudi za varnost. Vendar pa obstaja negotovost glede tega, kako velike so dejansko te vsote in koliko od teh izdelkov je na evropskem trgu. Zato verjamem da je preiskava, ki naj bi jo opravila Komisija, izjemno dobra stvar.

Odločil sem se, da se bom osredotočil predvsem na sporazum o boju proti ponarejanju – ACTA, ki je trenutno v fazi pogajanj med ZDA, Japonsko, EU in drugimi državami. S tega vidika obstaja problem prevelike tajnosti. Vsi reagiramo na govorice o tem, kaj se dogaja. Obstaja upravičena zaskrbljenost – zaskrbljenost, da bo osebje, zadolženo za kontrolo meja, preiskalo vse, od računalnikov, do predvajalnikov MP3. Slišali smo govorice, da naj bi ukinili večregijske predvajalnike DVD. Po mojem mnenju ta negotovost in te govorice same škodijo boju proti piratstvu in ponarejanju. Zato verjamem, da si vsi tukaj želimo večjo odprtost. Imeti moramo jasnejšo idejo o tem, na čemu dejansko temelji ta mandat, o tem, kaj sploh želi doseči Komisija in kaj bo šlo kot nesprejemljivo.

V svoji spremembi poročila, ki je bila na srečo tudi obravnavana, sem se osredotočil na stvari, ki jih nočemo videti v sporazumu ACTA. V spremembi sem poudaril predvsem, da ne smemo imeti ukrepov, ki omejujejo zasebnost, kot tudi ne smemo iti preko obstoječe zakonodaje na tem področju in nenazadnje, da ne sme zavirati inovativnosti in konkurenčnosti.

Kljub vsemu pa je žalostno, da moramo na področju, ki je tako pomembno, kot je to, določiti, česa ne smemo storiti, ko pa je vendar toliko stvari, ki jih moramo storiti. Vendar pa je razlog za to prav tajnost in negotovost, ki jo ta tajnost ustvarja. Ne smemo se znati v situaciji, ko bodo boj proti temu in orodja, s katerimi si pomagamo, postali večji problemi kot piratstvo samo. To me skrbi. Hvala lepa.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Gospa predsednica, tudi jaz bi se rada zahvalila Komisiji za njeno konstruktivno predstavitev problema. Sama sem članica Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov in sem sodelovala pri oblikovanju vprašanja, ki smo ga postavili Komisiji, o tem, kaj je treba storiti glede ponarejanja z vidika zaščite potrošnikov. Naj najprej povem, da menim, da je zelo pomembno, da si resnično prizadevamo za zmanjšanje obsega ponarejanja. O tem ne sme biti nobenega dvoma. Hkrati pa menim tudi, da je izjemno pomembno, da izvemo več o posledicah za potrošnike. Ni dvoma, da je za podjetja to izjemno pomembno. Vendar pa začenjamo ugotavljati, da so problemi in da bi lahko ti vplivali na zdravje in varnost potrošnikov. Zato dejansko menim, da si moramo kljub temu, da bo težko doseči natančno in dobro statistiko, prizadevati, da bi ugotovili, kako nevarna so lahko ponarejena zdravila in drugi izdelki. Obiskala sem danske oblasti, ki delajo na tem področju, kjer sem videla zasežene žvečilne gumije, vodo, pralni prašek in druge najrazličnejše vsakodnevne izdelke. Ni treba posebej omenjati, da lahko pride do fizičnih posledic za potrošnike, če uporabljamo žvečilni gumi, ki je ponarejen in najverjetneje ni v skladu z nobenimi pravili o tem, kaj lahko vsebujejo žvečilni gumiji – ali pa kateri koli drugi izdelki. Menim le, da potrebujemo informacije, ker če ne bomo dobili teh informacij o poškodbah ali vplivih na zdravje, bo verjetno težko pridobiti potrošnike na svojo stran v tem boju in jih prepričati, naj ukrepajo proti ponarejanju izdelkov. Potrošniki morajo vedeti, da ima to določene posledice in da bodo tudi sami sodelovali z nekupovanjem poceni in ponarejenih izdelkov. Zato je bistvenega pomena, da pridobimo znanje in podatke na tem področju. Zato se veselim, da bo Komisija predstavila poseben predlog, kako naj se lotimo reševanja tega problema.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). Gospa predsednica, gospe in gospodje, pojav ponarejanja ali imitacij le pravi problem z očitnimi finančnimi posledicami. Omenjena pravna dimenzija se nanaša na kršitev pravic intelektualne lastnine; finančna dimenzija je povezana z izgubljenimi carinskimi dajatvami in DDV, ki so pomembne sestavine evropskega proračuna, lastnih virov Evropske unije.

Gospodarska dimenzija problema je očitna. Ponarejeni izdelki škodijo konkurenčnosti evropskih podjetij in posledično zaposlenosti. Najbolj zaskrbljujoča dimenzija problema pa je nevarnost za zdravje in celo življenje potrošnikov. Vsekakor, komisar, je eden od ukrepov izboljšanje sodelovanja s trgovinskimi partnerji. Rekel bi, da so vzpostavitev evropskega observatorija za ponarejanje in piratstvo ter odobritev proizvodne znamke „izdelano v“, koraki v pravi smeri.

Kljub vsemu pa bi vam, komisar, čeprav nimate ustreznega resorja, rad povedal in hkrati opomnil cenjene poslance, da so bile ukinjene količinske omejitve na uvoz oblačil. Ko sem bil poslanec grškega parlamenta so se v mojem volilnem okrožju zapirale tovarne in na tisoče delavcev je ostalo brez zaposlitve. Komisija je priznala, da ni bilo najprej vzpostavljeno carinsko sodelovanje z državami uvoznicami. Carinsko sodelovanje je prišlo kasneje in Evropska unija zdaj plačuje za vzpostavitev carinskega sodelovanja. To je bila vaša napaka.

To je bila napaka Komisije. Popravili smo sladkorni režim in po uradnih statistikah so tisti, ki so obogateli, mednarodna podjetja, ki izvažajo sladkor, ne pa proizvajalci iz revnih držav v razvoju.

Komisar, ne podpiram Evrope, ki je zaprta za svet. Hočemo Evropo, ki bo odprta za Svet, toda s pravili, načeli, preglednostjo in enakimi pogoji igre. Izdelki se uvažajo v Evropsko unijo z družbenim dampingom, ekološkim dampingom, Evropska komisija pa ne ukrepa. Evropska komisija ima suvereno vlogo v skupni politiki zunanje trgovine. Pogajate se s partnerji iz tretjih držav; vi določate pogoje sodelovanja. Na srečo Lizbonska pogodba spreminja pogoje naših mednarodnih odnosov in Evropski parlament bo postal sozakonodajalec skupaj z vami, s tem pa se bo spremenila tudi kultura sodelovanja med Evropsko komisijo in Evropskim parlamentom. Čakamo, da bo prišel ta čas.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Gospa predsednica, podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, pojav ponarejanja resno ogroža najbolj legitimne družbenogospodarske interese v Evropski uniji, ogroža konkurenčnost podjetij, je škodljiv za zaposlovanje, ogroža zdravje in varnost potrošnikov in resno škoduje državam članicam in Evropski uniji sami. Zato se je treba resno boriti proti njemu.

Evropska unija je zaradi svoje odprtosti in preglednosti trga, zaradi tega, ker je drugi svetovni uvoznik blaga in storitev, zaradi svoje gospodarske specializacije in izdelkov z visoko dodano vrednostjo, še posebej izpostavljena negativnim vplivom ponarejanja. Ti negativni vplivi se širijo skozi gospodarstvo, še posebej velik vpliv pa imajo na mala in srednje velika podjetja, ki so seveda manj pripravljena na spopadanje s tako hudi grožnjo.

Boj proti temu posebej nevarnemu zločinu zahteva okrepljeno sodelovanje, tako znotraj Evropske unije kot tudi zunaj, v naših odnosih z drugimi državami ali regionalnimi bloki, ki se srečujejo s tem problemom.

Na notranjem področju je treba sprejeti dve vrsti ukrepov: postopno usklajevanje zakonov držav članic, predvsem kazenskih zakonov in krepitev carinskega sodelovanja. Glede na posebno situacijo malih in srednje velikih podjetij je, kot je bilo že omenjeno, treba nujno vzpostaviti službo za tehnično pomoč za ta podjetja, saj so vsa bolj malo pripravljena za boj s takšnimi problemi. Le na ta način bodo lahko branila svoje pravice.

Na širši nacionalni ravni je treba nadaljevati s trenutnimi pobudami tako z vidika dvostranskih sporazumov kot tudi v širšem kontekstu večstranske ureditve mednarodne trgovine. S tem se bo okrepila vloga Svetovne trgovinske organizacije, ki jo ta mora odigrati na tem območju prek svojega Odbora za reševanje sporov.

Ponarejanje ogroža nekatere od temeljev našega modela gospodarske in družbene organizacije. Ogroža naložbe v raziskave in inovacije, razvrednoti inteligenco in usposobljenost, spodbuja organiziran kriminal in očitno slabi pravno državo. Zato mora biti boj proti ponarejanju absolutna obveznost za vse države članice.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje ponarejanje je gospodarsko, družbeno in zdravju škodljivo zlo takšnih razsežnosti, da je po mojem mnenju velikokrat podcenjeno. Nekateri ocenjujejo, da je ena tretjina blaga v kontejnerjih v Antwerpnu ali Rotterdamu ponarejenega. Rekel sem „tretjina“, in to so ocene uradnih služb.

Zelo jasno želim povedati, in ne mislim hoditi kot mačka okrog vrele kaše, da sem izjemno razočaran tako nad predlogi Parlamenta kot tudi nad nocojšnjo debato. Enkrat sem za spremembo bolj razočaran nad Parlamentom kot nad Komisijo ali Svetom, saj sta slednja dva opravila svoje delo na tem področju.

Akcijski načrt z dne 25. septembra, seminar z dne 25. novembra in predlogi, ki jih je gospod Barrot pravkar izpostavil v imenu Komisije, so dejanski ukrepi, ne le prazne besede. Komisar, predvsem bi vam rad povedal, da si res želim, da bi observatorij začel delovati že v prvi polovici leta 2009 in da bi bila ureditev nadzora trga, ki jo je sprejel Svet, sprejeta tudi v Parlamentu.

Ne govorim o alternativnem predlogu za resolucijo gospoda Suste, ki ga žal ne bomo obravnavali. Govorim o njegovem poročilu. Je mnogo preslabotno, preskromno in nič ne govori o označevanju izvora, nič o observatoriju, zelo skromno in zadržano pa je tudi glede zaščite intelektualne in industrijske lastnine. Govorite o sporazumu ACTA in pravite, da ga moramo sprejeti, vendar pa pravite tudi, da ne smemo uporabljati sredstev, ki bi zagotavljala njegovo učinkovito izvrševanje. Poleg tega moram povedati, da sem bil zelo presenečen nad pripombami mojih dveh kolegov poslancev s Švedske, ki dajeta vtis, da nevarnost ne prihaja s strani ponarejanja ampak boja proti njemu.

Gospe in gospodje, če ne bomo odločno ukrepali, bomo naredili veliko napako. S tem problemom ravnamo, kot bi bil obrobna gospodarska dejavnost, nič več kot to, v resnici pa bi lahko naznanjal konec naših industrij,

močno razširjeno izkoriščanje delavcev iz držav v razvoju in, ne pozabimo, navsezadnje bi lahko resno ogrozil varnost potrošnikov. Moramo ukrepati!

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, tukaj zbranih in sodelujočih v razpravi ni treba posebej opominjati o nevarnosti ponarejenega blaga. Ponarejeno blago v številnih primerih predstavlja nevarnost za zdravje, celo življenje potrošnikov in o tej temi ni treba na dolgo in široko razpravljati. Dovolj je, da opozorimo, da ponarejeni izdelki ne vključujejo le kopij luksuznega blaga in CD-jev, ampak tudi zdravila, blago za široko potrošnjo, tako za otroke kot tudi odrasle, ter rezervne avtomobilske dele. Ti so pogosto nevarni in škoda, ki jo povzročijo, ne prizadene le MSP.

Ljudje, ki sodelujejo v dejavnosti ponarejanja, so člani kriminalnih združb. Njihove dejavnosti so del zelo dobičkonosnega posla, proti kateremu se moramo boriti. Zato potrebujemo skupno ukrepanje, ne le na področju carin in trošarin, ampak tudi na področju tesnega upravnega sodelovanja med državami članicami, ki trenutno ni nekaj, na kar bi lahko bili ponosni.

Le ukrepi Evropske komisije za preprečevanje tihotapljenja ponarejenih cigaret so pozitiven primer takšnega sodelovanja. Želim, da se naše izkušnje na tem področju prenesejo tudi v boj proti ostalim ponarejenim izdelkom. Problem ponarejanja spada v področje številnih generalnih direktorats Komisije. Smiselno bi bilo vzpostaviti en sam generalni direktorat, ki bi bil odgovoren za te zadeve in določiti njegove pristojnosti.

Parlament ima trenutno pisno izjavo o tem, kar je znano kot „podobni izdelki“, h kateri sem tudi sam prispeval. Podobni izdelki kopirajo veliko število originalnih izdelkov. Pogostokrat ni jasno, v skladu s katero zakonodajo je možno opravljati promet s temi podobnimi izdelki, ali gre za nelojalno konkurenco ali zakonodajo o intelektualni lastnini. Nadalje potrošniki, ki kupijo podobne izdelke, večkrat napačno mislijo, da so kupili izdelke z blagovno znamko. Težko je opredeliti razsežnost problema na evropskem trgu.

Zato želim vprašati komisarja, ali namerava odgovoriti na našo zahtevo in opraviti raziskavo glede pritoka in statusa podobnih izdelkov na notranjem trgu.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, zelo veliko število ponarejenih izdelkov, s katerimi se trguje prek interneta ali v zakonitih proizvodnih verigah, so ponarejena zdravila. Nevarnosti za zdravje bolnikov, ki jih nevede vzamejo, so očitne. Te izdelke proizvajajo v tovarnah in delavnicah, ki ne poslujejo v skladu s pravili dobre proizvodne prakse in v mnogih primerih ne vsebujejo farmacevtskih učinkovin. Predsednik je v nedavnem sporočilu navedel, da so med pregledi, ki so jih opravili carinski organi v državah Evropske unije v zadnjih dveh mesecih, odkrili več kot 34 milijonov ponarejenih antibiotikov, zdravil proti raku in drugih ponarejenih zdravil. Morda je prišel čas, komisar, da Evropska unija odpre pisarne za nadzor izvoza zdravil, na primer, na Kitajskem in v Indiji, po zgledu FDA, ki je takšne pisarne odprla prejšnji mesec. Zavedati se morate, da brez obveznega sodelovanja agencij za zdravila v teh državah ne bo možno nadzirati 3 000 FARMACEVTSKIH TOVARN V Indiji in 12 000 na Kitajskem.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, nobenega dvoma ni, da je piratstvo postal glavni problem na področju mednarodne trgovine.

Evropska unija kot drugi največji izvoznik v svetu, je posebej dovzetna za to, da jo preplavijo izdelki ponarejenih blagovnih znamk igrač ali zdravil, predvsem iz azijskih držav. Poudariti je treba, da je ta pojav mnogo širši in ima mnogo hujše posledice, kot si sploh lahko predstavljamo. Izdelki, ki pridejo na Evropski trg in kršijo pravice intelektualne lastnine so na splošno nižje kakovosti in posledično cenejši kot originalni izdelki. In iz finančnih razlogov potrošniki raje kupujejo ponarejene izdelke.

Proizvodnja ponarejenih izdelkov in piratstvo sta obliki kraje in zato podpiram pobude, da se borimo proti njima. Predvsem me skrbi rast tega pojava v zadnjem času. Zato moramo odločno ukrepati, ne le na Evropski ravni ampak tudi v okviru STO. Tem ljudem ne smemo dovoliti, da nas nekaznovano ropajo.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospa predsednica, pazljivo sem poslušal vse prispevke. Seveda bom o vsem poročal kolegu gospodu McCreevyju, ki je odgovoren za notranji trg.

Menim, da je Parlament dobro predstavil težo pojava in njegove učinke; gospod Toubon nas je opomnil, da je to gospodarsko, družbeno in zdravju škodljivo zlo. Jasno je, da Evropska unija, kljub temu, da je odprta za trgovanje, ne more dovoliti, da bi se odvijalo trgovanje, ki ni v skladu z osnovnimi pravili in je škodljivo za potrošnike. Zato vsekakor moramo ukrepati in rad bi vas opozoril na nekatere točke.

Najprej, in pri tem naslavljam predvsem gospoda Toubona, bo Komisija spomladi 2009 vzpostavila Evropski observatorij za ponarejanje in piratstvo. Ta observatorij bo zagotavljal statistične podatke o ponarejanju in piratstvu na notranjem trgu.

Observatorij bo ugotavljal, katera so ranljiva geografska območja in spletne strani za nezakonito prodajo ponarejenega blaga. Prav tako bi moral organizirati upravno sodelovanje med državami članicami, izmenjavo informacij in, kot je rekel gospod Martin, dvigati osveščenost potrošnikov. To je glavna naloga observatorija.

Poleg tega pa je Komisija leta 2006 predlagala določbe kazenskega prava, pri čemer jo Parlament podpira, vendar pa Svet trenutno še ni sprejel nobenih ukrepov za sprejetje teh določb.

Na tej točki bi morale sodelovanje vključevati ne le carinske organe, ampak tudi policijo in pravosodne organe ter na splošno vse tiste, ki lahko ukrepajo na področju nadziranja in kontrole ponarejanja in piratstva.

Tistim, ki so poudarjali potrebo po navedbi izvora izdelkov pa bi rad povedal, da smo predlagali oznako „izdelano v“, ki pa je Svet še ni sprejel. Evropski uniji se res ni treba bati takšnega označevanja, ki bo potrošnikom omogočilo, da ocenijo in da niso nevede žrtve praks, ki kršijo vsa pravila.

Dodal bi še, da ne moremo reči, da sporazum ACTA presega okvir trenutnega sistema Evropske unije za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine in predvsem ni upravičeno trditi, da krši temeljne svoboščine ali zaščito osebnih podatkov. ACTA ostaja v okviru trenutnega sistema Evropske unije.

V vsakem primeru pa se Parlamentu zahvaljujem za podporo Komisiji pri poskusih vzpostavitve učinkovitega boja proti ponarejanju. Preučili smo to poročilo in zavedamo se želje Evropskega parlamenta po uspešnem boju proti temu sistemu.

Prepričan sem, da nisem odgovoril na vsa vprašanja. So tudi izdelki, ki jih je mogoče opisati kot podobne, in tudi na tem področju moramo imeti pravila, ki bodo omogočala preprečevanje obsojanja vredne zlorabe na račun potrošnika. To sem hotel povedati za konec, vendar pa vedite, da bodo komisarji obveščeni o vseh nocojšnjih komentarjih, saj, naj še enkrat povem, je to zapletena tema, ki zahteva ukrepanje na več področjih v pristojnosti Komisije in ki prav tako zahteva neomajno predanost Sveta in Parlamenta.

Predsednik. - Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v jutri, 18. decembra 2008.

20. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

21. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.40)